திருவில்லாகிற்ற குமாரிமுறகிம.

இஃது

பலமுத்துவான்களாற்செய்யப்பட்ட

பல பாடற்றிரட்டு.

காயற்பட்டணம்

பிரபு - மண்டிபியாப்பிள்ளை மரைக்காயர்

அவர்களவாசற்புலவன்

வண்ணக்குமது - மகுதூம்பிள்ளை புலவர்கள் குமாரர்

மதுரமுகம்மதுப்புலவரவர்கள்

முயற்சியால்

பள்ளப்பட்டியென்று வழங்காகின்ற வள்ளல்நகரம்

அருமதப்பிள்ளைமரைக்காயரவர்கள்குமாரர்

பி - ஏ - சி - யஸ் - செய்யிதுமுகம்மது

மரைக்காயரவர்கள்

விருப்புறுக்கேட்டுக்கொண்டமையால்

மேற்படி. மதுரமுகம்மதுப்புலவர்களாலேயே

முன்னர் பரிசோதித்துப் பலவாறச்சிட்டுப்

பிரசுரஞ்செய்த

பிரதியிலொருவாறு நூதனச்செய்யுட்களுஞ்சேர்த்து

மநோன்மணிவிலாச வச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

சென்னை - தூகூஷ்ரு

QT:417
M83

பிரசித்தப்பாயிரம்.

எல்லா வுலகங்களையு முயிர்களையும் படைத்தரசாட்சிசெய்கின்ற வல்ல காரணனை அல்லாகுத்த ஆலாவின் நாதாங்காராகிய இலட்சத்திருபத்து நான்காயிரம் நபிமார்கட்கு முற்றாற்றப் பதின்மூன்று முதுசலாகிய நபிமார்கட்கும் காத்திமுதல் அன்பியாவரத்து தோற்றிய நபிமுகம்மது முஸ்தபா றசூல் சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்ல மவர்களின் காரணப்புகழ்ச்சிகளைப் புராணங்கள் காவியங்கள் பாடியிருப்பவைகள் தனிர அனேகம் புலவர்கள் வித்துவான்கள் இசைக்கவிகளாகப் பாடியிருக்கின்றார்கள். அவைகளில் நாம் மூப்பதுவருஷகாலமாகத்தெண்டித்தங்கங்கே நிரித்து பெரிய முயற்சியோடுங் தேடினநிற்கிடைத்த இசைக்கவிகளை மேகமூண்டும். அவைகளில் நமக்கு மனனமாகியிருந்ததோடு பின்னுஞ்சில மனனக்காராராலும் சில பிரதிகளாலுந்தெரிந்து இசைக்கும் பொருளுக்கும் சரியானவைகளை மாத்திரம் மூன்று பாகமாகப் பிரித்து அச்சிட்டிருந்தோம். அவைகளோடும் பின்னர் பெற்ற பாடல்களையும் தானமாகச் சேர்த்துப் பலபாடற் நிரட்டென்றோர் பெயருங்கொடுத்து - கிசுறத்து - கடைசியுநி றஜபுமாதத்தில் அச்சிட்டுப் பிரசுரஞ்செய்த பிரதியில் ஒருவாறு தானச்செய்புட்களையுஞ்சேர்த்து அல்லாகுத்த ஆலாவின் னருளினலு முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லம் அவர்களுதகையாலும் முகியித்தினுண்டவர்கள் கிருபாகடாட்சத்தினலு மின்னு மற்று மூமீன் முசுலீம்களின் துவா பறக்கத்தினலும் - கிஜிரி கடைசியுநி துல்கிதாமாதத்தில் அச்சிட்டு நிறைவேறப்பட்டன. இப்பதிப்பில் அடங்கிய பதங்கள்-வர்ணங்களுக்கு முறையே இராகந்தாளமிட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் படிக்கும் புண்ணியவான்கள் பல்லவிக்கும், அநுபல்லவிக்கும், சரணங்களுக்கும், இணைத்துவருவனவாகிய இராகதாளங்க ளெவைகளோ அவைகளோடும் எழுத்தினுனைசை குறையாமலும் அறபுச்சொற்கள் பிசகாமலும் படித்துக்கொள்ளவும். இதில் அச்சு மிரூட்டமாக ஒழெழுத்துக் கூடினுங் குறையினும் மூன்றினுயினும் பின் மூன்றுயினும், குறில் நெடிலாயினும் நெடில் குறிலாயினும் படித்துவருகையில் வரிகளித் காணப்படுமாகில் வேண்டுவ போலத் திருத்திக்கொள்ளவும் யாமவர்களை மிகவும்விரும்புகின்றனம்.

இங்ஙனம்.

செய்னம்புத்தகபரிபாலனத்தலைவர்

கண்ணகுரஞ் மகுது முகம்மதப்புலவர்.

பலபாடற் றிரட்டினட்டவணை.

பக்கம்		பாடற்றொகை.
க	,, செய்கப்துல் காதிர் கவிஞ[illegible]பைஆலிம்புலவரவர்கள் பாடிய கோத்திரமாலை காப்புள்பட	கஇ0
உக	,, வறக்குபேரில் முனுஜாத்து	,, கக
உச	,, கபிபுல்லாபேரில் முனுஜாத்து	,, உக
உஅ	,, ஷெ றசூலுல்லாபேரில் ஒருபாவொருபஃது	,, கஉ
உங	,, ஷெ றசூலுல்லாபேரில் இன்னிசை	,, கங
ஙஉ	,, இலுறகபிபேரில் ஒருபாவொருபஃது ...	,, கக
ஙங	,, முகியித்தீனண்டவர்கள்பேரில் முனுஜாத்து ...	,, [illegible]
ஙச	,, ஷெ முகியித்தீனண்டவர்கள்பேரி லின்னிசை ...	,, கக
ஙஅ	,, ஷெ முகியித்தீனண்டவர்கள்பேரில் இரட்டையாசிரியவிருத்தம்	,, கஇ
சஉ	,, ஷாகுல்கமீ தாண்டவர்கள்பேரில் முனுஜாத்து	,, உங
சச	,, ஷெ ஆண்டவர்கள்பேரில் முனுஜாத்து ...	,, அ
சஅ	,, ஷெ ஆண்டவர்கள்பேரில் அகவல் கண்ணிகள்	,, கங
சங	,, ஷெ ஆண்டவர்கள்பேரில்சிலேடைமாலை இருபொருள்	,, அ
ஞக	,, கஃபாவில் தவாபுசெய்தபின்னர்பாடிய இரட்டையாசிரியவிருத்தம்	,, கஇ
ஞசு	,, சொர்க்கநீதி	,, கங
ஞஉ	,, மெல்லிசைவண்ணம்	,, க
ஞசு	,, வல்லிசைவண்ணம்	,, இ
ஞங	,, பதம்	,, க
எக	,, சரமகவி	,, க
எச	,, சாத்துகவி	,, கூ
எஉ	,, காசிம்புலவரவர்கள் நபிநாயகத்தின்பேரிற்பாடிய இன்னிசை	,, கஅ
எங	,, ஷெ புலவரவர்கள்பாடிய காட்சிவெண்பா ...	,, க
ஏஉ	,, சாத்துகவி	,, உ
ஏஅ	,, அப்துல்காதிறுப்புலவரவர்கள் ஹக்குபேரிற்பாடிய ஆடைக்கலமாலை	,, இ0

இவைகளொருவாறு - அவை - பக்கம் மச்சிட்டுமுடிந்தன இவைகட்குப்பின்னர் இன்னுஞ் சில புலவர்மணிகள்பாடிய பதங்கள் முதலாகிய கவிதைத் திரட்டினை புடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பிகமிலலா ற்றருமா ரீற்றமே.

நூல்

எல்லா வுலகங்களையும் உயிர்களையும் படைத்தாளு
கின்ற வல்ல நாயகன் கருணைத் தொழாகிய
முகம்மதுநபி சல்லல்லாகு அலைதி
வசல்லம் அவர்களுடைய
மாபுவழிக் தோம்மம்
அடங்கிய

கோத்திரமாலை.

காயற்பட்டணம்
மகுதூம்தெருவில் இரத்தினபுட்சை மேற்றெழில்
நபத்தார் மாக்கலாபின்வழிலேயாகிய
சதக்கு நயினு மகனாயர்
அவர்களின் குமாரர் மானுப்பிள்ளை லெப்பை
அவர்களின் குமாரர் காதிறுப்பிள்ளை லெப்பை
அவர்களின் குமாரர் மானுப்பிள்ளை லெப்பைபாலிம்
அவர்களின் குமாரர் கபீபு முகம்மது லெப்பை
அவர்களின் குமாரர்
பாவகைவல்ல புராணஞ்செய்யும் புலவர்நாயகம்
செய்கப்துல்காதிறுதயினர்
லெப்பை - யாலிம் - நூரபிலு - காத்திபு - காமில் - நூரி
மதாயிலீப் புலவரவர்களாற் செய்யப்பட்டது.

காப்பு - வெண்பா.

சிர்கொண்ட மெய்யிறசூல் சேர்ந்த சூலமணியின
பேர்கொண்ட கோத்திரத்தைப் பேசுதற்கு-சேர்கொண்ட
வல்லார்க்கு நாதனே வண்கிருபை செய்தருள்வாய
எல்லார்க்கு நாயகனே யின்று

பாமிதம்.

தறுசிர்கழிறிடி லாரெரிபவிருதத்தம்.

திருவின்மணியான காட்டமது திரண்மெணியாகி யுலகமெல்லாம்
உருவின்மணியானநிறைறகு வெளிவலண்டதையுமப டத்தத்தநக்
கருவும்வடிவமுங்காட்டுசுவிடுக் காணுவுயிரொலலாங்காளைச்செய்து
பெருமைப் புகழோங்கு மாலிட்டவன் பரியாக கருணைசெய் தரு
ளுவாயே (க)

வானகதிர்மதி மேகமலி வாரிமலைலண்ல் வாயுவுட ரூனமனை
தையு முண்டுபெணணித் தருதிபெம் டி பலபடைத்தகளைனி
மாசாளை நாயகனே கொறறமுகம்மது நபியிறகு - வானவோர்வுத்
கோத்திரத்தை யருளுவுகவிரி வேயுவாயே. (உ)

டைமிடி மூகம்மதிறகு பருவுமபார்களா மறுபக்கரு - மிகு
சுமபுகழும துனுமானலி மேலுமசனுசை னசுகாபிகள் - கஞ்சமலாப்பா
நகு கருததிடதறற கணதிவெறக்கொணடு துதிதலுபோறறி - விஞ்
சைபெறறடு மீமாலேயை விளக்கநாயகா வருளுவாயவாயே. (ஊ)

வளிவல்முகம்மது நபியிறகுல் வரிசைக்கோத்திர மூறைகளெல்லாங
தெளிதமிழினுலுரைப்பினெச் சிறநதநாகைமாகநிலவாழவோன
விளைனும்அபூபக்கர் சித்திக்கினற வெற்றிபெறும்பக்கீர் சாகிபமாலீயை
கொளைனுமறிவினுறகேட்டபடி குணங்கொளைடறிவினுறகூறறுறறுள்.

(*) ஷாகுல்கமீதனிகானைதத்தின் றகுதிபுராணமு முகியிதத்தின்றம்
வாகுபெறுமகுதபு நாயகனும் வரிசைபெறுதிரு மணிமாலேயு-மோசை
யுடனகோவை யாகச்செய்தோ னுயாந்தபநிகாய வதனிலீவாரு-மாகம்
புகழகபிப லப்பையின்ம மைந்தனஷகப்துல காதிறென்போன.(ரு)

கோத்திரத்தியல்.

ஆதியொரிவினில் மணிமுத்தாகி யரியகிரிலி னமர்ந்திருந்து-சோ
திமலாகி வானவரினுற றுலகுமபடைப்பெலலா முணம்பணை-
நீநப்பொருளாகி ஆலமெல்லா விறைந்தமுகமது நபியறகுல்-சாதிப்
பொருளான தகிலமுறைபைத் * தகுதியொடெஞ்சமே சாறறக்கேளீர்.()

(*) காகைதீகாதியும் - புத்துஷ்காரு மறறுஞ் சித்திரக்கவிதைகளு
மிகுந்தருப்பினைச் சொனனவைகளென்றறிக.

* வேண்டும்படி யுன்றே சாற்றக்கேளீரென்று முன்பாடம்.

ஐகாபின்னிர் முப்புரளா மரியமகளின் பருமபுமியே சேரதமுது
வம்புல முறுமுமைக்கள புகழும வரசிமுத்த கண்மணியா மேதமது
முத்தல முதலேபுத் இன்பமகவாகு மப்பூலாதம் காதல்முகம்மது
சபிமாபு காணவிதியாகு மிக்கான்குமே. (எ)

சபின்னபேருடன் ரூதைபேரு காட்டுப்பத பேரிருக்கார். சபின்
ரூலதபு மவர்த்தைதயி ஞட்டுமபத்துப்பா மெற்றிருதோர்சபியின்ரு
ஞ்சபு மியாஹுதாலைக கணணும்பேரிகள்ளே மூவருமுர் - சபின்ற
கோமுனற மானருமகக நகர்லெவுகடகு மில்லீயன்றே. (அ)

ஞலைவாற்பெயர் முறைபிசகா தறியவிதியாகு மிம்முறையே-யோ
ஞடனுனிரே மதுஷாநிலே யும்டர்தோர்க்கெல்லா மதிக்கையாக்கி - வா
ஞ்செதுமபடி மன்ரூடியே வரிசையிகத்தரு முகம்மதனு-சோனகதருக்
ஞுகதபுடனபிறகதோ சொக்கல்வரலாறு சொல்லக்கேளீர். (க)

அப்துல் முத்தலீபு மனைவியர்களுக்கு மக்களுற்பத்தி
உரைபுரிவர்.

இலசோபகிலமுதத் தலிபுமணன னிபுமனஞ்செபத பென்சாதி
பாரமபில்போலவ்வை யுனபோகளாகு மகுரும்மகன் இமாஞ்மகன்
கமாம்யுகிண மன்அமுறு யோதிமகளாகும் தியப்வர்பாரா
மாணபினோ ரானகுமபெண்க ளோத்துபேரைபு மிழந்தெதோர். (ம)

வண்மையபித்தாலி பப்துல்லாவும் வரிசைகனபுடன் அப்துல்கு
பாவெண்மையகிய பலாவுடன் பேனும் * ஹத்திக்கத் பற்றத்துவும
அணமையாகிய அதவாவுடன் அனிகொள்உமைமதது இவர்களெலலா
ரூண்மைபெறுமொரு தாய்மக்களா முணர்வுதருமபடி யுளாவிர்களே.

இரண்டாவதுதேவி சிம்ருன்மகன இயல்சோப்தல்மு னுபமகன-
இரண்டமுதலுளன வகைபுமகள சிதநதுகாலத்து என்பவர்தான் - பு
ரண்டகுகுமப புயத்துடைய புகழசேர்முகம்மது சபியிறகுல்-திரணபி
மயிழ்ந்திட ஐமிநூதரு செரியதந்தையர் மலாகுமே. (உ)

வீரர்அம்சாவுமுகதத்துவம் விருப்பரழுவுயிர் [illegible] வே
சமகி மக்களாகு மேலும்அவரென்றும [illegible] மெனறும-பேருபு
டையரண டாண்பினனாள பெறருளெனல்ல அறிவுடைய-சிலபேர்
களிற் சிலபேர்சொன்னர் இறததசோல்லைள வெடிச்கொண்ணுதே

தெரிசேர்அப்பாசம பிறுமிக்க தெரிவிப்பெற்றவ ரவாரெனவிற
ரூபிசேர்கிலாடசொல் ஜனபுமகன் ஞணஞ்சோ * ந்தனலதனென

* ஆத்திகா என்றும்பாடசகளுண்டு.

திசைக்குந்தார்பாரம் வெற்சோர்யுதும் குதமுமகிழ் விழைபுத்தாரா னேர் சப்பாபருவகிறுவுக்குசைஅசொல சுற்றுபருள கிழருரைக்கு மேனிச் சபிய்த்தாரம். (கிச)

மன்மைதாங்கிய அமிலக்கபை மைத்தினைனப்பெற்ற தாபாணவர மன்னன்காஜிறு மகளாகிய மதிக்கும்ஓபுனதுதென் துவாக்குமபோரார் ஓன்னமகைதாக்குமமைபெமேறு ரியல்சோமாலிக்குமகன அறுமுற சொன்னமகளாநத மத்தஅதத்தி தாகையறுவருமிலாகளாமே. (கிகு)

வகுத்தபோைத்தொகுத்தது.

அண்ணல்அப்துல்மூத் தலிபுபெற்ற தாறுபெண்ணுடன் பனிரன் டாணம்-விண்ணும் புகழ்அம்சா அப்பாசுடன் வேந்தராபித்தாலி பா ரிதுவும் - ணெண்ணுங் குதம்சுபை மடனகைதாக்கு நாட்டுமூகைறுத்து ஆலகபு - எண்ணும் லிருடன் அப்துல்ககுபா இயல்சேரப்துல்லா இவர்களாமே. (கிஙு)

நகைகொள்விதுமுதத் தச்சவேனு நாதர்முகம்மது நபியிறகுல மிகைகொளங்சுறதத்துப் பேரமுன்னே வென்றிசுலாமாய் முதியோ ராண்டுபத்தொன்றுபிருடன் பதுமுச்சண்டை பனணியதின் பின்ன ருகுமலி - திகைகொளமினில் நபிகனவிம் செயபோல்ஷுகாரகிச் செயம்பெற்றாரே. (கிசு)

மதிக்கு மணியாகு முகம்மத்தனுர் மனங்கொண்டன்புடன் பால்குடி த்த-விதிதொள்பிறவியா யிருந்தவர்தாம வினங்கும பதுபெற்ற உமர மத்தெனும் புனக்கொம பணையதோர் மகளுண்டெனும் புனிதவர்சக முல்லைமயல்லாத் புனிக்குணமறபிள்ளை யில்லையென்றே பகர்ந்தார் பெரியோர்ற் சிலபோக்கே. (கிஎ)

வரிசைபெறும்பு முப்பாசென்னுக் வள்ளல்கபியுல்லா வுடன்பொ ருது - கரிசமுடன்அபூபாவெருண்டோடிய கணங்கொள்பதறெனும படையுனில-நெரிச லுடனகப்பட்டபின்பு நெறிசேர்சுலாத்திலாகனின் சூர்தரிசமுடன்மூலமாகுதினுக்குப்பெரியோனபிக்கவர்முதியசாமே.

பெருஞ்நபுமுழுமக்கத்து நிருக்கும்போதிற் பெருமைசெறிமதி னத்தி லுள்சேர்ய - திருத்துதிசுலாமா மன்சாரீன்க ளென்னுந் திருப்பெய ரினங்குமவாய்மை - பொருந்துதும் பொழுதினி லுசாவிச்செயப புந்தி யவர்கட்கு முரைக்காகினறார் - அருத்துமுசுலிமி னிழைத்தோர்க்கெல் லா மகேகவுதவிகள் செய்யாகின்றார். (உல்)

---

* கத்தலா வென்றும்படிக்கலாம்.

னருகொள் மதீனத்தி னமையிருக்க வரிசையிழந்திடு முரிக்கா
னேர் - கவருகொள்செபலெல்லாரு கண்டிருணக் கடிதிறகாபத மெழு
தாகின்றார் - விவருமுமக்கமே பிடிக்கதீவண்டி வேத்தர்பியுல்லா போ
குமபோதி - லுளங்கொண்டதிர்கொனெடி பணிதல்செய்தே யுயிர்
போல் மணிபோல வொன்றிநின்றார். (உக)

மக்கம்பிடித்திடும் போரினுக்கு மதிகரும் தீனெனும் பெரும்ப
டைக்கு - மொக்கமன்றிரி யாகவின்ற யுணர்வுபாயங்க ளறிவித்திடு
தக்கபெருமையால் முகம்மதனு சகுகைத்தாட்சிகண் மிகவேசெயபு
மிக்கோரிவர்க்கொருபதின்மரானுமீரும்புகழுமன் முபெண்பிள்ளையே

அவர்கண்மக்களில் ஆண்டவர்தம் அசுகாபிமார்களாகின்றோர்-தவ
மேபுகழ்தரும் பலுலெனபோருக தகுதிஅபதுல்லா உபைதுல்லாவு-சவ
மங்குகமுடன் மகுபதுவும் காட்டுமற்றோகள் வழிபடாதால் - இவர்
கள் வரலாறு சீருத்தனனி யியல்பே ருலமாக்க நூறைதிலரே. (உட)

இறைபோன் கலறத்தில் மணிமுத்தாகு மெங்களபியுல்லா ஏபாத
திற்குபின்-மறைதேர்யார்களு மறறோரு மருவுமபிபோலச்சங்கை
செயவார்-குறைவிகளுக்கொருமணியானவர் கூவவ்சமத்தின தீரவு
கோலரய்-கிறைசேருதுமானுர் கிலாபத்திலே கிலரும்பொன்னுல் கடை
நதனரே. (உச)

வேதப்பொருளினின் மெயப்பொருளாய் விளங்குமுகம்மது நபியிற
ருல்போதப்பொருட்போல வளர்த்துவந்த புகழுசெபித்தாரே பெண
பவர்தாங்-காதமபொருளாகு மப்துல்லாதங கதிசோ திருத்தாய கிவர்
தாயார்-மாதகருபபெயரமுறுபெறற மகளாமபாத்திமா வெனுகதை
யரே. (உஞ)

அலங்கல்வேலபித் தாளினறை ஆண்மக்களொரு நால்வருண்டிம-வ
லங்கொளதாளிபும் ஜகுபாபுடனே வண்ணமிகுமஉக்கை துடனளியும-
குலங்களிவரெல்லா நன்மையுடன்கூர்கத அசுகாபியாகின்றார்-பெல
கொளதாளிபைசசின்னெடித்துப்பெயர்கதாலவொழியவெனறார்.

ஒருபிள்ளேக்கொரு பிள்ளேமூப்பி லுயர்ந்தொருபது வருடமுன்
கெ - குருபிள்ளேக்குயர் தந்தையாஜெர் கொஞ்பிள்ளேயும்மு காளியு
டன்-மறுபிள்ளேமதித திருநதண்ண வடிவுமிகுத்தமேதார் ஜமானத்தென்
றும்-பெறபிள்ளேயுண ருலமாக்களும் பெரியோர் கலகுகண்டு தெளிந்
துரைத்தார். (உன)

தீனென்றுயர்மார்க்கம் நடத்தலரும் தேவரீர்நபி பெரியதந்தை-ஆன
பேரெல்லாருக்குமூப்பாம் ஆரிதென்பவர் அவர்மக்களில்-மானமுபாபு

கயோவென்னும் வன்னன்முனகிக் கிடிமுடனே- னனமுமபலை
மாராடிட விருந்துவசைமொழி யுளையாகின்றார். (உஅ)

குனஞ்சேர்கபியுலா மக்களகர் கொற்றங்கொளவரும்பாதையிலே-
வுணஞ்சேர்மகளுடன வந்துழிக மலைநாட்டத்திட னீயாள்கொண
டாடதணஞ்சேர்தபியுதது முலிமாகிதி தகையபுகழினுக்குரியானர்-
னினஞ்சோலிவல்லாகெனபவென்று நிருபர்காபிரோடுனமுருக்தார்

பினனர்பெரும்படை உயையுடனே பெயர்க்தமதினத்தை வினாக்க
நாளில் - மன்னுமகழினபத் தோன்றுகளில் மருவார்பனைமுறிர் தோ
நாளில் - அன்னகெனபல்வர் தீமான்கொண்டே யவர்கள்செயலுக்
குப்போந்தொன்டா - ரின்னஅப்துரம் சென்றெருவர்க் கபதல
லாவென்று நபிபேரிட்டார். (ரு)

எங்கள்நபியுல்லா தர்தைமாரிபெல்சேர்குதமென்னும் பெயருடை
யோர்- தங்குமுபுகழ்ஆரி தடன்பிறர்தோர் தாயொழுகுமாமிவாவப
துபொதிவருமுன்மே சிதவயநிற் பொன்றினரிவ ரினனங்கேளிர்-
நுங்கமுறுதுணையப்துல்லாதர்தோருக்குததுணைபறென்போரே.

கெற்னைருஷிசட் கபிதியாய் நின்றுவிணை காரியத்தைக்-
குறிகொளபவராகி வருஞ்சுபைறு குணத்தோடருளியமகனுனவர்-துற
லகொளப்துல்லா முசுலிமாகிச் சேர்ந்தோழாராய் நபியுடனே - நிலநி
கொனருளெனனுகர்பிடிக்கும் வெற்றியுடனகலந் தருந்தனரே. (ரூ)

வனமைகொனருகருத் துமதுகதாப வாழுங்கிலாபத்தில அவரி
லெனும் - தின்மையுடைடாதோ ராசனசண்டை செய்யும்அகுதி னெ
னுமுனிற் - புனமையுடையகர் தம்மைக்கொன்று பொருதுஷிகாளை
சாபிறவி-பென்மைதரும் உம்முல் ஏறக்குமமற்றும் வியாஅத்தெனு
பிறபெணகளுமே. (ரூ)

விரசிருமெனும் விறலுடையார் வெற்பியப்பாசு தாயொன்றுனேர்
காரமுறுமஅபூ லகபென்றோதுங் கழியமனத்தனு முகவழிகள்-சீருகழி
திருவிட்டிணுளார் சேர்ந்தோ ரெவருக்குர் தீயனுனை - நரபறும
வன செயலுக்காக இறைவோன சூறதித்து மிறைக்கினனே. (ரூ)

வஞ்சனிறைமனத் தமிலகபு மைத்தர்உத்தபாவா முசித்தபுமர-
மிஞ்சுமவிறலுள்ளார் நபியுடனே வீறபெறுமக்குனே னெனும்படை
யில்-அஞ்சர தரிமையாய் நேர்மைகொண்டோ ரவரன்றித்தம்மத் தெ
னுமொருபெனை - மிஞ்சுகருணத்தோடுக் தினெறியில் விரும்புமேலவ
ராகினனரே. (ரூ)

முர்தவரும்பிள்ளை உத்தரபாவென்று மொழியுமவர்மகன் குரிச்சி
லியால - சுத்தமான்மதை கமழுமங்கித தாகாபிபதுவாவதற்கு - லாஞ்சி
ரகாஷாமில ஜவுசாவென்னு மூதலத்திலோர் வேங்கைகழலும்-சிரத்து
னுங்கிப்பாற்சொல்லத் திறனிலாதனைச் சொல்லுவிலையே. (நக)

வளவல் நபியுல்லா தம்மைபபெற்ற வரிசைபெறும்புக முப்துல்லா
காக - தெள்ளுமறிவுள்ளார்வீரமுள்ளார் செல்வமதிபோலுதிருமுகத்
தார - துள்ளுமபிரகாசத் திருமேனியார் துலங்குபிவயிற் றிருக்கை
மேல - விளங்கும்பதினெட்டு வருடதன்னில் வீந்தாபுவாவு வெளக்
கலதே. (நஎ)

பெண்மக்களியல்.

இவர்களுடன்வருமாறுபெண்க ளின்னுஞ்சொச்சொல்ல மகிழ்ந்தேனே
ன் - தலமேசபியத்தும் ஆதரியத்துக் தங்கைபோ னூறுவாவும் உமை
மத்துவும் - நவமேபுர்தருமபற்றத்து சகைகாளையாவுமாகுமிவா-
துவமேதருமபடிபெறுமடேலெலாந் தெரிகபாயவகையர்கச்சேர்ல
லக்கேளிர். (நஅ)

தங்கபுகழ்செறி சுபியாவுமமா தவஞ்சோங் திருவாத்தி லொழுகின
ரூர் - மக்கஞகர்கின்று கிசுறதுக்கு மதினகரம்போ யதனிலுற்றார்-
மிகவலியுள்ள அமசாவுடன மேவுந்தாபொன்றிப் பிறந்தவாக-னொக்
குக் திருப்பெயர் உகபுமக ளுயரும் கலத்து எனுந்தாயரே. (நக)

வீரன்கனுபுதன் அபாசுபியான் வேந்தனசகோதான் ஆரிதென்னுஞ்-
சூரனமணியாய் ஜசபியாவான் தோகைதனையின்ற பின்னரவர்- மார
மடைந்தன ரவர்கடம்மை வணமைகுலவித்து திருமகளுர் - நீரன்அவ
மென்போர் வதுவைசெய்து சிறப்பாயிருந்தனர சுகமாகவே. (சம்)

அன்புதருமபடி யிவர்தமக்குள் ஆண்பின்னேமூன்றும் பெண்ணெ
ன்றுமே-இன்புதருமபடி பெற்றெடுத்தரியல்சேர் சபிதோழர் பதத்
பேரில - மூன்புதரும்பெயர் சுபைறென்போரு மூமினுயிர சாபியுமா
வன்பிலாஅப்துல் ககுபத்துவும் வணமைசேர்உமரு * கவுலத்தமே.

இவ்வாறென நீடும்பெயர் மகன்பூரிது திருப்பதருயிவர் புருடமைனு
நசிகாரத்தாடைசபியாவும்மா துலங்குமகுசூத்திருபதிலே-யிசையும
வரதெழுபத்தாமுனறி லிருகுமுடமுதம் கிலாபத்திலீலை-மிசைகொள்
பகிகென்னும் பெருத்தலத்தி லடங்கினர்மிக்க மதினுவிலே. (சஉ)

ஆதங்கிகாவெனுமபிமாமியா சவர்தன இசுலாத்தில கிலாபுமுனறும்-
மேத்திகாகுமாங காரியங்கள் நிகழ்த்தவேண்டிய வுணர்வுமுள்ளார்-

* கவுலாவுமே - மென்றும்படிக்கவும்.

வாய்த்தமருதூயிக் கோயிலுளள குதைபுராணவிபசீன்றமக்கள்-தோற்
றமப்துல்லா வும்முசலிமா சுகைரருலைபத்துல் குபுறுவுமே. (சக)

சதிதம்மாகியார் அறுவாவும்மா கயஞசேர்வகபுதன் மகன்உமைமு-
அவர்தனறெயியார் துலிபெறுமீமா ராண்பிள்ளையிவர் தமகரும்பெற்
ரூர் - கதியூருலேபெனபோர்முகாஜிசனகள் கலைக்கினமுந்தூர பது
பபணைஉவரியுடனின்ரூர் அதுனுதீனென் துபாத்தபோரிலில் மூதி
தாகிறூர். (சச)

வரிசைபெறுமபி தம்மாமியார் வண்மைதரும்பெயர் உமைமதென்
போர்-பிரசமலர்த்தோழார் நீயாபுமகன பெலங்கொள் ஜருசனபோர
நிருமனவி-திரைசெய்கடல்புவி பேர்றவருஞ் ஜெனபுராச்சியரை
பலபரிரூர் விசைசேர அப்துல்லா அபாஅகுமத் விளங்கும் உலகு
தூலலா தமமையுமே. (சட)

அபுதலலாவெனு மினஞசிஙஉத்தா னடருஞ்சுதிவில்ஷுதாகியே-
பனிசொல்பெற்றும்புகழ் அம்சாவுடன் பெரியதோகுபியட்சப்பட்டார-
கவினின்வகையுணர்புலமையுதந் கண்ணூரகண்ணிலசர் மற்றவர்தான-
வுறபில்கசுருனிபாபவ்வூரிற் காலஞசேர்ந்தனர்உபதுல்லாவே. (சகு)

அழுருவளர்உமுகபிபத்தென்று மனிசேர்வும்ஞவெல் நிருமகவு
மபுழகுநன்னெறிஇசுலாத்திளிம் பண்பும்வரிசையுங்கொண்டவர்கள-
அனவிலணியுமமுகபிபாத்தம்மை அப்துற்றகுமாண்மணமுடித்தார-
ஞகுசெறிமஸ்ரே ரூபைதுல்லாசேய் தல்காகுணம்பெறுக் தேவி
யாரூர. (சஎ)

வேதனபுல்லாதம்மாமியார் வினங்குபற்றத்தென்றிசைபெயரார-
தூதமருகுமிக் இலாகிலாலத் துபாத்தமகன்அப்துல் அசனென்போர்க்
கூர - காதல்மனவியாய அபாசலஹாவைக் களிப்போடன்றன சீவர்
பாசெனனிற் - கோதையும்முசல் மாவைகபி கொள்ஞருமணமண
சொணடிருந்தார். (சஅ)

மணசபற்றத்தென் றேதுந்தாயார் மணஞ்சோர்ப்துல்லா அச
னுக்குமுனா - அணிசொந்திம்அப்துல் உஸ்மாகன எழுதுபெறுமஞபி
தமெனபோர்க்குத- தணிசேர்மனவியாய மிருதஅபா சபுறத்தெனு
மொரு காளபின்ரூர் - பணிசேனிவர்கபி யுடனேகூடப் பதுறப்பனைக்
குபோர்ச் சமபெறுரே. (சகூ)

இனனசிறிது மாமிமாரில இலனகும்பலசனென் நிறிபெயரார-
மனனாபிசன்தை அப்துல்லாதா மருவுமொருவிற பிரிவுபெற்றோ-

தன்னும்அசமியின் னிலைறபி ஆதி கோன்றல்குசைனென்போர் மனைவி யாகி - நன்னயம்பெறும அவ்வானெனறோர் நாரியரையினைறர் வேரி யாரே. (இ0)

குணங்கொள் அறுவாதான் அப்பானுக்குக் குலவுந் தேவியாய் ம தியின்மிக்க இணங்கும் புதுக்காணைக் கோவைசெய்த வியல்சேருதி மாணப் பெற்றெடுத்தார் - மணங்கொள் திருவேணி முகம்மதனர் மர புக் கோத்திர முரைத்தோ மிப்பால் - அணங்கா மவர்கள்தம பிராட்டி மார்க ளலகு முறையோடே யிசைக்கலுற்றும். (இக)

பிராட்டிமார்க ளெண்ணமு மியல்புப் பெயரும்.

கருணையோங்கிய கபிபுல்லாதாம் கலியாணஞ்செய்த பிராட்டிமார் கள் - இருவதொடுமூன்று பேர்களாகும் இனிய சுகிர்த்தரான குபேர் களை பெருகும் பெண்களிற் றலாக்குச்சொன்ன பெண்களெட்டுப்பேர் நபிக்குமுன்னே - மரணமானவ ராறுபேர்கள் மரிப்பினென்ற பேரி ருந்தார். (இஉ)

மன்னன் சுலைமுசொல் அம்றத்துவு மலிக்குத் திருமகள் மலிக்கத் துவும்-இன்னமக்மதானி வழிசாலத்து மேவும் லஃஹாக்கு மகள்பாத் திமா - பின்னும்அசதுசொல் அபிதத்துவும் பெருகும் சபுவான்சொல் வாஜ்ஜாசுவும் - தின்னும் அசுவான்சொல் மூற்றத்துவுந் துலங்குந் தமீம்கினா ஆலியத்தே. (இக)

இத்தவெட்டுப்பேர் களிற்சிலரோ டிணங்கி னதுமுண்மை இணங் கரத்துஞ் - சத்தமுடையவர் பெருமையாலுஞ் சன்ன பிறமாப்பு வ கையினாலும் - அத்தமுமுகம் மதுகையினு ரவர்கள்தமையறத் தலாக் குச்சொன்னர் - பத்தமுடனதின் விபரமெத்தப் பகரப்பெருகுமென் றெழுத்திட்டாரே. (இச)

அண்ணல் கபியுல்லா இருக்கையிலே ஐம்பொ னகர்குடி யேறினோர் கள் - கண்ணுமும்குலவிதி மகள்கதிஜா கலன்கொள் குசைமகள் கவுலத் துவும் - பெண்மை னைனபு குசைமரமகள் பெருகும் கலீபகத மகள்சரூபு - எண்ணும் நுகுமசன்சொல் அசுமாவுடன் ஏற்றமுன கரி ஜத்தென்போரே. (இடு)

வளளல் கபிவுல்லா உபாத்துக்குப்பின் வரிசையுடனின்ற வொன பதுபேர்-தெள்ளும்பொருளோடும் வகைவிபரந் தெளிந்தமுறையுடன் கூறக்கேளிர் - உள்ளமுணர்வது பக்கமக ளுயர்ந்த அபூபா யான்-பின்னையாமும்மு கபிபாவுடன் பேசுமுமதுசொல் வதுளாவுமே.

வேந்தர்மும்அத்து மகள்செளத்தும் வீரன்குலையமகள் சியதது
வுஞ்-சேர்ந்தஜருசசெல் லைவுபுவுஞ் சிறந்தஆரிது மகள்பந்தத்தும்
வாய்ந்தபுகழ்அபூ உமையாமசன வரையும்மூல மாவுடனே-மாய்ந்
கவிஞர் ஆரிழுசெல் லமதுனெனுமிக்க லொன்பதுமே. (ஒன)

வதனைகள்செய்த வரலாறு.

கருவிற்கருவாகு மூகம்மதனர் களிப்புர் ருதியில் மணமுடிக்கும்-
பருவமிருபதுணைக்குமாகும் பணபுதருங்குணக் குலலிதெனும்-அர
சன்றேவியார் பாத்திமாது னருமை மகளாகுங கதிஜாவென்பார். பெரு
குந் திருவய திவர்களுக்குப் பெயர்கை திருபத்தெட் டபரிபாதிலே. ( )

மூன்னர் கன்னிகைப் பருவத்தினின் முடித்தார் திருமணம் அல
-மன்னர் அபதுலலா தாயாதமமை மகிழ்த்து பெற்ற
ருடன்பிறந்தோர். -ன்னர் அத்திக்கெனபோ தவருக்கொரு
மகளிருகென் றெண்ணுபத்தூர்-பின்னவர்களுஞ் சேர்ந்தாயமும்
பெறறியுடையோர்க்கு வாழ்வளிப்பட்டார். (இக)

வரிசைபெறுந்தமிழ் எனுங்கிரியில் வருமகப் பாசுதன்னலமுனர
பிசமுமபூ காலதென்போர் பின்னர் கலியாணஞ் செய்துருத்தார்
இசமுடையார்க்கி ரண்டுபின்னே யினியதனுர்ன பெண்ணும்பெற்
ருர்-திசைசெய்புவியிழுத் தவரும்பொனதிசை சென்றினமயும் தனித்தி
ருந்தார். (கூப)

காரணம்பல விளைத்துநிற்கும் கபீபுல் லாபின்னர் மனமுடித்தார்-
ஆரணம்பெறும் பட்டமது அடையப் பதினேர்து வருடமுனனே -
பேருலாவிய இசுறத்துக்குப் பெயரு மூன்றாண்டு மட்டுமேயர் - சிரு
மாரிய மந்திரிபோற் சிறப்பாய் வாழுகனர் நபியுடனே. (கூட)

தோற்ற முகம்மது நபிதமக்குத் துலங்கும் பெண்பின்னை காலரு
மிக்க-வேறறு மாண்பினனே மூனறுமபெற்றே யிருந்தார வானவர்க்
கிறைவர்சொல்லும் - பேற்றி யுடன்வல்லோன சலாமுரு சொர்க்கப்
பேறும் வேறுமே நபிமதிழ்த்து - போற்ற வுடன்சொல்லு மாராய
முடன்பொருந்தி வாழுகதின குயிர்போலவே. (கூஉ)

வேதநாயகர் தங்களுக்கு விருப்பமுறுமைய தைம்பதினில்-மாதுகான்
கினை பெருமை வயிற்றி நேவியர்க் குறுமுயது- போதமுறுமன்
று பத்திலூனறிற் பொருவிலாதபொன லுலகருசேர்ந்தார் - காத
லுறுபி முகம்மதனர் களைந்து சலித்தனர் மிகவாகவே. (கூக)

நிலைப்தல்லாபுதவிபுதாயார் நெறிசேர் சல்மாதன் னுடன்பிறந்தோர்
போதமுறுமைக்க மகளாயிரு பெருவில் சமுசுதன் னுரிமனனன்-

கர்தலுமுமசம்ந்த தென்பலவி விருகனினாணி மகளைவர்மாதர்
திலகமாம் ஸ்வதத்தென்போர் மலைநாலிண்டூராகபி முகம்மதுவே.

நேரியுமதுதம் மகனுகிய வேந்தர் சக்ரவர்ன் பவர்தமக்குக்
கொற்றமுடனமேவி யாயிருந்தே கூதருஸ்மாத்தபஷாகர் - மற்ற
கிசுறத்துப்போயுவந்தே மக்கர்காத்திலடைந்தினர்-சொமத்தவர்
காந்தன் காலஞ்சேர்ந்தார் தோகை கனிதவரிருந்தனரே. (கூடு)

வாணத்தலைவாவந் தவங்தளித்த வரிசைப்பட்டம் பெற்றனைபு-
மாணத்தனபெறும் வருடம்பத்தில் மருவுமணங்கொண்டார் கம்பிற
சூல் - கோளுதலைபெறும் மதினாகர் கொளுங்கிசுறத்துக் குடனெ
ழுந்து - பாதத்தயிர்தமுஞ் சுவையும்போலப் பண்பினெருவரின்
வாழ்ந்திருந்தார். (கூசு)

தாங்குமழகுள்ள சவுதத்தென்னுந் தேதபல்முதுவய தாகைபாலே-
யோங்கும் புகழுபி தலை[illegible]லுள்ள மீதினில் தினபலபக்
கண்டி தேங்கொள மலர்ப்புயத்தி[illegible]லுல்லா திங்கள் முகமோக்கி
யெங்களூஸ்ரி - ஒருஞ்ரு படிவந்த காயகமே யுயிரே யெனப்போற்றி
புரைக்கலுற்றார். (கூள)

நாளை மதுஷ்டிலுக்ளதிரு கம்பி ராட்டிமா ரென்ணத்தோடும் -
ஆனபடிமையாரச சேர்த்துக்கொள்ள ஆசை கொண்டிருக்கின்ற
தாலென - னுள முறைவிதம் ஆயிஷாக்கு காளே கொடுத்திட்டே
னெனனிக்காருக்கு - கோழை படாரது காப்பீரென்ரூர் கோமானி
யதம் குகைபமார்ர். (கூஅ)

வண்ணம போங்கிய செழுங்காத்தின் வள்ளல் நபியுலலா திருத்தே
வியார்- உண்மை பெறுபி யுபாதத்துக்குபின் னுற்றூர [illegible]
கிசுறத - தென்மை யோங்கிய ஜூமதத்துகான் கியன்ற வருடத்தின்
மதியாதன - நண்மை யோங்கிய கிலாபதிலே கலங்கொள பொன
னகர் குடியேறினர். (கூசு)

அருளசேர்நபியுல்லா மதினாக ரதனிற்போனை நபிபட்டமேற்ற
ருளசோ வருடமோர் பத்துக்குப்பின் சிறந்த சுபுபக்க குடிருடனே-
இருள்சோ கருங்குழி ஆமீற்ருள் இனிய உம்மு யீவுயிற்று பொ
ருளசேர் ஆயிஷா வதாபிலே புகழசோ நிருமண முடித்திட்டாரே.

இறைபோனருணைகொள நபிநபினு ரிதினபின் னெருமூன்றும் வ
ருடமதில் - மறையோர்புகழ்தரு மதினாகர் வந்துசேர்ந்தபின் னதுகு
டையு-முறையா பிரவர்க்கும் விகேட்டி முடித்த பிற்போன் டாடவா

கன - நிறையார் மைதடன் அபாருரு கெரியா மயில்களை வழுக்க விட்டார். (எக)

வரிசைஅபூபக்கர் திருமனூர் வணமை அப்துல்லா வுடனிவர்கள்- இருவர்மற்றுள்ள பெண்களோடு மினிய சவுதாவும் ஜமிதாவும்-பெரு நூல்புகழோடும் வந்துசேர்ந்தார் பெறுமிதி டிருவர்க்குங் கொடுத்த பின்னர் - பிரிச மயில்வய தொன்பதிலே பெரியோ னபியுடன் கூட வாழ்ந்தார். (எஉ)

மக்கநகர்விட்டு நபியிறைலுல் மதினா நகர்சேர்ந்த மாதமெட்டும் நகை புகழசேரும் ஷவ்வாலெனுந் தகைய மாதத்தின் முதலேவளர் - மக்க வரிசைசோ ஆயிஷாதம் விவிவிறைவிடாயக் கொண்வொழ்ந்தார்- அக் கனருள்பெற்ற பிராட்டியரும் அன்பா யொன்பது வருடம்வாழ்ந்தார்.

கன்னிமயிலாக வாழ்க்கையுற்றுக் கருத்து முயிர்போல நபிமெய்க் கவே - மன்னுந்திருமன வாக்குடையார் மனமும் பிரியுகினிற் புலமை தன்னிற்-பின்னுயர்ந்த நதடுறைபதனிற் பேரன்காணபோ வகலிலு மின்னமேன்மையில் யாவருக்கு மேலாகவே பிருந்துவாழ்ந்தார்.

வளமைமிகுத்திடும் ஆயிஷாவும் வயதுபதினெட்டிற் முவிவாங்கி - யளவில்கிசுமத்தோர் ஐம்பத்தெட்டி லறுபத நெழுயர் திருவயதில்- உளமுமலிபுகழ் மதினகர் உபாத்தாயுர்தலம் பிகுனில் - களிரகொ ளிரவினி டைந்தப்பட்டார் நகரி யோரெல்லா மிரங்கவே. (எஙு)

நெதிசேர் அபூருமைரவென்பவர் நின்று தொழுவித்தார் ஆயிஷா தன-குறிசேர் சகோதரன முகம்மதரின் குமான் காசிமும் ரண்டப்ப துல்லா - அறிசேர் சுபைறுசே பத்துல்லாவும் அண்ணல் உறவத்தில் முயதனில் நபியடக்கத்தோடு மிற்ங்கினேறே கலங்கொ ணும்படி படக்கஞ்செய்தார். (எசு)

வானம்புவியெல்லாம் போற்றவரும் வள்ளல்முகம்மது நபியிறை- தேனம்பொழில்செறி மதினாநகர் சேர்ந்த மூப்பதா மாதமதில் - ஞன மனுகாத மல்லாவின்மக னியல்சேர் குதாமத்து மகனானவர் - கானக கமழ்தரும் உமறுமகள் ஹப்புஸாதையைத் திரு மணமுடித்தார். (எஎ)

எங்கணுபக முகம்மதரின் கிளியபெப்பட்டம் பெறுவதற்குப்-பொரு ரும்வருடமோர் ஐந்தின்முன்னே புகழ்போற்றிநந்த வர்கள்தம்மை அங்கமுறுமெழில் குதாபத்தென்னு மண்ணல்மன்னுனே சென்மாத வர்-சங்கைமணமுடித்திருநாரிவர் பதுச்சன்னடையாலஷிதாகினர்.

வீரருமறுகத் தாபுமகள் * வித்தவொழுக்கக் கவலியிறற் - பேருலா
விய கூபகர்பாற் பெண்ணின மனத்தினே யெத்தக்காட்ட-ஆரு
முறைகோடா திவர்வார்தலைக்கே யகத்திற் கோபமே முகங்காட்டவே
மேருத்திருப்புய உமதுகத்தாப மீளவுமானீ டிற்சார்ந்தார். ()

வல்லா ணபிமக ளவர்தேவியார்வளமை பெருகி முக்கையய்யத்தென்
போர்-மல்லார்சொர்க்கமே சேர்ந்ததனால மனதில நிவுகொண்டிருக்
கும்போதே - வல்லா சென்மகன் தபுஸோதமை யினியமணமுடித்திடு
வீரென்று- சொல்லா முனமிவர் முகத்தைநோக்கித் துலங்குந் † சபத்
தார்மோ னுணாக்கலுற்றார். (அ)

இப்போதென்னுள ணமுடிக்க வினியவிருப்பமொன் றிலதென்
ன-வ்போதவர்சொல நபியிடத்திலடைந்துகத்தாபு மகனர்சொன்
னார் - நீப்போ தரும்புக பூயரிறகு மமது மகளாரு மவரின்மேலோர்-
கைப்பா புருதுவரிவர்க்குமேலார்கைப்பாற்பற்றுவருமானென்றார்.

இந்தமொழிப்படி நபியுல்லா துன்பமகளும்மூகுல்தூக்தம்மைச் -
சந்தமளத்தேமே முதமான்கொண்டார் தவள நகைமயில் ஹபுஷா
திம்மை-மூந்தும் ஷகுபானு மாதமுதல்மூடித்தார் கல்யாண நங்கயினர்-
அந்தமயிலார்க்கு வயதிருப தாயாம் வருடமென் றுரைத்திட்டாரே

சுகமேவரதரு நபியரசுல் தோற்று முறையினுற் றலாக்குச்சொல
லப் - புகழ்சோ ஜபுறயி லுரைப்படியே பொருந்திச் சேர்ந்தனர் காயதி
யும்-ஜகமே புகழ்ந்தி உபாத்தக்குப்பின் ரதை- கிசுறததோர் நாற்பத
தைந்தின் - மிகைசேர் ஷகுபானு மாதத்திலே விளங்கும் பொன்னகர்
குடிபோயினர். (அ)

மதினகராளுமஹக்கமுமகன்மதுவான்றொழுவித்தார்அபுகுறைரு
பொதியுமஞ்னைத்தோட்கொடுத்தார் புகழுமமறுதம் மக்களானோர்
கிதிகொள் ஆசிமும அப்துல்லாவு கிருபர் அப்துல்லா மக்களானோர் -
அதிகசாலிமும் அப்துல்லாவும் அம்சா வம்சாக்களுங் குழியில்லின்றார். ()

பின்னர் நபியுல்லா ரூசம்மாளை பெருமை ஸைனபு என்பவரை -
மன்னுமகிசுறத்து முப்பத்தொன்று ஆகமமலானில் மணமுடித்தார்
அன்னநாயகி நபிக்குமுன்னே யரிய ஆர்து மகன்துபைலு - மன்னர்
மனைவியா யிருக்கும்போதில் வார்த்தை சொல்லியே விடுவித்தாரே. ()

---

* முன்பாடம்-வதுவையென்று. † முன்பாடம்-சபதார்கோனென்று.

அப்பாலன்ன ருடன்பிறந்தோ ரரியவுபதத்து மணமுடித்தா - ரிப்பாலிவர்பொரும் பதுமப்படை யிடத்தில்ஷகீதானுர் நபியிடத்தில - மெய்ப்பார்மாதமோ ரெட்மேட்டி மேவி வாழ்ந்தபி ஜபாத்தாயினுர் - கைப்பால்கொடை னுர்முப்பதாகுங்கணக்குவயதென்ருருலமாக்கினே

விளங்கும்கிசுறத்து மூப்பத்தொள்பான் விதித்த மாதமற்ற பிவுல் ஆஹிர் - வளக்கொள்முதறமெய்நி யாத்தாகிய வரிசைநாயகிதங்களுக் குத்-தவங்கொள் நபியுல்லா தொதவித்தார்கள் தகைசேர் பகிகெனும் பெருந்தலத்தி - லுளங்கொள் களிகூர அடங்கினுர்கள் உம்மூல் மசாக் கினென் றுரைக்கும்பேரார். (அ)

தருந்நபியுல்லா மதீனகர் சார்ந்தவருட மூர் நான்குக்குப்பின் - பருதிதரும் ஷவ்வால் மாதமொரு பத்தாந்தேதியின் மேற்பட்டதின் - னருந புகழ்செறி அபூஉமையா விரும்பு மகனுமமு சலமானினே - ருகிபெறும்படி மணமுடித்தார் நேரிழைக்குறும் விபரங்கேளீர். ()

முன்னுமிவர்களை மனமுடித்தோர் மூதிரும் புகழ்நபி மாமகன் - பின்னுமிவர்கட்கே பெரியதாயார் பெற்ற மகனுகும் அபூசல்மாவாம் - மன்னர்நபியுடன் பதுமப்படை மருவார் தனிவெட்டிப் பகைஞரம்பு தன்னிற்றோட்கட்டிற் காபத்துடன் மகுதி மதினுவில் வந்துசேர்ந்தார்.

வந்தபின்னதற் காகுமான மருந்துசெய்தன ரொருமாத்தைக்குப் - பிந்தியதுநோயானபின்பு பெரியோனபியுல்லா வவருடனே - மைந்த ரொருநூற்றி னுடனிம்பதி மருவு முகாஜிரீன் அன்சாரீன்கள் - இந்த வகையாவா யுடன்கூட்டியே மீறுமபு * கத்தனினபா லனுப்பினரே. ()

மதினகர்வந்து கிசுறத்சரி நாதமுப்பது மைந்துக்குப்பின் - கதி கொள்ளுறற்றமான தெங்கட்பிறை கண்டவுடனிவர் புறப்பட்டுப்போய் - விதிகொளம்மலே யிடத்திற்சென்று விளங்குமிருபத்தொன் பதுகளி ரர்-வதலிலிருந்துபின் மதினம்வந்தா ராறியிருந்தபுண் ணிளத்ததுவே.

புண்ணின்வருத்தத்தால் அபாசல்மாவும் பொருந்துஜமாத்துல் ஆ கிறமாத்தையி - லெண்ணுந்தேதியோ டிட்டதனி லெவருமிரங்கிடச் சகிதராகினுர் - பெண்ணும் ளைனபூ சல்மதனும் பின்னுமுமுடன் இற்றத்துவும் - அண்ணல் வாகின்ற வும்மு சல்மா அரிய இத்தாவி விருந்தனரே. (கூ)

---

* இறம்புகத்தினின்பால் என்பது - கத்தினினென்கிற மலையிடமென்று பொருட்கண்க.

பின்னர் நபியுல்லா பெருந்தேவியார் பெருமைதரும்படி வாழ்ந்திருந்தார் - மன்னர் நபியுல்லா உபாத்துக்குப்பின் மருவுங் கௌரத்தோர் அறுபான்றண்டில் - வண்ணமயிலாருஞ் சொர்க்கஞ்சேர்ந்தார் வரிசை பெறுமதினத்திலுள்ள - துன்னும் பெரும்புகழ் பரிகதனிற் றடுக்கும் படியாக அடங்கப்பட்டார். (கூஉ)

திதிகொள் முகம்மது நபியிறையில் கெல்லை மாமியா ருமைமத்தென் போர்-பதிகொள்மகளாகும் ஸைனம்பெனும் புண்புவடிவுள்ள நாயகியை மதினநகர்வந்த நாளாமாண்டில் வயது மவர்கட்கு மூப்பத்தைந்தி-லதி கவலலவன் வானகத்தி லரியமணமுடித் தொகியேவினர். (கூக)

மூன்னமாண்டவர் வளர்த்தமெலவா முதிரும்புகழ்ஆரீ தாவின்மகள் பன்னுமனதேர்ந்த ஸைதென்போர்தான் பரிவின் மணஞ்செய்து ந பிவாழ்ந்தார்-பின்னர் தலாக்கென வார்த்ததைசொன்னர் [illegible] மணியாருந் தனித்திருந்தார்-மன்னர் நபியுல்லா யிறையருளால் மனங கொண்புன்புடன் வாழ்ந்திருந்தார். (கடு)

ஸாரர்சொன்னது மவர்களன்றியுமுதிகெட்டிமுனபிக்கான-நோர் சொன்னது மிறையருளு நிறையும் வேதத்தின் நிருப்பொருளு - கூ ரார்முறைமையு மெடித்துரைக்கக் குறியிலடங்காதா லொழியவிட்டார். ஏரார் நபிக்குப்பின கௌரத்தாமோ ரிருப தாண்டினி லுபாத்தாதினர்.

காதனருளிய வேதமொழி வடத்திமருவுது மதினநகர்-மீதிலடைந்தி டும் கௌரத்தூரில் விளங்கும் ஆரீது மகளாகிய - * போதமணம்விரும் இருமேனியின் பூவைபற்றதென பவளாநபி - நீதியருளோ டிணைபு டித்தார் சுவரியாவென்று நிகழ்த்தினரே. (கூஎ)

பெருகுமுறைசெ நகரத்தனிற் பின்னு முஸ்தலிக் கெனுங்கோயில் - மருவுமசபுவான்சொல் முசாபிகென்போர் மனைவி யாகவே மூன்றிரு தா-ராசர்நபியுல்லையர்களோடி மந்த நகரத்தி லக்கினையார்-வெருவப் பெருஞ்சமர் விளைத்தவணில் வேண்டிஞ் றிறைபல வெடுத்துவந்தார்.

படைகொண் டமர்செய்புற் வீரருக்குப் பங்குவிதமா யானபின்பு பிடிகொள் நடையினர் மபிலினையார் பெலங்கொள் கைசருள் தாபித தென்போர் - குடிகொள் பங்கினில் வந்தபின்னர் கூறுந் தலைவிலிக் கெழுதிக்கொண்டார் - வடிவினையவர்கல் துதவி வரிசைவேண்டியே நபிபால்வந்தார். (கூஅ)

---

* போத மணமென்று முன்பாடம்.

எழுத்தின்பழவரு மாடையினை மினியமகனென்று நபிகளிஞர்வழுதி
யவர்கட்கு ளளித்தபின்னர் வாகுபெறும்படி கொண்டிருந்தார் - வெ
ழுத்தநிருமறை மொழிநாவினிற் குடிகொள்நபிக்கவர் மனைவியாகிச் -
செழித்தபுகழோடும் வாழ்ந்திருந்தா செவ்வி மிகுந்துள காயகியே.

வரிசை நபியுல்லா உபாத்துக்குபவ[illegible] கிசுறத்தோ காமத்
தாறில் - விசுமெழுபத[illegible] விளங்கும் பொன்னகர் குடியே
றினர் - சீசெய்மதினமு நகையாளு நிருபன் கக்கமருள் மதுவா
னென்போர் - பிரிச மூடல[illegible] தொழுவிதநிடப் பெருமை யுடன்வ
ரடங்கப்பட்டார். (கசு)

பின்னர் நபியுல்லா ஹபஷாநகர் பெருமை யொடுமேவி யிருக்கு
தோர் - மன்னன் ஹறபுசேய் அபாசுபியான் மகளாகிய உம்மு கபீபா
நமன[illegible]ந்த ஹகீத்தி னாசனுக்கு வரிசை யோலையொன் றனுப்பி
வைத்து - மன்னுங் கல்யாண முடித்துக்கொண்டார் மதிகுமு கிசுறத
தோ ராதிலன்கிற. (கடக)

அந்தமிலானா மனமுடித்தோ ரரிய நபியுல்லா மாமிமகனி - சந்த
மிலாகுளு ஸைனபுதன் தமயன் உபைதுல்லா வென்னுங்காளை - மூன்
த இசுலாமாய் ஹபஷாநகர் முன்னும் கிசுறத்துப் போயவணிற்-பிந்த
கசுருனி மார்க்கஞ்சேர்ந்தான் பெருமாட்டிநல்ல தெதியில்கின்றார். ()

அவருக் கொருபின்னே கபீபாவென்ன வரியாயகி பெற்றவராம்-நபி
கட் காசாரூர்சொற்படியே நஜாஷி யெலுமன்ன னகரின்மன்னர் -
குவிவ[illegible]ணூறு மாடைமகர் கொடுத்து நபிபேரிற் மூனேகின்று தவா
ருதுமானு சொல்சொல்லவே தகைய மணமது கைக்கொண்டாரே

இந்தமொழிகேட்ட அபாசுபியா னினிய முகம்மது யாவரிலுஞ்
தழுதுங்காளே யறப்புளாத தகைய மூக்கினு ரொனவியப்-வந்த
யுமாய்ச் சொல்லாகினருன் வரிசை மதினத்தில் வந்துபின்னர் - பி
தமயிலாரி னுடன்கலக்து சுகித்து வாழ்ந்தனர் மகிழ்வுடனே. (சு

மதினகர்வந்து சேர்ந்தபின்பு மறுத்துறபிதாமே நிக்காகதினப்
பதாக்கினு ரென்றுமொரு பெலத்தசொல்லுனடி மவர்களநபி - நி
னகர்சேர்ந்த பின்கிசுறத் நிலிகொள் நாற்பது நான்கிற் சேர்க்க -
விற்புருந்தனர் மஆபியாவு மதின்பின் மதினத்துக் காசசாளர். (க

அண்ணல் நபியுல்[illegible]னைகரண்டாந் கிசுறத்தோ ராதுக்குமே
விண்ணும்புகழ்பனி[illegible]ருயிலில் விளங்கு நபிமூசா தமக்குமுதலே

வண்ணாபிவராயன் வருங்கினோயில் மருவுகவி[illegible]னுக்கு பம்பத்தார்க்கு வெண்ணுகாயகன் குயைமகவா ரினியபியதை மணமுடித்தார். ()

அவர்கள் தமையின்ற காயானவ ரண்ணல்பிபா அத்தி னுடன்பிறந் தார் - அவரும்போற்றிய சிம்வால்மக ளினியபற்றத்தென் னனக்கும் பொரார் - நபியின்முன்னை பெருக்கம்மக ளுடுமுகலவாமென் றியம்பு கன்றே - விவாமணமுடித [illegible] ரிறந்து போயினனின னறிகளிர். (கடி)

பின்னர்களிறெனும் பெருங்கினோயிற் பிறத்தறபிகுசொல் கினனத்தெ ன்போன் - வன்னமனஞ்செய்து வாழ்ந்திருந்தான் வந்தவிருவர்க்கும் பின்னப்பேரு ரின்னமன்னவ னபியுடனே யெதிர்த்தகைபறி லிறந்து போனு-னங்க ளகரத்திற் குறையபடியரியகிறைகளோ டிவர்களவந்தார்.

வந்தகிறைகளி லொருத்தியெற்கு வழங்கவேண்டுமென் றிறசுல்மு வ்னஞ் - சொந்தத்தகிய்பதுலக் கலபிகேட்பத் தோற்றுமொருறை கொள் வென-நந்தநபிசொல இன்னவனா ரண்ணியெடுத்தனரப்போ தினி-லந்தமொழிநபி தம்மைநோக்கி பவணிற்லிபோக்கியம்பவுற்றார்

நிறந்தகைபறு நகரில்வாழுஞ் செறிந்தகுறைலாவும் கலிறுமென்னப் பிறந்தனினோயாரகட் கரசன்குயை பெற்றமகளாகு மவாயிவ-ரறைந்த பணிவிடைத் தொழுமபியென வுகமுறையல வென முகூர-வுறைந்த சிறைவேறெகொள்ளுமென வுடையோனபியவர்க் குரைக்கப்பெற்றார்.

இட்டபங்கினிலவரவருக் கினியபங்காகச் சிறைமுதுங்-கிட்டபற் காக முகம்மதர்க்குக் கிடைத்தபங்காக வவர்களவர் - தொட்டபங்கினி லொருமையாக்கித் துலங்கும்பங்கவர்க் கினிதினீந்து - குட்டபங்கினும் போலநபி குறித்தபங்கினின மணமுடித்தார். (கசஉ)

அந்தமிலுட[illegible]மருவாமுன்னமமுதாரமுகையென் னெனினவுஞ் சந்தநபிதிரு முகத்தைநோக்கித் தையல்பூரிஹா ஹுபுஸாவுஞ்சீர்-வந்த நபியுல்லாதேவியாங்கள் மருவுமயார்கள்தம்மக்கள்யாருகள்-மூந்தம்பி யத்திஜயார்தோனெமொழிந்தாரொனக்கேட்டேனென்றுசொன்னார்.

அழுதகிளிமொழி மசிலைநோக்கி யவர்கட்கெதிர்சொல்லா திருந்த தென்ன-செழுமைதருநபி ஹாரூன்மகள் சிறியகத்தையார்முசாபி-மு முமையழகுள்ள புருடாதேர்முகம்மதுநபியாகையாலே-விழுமமுமுடை யவள் நானெனவே விளக்கிலாயேனென் றிறைஞ்சொன்னார். (கசச)

மருவுமனருகா பிருந்தனபாக வண்மைமொழிபல வியம்பும்போதி-
லுருவிலழகான சபியாவெனுமுரிமைமுமெனு மதியிலுருக்-மதர்யா
வடையாளக் குறிப்பைக்கண்டு சிறந்தமுகமமது நபியெனுரை - பரிவாய
வினவிட முழுவல்லாயார் பவளவிதழ்முறு வடிக்கலுற்றார். (ககடு)

முன்னுங்கைபறி லிருக்கும்போதில் [illegible]திர்ந்ததோரிராத் தலில்செய்
காலை - தென்னுலாவிய [illegible]சிறப்பாயெள்மடி விளையாடவும்
வன்னமலர்க்கையா லணைக்கக்கண்டி மகிழ்ந்துவிழித்துப்பின் னென்ம
ன்முதை - தனனின்முன்னுனா செய்மீதனவர் தாங்குஞ்னைக்கொண
டார் மனதினுளளே. (ககக)

விளங்குமறபுகாடாளுகின்றவேக்தனிடத்திலிலுண்கழுத்தை-யுள
ங்கொண்டொன்முகப் பிணைக்கவேண்டி யுள்ளம்விரும்பினு யென்னசஜி
றி-வளாகொளவர்கையால் முகத்தின்மீதில் வடுக்கொளும்படியடித்தா
ரென-விளம்பினுர்நபி பார்வையினுல்லிரிந்தாள் போல மலர்ந்துமே.

மிகுத்தஅழகுள்ளசபியத்தெண்ணுமவிரிமலர்க்கொம்பார் பதினேழ்
வயதகத்தின்முனனிதாய் நபிமனவி யாகியன்புடன் வாழ்ந்திருந்தார்
பகுத்தறிவினுலுபாத்துக்குப்பின் பரிவாமதினுரத்தோ ரைம்பதினில்
வகுத்த தமலானில வரிசையோடி மணிப்பொன் னகர்குடி யேறினுரே.

சிறந்தமதினத்தில் பகிகதனிற் சிதமலர்க்கோதை படங்கப்பட்டா
ருறைந்ததமபொருள் பலவுளது முழுமதாய்த்தாறக் காக்கியது - னினை,
ததபொருளினில் மூன்றிலொன்று நேருமவர்தங்கை மகனுக்கெனப்-
பிரித்தசியத்தின் படியெனுதி பேசுமார்க்கத்தார் கொணடுபோனுர்.

வள்ளலநபிமதினத்தில்வந்த வருடமோரேழில் ஷௌவால்மாதங்-
களுளழீதுசொல் காலிதுதாய் கருதும்லுபானத்துல சுகுறுவுமாய்த்
தெள்ளுமஅப்பாச மக்களதாயார் சிறாதலுபானத்துல்க் குபுறுவுமா-பு
ளைசகோதரன் ஆரிதுசொல உயருமைமூறு தனனைனந்தார். (கஉ0)

முன்னு மூமறுசொல் மசுகூதென்போர் மொழியு மனவியாயிருந்த
பினபு-தனனிற்பிரிவாகி வேறுமொரு கலேலன அப்துலுல் ஸாமகனுர்-
பன்னுமஅபூறுக மென்பவாக்குப் பரியாகவே யிருந்த பினனர் - நன
வலநகொளு நபியுயிர் ஒணபின மனியாக வாழ்ந்திருந்தார். (கஉக)

பொழில் சூழ்சரீபெனு மொருநாட்டினிற் பொருந்திபின்னரி னவ்
விடதேதை-எழிலுருழ் இசுறத்தோ ரைம்பதினொன்றினியபொனனகர்
குடியேறினுர்-மழலை மொழியினிற் பிராட்டிமார்கள மசபுப்பணபொழி

மியல்பும்பல-அழகுபெறச்சேர்ன்னேம் சுற்றியத்தி னவர்கள் தனக்கி
னைப்பகலலும்மும். (கஉ)

சுற்றிய்யத்து.

வள்ளாரபியுல்லா வுவக்துலவைத்த வண்மைசுற்றிய்யத் தொருநான்
குண்டே மௌளுமாரியத் தென்பலரு மிளியமைந்தானத் தெனபலரு
முளஞ்ஞாரியத் தென்பலரு முயர்ந்த ஜமீலத்தென்பவருமிவர்-தெள
ளுமைப்பொருள் நபியுடனே சிறந்துவாழுந்தன ராழகாகவே. (கஉ)

வாடாப்பொழில்சூழும் கிபுத்தகர்வாழுமன்னவனன்குடையாய்க்
கோடாப்பொருண்மறை நபிக்கருளுங் கோதைமாரியத்தெனபவர்கள
தேடாப்பொருளிபு ரூகேமென்னுஞ்சிறந்தபிள்ளையொன் றினிதினின்ரு-
ரூடாப்புகழ்நபி யுபாத்துக்குப்பின னவருஞ்சிலகால மிருந்தனரே. ()

நீதிதருமவேற்றி யுலகத்தாப் கிபுத்தகிலாபத்தில் கிகறத்துமப்-
போதபதினாறும் வருடமதிபுகழ்சேர்பொன்னகர் குடியேறினர்-வா
துபகர்னி குறைலாவெனும் வழிசிற்சிறையினிலகப்பட்டவர்கோதை
றைவானைத்தொழாசெய்தியிற் கூடுங்கிலாபுகள் மிகுதிருமணமே. (கஉ)

வேரிக்குழல்லைன பெனுகாயகி விரும்பியனுபத்திடி நல்குடையாய
நாரிக்கருங்குழல் ஜாரியத்து நலங்கொள்நபியோடும் கலந்துவாழுந்தார்
பூரிக்குமுளுணச் சமீலத்தென்னும்பூவையும்நபிபங்குவீதஞ்சீரிக்குஞ்
சிறை யதனிலவந்த தெரிவை யெனமேலோ ருணர்த்தனரே. (கஉ)

நபிதிருமக்கள் பெயர்.

எங்கள்நபியுல்லா பெற்றெடுத்த இனிய ஆண்பிள்ளை ரானருடனே-
திங்களவடிவுள்ள பெண்பிள்ளைகள சுமந்தகாலவருணடிவனைகேளிர்-
தங்குங்காரிமுன் தையிபொடுங் தாகிருடன இபு ருகிமுமாங் - கொங்கு
லைனபு துக்கைம்மாவும்மு துல்தூம்பாத்திமா இவர்களாமே. (கஉ)

பெருமையோங்கிய கதிஜாவென்னும் பெண்களாயகிபெற்றெடுத்த
அருமையோங்கிய பெண்பிள்ளையோடாணிளைசோமுன ஹமாகுமற்றுங
கருமையோங்கிய இபுறுகிமைக் கண்ணிமாரியத் தினமதவாம்-மருமைய
நபியுல்லா இருபதினொன்பான் வயதில் ஸைனபை மகிழ்ந்தெடுத்தார்.

மூப்பதாண்டினில் றுக்கையா வொன்றில் மொழியுமபடிவந்தார்
உமமுகுல்தும் - மூப்பதுடன்னாண்டில் காசிமுனதில் முதுமுமனமுள்ள
ஆதிபாகும - மூப்பதிலுன காண்கிற் ருகிநெனு முகவாக்குடையல

குதித்தாரிப்பால் - மும்பதுடனேகதிர் பெண்பிள்ளைகள முத்தாமபாத்
திமா வுசித்தனரே. (கூடை)

எங்களகபியுல்லாமாமியாகுமெழில்சேர்சபியத்தெனபவர்தெருமபி
திங்கள்முகம்போன றுசல்மாவென்பாள செவஞி கதிஜாதம [illegible]க்கெ
லலா-முங்குமருத்துவத் தொழில்புரிந்து முன்னும் பெண்பிள்ளைகோ
ரடுல்ல - லங்கமாண பிள்ளைக் கிரண்டு மோசோ ரடிமை யுரிமையிற்
கொண்டுபோவாள். (கூடு)

போகந்திரண்டுபெற் றெடுக்கும்போதிற் பூவைகதிஜாதம் மிடத்தில்
வாயமை - யோகம்பெறும்படி வாங்கிப்பின்ன ருதித்தபிள்ளைக ளடங்க
லுக்கும-வாகுபெறுங்குணப்பெரியசகீ மாலீமருமகன பக்கிறுசாகிப
ஆகம்பெறுஞ்செல்வம் போலேபொங்கு மரியபாலகொடித் தனாவரோ.

திருமணத்தியல்பு.

வரிசைபெறுமயில் ஸைனபெறு மங்கைதனைமண முழுத்திட்டவர்.
பிரிசமுறுமகுவ லீதுதன்மகள் பெணமைகாலதெனை பவர்களுர் -
மருசெய்யுன்னுடை அபுல ஆசெல்லுமன்னரிவர்தந்தை தபெனபவ
ருரிசையவருக்கும் நாயகிக்கு மூடேபிரித்தது னமார்க்கமே. (கூடூ)

விதிக்குமார்க்கத்திஞ்சியாரும் விரும்பிலந்தபின்புரித்தாயிய-மதிக்
கும் இத்தாவி விருத்தபின்பு மருகானவ ரிசுலாத்தினிற் -றுதிக்கும
படிவத்தார் நபியிறசூல் துலங்குமபடியின்னர் கிக்காகெழுதிக்-கிக்கும
புகழோரும் கூட்டிவிட்டார் களிப்புறதிருவரும் வாழ்ந்திருந்தார். ()

இயல்சேர் அபுல்ஹஸ னென்பவருக் கின்பகாயகி பெற்றவந்தார் -
பயில்சேர் அலியென்றோர் ஆண்பிள்ளையும் பணபி னுமாமதென்
றெருபெண்ணுமாம் - அயில்சேர்திருக்கரத் திறசூல்லா அரியகண
மணி யெனமருவிச்-செயல்சேர்ந்திருதுகூம் கருணைபோலச் சிறப்பாய்
வளர்ந்தது அலியென்பதே. (கூசு)

வளர்ந்துபருவமும் வாலிபமும் வனருங்காலையில் மக்காகர் - தலங்
கொள்பல கொண்டு பிடிக்குராளித் றகைதொன் பொன்னகர்க்கெழுந்
ததுவே - விளங்கும் உமாமத்தென் றூரைக்குமந்த வேரிக்குழலாளை
வர்களுளனம - குளிர்ந்தசிறியதாய உபாதகுகூப்பின் கொற்றஅலியுல்
லா மகனானார். (கூடு)

வள்ளல அபுல்ஹஸ னென்னுமன்னர் மருவும்வசிய்யத்துச்செய்தபடி
தெள்ளும்அவாமென போர் மகளுனபறு சிறகு மவாமான் மகனுன

வர் - எல்லாரும் அவியாக்கு மணமுடித்தா ரின்பம்பலுங்கே, காமுற் திருக்கா - வின்னுமவ்வாரும் உபாத்தகுப்பின் வேர்க்குயிலாமுற் தனித்தனரே. (கூகூ)

எழிலிகொள்கபிபுல்லா பெரியதந்தை யிசைக்கும்ஆரீது கௌல் மகன் - அழகுதருமுகை முவெல்லவர் அவர்பன்மனை முடித்து வாழ்த்தார் - பழகுதெரியாருக் கெயாவெனுப் பணபின்னணபிள்ள பொன்முபெற்றுக் - குழகுசெதிதருஞ் சொர்க்கங்கா குடிபோயினர் பின்னர் உயர்மத்துவே. (கூஎ)

வஞ்சிகொடிபோல வரும்னைனபும் வளங்கொள் மதீனத்தில் கெறுத்தாகி-மஞ்சுகுளிர்குடை கபியீமரூல் மருவுமகிசுறத்து வருடமெட்டிப்-பூஞ்சிக்கைமா மணிசெறிந்து துலங்குஞ் சுவனமாநகரஞ்சேர்ந்தார் - கஞ்சக்கரத்துடை நாகைபாயாவென்போர் கதித்தவரலாறு சொல்லக்கேளிர். (கூஅ)

கனஞ்சோரமங்குமுல் நுக்கையர்யாதம்மைக் கபடன்அபூலகப்பின்ற மகன் - நனஞ்சே ருதைதபாவென் பவர்வணவை தலைகயற்கொண்டுபி ன்றலாகருச்சொன்னர் - இனஞ்சேருமானர் மணமுந்தையினிதாய் வாழ்நாதலரிவர்தமக்கு-மனஞ்சோவடிவுள்ள அப்துல்லாவென் றீன்ப மகவொன்று பிறந்தனரே. (கூக)

விடல்சேர்பதுரினில் வன்தியாரை வெல்லுஜெயம்பெற்ற திருவோ லையைத் - திறல்சோனைதென்போர் கொண்டுவந்தநிகத்திலுழுகுள னுக்கையர்வும்மா-செதிசோர்சொர்க்கமா நகரஞ்சேர்ந்தா கிதியா மவர் மகன் சிலநாட்பின்னர் - குறிசோவயதாரில் உபாத்தாயினர் கூறுமதீ னத்தி லிடங்கிடவே. (கசம்)

வழ்வுசெறியுமமுகுல்தாமென்னு மடங்கைதனே அபூலகபுமகன்-முடி கொளுதலைபாரவ் மணமுழுத்து முயக்கமுடையவர் தலாக்குச்சொன னார் - கடிகொளமிலாரை நுக்கையர்யாவும்மா கனகபதிசேர்ந்தபின்னு தமான் - அடலின்மகவொன்றித் துவந்திருந்தா ரிவிய பாகுடன் கனியும போலே. (கசக)

இருமைக்குணங்கொண்டோ ரிவருக்குள்ளே யிருகதுபோதினில் மதினைகர் - பெருமைக்குமுபா கிசுறுதேழி பிறந்தபொன்னகர் குடியேறினர் - பருமைக்குமாகல் மக்கசுகதனி லிருந்துசிறிதவய திற்-குருமைக்குணதோஞ்சொர்க்கஞ்சேர்ந்தாகதிக்குபிப்பட்டம் யருமுதலே. (கசஎ)

பலபாடற்றிரட்டு.

மாதருள்ளோர்க்கு நாயகமாய்மன்மூடிச்சொர்க்கம் புகுந்தவேண்டு-
மாதரினல்லோர்கள் பாவமெல்லாம் மாற்றிவைக்கவும் வேண்டியதாயிரு-
நாரினபெருமை சொர்க்கமிதில் மகிழ்ந்தபனிவிடை புரியவேண்டு-
மீசனதருளில் வரும்பாதிமா இனமுனைசெய்தார் அலிப்புலியே.

செல்வாயபித்தாளி பின்றமகன் செவ்வியலியார்க்குள் முயிராகிய-
கல்விக்குமையுள்ளார் காதுகுயங்களிப்பின தரசனுமே உரைஇடனே-
கல்வித்தழகுள்ள முகுரிஞ்சுமி காரியர்க்குயர் வினைபுவும் - பல்வித்தல
உமரு குலதனமெனும மாலையிருவரும் பெற்றெடுத்தார். (கசை)

அத்தருகுரினென தினைக்குமபிள்ளை யணிகொள்கிறுவய தாகையி
லே-சந்தமுதும்சொர்க்கநகரஞ்சேர்ந்தார்தலங்கொள்காயகிரபிரயினூர்
முந்தருபாத்தச்சுபிள்ளிரு மூன்றுமாத்தையிலுபாத்தாயினூரித்த
தனிலல்லா முகவட்டதோ டிருநதாரெனச்சொன்னு ருலமாக்களே.

மணிமுத்தொளிவாள முகம்மதனுர் மதினகர்சேர்ந்த வெட்டாமர
ன்டு-வணிமுத்தாயிப வுலுவல்லாயா ரிலைவமாரியத் தென்பவர்தாம்-
பணிமுத்திகருபர் மாதமான பகருந் துல்ஹஜ்ஜி லழகுடைய-கனிமுத்
தெதுபிபு ருக்மனனுக் கலிக்கும்பேரொளி வினங்கப்பெற்றார். ()

மறையின்றிருப்பொருள் முகம்மதனுர் வளர்த்த பிள்ளையரம் அபூரு
கு - நிறைபுகழிருநதிதவி கபிதொழும்பி ஜிலிகொள்சல்மாவென்றிளை
க்குமபோரான-தறிசொனமருத்துவனு செய்துவந்து கொழுங்னிடத்தி
னி லுரைசெய்திட - தறிவுனபியுல்லா இடத்தில்வந்தே யர்தமாராயம்
பணிந்துசொன்னன. (கசை)

அந்தமொழிகேடி முகம்மதனு ரவருக் கருமையொன் றுவப்பினிக்
தார்-வந்தபின்னோ பாலேழாகாலில் வந்தேயிருந்து பானுமீரு-பிந்தரு
டமிர் அபூதிசெனப் பெயரோர்கழித்திட சுவலைடையே-சந்தவெள
ரிசல் வெளியோர்கட்குத் தகையாபியுல்லா கொடுத்தனரே. (கசை)

கழிக்கமபினை படக்கச்சொல்லிக் கட்டளைபண்ணிப் பெருமிட
டா-முழுத்தஞ்சோறுபின பிள்ளையது அருகையுடனவளர்ந்தெழுந்தா
லே - பொழுதும பதினாரு மாகமகம் குற்றவயதினில நபிவுல் அல்லை
செழுக்கு [illegible] லுபாத்தாயினூர செவ்விகழியுமே மிரகினூரே. ()

கோத்திர மாலை.

புலவர்கள் பாடிய வரைக்கு முற்றிற்று.

செம்மலர் மேலகுயர் விருத்தம்.

ஸ்ரீ

வெ - செய்கப்துல்காதிறு நயினர் லப்பை ஆலிம்
புலவரவர்கள் பாடிய, முனாஜாத்துகள
வாக்குபோல் முனாஜாத்து.

அதிசிக்கழிநெடிலடியிய விருத்தம்.

காவலாய் நிற்கும் வல்லோன கதத்தனுச் சிவ னெல்லா
மாவலாய்ப் போற்றி வாழுதகி யதற்குண வளித்த கோமா
னுயிரு லெளியோர் கேட்கு நாட்டத்தின படியேதக்து
தாவிலா முகமத் தாலே தயாககும் பொருள தாமே. (க)

வேறு.

அருவா யால மடங்கலுக்கு மரிய பொருளாய் விளங்கி நிற்குந்
திருவா யணமயாப பேரொளிவாய்த திகழந்து நாளும் பரா பரிக்குள்
கருவாய்க் கருவி னுண்மணியாய்க காட்சி யருளும் முகுமானே
யுருவாயத் துலங்கு மன்னனே யுனது இருபை யருள்வாயே. (உ)

மாடி காட்டம் பயனதுபோ னனிகொ வால மடங்கலிலு
மோடி பெறவே படைத்த தெனைக்கு முன்னு மிசண மிகக்கொடித்து
விடி லாத காத்தனிகும் வேதப் பொருளே நகுமானே
கூடினை னடியார்கள குறைக ளுர்ப்பாய் காதலவே. (ங)

உனது இருபைக் கடவிடத்தி னுதித்த் மணியாய்த் தினேர்க
டனது லோபப் பெருளாகுக் தாசை கயியார் பொருட்டாலே
கனதி லாகி நாபகனே கதியின பயன்பா றாபிலுனு
மனது கலங்கு மெளியோர்களை மழுக்கம் தவிர்ப்பாய நகுமானே (ச)

புவியில் வினங்கு மேம்மார்கள் புகழும் பொருட்டான் முனனுள்ள
அவுலி யாக்கள் வாகதாக்க ளரிய பெரியோர் பொருட்டாலுர்
தவமே முழுதிதே தாயோனே துலங்கு நாசி முனவனே
கவங்க சீகங் பலாய்க வெல்லாங் காணு தகற்றிய நகுமானே. (ஞ)

தனப தீங்கி யதீவினைகுக் ஆய வேத மொருநாவி
லின்ப முனது பொருளாலே மினிய வுன்ன பொருட்டாலே
மனபு புரியும் கவிபேயெம் மாகத துயிரே தையலே
லன்பு மாற்றி கலலரிசை வணைம யருள்வாய நகுமானே. (ஃ)

பலபாடற்றிரட்டு.

உள்ளஞ் கலங்கித் தத்தளித்தே யுளர்வு மயங்கி நின்னடியார்
வெள்ளந் கண்ணுண் மிகவோட வெருவுற் றுயர மனுகாமம்
கொள்ளுந் திருவை மவலாணு குதாயே வதுதே கப்பாறே
யுளை நோய்க டுங்கடுங்க காப்பாய காப்பாய் மகுமானே.

வேதம் நிறைந்த சூரத்தொமிம் விளங்கும் ஆயத் தினுலே
யோதும் பொருட்டால் மூமின்க ளுள்ளம் பொருட்டா லாணையினு
யோகம் பெருகு முன்னுடைய புகழுஞ் சிறப்பின் ஆக்கினையாற்
காதும் பலாய்க ளனுகாமற் காப்பாய காப்பாய் மகுமானே.

வள்ளன் மகுமூ தெனுநபிகுர் வழியி லொழுகி யுன்னுடைய
விளஞ் மார்கங் தனையெடுத்து விளக்கும் தீனே ராகையினும்
நெய்ஞ் மறிவே மெய்ப்பொருளே தெளிவே யெங்க ளகண்மணியே
பெள்ளு மாபத் தனுகாம லின்பம் புரிவாய் மகுமானே.

அடியார் செய்யும் பிழைகளெல்லாம் ஆஞ்மிறைநீ பொறுப்ப தல்ல
படியோர் வேறே யில்லைமன்னு பயனு நயனு மருள்வோனே
கெடியோ னிம்மை மறுமையிலு நீதி யுடையோ னுகையினுலே
கோடியா பலாய்க ளனுகாமற் குறைக ளூர்ப்பாய் மகுமானே

முன்னு நீயே யுடையபொருண் முழுது நீயே யாண்டருளும்
பன்னு நீயே யிரப்பை யெல்லாம் பேணு நீயே யன்றியில்லை
பெனனு நீயே மேன்மேலு மென்று நீயே கப்பாறே
யுன்னு மடியார்க் கொருதீங்கும் வாரா தருள்வாய் மகுமானே.

முற்றிற்று.

நபியுல்லாபேரில் முனஜாத்து.

அலிபெழுத் தொன்று மூனரு யைக்குமா யேழுமாகி
அலியினு லமைந்த பேரி லறிவுமா யுருது மாகி
அலிபச்சுள் வாரு முரி யம்முறைக் கலிமா னாகி
அலிபுக்குள முவ்வத்த மீமின அகுமது நபியுல் லாவே.

பதுரெரு வான்கு மூன்றிற் பரிவுற விருந்து வல்லோ
னிகாருஞ் சுருக்கத் தாது நெருங்கினம் வணங்கா கின்றீர்
மிகுபுகழ் தன்னுக ளூனகு மேலியெவ் வருவும் பெற்றே
யகமிழந் தொளிவாய் கின்ற அகுமது நபியுல் லாவே.

முகமூர்த்துகள். உடு

குருத்துடன் பருவ மின்றித் தனலிடங் குறிப்பொன் றின்றி
அருமையத் தெனவு முச்சி யணிபெறும் வாகி தியா
வகைகடுக் குறிப்பின் றிமலும் வழியினும் பழஸக் காகி
மூகமொரு மூன்றும் பெற்ற மூகமமது நபியுல் லாவே. (கூ)

தவாடுடன் அதாபென் றெனுன்றுத் தன்னிலே பிறுகத்தோடும்
அவாவிக்கு மூன்று மேலு மப்புற மூன்றி னுக்கும்
பவாவித்த மருளுக் கெல்லாம் பாவிய கருவாய்த் தோன்றி
மூவாபொரு வாகி நிறகு மூகம்மது நபியுல் லாவே. (ச)

ஜமாலுடன் ஜல்லு மோதித் தாக்கிய நகிலிற் றோன்றிக்
கமாலியத துடனே தூருயக் கலந்திரு வினையின் பாலாய்
அமானத மெடுத்தி யார்க்கு மரும்பொரு ளளிக்குங் கோவே
மூமாவுரு வொன்றுமின்ற மூகமமது நபியுல் லாவே. (ஞ)

ஹாயரத்துட னேழுஞ் சேர்ந்த கணக்கிரு பதிற்றே ழாய
வியாபித்து மட்ச ரத்தின் விளங்கிய சட்டை நீட்டித்
தயாகிப்ப முத்த மேவுந் தாசிமே காசிமேதன்
மையாகிப்ப தெனகொ லோவா மூகம்மது நபியுல் லாவே. (ஈ)

கைறுடன் சற்றும் நாயன் கற்பனை சற்பணக்குஞ்
செரிறும் பொருளா யாலக் தெளிதரும் விளக்காயத் தோன்றும்
பரிறரும் நபியே நுக்தம பாதமே போதங் கொண்டேன
மூயறா வேண்டி லையா மூகம்மது நபியுல் லாவே. (ஏ)

தவாதுடன் கலமுக் தாங்குந் தலநிலை லவுகு மூவர்
கவாநிலை பெழுவர் தம்பாற காட்டுமபன் னிருவ ரன்னர்
ஓவாதினற விருபத் தெண்மரு வாகளா னடக்கு மாலம்
மூவாபொரு னிலையின் மூல மூகம்மது நபியுல் லாவே. (அ)

தம்முடன் மஹில்லத் தோடும் தன்மையுங் கொண்டி வஞ்சம்
பம்மிய வடிவே நுக்தம பதமலர் கெதிரே யல்லா
லிம்மலி தலத்தில் வேறே யெவருண்டி கருணை செய்வார்
மும்முறை யுலகம் போற்று மூகமமது நபியுல் லாவே. (கூ)

தருமத்துக் குரிய பேறும் நியாலத்தும் பொருந்து சிம்ப
காமுறற மணியாய கினற அருமதரம் அமலா குருவே
மருமற்ற மூன்று நுக்தம பாவிய பொருளாய் கின்றே
மூகமொய்த்த வள்ளலான மூகமமது நபியுல் லாவே. (கூ)

ஊருக்குடன் நீலாதத் தாயுக் துலகையு தருவா னோர்க்
சகுதியுரு சபுரு மில்முருந் தலைமையுங் கொண்ட சோவே
அருளிலாரு ரான்கும் பெற்ற அல்வலு மாகி முனி
முகலிலே காசீ மான முகம்மது நபியுல் லாவே. (கக)

திருவினிற் பிறந்த தாழுரு சிறந்தெழு நாதும் கேயுங்
தம்மத்தின மீழுங் தேயுந் தொக்குறை குறைத்த தோன்றல்
மற்றத்தின மற்றத் தாக மற்மெலாம் படைத்த சூவ
முற்றதோன் மில்லா வளனன் முகமமது நபியுல் லாவே. (கஉ)

வூராதத்தங் கைபுக் குமபல் ஜூபதேதி தங்கியோங்கி
நூகாதத்த சண்டிலுக்கு மிறையென வுதித்த சோவே
நகரிலே யாள னெனனே கவம்பெறக் காவல் பூணுங்
முகாவஜி காத்தின மேவு முகம்மது நபியுல் லாவே. (கங)

சதபிடம் பிறவா முத்தர் தண்கதிர் முறையாத திருகள்
சமமது தோனருத் தீபங் சமுந்தல்ர் மாருப் பூவே
சிதலிதம் பிரும் ஜெம் நிவித்தது மிறரு வெனன
முதனிலே புரிகத வளனன முகமமது நபியுல் லாவே. (கச)

லற்றதாகர் துனியா வெனப தலெவியா மாகி றதின்
சுற்றத்தா லைவோத தேமிகு கொதறன் ருடனே சேர்த்துப்
பற்றுதி லாக்கு மெனனேப பரிவுடன காத்தல் வேணுமம
முற்றத்தான மில்லா வளனமுகமமது நபியுல் லாவே? (கஇ)

தையிபா யால மெங்குந் தகாரத்தை விளக்கி வித்த
ஜூயனே மெய்ய னேயென ருகைத்தி ஜூயிராய நினற
பொயமிலா ஜூண்மைதி தூதே புனைமயன் பிணிக னீக்கி
மொய்புணி கிருபை கல்கு முகம்மது நபியுல் லாவே. (கசு)

லாகிறுய் பாத்தி ஜூகவிக்க கொரண்டி முனைம
ஆறிரு யவவ லாகி அவதறிக்குச் சகாத்தி தாகி
மாகிய கைபு மாகி அத்வுடன தெளிவு மாகி
மோகமா மயிலு மான முகம்மத நபியுல் லாவே. (கஎ)

நல்முடன் குதூறத் கோடி மிறுதத்தம் வறபாத்து மானுகும
நலமுத லிருத்தங குனபா ணனிபெற வெழுந்த ஜூனதும
பனமுறை படைக்குங் கோபான் பல்புது மிறரு லாகி
முன்முஜூ யுதித்த கோவே முகமமத நபியுல் லாவே. (கஏ)

காரிலி ருக்கும் போதிற் கலகலப் பக்க ருக்கு
வாரியும் வகுத்த தோங்கும் வள்ளமு மழைத்துத் தர்து
கோரிய லாக்குங் கோலே நினைப்புட னறிவு மீந்து
சூரியி னருளும் வண்ணை முகம்மது நபியுல் லாவே. (கக)

பருமுடன் வருமுக் துன்னும் பன்னிலை யொழுஞ் சூழ்ந்து
மிகுமிகு லகீலத்து போதா வேண்டிய வருளு மீந்து
தொகுநற்தம் புகழே பாடத் துணைசெய்வி னினையில் லாத
முகமமித முஸ்தபாவே முகம்மது நபியுல் லாவே. (உ)

காமமாய் நிலைத்த வல்லோன கருளு மற்று முள்ள
மேயத்தார் தெத்துஞ் சொலவு மேன்மையின் சலவாத் தாகில்
நாயினுங் கடையே னுங்க ணவலிதங் காணும் சாமோ
மாயிலாக் குணப்பன புள்ள முகம்மது நபியுல் லாவே. (ஊ)

காபுடன் கேயும் ஏயும் ஐனுடன் சாது மாகிக்
காபுடன் பேயு மாகிக் காமுத லேந்து மாகிக்
காபுட னாது மாகித் கலகிடிம் வரவு காகி
ரூபுவ னங்க ளான முகம்மது நபியுல் லாவே. (ஊ)

வவுலாக்க ஆல மெல்லா நாண்பனை யேனென் றோதும்
அவுலாரீ ராகை யாலும் அறிவருக் குயிரீ ராலே
கவுலான துளவ நோக்கிக் கட்கடை யென்பா லேக்கு
மவுலா அலா மூறுகி முகமமது நபியுல் லாவே. (ஊ)

மாலிக்காப் கின்ற வல்லோன் மணிமுத்தாய் விளங்கி னனமை
காலிக்கா வலர்கள் காலுங் காட்டியாய்த் தவங்கள் செய்யுங்
கூலிக்கா தவுள் ளோனைக் கொண்டுய்ய வேண்டு மையா
மூலக்கா ரணமாய் நின்ற முகம்மது நபியுல் லாவே. (ஊ)

தூரினிற் பிறந்த கோவே துப்பத மபும் பையல்
தூரிரண் டடம்பா லுரு கோரிய இசுமி னுளே
வேரிரண் டிலலா வண்ண மேவிடச் செய்ய வேண்டி
மாறிலி யாகி நின்ற முகமமது நபியுல் லாவே. (ஊ)

வதுசெனு மினதயோன் பைலில் வருமொழி தாதுப் பின்றே
ஒதிதிகள் பலவும் போற்றுங் காதிருமுல் லவ்பி பாவே
சதிதன்ள ஆலங் காக்கும் சையபிதே பெனியேன் பாலின்
மதியிது புரியு மையா முகம்மது நபியுல் லாவே. (ஊ)

ஞாகிரார் முகமி ருகிக் காலிக்காய் முசிக் காகி
ஆதியாய ஞான வல்லோ னருளிய விருது றைக்கும்
நீதியாய் நின்ற கோவே நெறியிலான் றனக்கு வெற்றி
மூதுணா யளிக்க வேண்டு முகம்மத நபியுல் லாவே. (உஎ)

யாதட னினைவும் பூண்டி யாவர்க்கு மூதலாய் நின்ற
வேதியர் மூவ ருக்கும் விளக்கென விளங்கி யெங்கும்
போதரம் பெருகு மையா புண்ணியன் தூண்ட மெலலா
மோதிடா தகற்ற வேண்டு முகம்மது நபியுல் லாவே. (உஅ)

இருவகை யெழுத்து மீனி னிலுமாங் கவிதை சொல்லுந்
திருவகை யருள் கபிரு முகம்மதின் சிறந்த மைக்தன
கருவகை யுனர்செய் கபதுல காதிரென் றுரைக்கும் போரால்
மருவகை கொளஞ மையா முகம்மது நபியுல் லாவே. (உசு)

மூற்றிற்று.

நகூவுல்லாமேரில் - ஒருபாவொருபஃது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சதத்தத் திருப்பயத் தாமறை நாதனன் வல்லமையாற்
சுத்தத திருப்பயத் தரமனத் திற்பிரு டார்தமதிற
பதத்தத் திருப்பயத் தாமரு சேப் பலனருள்வீர்
முத்தித் திருப்பயக் தாமனைப் பாதமு கம்மதுவே. (க)

அழுக்கப் படிப்பித்த காட்டிய நிமையி னுனாவே
மழுக்கப் படிப்பித்த னையே யாது மனதிரங்கிப்
பழுக்கப் படிப்பித்த ஞசையின் வஞ்சி பணிந்துவா
முழுக்கப் படிப்பித்த நாயகமே யெம்மு கம்மதுவே. (உ)

செப்புவிக்கும் மிடறே முறையச் செயவிலதா
லடைவிக்கும் மிடறே கசக்குமபொழு தவினைக
டபபுவிக்கும் மிடறே கலிமாமொழி தந்தருளீர்
மூப்புவிக்கும் மிடறே வருமெம்மு கம்மதுவே. (ரு)

மிடிக்குஞ் சமட வார மனத்தர் பெரும்படையு
மிடிக்குஞ் சமட வாரமா கீநி யிசைபடைத்தி
ரடிக்குஞ் சமட வாரக மாமது வைக்கடக்கு
மிடிக்குஞ் சமட வாரணி யேத்தமு கம்மதுவே. (ச)

மின்னிற் கவர்த்த னடித்தும்மு மேனிமென் பூமகளார்
பொன்னிற் கவர்த்த னாதத்தினை நாசம் புரத்தடைத்தேன்
பின்னிற்க வந்த னடித்தினி மன்னர் பெரும்படையுண
முன்னிற்க வந்த னடித்தியர் வேம்கைவு நமமதுவே. (இ)

அதிரும் பலனை யகத்திரு காமத்தி தம்புவியோ
டெதிரும் பலனை யகத்தரும் பெற்றி மியையவரிவி
னிதிரும் பலனை யகத்தருமைச்ச ணேர்த்துநின்றேன்
முதிரும் பலனை யகத்துள சோதிமு கம்மதுவே. (ஈ)

காத்துக் கவலைக் கணியுறு வேடன் கறுவிமிட்ட
அகத்துக் கவலைக் கணிபடர் மானி னழிவழுற்ற
மகத்துக் கவலைக் கணிபற் றறும்பின் மனத்தினென்றன்
முகத்துக் கவலைக் கணியரு டோறு முகமதுவே. (உ)

திருக்க தாப்பர மார்க்க வுணர்வினைச் சிந்தையிலுட்
டிருக்க தாப்பர மாக வுரைக்கு முயர்நிலே
பெருக்க தாப்பர மானந்த காமும் பெருமுகழே
முருக்க தாப்பர மாதர் துதிக்கு முகமதுவே. (ஊ)

ரணத் தமரு மாபத் தளரு மழித்தளிகள்
காணத் தமரு மாபத் தகையுங் கவிப்பயக்தி
சிரணத் தமரு மாபத் தவரு மினையவிதத்தா
மூணத் தமரு மாபத்த சேத்தரு கம்மதுவே. (எ)

தித்திப் பதத்துக் கரும்பயலாச் செழுக் தேனமறைகள்
தித்திப் பதத்துக் கரும்பய சோவினை தீர்த்தமுனை
சுத்திப் பதத்துக் கரும்பய லாகித் தொடர்பருள்வீர்
முத்திப் ப[illegible]ளரு மாவுளரு கம்மதுவே. (ஊ)

முற்றிற்று.

தகூவுல்லாபுரில் - இன்னிசை.

பூவுலவு வாசம் பொருந்தியமோ செல்வமேர்க்கும்
பாவுலவு மாதி பரிபான்முனை னாமணியம்ப
மேலுலவி மெல்லவ மிகவாக வக்குறித்த
மூவுலகும் காக்கு முகமதுமுத்து வுலாவியே. (அ)

மித்தனை வஞ்சகமு நெறிகேடுக தீவினையும்
பத்தியுடன பூண்டறிவு பையவுமுதும் பார்த்தருள்வீர்
கத்தனருள் வேலடியார் கவலையறக் காத்தளிக்கு
முத்திநியர் மக்கா முகம்மதுற்ற சூல்கயிலே. (உ)

எண்போலப் பாவியர்க ளெத்தனையே ரானாலு
முன்போம் இருவையுள்ளா ரொருவரையும் காணேனே
பொன்போ லருமணிபோற் பூங்கனிபோல யாவருக்கு
முன்போ லுதித்த முகம்மதுற்ற சூல்கயிலே. (ஊ)

வாதாடுங் களாமன வஞ்சியர்கள் கஞ்சமுக
மீதாடி மாசைவினை மேலாட லெவ்விதமோ
கோதாடும் புன்காமர் கொண்டகிலே புண்டெழித
மூதாடி மின்சொன் முகம்மதுற்ற சூல்கயிலே. (எ)

வானார் மனோவ வும்மூர் பூனோக்கப
பேரார் மனோவப் பேதகத்தா போதாரோ
சீரார் மறைகாவின் செங்கனியா லிவ்வுலக
மூரார் புகழின்மக்கா முகம்மதுற்ற சூல்கயிலே (ஏ)

வானமதியோர் செய்வினையால் வண்மையிலா தாகுமிகப்
புன்மதியா லெண்ணியெண்ணிய பொருளுள்ளம் வாடுவதே
கானமதியே பூமபாத நாடிவந்து தாழ்சிசெயு
மூன்மதியே பேறருளே முகம்மதுற்ற சூலகயிலே (ஐ)

இழுக்காளர் வஞ்சகெறிக் கெட்டாமல் வந்தொரு
வழுக்காளர் மாண்மண வாடைகொண்டு சூடாரோ
மழைக்கா லகுகாபி வரும்தவ மேட்டாக
மூழுக்கா ரணங்காட்டி முகம்மதுற்ற சூல்கயிலே. (ஒ)

வேதநெறி யாதியுரை விந்தாக முத்திநிலை
பேதநெறி யென்றவொன்னு ரோவந்து பாரோரோ
காதநெறி வீசுமுயா கஸ்தூரி மேனியுங்கண
மூதறிவு நல்கு முகம்மதுற்ற சூல்கயிலே. (ஓ)

இக்கலருங் கீர்த்திமதி செல்வமுடன பெற்றுலும்
அக்கனருள் பெற்றும் மருள்பெறுத லெவ்விதமோ
மக்கநகர் வந்து மதினாநகர் கல்லரசு
முக்கியமாய் நின்றவெங்கண் முகம்மதுற்ற சூல்கயிலே. (ஔ)

மறைபோர் தெரியோர் வழியோர் மொழிக்கிழிவே
குறையோர் குறைகோய்தல் கொண்டலைவ தெங்ஙனோ
நிறையோர் சபையிலுமை நிந்தைசெய்தோ னவர்காணு
முறையோ தெனுஞ்சண முகம்மதுற்ற சூல்கபியே. (கஏ)

நிருகுடைய வஞ்சகர்தஞ் செய்கையினை யுள்ளவர்த்து
பாங்குடனே பெற்காளும் பாதவிப்ப தெவ்விதமோ
தெங்கமழுங் குங்குமப்பூஞ் செழும்புயத்தீர் வாய்வழங்கா
மூங்கனுய்யக் காத்தருளு முகம்மதுற்ற சூல்கபியே. (கஅ)

பொறகாட்டி கண்மேனிப் புன்காவி தத்தரகை
வற்காட்டிக் கண்காட்டும் வஞ்சியர்க்கே யாவேனு
விற்காட்டும் வெள்ளிமுடி மேற்காட்டிச் சிபுரிலக்கு
மூற்காட்டு மூப்புடைய முகம்மதுற்ற சூல்கபியே. (கக)

பொய்புரையுஞ் சூதும் பொல்லாங்கு நிந்தனையுங்
கையுளாகோ ருந்துனியாக வையுகாயி லாவேனு
பையுரகம் பேசிப் பணிந்தழகு பெற்றுவச
மொய்யுளா கொடித்தானு முகம்மதுற்ற சூல்கபியே. (கங)

சமக்குடைய மேன்மைகொண்டு சாரபுத்திப் பொய்கொண்டு
வழக்குரைக்கு மொன்னர் மதிக்கேற்ப தெவ்வினையோ
வழக்கரைகொண் மாவதனு லோராயி சர்க்குமுனு
மூழ்கவித்த காரணத்தின் முகம்மதுற்ற சூல்கபியே. (கச)

வேட்டமுற மேவும் விபரமுடன் கொஞ்சியங்
காட்டமுத வாய்மடவார் கண்வலைப்பட் டேங்குவனு
காட்டகத்தின் வேடன்மதி காணப்புவி நோவழியே
மூட்டவருட் மூட்டவித்த முகம்மதுற்ற சூல்கபியே. (கஞ)

புன்னெஞ் சிரக்கமில்லாப் பொய்யுரையார் பாற்சென்றென்
னன்னெஞ்சி னுவலெல்லா நசிவிட லெவ்விதமோ
கனனெஞ்சிற் கொண்டோனாக் கைதாங்கு மவ்வனுக்கு
முன்னெனு சுரத்தழைக்கு முகம்மதுற்ற சூல்கபியே. (கட)

முற்றிற்று.

கிலுறுநபிபேரில்

ஒருபா வொருபஃது.

அருணாக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

திருவா யுலக மனைத்தினுக்குஞ் சிறந்த வொளியாய்த் தெளிவாகி
மருவா யெவையு மிகமருவி மலிந்த வுயிர்க்க ளிடையுரிய
கருவா யமைந்த வல்லலன்றன் கருணை நபியா யெம்மானு
முருவா யுயிராய் நினதுறுகு முண்மை கிலுறு நன்னபியே. (க

எறியுந் திரைசூழ் புவியிடத்தி லிருக்கு மனுடர் பலலருக்கு
மறியும் பொருளாய்க் காதலோம்பி யரிதாய நோக்கும் பெருங்கருணை
செறியு மதிமீர் வண்ணமெலாஞ் சிறந்த காத்தி ரகமுணராச்
சிறியார்க் கன்பு மிகவுதவுந் தெளிவே கிலுறு நன்னபியே. (உ

துடரின் பவத்தி னுள்ளமெலாஞ் சோர்வும் றிவு மதிகலங்கி
யிடறி னுழன்ற சிறியவர்கட் கினிதி னெதிர்வந் தணைத்தருளு
மடல்சேர் பெருமை புடையீரெம் மாகத் தலவுந் திருவொளியே
கடல்சூழ் தீவு மற்றிடமுங் காக்குங் கிலுறு நன்னபியே. (ரு

எண்ணங் கலங்கி நினைவழிந்தே யிரங்கும் பற்றெவ் றில்லாமல்
வண்ணங் கலங்கு மரக்கலத்தும் வந்தா தரவு செயுங்கோவே
பண்ணு மிழிவு கோலத்திற் பலர்க்கு மறிய வொருகப்பல்
நண்ணும் பகைஞர் தமைக்காக்கு கவுஞ்சேர் கிலுறு நன்னபியே. (ச

மெய்மை யுடைய வொளிமார்க்கண் மேன்மை யுரிய ராகவிறை
யமைய யேவ னிதமருளி யழகாம் பெருமை தருங்கோவே
கைமை யுடைய மூசாதங் கருத்தின் மகிழ வல்லோனுஞ்
செய்மை யறிவின மிகப்போற்றுஞ் சிறந்த கிலுறு நன்னபியே. (ரி

காற்றுங் கடலு முறுகுநீப்புங் காலு திருக்கு மப்போதும்
வேற்றுத் துறையு மறியாத வேளை தானு மாதரிக்குந்
தோற்றப் பொருளே நிலையுயிரின் சிறந்த புனலே மிகவுண்டு
போற்றப் பொலிந்த மணிவிளக்கே புகழுசேர் கிலுறு நன்னபியே. (சு

அச்ச மகற்றித் துயாகற்றி யகந்தை யகற்றி மேனிலையி
னிசசை பெறவே யுதவிபுரிந் தின்ப மருளு மணிமணியே
யுச்சப் பொருளாந் பதெனுவை யுயர சிறத்தி மேனடக்கும்
விசயை விளக்கு நாயகமே வென்றி கிலுறு நன்னபியே. (எ

முனைஞாத்துகள்.

வாசி யிடத்து மவேயிடத்தும வனங்க ளிடத்துந் நீரிடத்தும்
பாரி னிடத்து மற்றடதும பாது காத்து நிதமோக்குங்
காவ லாணை கொடைக்காகக் கையைக் கொடுத்து விலேப்பட்டுச்
சீர்ன் மீண்ட பெருமானே செய்ய நிலுது கணபியே. (அ)

வாச மருவு முனத்தாலு மலர்ந்த வரிசை பொருவேந்த
னேச மருவி யுறவமைச்சாய் நீணவி னின்ற வறிவுடையீர்
பூச மகலா வெளியோர்கள் பாதந் நுரு மிகவாயதே
தேசம் புழைக் காத்தோம்புந் தேவே நிலுது கன்னபியே. (கூ)

கரையுங் கடலுங் காட்டகத்துங் கலந்து பிரணி கடனிடத்துந்
தரைச் சிலவும் பெருங்கோவே தவத்திற் சிறந்த காவகமே
யரைய சென்க்கும போராசா யிய பொருள்கள் கைப்படுத்தி
நிரைவின் மனுடர் தண்மைசைக்கு நீதி நிலுது கன்னபியே. (கo)

நிசையி லெனுஞ்சு செல்லிடத்துந் நிகைத்த விடத்து மெளியவனை
கசைகொண தெவி புரிந்தாரு கணபு பெருகும் பேராசே [ருக்கும
மிசையும் பொருவகன் மிக வுணர்ந்தே எனது முரிப்பெம் நினது
புசைகொ ணிதியே யுண்மதியே பலனே நிலுது கன்னபியே. (கக)

முற்றிற்று.

முநியித்தினண்டவர்கள்பேரில்-முனைஞாத்து.

அறுசீர்கழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அகநியத் திருந்த சோதி யடங்கிலா வுகத்தி தாகி
யிகுபுகழ் வாகி தியா வினங்கிய வொளிவாய் நின்ற
சுகைவளர் ஜக்கர் னெனபா லைன்கொளும் பொருளே யெற்றுக்
ககனமும புவியும் போற்றும் கவுதுயா முகியித் தினே. (க)

பாத்தினுய் வாகி ருதிப் பார்வையுங் கேள்வி யாகி
யேதமதோ வாச மாகி யெடுத்ததோ சினப மாகித்
தோத்திரஞ் செய்யக் கூடாச் சொருபமா யமர்ந்த சோதி
காத்தமதோர் வடிவாய் வந்த கவுதுயா முகியித் தினே. (உ)

தாபவத்தொன் றில்லா தயன் தனதின்ப மேவி வாழும்
பேருல்ன தாமல் குல்தில் கன்மனிதத் தொட்டின மீதல்
சபுறுடன் முறில்செய் கோலே தாக்கத்தில் லாத வேனல்
புபுலத்தை யகற்று மையா கவுதுயா முகியித் தினே. (ஊ)

பலபாடற்றிரட்டு.

தாளியாய்த் தாளி தாங்கி சாற்றவு மடங்கா ஞான
யோனியாய் காத்திக் காவி முகமுட னைகமோ டங்க
மேனியாய் இசுமா முன்ன மிதாலுமாய் சின்ற வெண்றன
னெயாணியா யிலகும் வாழ்வே கவுதுயா முகியித் தீனே. (அ)

ஆர்க்கும் வாஜி போடி முஸ்தக்கி லான கோலம்
ஆயின முஸ்தக் கிலுஞ் ஜாயிசாய் வாஜி பாகும்
பாயிகு மெல்லு சொலலப் பவுசுட னதில ஞுக்
காயினை யகற்று மையா கவுதுயா முகியித் தீனே. (இ)

ஷாமிலா யிருப்ப தென்னே ஷாஃபா யிருப்ப தென்னே
ஹாமிஷ் யிருப்ப தென்னே சாபிமா யிருப்ப தென்னே
காபிரா யிருப்ப தென்னே கானில் ஈமுதுக் தருகளை
காம்மா யிருப்ப தாலே கவுதுயா முகியித் தீனே. (உ)

காதிமாய கரஞ்சுக் திருகள் கதமென்றன் றலேமேல் வைத்து
சாகுமா யிருப்ப தென்னே நாடிவ் போக ஞானம்
யாதுமா யிறுதி மாகி யெங்குமோர் பொருளாய் நாளுங்
காதிமாய் நின்ற கோவே கவுதுயா முகியித் தீனே. (எ)

சாயிமா யிகமது சொல்லுக் தருதியு முடையா ஞுகில்
வாயுமாய் வயிறு மாய்மேல வழிவிக் காவு மாகிப்
பாயுமா யின்பக் துய்க்கும் பரிசுமாய் நிறைந்த கோவே
காயுமா பாவு மையா கவுதுயா முகியித் தீனே. (அ)

தாத்தினில் சிபாத்து மாகித் தகைமையு முடைய ஞான
லேத்தநோ நிருதுஞ் சோக்த அகுவாலும அபுகா லுமபோல்
பாத்துது முடம்புங் கூடிப் பலவினைக் காளா காமம்
காத்தருள் புரிய வெனறுங் கவுதுயா முகியித் தீனே. (ஆ)

ஞத்தில்லா மீடசி யில்லா நப்பெனும் பொருப்பே நில்லா
வெஃதெனு மிமையோன யார்க்குங் கதிதரு மெனுமோர் சதித்த
மத்தலலால் வேறு முண்டோ மானிடா துன்பத் திற்குக்
கதகனு நிருப்ப தென்னே கவுதுயா முகியித் தீனே. (கூ)

ஸாபிதா வினைபி னைஞ்ச தயங்கியே நெறிகில் லாமல்
பாபிதாக் காலு தாலோ பறையதென மெண்ணைத் தாலோ
கோபிலா வாழ்வு வாழ்க்கை துணையையா மையா மெய்யா
காபிலா கிருபை செயயுங் கவுதுயா முகியித் தீனே. (கூ)

சருமிலும் வெளிய மொன்றுய்த் தாங்கியே பெரியோ ருள்ளக்
கருமிருமுத நிரண்ட சோதி தகைப்பான தாலே
மழுமிழு னதையோர் செயகு மனமகி லாக்கி வித்த
கழுமில்ல கழு மிறேரீர் கவுதுயா முகியித தீனே. (கஉ)

ஷாகிறுக் கானபேர்கள் சாட்டியா டுல்லாய் வேறு
மாகுவா ருண்டோ வாயா லறைகுவார் கமிமாப் போலாம்
வாகுட னடிமை நோதல் வழியிட்டு சோரச் செயுக
காகிமே காதி ரிய்யே கவுதுயா முகியித் தீனே. (கஊ)

சிபாத்தொரு எழுஞ் சோர சிபாத்தொரு எழு மேறாய்
சபாத்தரு மறுத்த வாவுங் கலகத்தோர் தோற்ற மேழும்
ஓபரழகு மான்றன் ஞீனை யுலட்டி வே சோரத் துன்பக
சபாடதை யகற்று மைமா கவுதுயா முகியித் தீனே. (கச)

விழுதினுன் மனங்க ணெந்து கினைத்துள முருகிக் கண்ணுற்
சிறுமெழு மருவி பாயச் செமெல்லா ரயர்ரி மென்னு
முழுதுள வினபங் துப்ப முகுதில் தருமோ வெண்ணுள்
கழுமடனமருங் கோவே கவுதுயா முகியித் தீனே. (கடு)

தாங்ரு கிபதோர் மாது தனதுது மைந்தன் செற்றுப்
போகவே யழுத வேளை புதுழுட னெழுப்பி யிந்த
போகவாழ் வுடைய கோவே புண்ணியப் பொருளே யென்றன்
காககோய் போக்கு மைமா கவுதுயா முகியித் தீனே. (கஎ)

துல்முலே நடந்து நித்தஞ் சொல்லொணுப் பாவந் தேடி
இலமுலே யிணங்கா தாக்கை பெடித்ததோர் பிணியால வாடி.
நலமுனு ஜாத்துஜ் செய்ய நலந்தெரி யாத பாவி
கன்மகோய் போக்கு மைமா கவுதுயா முகியித தீனே. (கஅ)

ஜரிபி ஞன போர்க ளடங்கலுர் திரிக்கத் தக்க
நோமையே கொண்ட பாத கினைகுமுன் ஜனன பாவங்
திருமே தனுகன காநிம செயலகு வாலேப் பாக்கக்
காருமே கடைக்கண் பாருங கவுதுயா முகியித் தீனே. (கஐ)

காயிதக் கிருக்க வெண்ணுங் கருத்துள செயலைக் கூறி
வாபுனை கேட்ப தாக மருவகினில விதித்துத் துன்பத
தினினே யகற்றி விட்ட தெவர்ர் திருபேர் சாணை
காபணி போக்கு மைமா கவுதுயா முகியித தீனே. (கஏ)

பகுவில்லா தொருநின் கொல்லு போனதோர் பாவை தன்னை
யகவியப் பொருளைச் சொல்லி யவடன்னுதக் கறிவித் தின்ப
மிகையுடன் றேவைக் கண்டு மெல்லவுங் கிடைக்கச் செய்த
கருணியே சாண மையா கவுதுயா முகியித் தீனே. (உ0)

குற்றத்தி னிளி யாகக் குவலயத் திதித்த வள்ளல
அற்புதத்துல கையா வாழ்நர் போவழித் தோற்ற மல்ப
மற்றத்து நாமஞ் சொல்லல்ல வருமொரு வுதவி யென்றீர்
கற்றதொன் றில்லாத கோவே கவுதுயா முகியித் தீனே. (உக)

கடுதுரீர் நிகரும் நீரே கைதுரீர் கல்பும் நீரே
சுபுகும்நீர் மிதாலும் நீரே சுனதமீர் பதலும் நீரே
ஈபதுமீர் அசலும் நீரே ஆண்மீரா இல்லும் நீரே
கடிறும்நீ ரான கோவே கவுதுயா முகியித் தீனே. (உட)

லாதிலா காலவ நீக்கி காட்டெில லஃலா தன்னில்
கூயிரு மத்நிற பூட்டிக கூட்டித்தம வன்னி ரண்டின்
வாயிலா தகனச சோத்தி மன்னிய கல்பி லான்றக்
காயிலா நிருக்கச செய்யுங் கவுதுயா முகியித் தீனே. (உக)

நீமதே முகம்ம தாகி முகம்மதே அரும தாகி
மீயிலா தகது மாலி மேவுமூன றெழுத்தி னிம்மீ
ஆயெனுந் தொனியுஞ சொன்ன அவ்வினு லுக்கத்துக் காலுய்
காமிதும் கம்தும் நீரே கவுதுயா முகியித் தீனே. (உச)

தாதினி லுறும் காற்றில் துண்ணிய புனலும் நீரிற்
கூறிய மண்ணு மண்ணிற குறித்தெழும் ஆத மாகித்
தேறிய இக்கே லுலவாக் கியகுகிவ வொகெக் மக்கள்
காறியே யெதிலு காருங கவுதுயா முகியித் தீனே. (உஇ)

ஓயிலெனு காகக் தினப முயாத வினப மாக
மயமுறு மிருளும வெள்ளி மருவின விணையும் பற்றி
கயமுற வவட்கை வைத்தால் நாடிய கடுக சிக்கிக்
கயமுறு மாகாக காருங கவுதுயா முகியித் தீனே. (உசு)

கவதே ஈகடு மாகிக் கவுதே காவி லாகிக்
கவதே கூறி முகிக் கவுதே சமீரு மாகிக
கவதே ரீறு மாகிக் கூமுத்தக் கல்லி மாகிக
கூழுரீ ரான கோவே கௌவுதுயா முகியித் தீனே, (உன)

ஏயதே மூல மாக எடுத்ததோர் மூரு மேவுங்
காயமா மிதனைக் காணக் கருதுடன் றிவு நல்கி
மேயதோர் திங்கு முது மீதிய கிருபை நல்கிக்
காயுமா யாளு மையா கவுதுயா முனியித் தீனே. (உஅ)

வான்வளர் வெள்ளி யென்ன வினைசனி னிருபத் தேழாய்த்
தான்வரு மெழுதுதும பற்றித் தகுநியின் பாடல் செய்தான்
கோனருள் அபதுலகாதிர் கொண்டன்மென் கபிபு லெப்பை
மீதனினு மினிய மினீன செய்யப்துல் காதி முனறே. (உக)

முதற்றுறம.

முனியித்தீருண்டவர்கள்பேரி வின்னிசை.

ஆதியரு ளோங்கு மண்ணல்கபி பேரனைப்
பூதலங்க ளெலலாம புகழவரும் புண்ணியமே
மாதவங்கள செய்யு மகத்துவர்கள கண்மணியாய்க்
காதகவு வக்துதித்த கவுதுமுனி யித்தினே. (க)

உள்ள மிகக்கலங்கி [illegible] துளர்வழிந்து
தள்ளுந் துயரமும [illegible] நழுலவதுவோ
கொளளுஞ் செலவும வெம்பூதச் கொடுமையொடு வஞ்சமுஞ்
களளமெவ் லாம்போக்குங் கவுதுமுனி யித்தினே. (உ)

ஊக்க மிகத்தளர்ந்தே யோயாது பாழுங்கவலை
பேக்கமது கொண்டடியா சேருத் தயங்குவோர
தேக்குமுயர் மெயஞ்ஞானச செழுங்கடாயிவ்வுலகங்
காக்குதற்கு வக்துதித்த கவுதுமுனி யித்தினே. (ஙூ)

நெஞ்ச மிகக்கலங்கி நினைவழிந்து தம்மடியார்
தஞ்சமென்றுங் காணிதாய்ந்த தவக்கங்கொண்டு நிற்பாரோ
மஞ்சுதவழ் பூஞ்சோலை பகுதாது நாயகமே
கஞ்சமலர்த் தாளருளுங் கவுதுமுனி யித்தினே. (ச)

நிற்றுத்துஞ் சிந்தை செயலழிந்து தம்பாதம்
வந்தித்து மூளை மறுக்கலங்குவோர
சந்ததிதந் திண்டோட் டராதிபோ னன்மையெல்லா
நந்தித்த நாயகமே கவுதுமுனி யித்தினே. (ஞ)

பலபாடற்றிரட்டு.

வெல்லித்த வஞ்சனையின் வெங்கடியா னுள்ளமெல்லாஞ்
சாமித்த வக்கருகொண்டி தத்தனித்து வாடுவதோ
தம்பத்தின் வந்துநித்த தாபமே பண்ணையெல்லாங்
காமித்து நின்றவெங்கள் கவுதமுகி யித்தீனே. (சு)

வாட்டம் படுமனமும் வன்மைபட வுன்னமெல்லாந்
கோட்டம் படவடியார் கொண்டதய ராற்றவரோ
காட்டம் படமகிழ்ச்சி கல்லுடல் வளம்பெறவே
காட்டும் பதிந்தியே கவுதமுகி யித்தீனே. (எ)

நீர நெஞ்சுத்தோட நெஞ்சகத்துங் கண்ணரிடத்துங்
கோராற்றி னுலெனியோர் கொள்ளுந்துயர் போக்குமையா
யாராருங் கீர்த்திப் பதிஜலான் மன்னவரே
காராரு ணகருணை கவுதமுகி யித்தீனே. (அ)

மைந்தரொடு மெல்லையரு மக்களொடு சுற்றமுஞ்
சுந்தமன மேவெழுக்குந் தற்காலம் போக்குமையா
சித்தவள ராளர்த்த ஜெயிலாளி கண்ணகரா
சுத்தமலர்த் தாளருளுங் கவுதமுகி யித்தீனே. (கூ)

கோப்புடைய வெங்கடியின் கோட்டியனு மும்மனுகா
நீப்புடையா ருமையலலா னீணிலத்தில் வேறிலை
எப்புடைய பூதமெல்ல மெய்புறத்து காடாது
காப்புடைய வல்லவரோ கவுதமுகி யித்தீனே. (சம)

ஓராயி ரத்தினுங்க ளுயர்நாம மேயுரைத்தாற்
றீராத வன்மையெல்லாந் தீர்த்துமுன்ன மெய்துவனென்
றாரா ரமிர்தமொழி யப்படிய மிப்படியேன்
காரார் தவப்பேறு கவுதமுகி யித்தீனே. (சக)

முற்றிற்று.

முகிமிந்தினுண்டவர்கள் பேரில்

ஐட்டையாசிரிய விருத்தம்.

நிருலவு சருணையா லெவ்வுலகு மெய்தந்த
ஜீவஜெக் தும்புகழவே
செய்துதந் நிலையோ டுறைகதிக்கு முறைவாழி
தேடரிய மெய்ம்மைவாழி

மூனுரைத்துகள்.

பாருலவு மன்பதைகண் மற்றவைக ணேர்வழி
யின்முகத் தெபெறுவன
பண்ணிய மற்றகொண்டு தூதாகி வந்தாம
பார்த்திவர் முகம்ம திறைசூல
பேருலவு தவமென்ன வருகின்ற பெண்பிளை
பெற்றபின் னேப்போராய்ப்
பேதகத் துழல்கின்ற சிறியோர்க ளுறுதிகிலே
பேறென வருங் குரிசிலே
சூரியந் தவமன்னர் வாழுகர் பகுதாதின்
முச்சுடரி னினமிலகு
முகியித்தீன் முகியித்தீ னென்றெவரு மேத்தவரு
முகியித்தின் முகியித்தீனே. (4)

நன்னெறி பிழைத்தமம் நெஞ்சேயி லுஞ்சிந்தை
நனிகொண்டு வன்மையதனுல்
நானிலத் துறபண்ட மேனையத தகவென்ன
நகைபூண்டு திரியுமெளியேர்
புன்னெறி யினப்போக்கி யறிவா லெடுத்தலகிர்
புகழெதெயி லாக்குமாசே
புண்ணியத் [illegible]டையி ணன்னிடத்தனை
பூ[illegible]தவினே யாகமொழியே
சொன்னெறியி னுக்குமமை யாதவ னைமத்தெரு
தொல்லெவித் தைக்கனவெனத்
தோற்றிவித் தற்யாத காரனம் விவேத்தமெயச
சோதியே யாதிகுருவே
முன்னெறி விளக்குமுழு மதியமே பதுதாதின்
முழுமணியி னேகுகுதியே
முகியித்தீன் முகியித்தீ னென்றெவரு மேத்தவரு
முகியித்தின முகியித்தீனே. (5)

கண்டபல வினேயுழுதி யானடைகள் கணியாது
கருதாத மூலவுமனமுங்
கபடமொடு வஞ்சகமு கிங்தையவ ஞாமுங்
கணியாது கனியுமுனர்வுங்
தண்டனேயி லாதமத கரியென்ன வெட்டப்
கனிலேது மகவீரமுங்

சரைசார்ந்தை முதியவர்க டம்மோ டெதிர்க்குமொரு
சண்டாள வஞ்சகுணமுரிமை
கொல்லவன் கடைகெட்ட பாவியான் முயரினெழு
கொடுமைக்கு னின்றுழல்பவள்
கொண்டாடி நிம்பாதி கெதிராக வாதனாண்
குளிரன்பு தாதருள்குவீர்
முண்டக மலர்த்தடஞ் சூழ்முயர் பகுதாது
முழுதாகர் பூத்தலொலியே
மூகியித்தின முகியித்தி னென்றெனரு மேத்தவரு
முகியித்தின முகியித்தீனே. (சு)

பாதகத் துடரிலை நரியாதை யின்மையோற்
பலபோகமுர் துய்த்தலாம்
பவகாரி யென்பதா லவகேடு கீழினுற்
பலனுழுதி பொன்று மிலவாம்
ஞேதகப் புன்மையான் மடமாத குழவினுற்
றவிர்முறைகள் வேணவிதாம்
சேசர்வுதரு பிணிகளா னீர்விழி தத்தும்பலாற்
றுயாமெனு மொருபாவியான
மீதகத திருளினு லன்புனு லாளுகவ
மிக்குடைய குருநா தரே
மேன்மைதரு நம்பாத வுபாமே யபாயமினி
லேறில்லை வந்தடைக்கீதன்
மோதகத தணியினுல் வெகுதோய்க ளூர்த்தனா
முகியம்[illegible]தாரசே
முகியித்தின முகியித்தி னென்றெவரு மேத்தவரு
முகியித்தின முகியித்தீனே. (ச)

வாடியெளி பயிர்போல வெரியிலிடு தளிர்போல
வல்லெயிலி முறைவபோல
வனியி லுழுவ புனைபோல சிலேதவத மதிபோல
வறுமையட ரிளமைபோல
வோடிமத குளமபோல குழியில்விழு கரிபோல
வொளிகினெ[illegible]ரவுபோல
வுடனாவுலை[illegible]ம வுடலினிலி தமாத
வுபாதி[illegible]வழியின தியே

முனைநூற்றந்தாதி.

தேடியுனை சுழலிலும் திருமுகத் தோற்றமே
தேனமுத தாரமெனவே
தெரிவிக்க வர்தனன வர்தன னன்பினொடு
செவருவிர சமயமிதுவே
கூடிய வருந்துயர கலியாவுமகல் விக்கபுகழ்
முனியபரு தாதினசே
முனிவர்தின முனிவித்தி னெனறெவரு மேத்தவரு
முனிவித்தின் முனிவித்தினே. (இ)

சுத்தமா தவசொருவா மலலாதை சபையினிற்
சுகமாக வருளசெய்தவா
சோரனுக குன்னருக முறைகேட்கி லொலிபபாபத்
தலஙகளா மருள்செயகுவர
சத்தமார பழவினைப்பத் துணடாக்கி யுயிரோகி
தானைக வருளசெய்குவர
தடைசொண்ட மூடவனுக கரியிணிக வறமவுட
டருதறிவு மருள்செயதவர
கச்சிலே டெப்போது மகலாது தெளிவாரம்
கலைதடிய தலமபாஙகற
காவலகொண் டிலைதனத யொருகோடிப பொழுதிலே
கண்டோரு மெனகணமணிதே
முத்தியே யாமக்கா பகுதாதின வயலிலே
முனைதேட வெனையாளகுவீர
முனிவித்தின் முனிவித்தி னெனறெவரு மேத்தவரு
முனிவிதநின் முனிதெதீனே. (சு)

உடலெரிவு வைகாலங வெரிவகெது செரிவருடல்
ஓலாதலொடி வெப்புறுநோய
முடகாத வதிசார மீனபொரி பாணிதய
மூனறவலி குணமபேகப
பாடலமுக வாதமத மேலிபபி னூறொசி
பஙகமெறி புணகிரசாற
பசசவர தசதக மழிகுட முதலாய
பலனெயக லெகசரகுமே
கடலுலவி லுலகடிரு சாமதனை பொருபோதினி
லருதுவாரக குமமலுகிடசக

பல்பாடற்றிரட்டு.

சரணக் குரவென்றெ னுள்ளத்தின் மருளது
கரிவாயத் தகிகுயெனிபேன
முடலேயுன பிவிபாவ கீக்கியருள புரிபுமெம்
மூதல்வனே பகுதாதில்வாழ்
முகியித்தின் முகியித்தீ வெனறெனரு மேத்தவரு
முகியித்தின் முகியித்தினே. (எ)

மதிவிட்டி மேலவர்சொன் னீலிவிட்டி லலவினைபின
லகைவிட்டி மாதாடையின
வழிவிட்டி மாளமுள முறைவிட்டி வேலையின்
மயலவிட் டுடாதபடியாம்
கொதிவிட்ட பாவன செதிரிட்டி வெம்பிணிகள்
கொளவிட் டுடத்தையொல்ல
குதிவிட டெற்பொனதை யிதிவிட் டுலப்பவுணர்
குலவிட் டுழனறலியே
துதிவிட்ட பையிரு விழிவிட்ட நீர்மழை
சொரிக்கிட்டி வரவிட்டருக்
தொனிவிட்டி தம்மடியின் முறையிட் டடைந்தனன்
துலைவிட் டுடாதருளசெய்வீர்
முதவிட் டுடாதறவு தொடர்விட் டுடார்வகரு
நாயகர் பகுதாதில்வாழ்
முகியித்தின் முகியித்தி வெனறெனரு மேத்தவரு
முகியித்தின் முகியித்தினே. (அ)

கண்மறை விளக்குறபி நாயகர் பொருட்டினு
ளனிபொருள் பொருட்டினு
நானெறியி தருக்குரிய வொழிமார் பொருட்டினு
மட்டிய தவப்பொருட்டாத்
துனமறி கலதனரு வெம்பிணிகள் பல்வாதை
புனையும் பலாய்க செல்லாம்
புறமே யகனறெழிய வகமே மகிழ்தினிய
புகழே புகழ்ந்து கொளவே
வெம்மதியி னுறைறை யிடத்தரப் பலன்பெற
வந்தருள் சுரத்தருளுவீர்
வெப்பமுத லானனவை வேரிடத் தேகவழி
யிட்டவது மைக்குரிசிலே

முன்மங்கை யுள்ளவரு தும்மங்கை கொண்ணுமொரு
மூதெழிலகொல் பகுதாநிலவாழ
முகிழ்த்தநின முகிழித்தி னென்றெவரு மேத்தவரு
மூடிந்தன முடியித்தினே. (க)

வேதமொழி யாலதிவின் மேலவர்க ளாலெரிகண்
வெகுண்டசிவ [illegible]ரும்
மீறுமய லுற்கம்பின மடவிடர்க ளால்நுன்னின
வெமைமையாற் பிணியனுதினும்
யாதுமுரை ணுதகன் றபடமங காலுந்
துரிததோட துங்கருணையி
னிருவிழிக ளோடவர்க் கொழுசுத்ர மாழுசமை
னெதிர்காண வாதருளசெயவிர்
தீதறுபி நாதர்மரு மகஞ்சு டதலரு
ணிமலரலி தமபொனுர்
நினைவுதரு மாரு வாத்தபூ சாலிகுயர்
நெறிலகள னீன்றமலியே
மூதறிஞ ரோற்றவரு தீபமே பருதாது
மூவுலகு மொளிர்ச்சாதியே
முகிழித்தின் முகிழித்தி னெனறெவரு மேத்தவரு
முகிழித்தின் முகிழித்தினே. (ஙo)

முற்றிற்று.

ஷாகுல்கமீதாண்டவர்கள்பேரில்-மூனுஜாத்து.

அதசீர்கழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அகதாப்ச் சூரிப்பொன் நில்லாது வளவு—லிவு மெட்டாரது
நிகராப் பொருளா மிறைபவன்ற னெறிகொள் பெருமைக் குரிபொரு
அகும நிகளுல் கபிபேர அவுலியாக்கள கணபணிபாயக் [ளாய்
தகுதி பெருகுக் தென்னுகை ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (க)

பதுமை யழைந்து வகிர்ந்துபின்னும் படர்வா னனுப்பு நபியிறைவ
புகலி யின்ற மணிவழிபே புதுமை கொண்டே யருங்கேவே
நிதமே வினகுனு காணமே நிலவுக் கருணைப் பெருக்கடலே
சதமே தங்க டிருப்பதமே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உ)

பலபாடற்றிரட்டு.

தவுபா வென்னுங் குற்றமிலே தாவகு மாரி வினவெல்லா
நவமே கொய்குழை திருக்கழலை நாளுமமைபு மடியவர்தன்
பவமே செய்து மருளையனம் பார்த்தே மிதவத டாவேண்டிக்
தவமே சிறியே தென்குகை ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (க)

தாவி தாகுத் துறைநடியே தங்குத் துறையி னசமாத்தண்
மோலி லடங்க வுடரூய முழங்கு மணிப் பம்மலையே
கால முழுதுக் நிகழுடே கவலையாவஞ் சினமாதே
சாவி காளுர் தவபபயனே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (ச)

நெஞ்சக முனிக்க யுலாவாய்ச் நிமர்த்த ஆரி லாலியது
முவிகொண் மிதாலா வலையோடுங் குணனிம் பிறந்த நாகசி
யெலையு மாறி னெறவர்த மினிய பிதுரச புதிராத
தவமும் பயனு மாகினைத ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (ஞ)

வஞ்சமாம் மைத்துல் மருளுரு மதுவால் கல்பா நாடினவர்
நிறைமாம் படியே பருளுருன செய்வி தொழியே நமபொருட்டால்
அறிதுரல் பலாங்கள் சதிரியுக ளனுகர் தருபார தம்பரம்
நூறைமேல வாரா தகந்நாணமையா ஷாகுலகமீது நாயகமே. (ஞ)

கசாயினை இல்லிடத்தும் கதித்த துன்பத் துல்லைலா
வுசாயம்த மணியும் திருமனியாய கித்தாய் முக்கா யெத்தாத
அசாலரும் கூவோ தனையெழுப்பு மறத்தின் மூதாதி ப்ராகித்தக்
திசாமா தவத்தி னாசுதவும் ஷாகுல கமீது நாயகமே. (எ)

தாயி பாகச் சதபுடையோர் சாலிக் கவுத்த ருனவர்கள்
காயி மாக விசல்டையாச் கதிக்கும் வழியாய் விதிவிதிக்கும்
ஆயுங் கலைக ஞானாகரவா லரலம் பரிக்கும் பெருமானே
சாயும் துனபம் தென்குகை ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (அ)

தூத்தாய் பொதுதாய் புலவாய்த் தவரு மறவா குடன்கலக்த
பூதாய மிதாலாய அழிசாமாய்ப் புகழு மினசான் காமிலுமாயக்
கூத்தா மிலைகள ருபாகிக் கொள்ளு மதிவாய மினங்கிபிக்குஞ்
சாதாப் பயனே சயருரும் ஷாகுலகமீது நாயகமே. (ஆ)

தாகுமா னென்னும் பிடத்தே கீலேயு மறுக மடங்கலுக்கு
மகமாய்ப் புகமா வடிளக்கும் ஆகும திருரல வழிபொருோ
பிகலே எம்பு மடியார்கண மிலமத் துயர மணுகாவண்
தலகிச சருட்கை - முனிசே ஷாகுலகமீது நாயகமே. (இ)

வியத் துடைய துவியாவைச் சிறந்த மனவி யெனக்கல்ந்து
மானத் துடைய ஆதிமகதை மறக்கும் புல்லோர் நல்லோரென்
றினத் துடனே யுழலாடி யிதய மழருஞ் சிற்றடியேன்
முனத் துடைபி ரபய மையா ஷாகுலகமீது நாயகமே. (கக)

சிற்றில உஜ ாதி மனுகலுக்குஞ் சிற்றில கங்கிக்கா பெனவை கழுக்குஞ்
சிற்றி லகுமர வுடையகபி நிருக்கண் மணியே பெருமணியே
சிற்றெரன் முனுகா தாண்டருளும் ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (கஉ)

ஷவுனுஞ் சுழும பெரும பொருளேஷைதுல் மஷாயிக் காஞ்சிற்குங்
கவுலடங்கு மகுதூக்குங் கதத்துங் காட்டுமே சுகதுடையிர்
கவன பியாவு மனுகாமம் காக்குங் கிருபை நிறைகடலே
தவமுந் தகுதி யுடையவரோ ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (கங)

சிதுகுங் கிதுபுங் கலந்தவுடற் றினமும் பொருளே விருப்பமுற்றுக்
கறிகொண் டுமயா துளவோர்தங் கவலை யகறுமம் பாஞ்சுடரே
மதியே கிதியே பொன்னினெடி மணியே விலையே நம்பினவர்
சதமே பதமே யருள்புரியும் ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (கச)

லலாலத் துடைய விருணீக்கி கன்மை விலக்கு நிதிப்பொதியே
விலாயத் துடையோர்க் கணிக்குருவே மிடியோர்க் குதவு மகமேரே
கலாபந் தழுவு மயில்வடிவங் காட்டு நயினார் மகமகளே
சலாமும் மேனும் பெறுமாசே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (கடு)

தாகா வென்னு மகுமூதர் தம்பின் புடவிக் கிறையவன்சொல்
வாகாய் நிற்கும் படியாக வருத்தேன் சிலரொன் றருளுடையோர்
மோகாங் குதிபாய் வருமாசே மோட்சப் பதிவாழ பெருமானே
சாகா வரிசைத் துறையுலவும் ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (கசு)

லல்லாங் காட்டும் பேழையுது நறும்புள் விலைக்கும் பெரும்படையீர்
சுலலா மனவி விடுந்தசையிற் றொக்கும் விடதை யமுகாக்கு
கல்லா ருவக்கு நபிபேரா ரானை யுவக்கு மகமேரா
சலலா பங்க ஞமைமணியே ஷாகுலகமீது நாயகமே. (கஎ)

ஆதி யாய நிலையதனி லடையுஞ் சபப மூசபபிடவும்
நீதி பாகக் கண்டெயரு நெறியுங் குறியு முடைபவர்க்க
ளோதி யோதி யுவக்குறுத்த மொளிர்தாண் மலரே யெனக்கதிரே
சாதி மேன்மை புரிகோவே ஷாகுலகமீது [illegible] (கஅ)

கைபா யுள்ள பொருள்கொல்லாத கண்டே யுணரு மகக்கண்ணும்
ஐபா யுள்ள காரியங்க ளனைத்து மறைக்கு மெனக்குருவே
மெய்பால் வரச மனுகாமல விருமபி காரு மாண்டுரைஞ
ரைபா பருமம் பெருங்கடலே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (கக)

பனுவுல் பனுவார் துறைபடந்தார் பண்புற் றவரும் தருங்கேசவே
யுனதி யுணர்க்கும் சுகுதடைய வருமை நிதியே பொனனிதியே
கனவு மெனனு முலகமெனனிற் கலந்த தெளியேண முனைபாரத்தித்
தனுதென் துலப்ப தெபோதோ ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உ)

இந்தி லிடத்திற் சிறந்தவொளி இனரு மெசீன் லெழுந்தகனி
சிறதா குலங்க ளனிக்குமணி சோந்தார் சுவர்க்கப் பெருஞ்சுடரே
கந்தர் வரிசை வளர்நாகை காவூர் பாவூர் கோவுதே
சந்தா டவியே கற்பகமே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உக)

காவே முதலா வைந்தெழுத்திற் காட்டி நடுவே நளாக
மேவு முதம்பர் புவியிடத்தும விரிந்த புறபபோ மறறிடத்தும்
கோவாய் கிறகு மாதியெனனக் குறிதொள வினனை பவையவரே
தாவும் பெருமைத் தெனகுகை ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உட)

லாமும் கேயு மகாமுமாய் நான்மூன் றுறுகி விலங்குவது
ஆம முண்டி மதிலமறைய வடக்கும் பொருளு முணரையாய்
காமம பெற்றோர் வழிபெற்றே காட்டும் விலையத் திபல்புபெற்றே
தாமம பெற்றே வளர்தோளீர் ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உக)

புகம்ம துலகுல மணிபோன றுழுது முணர்ந்த குசைன்மரபிற்
புகழு மிருபா ஞெருவரருள் புரிந்த சைபுதீ கமீதத்தின
மகவாம் பாத்தி மாவுதவு மணியா யணிபா யுலகமெல்லாக்
தகைகொ ளமுத குலேலயமே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உச)

நாறு முதலாம் நான்கினொரு ணூற்றெண் ணான்கு பதவியினி
லீறி லிருகு மடியார்க்க ளிதய முணரு மணிவிளக்கே
வீறுந் தலமும் பெறுஞ்செல்வம வெற்றி யனைத்து மருளுதுத்தக்
தாறு மணிப்பொன் றவுலாவின ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உடு)

வாசித் தாலாய் வருகவிஞர் வழிசி லொருசு கெறிப்புணரி
நேசித் தனேக மாட்டரை னினைவுட் படித்துத் தவப்பதே
பூசித் தியாச் சிறியவரும் பொன்னின் பதமே தெரிகொண்டேன்
குசத் தொழிலே வுவமையா ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உக)

ஞாலாவி லெழுந்த நாதமைதக் காடகிர் தகுதித் திருமணியே
யுலாவின் மதியாய் வருமஷைய்ரு யுசு பினையே தானியென
ஞாலாபி னிறக்கி முறைமுறையே தபவு புரியுர் தென்னுலகு
தவாபு புரியும் நவுலாவின் ஷாகுலகமீ துஉயகமே. (உச)

யாது வளரு முளத்தறி மினிமை பெருகுர் கண்ணுறிம்
போது மறுதக கனியறிவே பொங்கு மென்றன் நவப்பபனே
கோது விளாய்க் கொடுத்தனபங கொள்வ நிபாருஞ் சுகம்பெறவே
தாது மலர்த்தா டரவேண்டிம ஷாகுல்கமீது காபகமே. (உ அ)

சிந்தை பெருகுர் கனிதூண்ட ஷெய்ரு அப்துல் காதிரென்போன்
வந்து துதிக்கும் பயனுதவி மகவென துணைக்கு நபனுதவும்
புந்த மனிதகா மாணிக்கப பூவாழ அசனருக தூசுதவுஞ்
சந்த நிதிய தெனவுகை ஷாகுல்கமீது காயகமே. (உசு)

முற்றிற்று.

இ து வ் ம து.

அறிவிற் கறிவா யதிலிலங்கு மறிய வொளிவா யுலகனேத்து
நெறியிற் புரக்கும் வல்லவன நவிறைக்த கருணை யுறையகமே
பெறுதற் கரிய பெருந்தவத்திற் பிறங்கு முகம்ம திறசூலதம
ஷறகிற கனியே காகைவளர் ஷாகுல்கமீது காபகமே. (க)

நவமே யுலகந் தனிப்படைதது நடிவு சிலைகொண் டவையவைக்குத்
தவமே புரக்கும் வல்லவனபாற் சுகமே தனுவின் பலனருளிர்
பவமே யனுகாத் தனைபர்பவர் பயன்கொள் சாந்தா சாகிபுக்குந்
தவமே பருனே காகைவளர் ஷாகுலகமீது காயகமே. (உ)

ஓங்கு மூனப் பொருளனேத்து முதவு மகிமை பலகோடி
தாங்கு முகம்ம திறகுல்மெய்ச் சுருதி கருதி விருதுடையிர்
தாங்கு நிலமை பெறமைக்தர் தவப்பே றுங்கள் காதிமுக்குப்
பாங்கி னருள்க காகைநகர் பதியேஷாகுல் கமீதாவியே. (கூ)

வரிசை யோங்கு நெறிநான்கும் வழுவா தாளும் பெருங்கருணைக்
குரிய மகவே யெல்வுலகு மொளிருந் தண்டா மணிவிளக்கே
திருவே செல்வந் தழைத்தோங்குஞ் சாந்தாச கி பென்பவர்க்குஞ்
சாணை பெறுமே நருள்புரிவீர ஷாகுல்கமீது காயகமே. (ச)

பலபாடற்றிரட்டு.

உங்கள பாதந் தனைவிளக்கி யுளமே கொள்ளத் தொண்டியற்றித்
தங்கு மடிமை களிலெளிய தகைமை யுடையா ராதலினு
லதங்கள் கவலைக் காகாம லகத்தின் மகிழ்ச்சி குலவிவாழ்
சதுரை யருள்வ ளள்ளுலகை ஷாகுலகமீது காயகமே. (இ)

விளங்கும் பொருளிற் சிறந்தமறை வேதக் கடலா கியதமிழ்
வளனகொள் பொ ரெனவிளங்கும் வழியிற் றன்மை மொழியிரே
தளாருஞ் செல்வப் புதல்வரொடு சுகமே பயில்வா னனைவர்க்குக்
களங்க மிலதா யருணுக்க வுதுகமீது காயகமே. (ஈ)

பெருகு நபிமார் பொருட்டாலும் பேறு மொலிமார் பொருட்டாலு
மூரிய மூமி னவராலு முண்மை யுறைத்த மறையாலுங்
கருணை நிறையோன் பாரிர்த்து கவுதுமுகம்ம தெனபவர்க்குந்
திருவு மருவு மருளுகைச் செய்தகமீது நாயகமே. (உ)

கெஞ்சிற் கவலைப் பிணிகீங்கி நினைத்துப் பொருளும் பெருஞ்செல்வக்
தஞ்சை யாசன் பெறவளித்த தவமே பெங்கண ணருமணியே
வஞ்ச மறவுட் களிபபேற வளருஞ் சாந்தா சாகிபுக்குத்
தஞ்ச மிதியே ரானைவளர் ஷாகுல்கமீது காயகமே. (ஊ)

முற்றிற்று.

இதுவுமது - அகவல்.

ஆதிமெப்ப் பொருளா யாருயி ரெல்லாஞ்
சோதிமெயப் பொருளிற மலங்கிய வறிவும்
பற்பல கோலம் பயனெலா மூணர்ந்து
சொற்பய னுகித் தோற்றிய வருளு
மின்பமுக் துயரு மிதற்குள வினேயு
மன்புள ஜிவ னணைத்திலுங் காட்டி
யொன்றியு மொன்று வேறுபொரு ளாகி
நின்றவன் கருணை நிறைதரு மணியின்
காரண மாகிக் கணக்கறு தொகையும்
பூரண மாகிப் பொலிவுகொண் டெங்கும்
பொறையு மறிவும் புரிதரு மிரக்க
நிறையு நடுவு நீதியுங குணமு
மானமுக் கயவு மாட்சிமை யியல்பும்
தானமுக் கவமுக் தாங்கிய நயினர்

முனைத்துகள்.

முழுமதி பொலவு முகமது சுதிதம
எழில் பெறும்போ னெவிளங் காசே
குருவே சுவமே குலாதரு நிதியே
திருவே யருளே செய்விய வாழ்வே
விரக்கொளிச் சுடரோ வேதமெய்ப் பலனே
களகமுஞ் செந்தேன் கமழ்தருங் கனியே
கருத்தொரு மதியே கணனின் மணியே
பொருத்துஞ் செயலே பூரணப் பண்பே
கற்பி பொருட்டால் காயக னிடத்தில
முன்னிகற் றுஆவே முற்றருண் முறையே
காடொறுங் கேட்டு நயனருள் புரிக
ஈடுறு மடியர் செவ்வம் தருற்றிப்
பேருடற் றுன்பம் பிணிக லச்சங்
காரழற் குணமற் றகன்றுறுந் காமம்
தோற்றோரு செய்பத் தண்ணயா மிவையிற்
பாத்திரம் பெற்றுப் பாகியம் பெறவே
மூத்திசேர் காகை முதுங்கர்
தத்துவழி பூண்ட ஷாகுல கமீதே.

முற்றிற்று.

சிலேடைமாலை-இருபொருள்.

கட்டளைக கலித்துறை.

ஆணத் தானரு ளோங்கிய மக்கத் திருமுதல்வ
பூணத் தாலுயர் பேரிசைபல பொங்களித்தென்
வாணத் தார்பகு தாது பதிமலர் காகைவருங்
கார்ணத் தார்திரு மின்னலித்தா ரப்துல காதிறுவே. (1)

முட்டுப் படும்பிணி யானெஞ் திடல முழுதியார்தே
தட்டுப் படுமவ ஹக்கெழி லாலுந் தடமுற்றருங்
கிட்டுப் படுநெருமட் டாற்றுயர் போகருங் கிளர்பகுதர்க்
கட்டுப் படுபுகழ் நாகையரு னப்துல் காதிறுவே. (2)

வேட்டு முனைவு கறிய்மை வாரலை மீண்கிலவ
ரூட்டு மெழிலிய னுலக யதிக விருவ பெருக
லோட்டு மனையத லுலகோ யாவொலி போதுஞ்சி
காடி மணிபகு தாதுயர் மனவப்துல காதும்மே. (க)

பூக மடன்மண நாகை யருமபுகழ் பூண்மலியி
ருக மிறைபகு தாதுயர் செல்வத் தசசாசுகம்
போக வசதத்திற் போகா திருந்தவன் பூவிலருள
காக விழிமணி பொன்றிவ் வண்பப்துல காந்தும்மே. (ச)

வீறிய னஞ்சக வெஞ்சக சாச்சுடி வேகங்கு
மிறிய புனசொலிற் றுஞ்சியழி வெளிபிற பக்
கூறிய சோக மழித்தரு ளுலகசொண் டேறறவன்னமை
யாறியல் பிற்மரு வீர்பகுதா தப்துல் காதிறும்மே. (ஞ)

நாதந் தருமின்ப பகுதா துதிபுகழ் நாளுனீர்
போதந் தரும்புணணி யத்துறை மீர்பஞ்ச பூதவுடல
கோதந் தருஞ்செய லுள்ளிரிக்தாடிக் கொலைமகொண்ட
காதன் தாது கதியீ ரப்துல் காதிறும்மே. (ஞ)

மயிலா னனிகட மாதரி னுலக நறுநிழலிற
செயலா னுலவிய காவூர் புகழிற் சிறப்புடையீர்
பயிலா தவனைப் பயிற்றி வைத்தீர்பதி நோமைபெமக்
கயிலா தவனுக்குரு கைகொடுபரீ ரப்துல காதிறுமே. (எ)

சொற் பகுகாது பலனிறை வாகத் தநிக்கும்படி
நற்பகு தாபதர் காவூர் புகழச்சி நாதிபமோ
பொற்பகு காகிய மண்மக னீக்கிய போதவின்பங்
கற்பகு தாவரு ளாலுணாந்தி ரப்துல காதிறுமே. (ஏ)

முற்றிற்று.

கம்பாவில் தலாபுசெய்தபின்னர் பாடிய இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆதியென வந்தமென வகைதொகை பலக்கரிய
வற்புத கிரா தமதாய்
அறிவினறி பவரறிவு மினமையென வுண்மையுதி
லலமயுமறி வொளிவு கினைவார்க்
சோதிதரு பெயர்களகுண வகைகளொரு தொகையதாய்ச்
சொக்குமய கின்றவொருமையே
தறைகடொறும் வந்துவந் தணையவரு ணுன்னலரற்
றேரன்மக் கிளியகிளடன்
மோதிவரு சாற்றனைகண மொதிவரு புனலிலே
முனனிலவரு குமிழிமனரியே
மூலமாய் கினறவுயர் சீலகின் றிருமனைவை
முன்னேக்கி கின்றவெளிபேன்
மூதறிவு பெறுகபல வேதனைக ளகலவர
முகிபகல் லருள்புரிணையே
முச்சுடரி னின்றமனே மேய்ச்சுட ரொளுத்தையை
முத்திதரு கினற பொருளே. (க)

தற்குண மலாதொரு புறக்குண மடாததரய்த்
தன்மை பொருணமத் திருவதரயர்
மெச்சல ஞரபக சொரூபிர்க் களமதாய்ச்
சாம்பவிக மற்றும வகையாஞ்
சொற்குணமு மெக்குணமு முடையதா யத்தனிக
துரியதுரி பாதிகமுஞ
சுத்தமும் வியத்தரு மதுமையம தாப்பசஞ்
சூழச்சாஞ் சூழ்ச்சமயமாய
நற்குண வுளத்திடை குலாவுமறி வேனினு
காட்டவொளி ஊட்டுமறைக
ணண்ணுமொரு வறமான மெய்யக மடைந்தன
கலம்பெறு விரக்கு மெளியேன்
மூற்குண வினைத்தொகைகள் பம்பல புறத்தகல
முக்கியகல் லருள்புரிவையே
முச்சுடரி னின்றமனே மெய்ச்சுட ரொளுத்தையை
முத்திதரு கின்ற பொருளே. (உ)

அங்கத்துக் கிடைகொண்ட துறைதோ றீறுத்தகைய
ஆலமென மேலுமஃ்னையு
மமையாவரு பொருடன்னை சமையுமொழி பேதவித
மாக்கமொடு காக்கு முறையும்
பங்கெற்கு மொன்மொனது மொன்றுன்று பங்கென்று
பகாபண்பு கிகர் பண்புமாயப்
பற்றுவிட் டற்றுநிர்க் கீனமதா யுளவதாய்ப்
பரிசுத்த மாகி யிலவாய்
எங்கெங்கும் வளர்கேள்ளை யுரிபதொரு ரிளைமையே
யேற்றநிர்ப் பாம வெளியா
யெழில்கொண்ட திருவருளெ றூறைமதனே கயனவொளி
யெதிர்நோக்கி நின்ற வெளியேன்
முங்கங்க மடர்ப்ப மெனும்பங்கு கடலொழிய
மூக்கியுதல் லருளுரிலையே
முச்சுடரி னின்றமனே மெய்ச்சுட ரொளுந்தகைய
மூத்திதரு ஞான பொருளே. (க)

ஊன்னுமறி வாயறிவி னுன்னுமொளி வாயொளிவி
னூலெவ ரிருமலியதா
யும்பரொடு மிமபாபல வாத்மவகை யேத்துமோ
ருணர்வுருவ மாகுனது
முனனுமுறை யெழுவகைய பன்மையுறை கடலெலாஞ
முன்னிவினை யாடு நபிகள்
மூறைமூறை புகழ்த்துமன நினைகினை வழங்குமகு
மூகநபி போது நிலமாய்த்
துன்னுபல வினைசெயொடு நண்ணுமுயர் கரீபத்
தல்லாவெனு மியற்கையகமே
தோதிரஞ் செய்துவல மாத்திரஞ செய்துமெழி
ருேற்றவெதிர் நின்ற வெளியேன
முன்னலி னுறுதருமு மினனதென வுணர்வுரீ
முக்கியுதல் லருள்புரிலையே
முச்சுடரி னின்றமனே மெய்ச்சுட ரொளுந்தகைய
மூத்திதரு ஞான பொருளே. (ச)

பொய்நின்ற சொல்லினுன் புன்மைபகர் வாவினுன்
பொங்குவெகு ளிகொடுமைபான

முனைஞ்துகள்.

புறமுதல வையமபா தகமபுரியு நெஞ்சினுள்
புந்திநெற் யறிவின்மையான
மெயகின்ற செய்கையான் கைகின்ற வினையினுள்
ழீமினை புணர்ந்த வுணர்வான்
கேட்கையொடு கொண்டமையு நாட்கவலை சுமைகொண்ட
வெம்பாவ மீறுகையினுள
செவகின்ம பெருமையொன மறியாது நின்வண்மை
சேருமொரு திருவீட்டினிற்
செய்பதிரு வாயினிலை மெய்மையொடு பற்றியே
தெரிசித்து நின்றவெளியேன்
மொய்கின்ற துயரகல வைகின்ற வசைபொழிய
மூக்கியகல லருள்புரிவையே
மூச்சுடரி னின்றமினை மெய்ச்சுட ரொளுந்தகைய
முத்திதரு கின்ற பொருளே.

(இ)

எந்தைதம வழியினர்க ளணிமாபி னவ்வழியி
னேழேழு தலைமுறையுமே
பிறசமினை யம்மாபி னேழேழு வழியுமனை
யலவாழ்க்கை கல்வாழக்கையார்
தந்தாய வழியுமிவர் தங்களுற வாவர்முறை
சார்புடையர் நேர்புடையர்மேற்
முந்துறுங் காரமுடை யாரகருணை யாரருமை
தந்திய மகார்வழியினர்
புந்திமுவு மின்முசுவி மீனிவர்கள் வெம்பிழை
பொறுத்தருள் சுரப்பவினிதே
பொங்குமெழி னின்றன்றகு மத்தினக மச்சமொடு
போற்றியெதிர் கின்றவெளியேன்
மூந்தவினை வந்தவினை யெந்தவினை சிந்திவிழ
முக்கியகல லருள்புரிவையே
மூச்சுடரி னின்றமினை மெய்ச்சுட ரொளுந்தகைய
முத்திதரு கின்ற பொருளே.

(ஈ)

பற்றிசையின் மீகாத்து நான்குமற பாவுமுச்க
லிபாவு முடன் மீனுவும்
பள்ளியெழில் கைபுமுயர் தன்மீறும் புடையதாய்ப்
பணபுடை ஸபாவுமறவா

கற்றிணிச்சின் வாயிலொன் றெழுநிரை பத்தினு
மூட்டுமணி பசவவுறழுமு
காலியம் தொழுதகு முசல்லாவும் சம்பு
நாண்ணுமகி பெறுக்காமுங
கத்திசையு மசுமாலில குசுமமுருன் ஒருகான்குங்
கதலிலலக வதுபீசாடுங்
கருணைவளர் முலத்தகிழ முடையதாய் மக்களைக்
கண்ணினிலிகர் கரீபத்தல்லா
மும்மிசையின் வயிலது தெரிவித்து கின்றனல்
முக்கிபகல் லருளுபுரிவையே
முச்சுடரி னின்றமனே மெய்ச்சுட ரொளுக்கையை
மூத்திதரு கின்ற பொருளே. (ச)
கவிதரு மருக்கதா யுலகிலெல னில்லதோரு
கருணைமு மதநிலுனையாய்க்
காட்சிக ளனந்தமருள பொருளதாய் மாறுதி
கலியுமது ரக்களிபதாய்ப்
பொதிதரு பவத்தாகை யழக்குமொரு மதியதாய்ப்
புகழ்பல படார்த்த நிதியாயப
புதுமைகரு தாறுசிக மனியணி பிறங்கவுயர்
புத்தாதெரி சிக்குமிடமாய
விதிதரு விளக்கென விளக்குமதி நியமாய்ப
விகசித பிருத்த வகமே
வினைவினவி பெறுதவா பதுசெய்து முன்னிலே
மிகைபெற வடைத்த வெளியேன்
முதிர்வினை யறச்சிறுமை சொதிவினை யறக்கருணை
முகிபகல் லருள் புரிவையே
முச்சுடரி னின்றமனே மெய்ச்சுட ரொளுக்கையை
முத்திதரு கின்ற பொருளே. (ஞ)
சிமினிது கும்பிப்ப முகமதி வியர்ப்பவிரு
திருவிழிக ணீர்பனிப்பச
செவ்விதழ வினர்ப்பவுரை பிரமுறை பெயர்ப்பமதி
திறனதுணர் வுட்புதைப்ப
உரனது களிப்பமெழு திருகட லொலிப்பகிதை
யொழுகுமா னந்தமாய்ப்ப

உடலது செழிப்பபூ ரிப்பவிரு தோள்கள்பட
ருரோமஞ் சிலிர்ப்பபிகவே
கரமிலைக வேற்பின தருள்பல சொலிப்பமெழு
கவிலக்கி னேவேயொழிப்பக்
கதிர்ப வசத்தோடு முயர்ஹர மதின்வாயல்
கண்லேக்கி கின்ற வெளியேன்
மூசண்வினாய் னட்டர்பல ருறவகல வதிவளர
மூக்கியகல் லருள் புரிவையே
மூச்சுடரி னின்றமனே மெய்ச்சுட ரொளிர்தகைய
முத்திதரு கின்ற பொருளே. (கூ)

தகையறெறி கிக்காது விகடமதி வாசாது
தண்மைவினை கொண்டிடாது
தவறெறிகள் போகாது நிலையுதவி மாறாது
தத்வஞ் னகெடாது
பகையர்வினை சாராது தொடர்விவேக மாடாதி
பதவிவழி மேவிடாது
பரிவுடலம் மோயாது குருநிலைமை மாயாது
பரமவுணர் வேவெருவி
தலைகவுனை தருளாலை யாலவை நிறைந்தொளிவு
தகதகென கின்றிலங்குந்
தாபரவர்க்கம் பாலழகு பொன்வாய
நவனெதிரி னின்றவெளியேன்
முகையுகமலர்த்தறிவு தொகையுவை வளர்ந்துவர
முக்தியகல் லருள்புரிவையே
முச்சுடரி னின்றமனே மெய்ச்சுட ரொளிர்தகைய
முத்திதரு கின்ற பொருளே. (கo)

முற்றிற்று.

இந்த முனுஜாத்துகளைக் கனம்பொருந்திய மூமீன் முஸ்லீமான நம நிடம் பிறந்தார்மார்கள் எதுவேனு மாடிய கன்னுட்ட நிறைவேறுவதற்குத் தப் பூரவாய் வெள்ளிக்கிழமை - திங்கட்கிழமை பிரவுகளிற் புகழிட்டுப் படித்து வந்தால் மாடியவாட்ட நிறைவேறும். நின்செய்தான் பிடித்திருந்தாலு நீங் கும், இதற்குச் சந்தேகமுள்ளவர்கள் மேற்சொன்ன முறைப்படி. படித்துப் பாரத்தறிந்து கொள்க. தவர்கள் யாம் விரும்புகின்றனம்.

சொர்க்க நீதி.

இச்சொர்க்கநீதிமுழுமையும், பிக்குகு, மசலா, தலில், கதிதைக்கொண்டும் பாடியதாயிருக்கும்.

தூற்பயன்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சிரது வளருமாளுந் தீவின்யக லுண்மை
நேரது பரவுமென்றி வீவேளம் பெருகும் வல்லோன்
பாரது வளருமெய்ம்மைப் பலனருளு கருணை யெய்தும்
வாரமே சொர்க்கநீதி வண்மையிற் படிப்போர்க் கன்றே.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அரியதொரு வல்லவினை வணங்கவேண்டி, மனனருளும் பணிவி
டைக ளெடுக்கவேண்டும் - பெருமைதரு மிறைஞ்சிப் போற்றவேண்
டும், பெருகுநெடு மூர்க்கமைத் துதிக்கவேண்டும் - தெரியுமறை யோர்
கள்சொல்லை மதிக்கவேண்டும், சிறப்புடையார் திருப்பாதம் புகழவே
ண்டும் - வரிசைபெறுங் கதிஜாதகம் மெய்ம்மைகாதர், மணிமுத்தின மகு
மூதை வாழத்தாய் நெஞ்சே. (க)

அஞ்சொருத்துக் தப்பாமற் றொழுகவேண்டி, மதத்துடையோ
நிற்றொழுகை யெடுக்கவேண்டும் - வஞ்சமறப் பெருநோன்பு பிடிக்க
வேண்டும், வரிசைபெறும் வெள்ளிதிங்கண் முழுக்கவேண்டும் - தஞ்ச
மெனப் பெரியோர்சொல் லெடுக்கவேண்டும், தப்பாமல் திகரிவழக
ஞ் செய்யவேண்டி - மஞ்சணியுங் குழல்கதிஜா வரிசைகாதர், மணி
முத்தின் மகுமூதை வாழத்தாய் நெஞ்சே. (உ)

செயலதலிற் பழுதுவரா தியற்றவேண்டிக், தினந்தினமும் பாவ
னைத் தழுகவேண்டும் - பயமனதில் வைத்தொதுங்கி நடக்கவேண்
டும், பாசிக்கா னவர்வாழ்க்கை யிகழவேண்டி - நயமுடைய வார்த்தை
யொடு மிருக்கவேண்டி, முகமுகமா யுள்ளச்சம் பிறக்கவேண்டி - மய
மூலவுங் குறைவிகுலக் கதிஜாபாங்கர், மணிமுத்தின் மகுமூதை வாழ
த்தாய் நெஞ்சே. (ஊ)

வல்லவன்றன் னேவலெல்லா மெடுக்கவேண்டும், வரிசைபெற
மனதொத்து நடக்கவேண்டி - மல்லலுறும் விலகலிதென் றறியவே
ண்டி, மதனையெடுக் காதவரோ டிருக்கவேண்டும் - புல்லியதோ ரிதத்
தவுபாச் செயவேண்டும், பொல்லாத குபிரியண்ண யிகழவேண்டி -

சொர்க்கநீதி. - 1 -

லலிதைபபூன குழல்கதிஜா மருவனான, மணிமுத்தின் மருமுதை வாழுதாய கெஞ்சே. (உ)

கோமைதரும வானிபமுகா செய்யவேண்டி, கிலேபதனிற் பிச காமம் ரிக்கவேண்டு - சிலைமுகரு மிண்டாருக் குதவவேண்டு, இரப்புடனே சக்காதொழிக்கா இறுக்கவேண்டி - மோனைதரும வழிகோக்கி நடக்கவேண்டி, முற்றுர்க்கும பெற்றார்க்கு மொழுகவேண்டி - மாரியெனுங் குழலனைன புயிர்மணுளர், மணிமுத்தின் மருமுதை வாழ்த்தாய் கெஞ்சே. (இ)

பெரியோரைப் பின்சென்று நடக்கவேண்டும், பேணுவரு மவர் சொற்கள படிக்கவேண்டி - முரியகயக் தருவகரும மெடுக்கவேண்டி, மொருவரையு கணக்காமை நெருக்கவேண்டி - மரியபய வாலைவிசா ரிக்கவேண்டி, மவரகனசெய்யுங் குற்றமெல்லாம் பொறுக்கவேண்டி மருவியணைத் துனினனை புயிர்மணுளர், மணிமுத்தின் மருமுதை வாழ்த் தாய் கெஞ்சே. (ஈ)

நெறபாதச் செயல்தனையும பேணவேண்டும், நியாஜீ சனுவினோ யுங காக்கவேண்டும - லெம்தான வெசுவாசை நீக்கவேண்டும், பின் [illegible]லான தகற்றவேண்டும - பழுலான பீசயிற் துணிவு வேண்டும, பதிவாகுத தகருவாவுன விருகதவேண்டி - மறுவற்ற மதி முகத்தின கதிஜாகாத்தர், மணிமுத்தின் மருமுதை வாழுத்தாய கெஞ்சே. (உ)

திருந்தகலை துணவுத்த முண்ணவேண்டு, செறிந்தகலை துரொன முடித்தவேண்டும - பொருந்துமமல் னினேவோடி செய்யவே ணும, புனிதமுரை தவுகு புரியவேண்டி - மருந்துபொருள் பதித் தருக் குதவவேண்டி, மருளாச்ச மெவரிடத்தும் வைக்கவேண்டி மருந்தெனினும பருகுதணனுங் கதிஜாபாங்கர், மணிமுத்தின் மரு முதை வாழுத்தாய் கெஞ்சே. (ஊ)

காய்தகப்பன் சொல்லதனைப் பேணவேண்டுந், தாழ்ச்சியொரு மூபகாரஞ் செயவேண்டி - சோப்பிடித்தோ சிடஞ்சென்று கடக்க வேண்டி, சொல்லசொலலே சினைக்காமல் மறக்கவேண்டுங - காயி னாதனை வாசாமம் காக்கவேண்டுந, கண்டகாண்டி வேகாமல் சோக்க வேணுமம- வாய்திவலே மதுரமொழி கதிஜாபாங்கர் மணிமுத்தின் மரு முதை வாழுத்தாய் கெஞ்சே. (ஊ)

கண்ணேட்டம் பாரமம் கொக்கவேண்டுங்கையாக தோடாம
விருக்கவேண்டு - மெண்ணேட்டாரு செய்பாமம் நாக்கவேண்டு,
விரைதானைக் கைகளிட்டா தெடுக்கவேண்டும் - பண்ணேட்ட மறை
மொழிகள விளக்கவேண்டுமே, பகைரிக் குமமிகள சொலலவேண்டு, மண்ணேட்டும விண்ணேட்டுங் கதிஜாபாங்கர், மணிமுத்தின் மகுமூதை வாழத்தாய் செஞ்சே. (கo)

வஞ்சகத்தின் செயலணுவு மெடிக்கவேண்டாம், வாய்மைகொடுத் தஞ்சியினே மாறவேண்டா நெஞ்சிடதற்கு கருகிகள வைக்கவேண்டா, நோமையில்லா மூடரு- னினங்கவேண்டா - வஞ்சனைகள யாதொன்று நினைக்கவேண்டா - காளைனனு மதவார்த்தை பறையவேண்டா - மஞ்சளைய குழல்கதிஜா மலரராணு, மணிமுத்தின் மகுமூதை வாழ்த்தாய நெஞ்சே. (கக)

பாதகத்தின் செயல்கடமை யெடிக்கவேண்டாம், பகித்தாரு மருகிருக்க வுண்ணவேண்டாம், தோதகத்தின் மடவாரை கம்பவேண்டாம், தோசிகளி னுடன்கூடி யடக்கவேண்டாங - காதகத்தின் தொலை மனதில் நினைக்கவேண்டாங, களவுசெயுங திருடருட வணங்கவேண்டா மாதவத்தின் மலிலைய கதிஜாபாங்கர், மணிமுத்தின் மகுமூதை வாழத்தாய் நெஞ்சே. (கஉ)

உடன்மயக்கும் பொருளனைத்தி னெடிக்கவேண்டா, முறவானர் செய்தகுற்ற நினைக்கவேண்டாங் கடன்கொடுத்தார் மேற்காபுந்து வெகுளவேண்டாங, கருத்தினார்கோ பகுகொள்ள டகவேண்டா- மடவடமைக் கழுவுசொறகள சொல்லவேண்டா மோகாரச் செய லெடுத்து நடக்கவேண்டா - மடல்விரியு மலர்க்குழலார் கதிஜாபாங் கர், மணிமுத்தின் மகுமூதை வாழத்தாய் நெஞ்சே (கங)

அஞ்சாம லுடலுளை வலதக்கவேண்டா, மடைந்தாருக் கிடும் பூசொல்லிக் கெடுக்கவேண்டாங் - தஞ்சாக காரியதினை விரும்படவே ணடாங், தினையாளை வஞ்சிதது மரிக்கவேண்டா - நெஞ்சமிஞ் சுதப்பித் நிரியவேண்டா, நோதாத காரியத்தை நினைக்கவேண்டா- மஞ்சாருங் குழல்வதபஷா வுயிர்மனைவர், மணிமுத்தின் மகுமூதை வாழ்தாய நெஞ்சே. (கச)

வாதாடி வலியவுக் கெடிக்கவேண்டாம், வழக்கோரஞ் சொல லாடை யுடிக்கவேண்டாங - கோதாடி யவதானப் பெளிவேண்டாங,

குடுகெடுத்தபடிஞரசொல்லி படிக்கவேண்டாம் - வேதாளத் தொடர் வினைகள செய்யவேண்டாம், வெடிகளைப் பிலுக்காதமை மதிக்க வேண்டா - மாதர சாயிஷா ஆயிரஞ்சார், மணிமுத்தின் மருமுதை வாழ்த்தாய் வெஞ்சே, (கஞ்)

மதியுலகு பெருவாணம் படைத்தவல்லோன், மரமையுண ரூபு பக்கா லெபைபதோன்றல் - நீதியுலவு காதிழமு கெயிதினின, ஸ்ந்த ஆனைவல் பகீறு சாக்புள்வ - கதிகொள்வே யுலாத்சொர்க்க நீதிகன்னைக், கருக்குடனே யனைவருடன் படிக்கவேண்டு மதியுலை மக்திரமினின் கதிஜாபாங்கர், மணிமுத்தின் மருமுதை வாழ்த்தாய வெஞ்சே. (கசு)

முகத்திச்சை பொருக்காலஞ் சொல்லவேண்டா, முஞ்சிக்கா னவர்குனங்க ளெகேலைவேண்டா - நலைத்தெளிவோர் மனதகோண நடக்கவேண்டா, காற்றமுளள நுறருளங்க ளெகெகவேணடாம் - பலைத்தவரிதம பகையெண்ணிப பார்க்கவேண்டாம், பண்புடனே சிரித்தவருத் சறக்கவேண்டா - மகத்துவத்தின குறைவிருலத சபா ஷாபாஞகர் மணிமுத்தின மருமுதை வாழத்தாய வெஞ்சே. (கள)

மெனனு கோய்கொண்டு திரியவேண்டாங், கலங்காம லானை மைதிலு மாப்புவேண்டாம் சமயில புரிவாரோ டிணைகவேண்டா, பிரப்பாக்கு கொடுப்பாரைச் செடுக்கவேண்டாம் - ஜாமமதில் வின் பேசி லிருக்கவேண்டாங், தன்னுமதி பாதவரோ டிருகவேண்டா. மாமயிசி செறிலுலவுங் கதிஜாபாஞகர், மணிமுத்தின் மருமுதை வாழ்த்தாய வெஞ்சே. (கஎ)

பிறருடைய பெள்ளிலுக்கு மவேட்டைவேண்டாம், பிறகுடைய னைநுகோண டிக்கவேண்டா - மறகிலையின் பணங்காச தேடலே ண்டா, மறகிலை லைவட்டுல ராடவேண்டாம - புறகிலையின் மடவி யருக் கிசைசெவேண்டாம், புறகிலையின் வார்தைகளைச் சொல்லவே ண்டாக் - வறகிலை கன்குயில கதிஜாபாஞகர், மணிமுத்தின மரு மூதை வாழ்த்தாய வெஞ்சே. (கக)

வாதாடுக் துஷ்டருட வினைகவேண்டா, மனப்பிரமை கொண் டடலை யலைக்கவேண்டாஞ் - சூதாடித நிலவாரை சமபவேண்டாக், தோகையரன சொல்லதனை யெண்ணவேண்டாம் - பேதமுன்ன வழி கொண்டு மயகவேண்டாம், பெருமையொடு மதம்பேசித் திரிய

வேண்டாம்-மற்றசி வசிசையெனுங் கதிஜாபாகர், மணிமுத்தின் மரு
மூலை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (உ o)

உலகுடைய பொருளினைத்து நம்பவேண்டா, மூர்முனைச் சூழ்
செய்ய நினைக்கவேண்டா - மனிவரகரு மவமே கருதவேண்டா, மாத
வத்தோர் கற்பனைவை நிகழவேண்டா - நிலையழிவு செய்வனை மதிக்
கவேண்டா, நெஞ்சிடத்தி லுபாயமிட்டி நடைக்கவேண்டா - மனிவிலங்
குப் போலவந்த கதிஜாபாகர், மணிமுத்தின் மருமூலை வாழ்த்தாய
நெஞ்சே. (உக)

ஆபுதங்கை யெடித்துமிருக் கஞ்சவேண்டா, மடையனைக் கண்
டபோது காட்டவேண்டா - மாயமுளவித்தைகளை மதிக்கவேண்டா,
மார்க்கமுறி வுனரும் நினைக்கவேண்டா - தோனினை யருவருத்தி
நகைக்கவேண்டா, தாலசனித் தவறுசெயலைத் தூரவேண்டாம்-
வாபழகு குடிகொண்ட கதிஜாபாகர், மணிமுத்தின் மருமூலை வாழ்த்
தாய நெஞ்சே. (உஉ)

உணவுதனிற் பணிக்கிங்கிதச் சொலவேண்டா, முரிபொருளைத்
தனதென்று நம்பவேண்டாம்-பணையம்வைத்த வெளிநாயைத் தடுக்க
வேண்டாம், பாக்கியதனைக் கண்டுமன மறிப்புவேண்டாம், நண்
நிருத்த வறிஞரைவெறுக்கவேண்டாம், குழுமுட னிரவலுக்கெ
திர்க்கவேண்டா - மணிவிருத்த மைமுனுக் குரிமையுறுவர், மணிமுத்
தின் மருமூலை வாழ்த்தாய நெஞ்சே. (உக)

எள்ளளவும் புத்தியிலா ருரைவேண்டா, மேற்முன்னை வரவு
மைதனை யழிக்கவேண்டாம் - களைமனக் சோனரொடு கலக்கவேண்
டாம், சுரசமுடனிபகார கெடுதிவேண்டா - மூளமதும் பலனை
கொள்ளவேண்டா, மூடமையல் வலங்கரிதத்தி நிரியவேண்டாம்-மன்
னவையெலுங் குணமையமு துயிர்மருளர், மணிமுத்தின் மருமூலை
வாழ்த்தாய நெஞ்சே. (உச)

கன்நீலக்குப் பால்குடையக் கறக்கவேண்டாம், மையடைவில்
வாங்குதொழிற் செயபவேண்டா - மன்றலுறவென்றிடவரு தோனி
டவேண்டா, மனைபாட்டி மனைகோடிதனை க்கவேண்டா - கன்றமைய
மூர்திகெரிமை செய்யவேண்டா, மிகர்சனைகளினேது கனெறை பறிக்
கவேண்டா - மன்றல்கமழ் மகோகர் கதிஜாபாகர், மணிமுத்தின் மரு
மூலை வாழ்த்தாய நெஞ்சே. (உடு)

ஆபலவிட்டிர் கண்டெடுத்த தொலிக்கவேண்டர், மலஞாயுக
தனதென்று தொல்லவேண்டாம் - பயலுரிமை விட்டவனே பாளவே
ணடாம், பஞ்சபா தகத்துறவு தேடவேண்டாஞ - செயலறாது மரி
யார்போல கடக்கவேண்டாஞ, செய்கூலை கண்டிருந்து குதைக்க
வேண்டாம். வலமதின நகருமழு சமைபாங்கர், மணிமுத்தின மகு
மூதை வாழத்தாய நெஞ்சே. (உசு)

வழிகேடு கொண்டானை விலக்கவேண்டி, மரியாதைக் காரூட
னிணங்கவேண்டிம் - பழிபாவச் செயல்பேணி நடக்கவேண்டிம், படிப்
போருக் களவுகல் கொடுக்கவேண்டிம் - விழியாரக் கண்டகுற்ற
மறைக்கவேண்டிம். விருந்தினருக் கன்புடனே பேணவேண்டி- மழலை
மொழி சுதிஜாதிம முய்மனுளர், மணிமுத்தின் மகுமூதை வாழத்தாய
நெஞ்சே. (உஎ)

பிள்ளைகளைத் தொழுவதற்குப் பயிற்றவேண்டிம், பேதையரைத்
தன்சொல்லில் லடக்கவேண்டி- மெள்ளலுட னீமினைப் பேணவேண்டி,
மிருதயாதி லனுதினமு முழிப்புவேண்டி - மூள்ளசுக மத்தனைக்குஞ
சுக்கூறுவேண்டி, முற்றகொழித் செய்துகொண்டே யொழுகவேண்
டி-வள்ளல்பூ பகிகர்திரு மருகரான, மணிமுந்தின் மகுமூதை வாழ்த்
தாய நெஞ்சே. (உஅ)

வணக்கமுட னமர்ந்தமொழி பேசவேண்டி, மாட்டாதார்க் குதவி
யொடு நிற்கவேண்டி - மினக்கமுட னெவருடனும் பழகவேண்டிம்,
ஏத்திமசல் தந்தன் முதலதனைச் சேர்க்கவேண்டிம் - கணக்குடனே
வாணிபத்தி னீடுபடவேண்டிம், 'கதிதனருள் வழியதனைத் தேடவே
ண்டி - மணக்குஞிறி யுமறகத்தாப் மருகரான, மணிமுத்தின் மகுமூ
தை வாழத்தாய் நெஞ்சே. (உக)

கவலையுள்ளப் பேர்களுள்ளம் தேற்றவேண்டிம், கடல்பூமி வ
சாலு முண்மைவேண்டி-மெலர்களாடி மலவளப்பா யிருக்கவேண்டி,
மெய்ப்படியுங் கொதைதரனை நினைக்கவேண்டிம் - தவசிகமும் பொருள்
போலத் தேடவேண்டிம், தருதிதுரு ஜெதுபவர்க் குதவிவேண்டிமவு
யினி யுதமானர் [illegible]ணிமுத்தின் மகுமூதை வாழ்த்தாய்
நெஞ்சே. (உ0)

நல்விழியின் பார்வைதனைப் பேணவேண்டி, நாவதனைப் பிறர்
தனையும் பேணவேண்டிஞ- சொல்வரிசை யாதேத்தைத் தேடவேண்

தெ. சுகதிக்கு மிரண்டிலுக்கும் புகழவேண்டும் - வல்வினைகள் விலக
கிடந்தி யுணரவேண்டும், வழிசிறக்கச் சமாதானமெங்கு வேண்டும் - மல்
வரும் புயத்தையார் மாமனுனை, மணிமுத்தின மருமுதை வாழ்த்தாய
நெஞ்சே. (கூக)

அழகுசெறி யழுபக்கதிலெய்தோன்றல், அதிகஇசை மாதிலெப்
பை மருகனுலன் - வழியொழுகு முதிபித்தின் கணிகைகண்டின்மைத்
தனனும் பக்கிய சாகியுலகம் - பழகுதை யறிவுகொளவு வுரைதரு
வெல்றி, படருஞ்சொர்க்க நீதிதன்னை யுணரவேண்டி - மழலை
மொழி பாயிஷா வுயர்மனுவர், மணிமுத்தின் மருமுதை வாழ்த்தாய்
நெஞ்சே. (கூட)

தேவதவொலி மாறுத காதிறனில், விளங்குமந்தரத்தப் பரீட்சை
வணி காமகாதர்-நீதிமுறு மருமுதை [illegible] தெ
லெபை நானறவலனுன் பேணுதியனி வைசப்புதல் காதிறென
போன, பெருமையுட னுணர்த்தசொர்க்க நீதியோதி - மாதவத்தி னுதி
ஷா வுயிர்டனுவர், மணிமுதத்தின் மருமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. கூட

முற்றிற்று.

மெல்லிசைவண்ணம்.

இராகம்-சகானு-ஆதிதாளம்.

தாந்தந தந்தந்தந் தந்தந்த தந்தந்
தாந்தந் தந்தந்தந் தந்தந்தந் தந்தந்
தையன தந்தந்தந்— தையன தந்தந்தந்
தந்தந்தந் தந்தந்தந் தந்தந்தந் தந்தந்தந்
தந்தந்தந் தந்தந்தந் தந்தந்தன தான,
தந்தந்த தந்ததன தானனு.

வேந்தன் பொங்கனபன் பல்பொன்னுஞ் சந்தனு
சேர்ந்தென் னுந்தமபங் கொண்டன்புக் தாதிங்
கெவ்வுயிருந் தொண்டனுஞ்—செய்வகையுந் தங்குனு
சொந்தன்பந் தம்பந்தந் தன்பங்கின பண்ணுபம
பம்பங்கர் தொந்தபின் பொன்றுதிட்டாத
சாந்தன் பண்டங்குனு சந்தங்கொண்டென்றுங்
தோந்துங் கண்கொண்டுங் கண்டம்பன முகனு
சொல்லாரி தெங்கெங்குந்—தொல்லாரி தந்தனென்

மெல்லிசைவண்ணம்.

சிந்தம்புக் கம்பங்கிக் தென்னங்கஞ் சங்கொஞ்சஞ்
செங்கண்சண் டன்துன்றுங் கங்கின்கண் ராசி
வேணும் பொன்குன்றுங் கொன்சங்கின் கிந்தும்
தாங்குந் தன்செந்தன் டங்கொண்டும் கண்டஞ்
செய்யுமெ னண்பன்கண்—டெய்யணி நண்கின் பைந்
கந்தஞ்சிந் துங்கொந்தின் சந்துந்தும் பண்டன்றும்
பண்டங்கன் கந்தினறன் டுங்கங்கனி நாலும்
உண்டூனப மேய்ந்தமறை மூலமே. ... ... (ஐ)

மீன்பம் பிந்தொன்றுந் தொண்டின்றெண் டம்பண்
சேந்தங் கஞ்கொண்டென் றும்பொறஞ் செங்கண
செய்கின [illegible]—துய்யொளி வும் புஞ்சம்
பங்கின்கிண் டுங்கஞ்சஞ் செம்பஞ்சும் பின்பஞ்சுங்
தஞ்சம்பம் புந்திண்டண் சந்தந்திகழ் பாதர்
ஆன்கன் துந்தண்டும் பொன்குன்றுந் துன்றும்
பாம்பும் பஞ்சுந்தண் செங்கன்றுங் கண்டுங்
தெள்ளுரை விண்டுங் தங்—குள்ளுற வுங்கொண்டண்
டும்பண்பொன் றுண்கன்கொண் டன்புந்தஞ் சந்துந்துஞ்
சொந்தந்தொந் தம்பந்துந் தம்பம்புரி தீதர்
வேங்கந் தம்பண்டஞ் சண்டுந்துண் டங்கொண்
டீன்கண் டன்புந்துஞ் சும்பண்பின் றின்றும்
பெய்றறு நஞ்சொன்றுஞ்—செய்தில வன்றின்றும்
பொன்றுந்துங் கந்தங்குங் கொங்குந்தங் குஞ்சந்தொந்
குந்தினகந் தொன்றும்பண் பந்தம்புய நாதர்
ஒன்பண்க ளாயந்தகுண சீலராம்... ... ... (வ)

காந்துஞ் செந்தண்கொண் டண்டங்கெஞ் சும்புன்
டோம்றுந் தந்தந்தின் ஞ்சண்டங் ங்குஞ்சுங்
கையிடை கண்டம்பும்—பொய்யுறை நெஞ்சம்புங்
கங்கந்துள் துங்குந்தம் பங்கம்பம் புங்கந்துங்
தின்றென்புங் கண்டங்கம் பஞ்சுந்தயி லாளர்
ஏந்துஞ் செந்தந்தங் கும்பஞ்சங் குண்டும்
பாய்தெந் துங்குந்தம் டந்தின்றின் றின்றுங
கொய்யுனை யும்பைம்பொன—செய்யர் தங்கொண்டுஞ்

பலபாடற்றிரட்டு.

கெதென்றுல்லி டும்பங்குண் டுண்டுமெபண ணிந்திமபுன்
கண்டங்குங் கண்டங்கொம் புங்கொண்டடல் வீரா
காண்டிஞ் சங்கினசந் தஞ்சென்றமங் கலகம
போந்தண் டம்புண்டும பின்பெங்குஞ் சித்துஞ்
செல்லெறி யுண்டுண்டுங—கல்லெறி யுண்டுண்டுர்
துண்டங்கண் டங்கண்டக் கண்டங்கங் கெஞ்சஞ்சம்
புங்கங்கங் கெம்புந்தின் றெனறுஞ்சய வாகை
கொண்டண்டர் காழ்ந்துபுகழ் வேலராம்... (வஞ)

காஞ்சிந் துந்தெங்கின் கண்டொங்குந் தினகண
பாங்குந் தும்பின்பங் கந்துனபங் கொண்டும்
பெய்முகி லின்றனகண—டுய்கயல் வந்தங்கண்
கொங்கின்செங் கண்சம்பஞ் சென்றனபின் கண்டுஞ்சும்
பொன்பொங்குஞ் சம்பின்கொண் டஞ்சுஞ்செறி வாவி
பூங்கொங் கின்கொம்பின் கொங்குணடெங் கும்பைக்
தேன்சொங் தந்தொந்தங் கொண்டொன்றுஞ் செங்கண்
டுள்ளனம வண்டுந்தும—புள்ளொலி சங்கும்பம்
புங்கங்கெங் கும்பங்கின் பஞ்சஞ்செம் பின்புஞ்சஞ்
சொண்டிங்கண் கொந்துந்தந் தங்கொஞ்சூ நாளை
கான்கொண் டிங்கண்டன் கொண்டுங்கிந் தஞ்சஞ்
சேண்கொண் டும்பந்தங் கொண்டென்றும் பொங்குஞ்
செயமங் னஞ்சொந்தங—கைபுனை சம்பந்தம்
தஞ்சங்கொண் டென்றுந்தன் கண்கொண்டொன் றும்பஞ்சும்
புன்கண்செல் றெஞ்சும்பொன் பொங்கும்படி யாளும்
கொங்கங்கி மோகுகு மகுழுதரம். ... ... (2)

சாந்துஞ் செஞ்சந்தங் கொந்துந்துங் கஞ்சம்
போன்றும் பொன்கும்பம் யைங்குன்றும் பந்துங்
கைம்மே யின்றந்தம—பெய்மலை யின்புஞ்சஞ்
செண்டொன்றுந் தண்கெந்தங் கெம்புந்தின் டெங்கின்கண்
புன்பிஞ்சுங் கண்டஞ்சும் பண்பின்றவ பாரம்
சுங்கும் பொன்கொம்புஞ் செங்கண்டிங் கங்கங்
தேம்பும் பின்பிஞ்சுஞ் சென்றெஞ்சுங் கொஞ்சங்
கைவிடை யுண்டென்றும—பொய்யிடை யுங்கொண்டுஞ்

சொதந்தம் ரண்பங்கங் கொண்சங்கம் பண்கண்டம்
பொங்கின்பன் துஞ்சுஞ்சுஞ் சதங்கிய சாயல்
தாண்மிம் பங்கம்புஞ் செங்குந்தன் தண்டன
பூங்கஞ் சம்பிஞ்சும் பங்கங்கொண் டெஞ்சங்
களமும் கஞ்சுஞ்சிண—டுள்ளன வந்துன்றுங்
கண்கொணங்கு குஞ்சுந்தொங் குங்கொங்குஞ் சென்றெங்குந்
தண்டந்துந் தும்பந்துங் கொந்தின்குள லோடி
கணடின்ப மோங்குமொழி மானஞ்... ... (தனு)

தாழ்ந்துந் தம்பஞ்சம் புனபங்கந் தின்பம
போழ்ந்தின் பங்கொம்பும் புனறந்தம் பம்புந்
துய்ங்கை யின்சந்தம—பெயுங்கை பன்புஞ்சுந்
தும்பண்பின் பன்கொஞ்சுங் கொண்டொண்செண் டிந்தந்தந்
துனறஞ்சங் கண்கொண்டன் பின்றந்தனி தானும்
காந்தன் பண்டன்றும் தொந்தந்தன் பங்கின
பாங்கின் றுங்கண்டொன றுங்கொணகன சொந்தங்
கொவிந்து பென்றங்கங்—தெனகளி கொண்டண்டெம்
பொன்றுஞ்சும் பெணகொம்பென் றெஞ்சுமபின கணகொண்டம்
பெனறெஙகுஞ் செனறுந்தந் தஞ்சுமபடி யேவும்
தாந்தந் தண்கண்டம் பொன்றுணடங் கொண்டெம
பாண்செஞ் சதந்துன் றின்பந்தந் தும்பின
னஞ்சுறு கும்பண்புங்—கள்ளத ரந்தந்தும
தம்பந்தின் றம்பெந்தின் றஞ்சந்தின் றன்சந்தின
தகொந்தின றம்பங்கின தெண்டம்புரி வார்கள்
கங்கொண்று மாய்ந்தறிவின் மாய்ங்கபார்... (ஞ)

தெதெந் குந்பெங்குங் கணகணஞ் செண்டெம
ரண்டெங் கொண்டங்கம் பைரக்கண்டந் தந்தம
செயதொளி லெனறன்பும—பெயதர முன்கொண்டெம
பொனகுனறங் கண்டந்தம் செம்பஞ்சின் றணகஞ்சங
கிண்கிண்கிண் பண்கொஞ்சுந் தந்துகயி லாகை
சாயந்தந் தந்தம்பம் தம்பந்தம் பென்றும்
தோய்ந்துந் தஞ்சிந்தந் தங்கந்தங் கந்தன
கைவரு மென்றுங்கொன—பொய்யுரா வின்டென்றன
பந்தம்பந் தம்பந்தந் தெண்டந்தென் டாதெண்டலை
துங்கெஞ்சுங் கெம்புங்கெம புந்தெந்தன மாமுன

சேனைத் தொழுதகை வண்கிழவோ தானென்
றேனைத் திசைப்படை கொண்டோன்றன் தாட் பணியென்
புலவித் தலைவனே—வினவிய வேந்தற்கும்பரு
கொண்டெழு பூதலத்தோர் தன்சொற்ற மிகழ்ந்தோர்க்
கோவிலைக் காவற்கு நின்னையுரைசா வாசான
கொண்டோனை யேயாதலும் வீசையர்... (நஞ)

தோற்றமு மாண்டினுள் தானே யனைத்தெ னெஞ்சுந
தேற்றுதொறு நாணமும் புனிறுதரும் பண்டை
கொன்வெறி யெறுழணைமே—புலவிப்பன்னாட்
கொடுமைகளுந் பாதுணையும் பிணிகொளாது நீடுபொழுதை
வண்டுளர் தும்பிசெதத கணைகண்டாற் போது
கொண்டும் பொலபகைப் பற்றுதொழுதை கொண்டே
கோன்றி தனைவண்டைத் தாமரைப்பெய் நின்றும்
கோற்றில கொன்றெனதும்—பொபதறி னீடுதும்
கண்டாரைக் கடிசிறுகண்டன் பாலைவன தானபருச்சை
நீளபாம் தூற்றுரோம் பொன்வெருவு ஞாழ
தோம்பிப் பசுதுரந்து கடுஞ்சுதர் தும்முது
சாரற் சமிகுரசின் பலவும்பி னின்கண்
வைகல் பாதுகாத்தா—னுயிரிய புதுநிரைவிரு
கொழுகொழுத் சுவற்றையும் பொற்சுண்புனை மீறு கொளுக்
தொழுதகை வெகுளிகொளாத் தானபாளி தாளை
தொனனர் வாழ்த்தீதது சூதாரம்... (க)
பெல்லிலாயன்னை முற்றிற்று.

வ ல் லி ர ா வ ண் ணை ம்.

இராகம் தோடையம்—தாளம் ஆதி.

தானன தானன தந்தான் தானந்
தானன தானன் தானந்த தானன
தானன தந்தான் தானந்த தானன
தானன தந்தான் தானந்த தானன.
தானந்த தந்தன, தானன—தானந்த தந்தன, தானந்
தானந்தந் தானந்தந் தந்தான்
தானன தானன தானன தானன
தானன தானன தானந்த தானன.

மதிநண மென்முஞ் செல்நெல் லூர்தும்
பற்பல வண்டர் தரித்த வகலர்
நவமணி சுத்தஞ் சித்தம் பொதிகம்
பொற்பதி புரதந் குரித்தின் மாதரு
மொழுந்த குன்றூர், தொடராய்—வலைத சிந்தும், படியோ
டெட்டெதிக் கொக்கப்பட் டிறநெப்
பாசிடை யேகட மாடிய பூதர்
மிடையிடை யெங்குந் துன்றிய பண்டின்
சுற்றிவி லங்குங் கணக்கி டாவுயிர்
தகையுத நெஞ்சங் கண்டன் பொன்றும
பதியி னின்பங் கொடுக்கு நாயக
னவத்த னென்றூர், தனியோர்—வினைகட டுந்தும், பிரியான்
மற்றெப்புச் சொற்கட்டிம் கிக்கிற்
சரணரி தாகிய சோதியி னுதி
மனவறை நின்றுங் கண்டின் டங்கள்
தவபுற முய்ந்து செயற்கை யாலெற
வருமத னின்பந் துன்பந் தண்டம
பெற்றிட வெனறுந் தனைநி லாதவர்
மனைக் திருக்குந், தெனிவாய்—வினைகி நின்றூர், தெரியான்
மிக்குமதுச் சுச்சித்தத் திட்பத்
தூடெழு பேரொளி யாகிய காதர்
மாதவ வாழ்வை முந்தும் வினாவிலே ... (ஐ)
மறைவன மூங்குஞ் சந்தங் காந்தம்
புத்தமு தின்பம் பழுத்த வாயின
ருருவொடு மஞ்சும் பணபுண் டன்பும்
பெற்றுயா கஞ்சஞ் செழித்த பார்வையர்
மனைக் திகழ்தென், டிசையே—பரந்தெழுந்தண், புகழே
மிக்கும் பெருக்கத் தொக்கும் பட்டத
தானெழு மேரினும் வீறுறை தோளர்
உலமரு வெம்புஞ் சம்புக நினைபம்
பட்டெழில் கலகல கொஞ்சுத் பாலெழி
னதியென மண்டுங் குண்டுங் கொண்டுத்
தத்திய மிழ்தும் படிக்கு ரோவர
வருந் தாங்கொண், டருவோர்—பெருந் தவந்தூர் துயரோர்
மச்சுச்செப் புசிதத்தித் தொக்கப்

பேசிய காரண மேயிய நீதர்
மயில்வடி வங்கொண் டெவ்கெங குத்தன
பொற்கதிர் ஒத்தும் படிக்கு லாவிய
முகமது வென்றும் பண்பின் பற்றும
பற்பல ஜெந்தும் பிழைக்க வோவ
மிகுந்து மெண்கண், டனிலே—விளங்கு மின்றந், தலரியாய்
மக்கத்திற் கொற்றுச் சற்றுக்
காவலர் தாடொழ வாழமகு மூதர்
மாதவ மேமுனி யன்பா சிலமீம ... ...(வ)

கதிர்தரு மைம்பொன் செங்களு சந்தவ்
புட்பமு லர்ந்துந் தலக்க மேகொள
மலர்தரு மந்தம் பொங்குங் கொங்கின்
கொத்தொளிர் வண்சம் பதித்தி ணுகர்
மலங்க ளந்துஞ், சமையர—கலங்க ளொன்றுங், கணியா
தற்பிற்சித் தத்தட்பத் துச்சத்
தூடெழு மாமதி யாகிய போதர்
கொடுமைய னந்தந் தந்தஞ் செந்தம
பற்பொரு ளென்றும் படைத்த மூரிய
வடிபடு மம்புந் தண்டுங் குந்தங
கடகமு மிஞ்சும் பிடித்த வாயுத
வினங்கள் கொண்டுங், தவருச—சினங்க ளெனறுங், கணிஞர்
மத்தகித்த நிகர்த்தமக் கறுத்த
தேரொடு தானைகள் வாருதி யாக
கடுமுறை நெஞ்சின் நிண்டிம பந்தக
தட்டிவி ளங்கும் பெருத்த வாயின
னபுஜகு லண்டுந் தண்டங் கண்டம
பட்டிவி ழுந்தெண் டிகைக்கு ளோடிட
வுனறு கனிந்துண், கணமே—சுனறகு கன்குந், களியே
துயத்துக்கத் நிகத்திக் கெற்றித
தாடிட மீறிய வீரிய வேலர்
காதவ ருணுயி ருண்ட வேலினர் ... ... (வரு)

கடிகமழ கஞ்சந் தன்றும் பண்பின
பொற்றிகழ விந்தம் பொருட்டின் மேவிய

---

* முகம்மதென்னும் பெயர், குழிப்பின்றொடால், முகமதென்று வந்தது.

வனமின மென்றுன வண்கொண் டினபய
பெற்றுவி வகுரு தடதினை வாளைகள்
விளைந்தெ முர்தம், பரமேல—வளர்த்த சந்தக், தருமீ
தெதிக்கொத துப்பிச்சிச் சுத்திப்
பாகமெ லாமெறி வாடைகண மீறும்
வரியளி சிந்தும் பொங்குங் காந்தம்
பற்பல வண்டண் டலைகு லோவுளர்
குயில்கிளி கொஞ்சும் புஞ்சகு சுற்றுஞ்
சொரகளப ரந்துஞ் செழித்த தோப்புப
றவழுக் திருந்தும், பலகால—சொலிந்த வெண்டண், பருமா
மூத்துதிக் கிம்பற்றிப் பெற்றுத்
தாவிய பேரொளி மிகிய சோலை
கணிவினி றைந்தும பந்தம் பந்துஞ்
செய்த்தட மனைகிஞ் செழித்த சரிய
ருருளுமவி ருந்துண டெஙகுங் தந்துஞ்
சித்தம கிழுந்தன பகத்தி னேர்பலா
திரண் டாஙகந், தனிலே—தெதர் தியம்பும், புழக்கான்
மக்கத்திற் சொரகத்திற் புக்குள்
கோல்புரி காமிது மாமகு றுதர்
காவலர் தாழ்த்தரு கின்ற ரீதியார்... ... (த)
-ஆண்கலே புலவரவர்கள பாடியவனைக்கு முற்றிறது.

பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

வேதா திபா அபயம்—அபயந்தர
வேணுமெ பாத வுபயம்

அநுபல்லவி.

நீதா ரட்சக ஆதி நாதாக வுறவிந்த
நாதா மதினமகு நூதா வெங்குமபா சித்த... (வேதா)

சரணங்கள்.

(க) ஏக நவித வலு ராக வமவின னேகரூப நேயா - ஆதி
போக புவன சுபாக நிர்குண பூரித யோக தூயா
லோக ரட்ச னீகா விவேகா
லோக விஜித சயோகா - சுதேகா

மோக தாபமிர தாபவி மோட்சன
மோட்ச லாபக டாட்சவி லோட்சன... (வேதா)

(உ) பூத கர்வித் விஞ்ஞை கபட்டனித பூதி மோக தாபன் - மத
பேத கவ ணுப்ர சாத நிர்க்குண அவி வேக பேக லோபன்
கேத மூக்கிய சூதன் - குரோதன்
வாத வடன பாதன் - ப்ரபோதன்
ஓது மாதாவி ன்மாலே தனி
யோடி யோடிமிக வாடிவர் தேளினி... (வேதா)

(ஊ) பால கிரண சத கோட்டி சுப சண்ட பாணு ஜோதி ரூபா - ஜக
ஜால சூஸ்த்ர மோஹனங் கவதிகுண சர்வ மௌன தீபா
தால சூழ்ச்சம பேதா - அதிதா
நேம விரத தூதா - விதாதா
தாச வேனமை மனவி சார நீத்திருள்
தயவு செய்து மிது வேளை காததருள்... (வேதா)

(ச) சுத்த தத்வபரி சுத்த குணலய சூர வேக வேலா - ஓரு
கத்த ஜுத்தம வரப்ர காரமதி கார லோக பாலா
அப்துல்லா வருள்கு மாரா - ஜயவிரா
ஆனு மாமதின வீரா - சிங்காரா
அத்த மீதில்ஜ லப்ர வாக மோட்டிய
அகும தேயெவர்க்கு நேர்வழி காட்டிய... (வேதா)

புத்தூர்குல்ஸாம் புராணத்திற்குத் தியாகியாகிய

பழனிவர்க்காடு

முகம்மது சதீதவர்களபேரி லியற்றிய

சரமகவி.

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிநபி கிசுறதோ சீரிசைத் திருதாம்ரை
டைமபத்தி மூனறி லதிகார்
அழகிய ஜமாஅலா வுமரத்தை யிற்றெய்தி
யைமூனறி ரண்டில் வரிசைச்
சோதிநபி யெந்தெந்த கருமத்தி னுக்குமே
சுயமா யெடுத்த நாளிற்
சுகமேலு பவன்நகர் வாழ்மேன்மை நடைகொண்ட
திபபா வரசாகிபு

மூதறிவி னுலுயர் தவத்தால வருணுணர்
முகம்மது சகிது புகழால்
மொய்த்தவுல கதனினுள வாழ்வினை விடித்துகப
முத்திபெறு நகர்சேர்த்த வர்
நீதமறை யோயழிவி லாயுனு நகுமத்து
நிகுமத்து ஜெனனதிலே
நீடு பெறு விகாவுமுகம மதுகபி விகாவினெறி
நிறகவருள் புரிகாதனே.

கணணகுமது மகுதாமுகமமதிப் புலவாவர்க ளியற்றிய

சாத்துகவி.

பின்முடிகு-வெண்பா.

காமருவும் செய்கப்துல காதிர்கயி னுர்ப்புலவர்
மாமருவு மெலனேசையின் வண்ணமுற்ரு—மேமருவு
நாமகலையும பாக்கலையே நாக்கலையும் பாக்கலையோ
நாற்கலையும் பார்க்கிலையே நாம்.

இதுவுமது.

அறபியலுஞ் செந்தமிழு மாபந்தனரும் வாணர்
கறையகலும செய்கப்துல காதிர்—அறையுலவ
வண்ணமோ தி லொண்ணுலாவு வண்மைமீதி கண்ணிலோக
வெண்ணலாத தணனமேவு மே.

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

சிரணிமோனி யியலற்சொற்பொருட் சேதமலாப்
போணிபான புராணகளசெய்த பெருமபுகழா
ராரணிசெய்கப்துல காதிர்லெப்பையாலிம புலவரவர்
சேரணியுங்கவி கேட்டிடிலோசனமை நேரிடுமே.

மேற்படி-புலவரவர்கள்பாடிய, தேர்பந்தம், கமலபந்தம், நாகபந்த முதல
ிய வகேகவிதச் சித்திரக்கவிகளும், வணணங்களும், பதவகளு மொசேகர
மாகக் காதிதப்புத்தகத்தி லெழுதப்பட்டிருந்தன. அப்புத்தக மவர்கள் சென்
னப்பட்டணத்தில மவுத்தாதி யடைந்தபின்ன ரவர்களின் சமக தினசரன
சபையா ரேதத்தில லிற்றபோது- காயற்பட்டணம்-காஜி-செய்யிது முகம்ம
தவர்கள் தம்பி முகம்மதபுருதீன்காதிபவர்கள் வாக்கினுர்கள்-அதகரியமக
ருகல்லுயத் தெரிந்தமையால் அப்புத்தகத்தைக்கேட்டுவாங்கி அதிலுள்ளவை
களேயச்சிடிற பிழைவராதெனக்கருதி யதேகதாள்முயன தம்அப்புத்தகத்தைக்
குவராமையாதும் அதைத்தவிர வேறே சுத்தப்பிரதியில்லாமையாலு மனனத்
தார்களா லெழுதுகிற், பொருட்பிழை, சொற்பிழை, வருமெ ழுதுபோதும்
தம்மிடத்திற் சுத்தமாக மேற்சொன்ன பிரதியைபபார்த்தெழுதிய - கழுவ
ணரும் ஒர்பதமும், புலவரவர்கள் கைவிதி மோர்சமகவியும் இபபுதகத்தி
லசிட்டனம. இனிபபுதகத்தைக்கிடைக்கி லருமையாக அச்செய்யில்

பிசுமில்லா ஹிற்றஹுமா னிற்றஹீம்.

இஃது

காயற்பட்டணம்

திருப்புகழ்பாடிய மகாவித்துவான் அருள்வாக்கி

காசிம் புலவரவர்கள்

* பூவாற்றி லிருந்து

நபிநாயகத்தின்பேரிற்பாடிய

இன்னிசை.

காப்பு.

முன்னவனே அகதியத்தாய் முதிதுகத் தத்தசகிப்
பின்னவனே வாகிநிப்யாயப் போன மெய்ப்பொருளே
தன்னவனே தயாபரனே சராசரமாய் நின்றவனே
மன்னவனே யினனிசைக்க வல்லவரி காப்பாமே.

மூல.

ஆதியொளி வாகியங் ரண்டபங் ரண்டமொரு
சோதியொளி வாகினற தூண்டா மணிவிளக்கே
யோதியுனர் ஞானகலை யோளமேம செய்யிதபதல்
காதிநேகல் ஹாஷிம்குல காசிமுஸ்த பாகபியே. (க)

மெய்பெத்த காணமுதலாய் மெய்பரியேன வெட்டவெறும்
பொய்பெடுத்த பாவியையும் பொன்னடிக்கட் கொள்வீரே
வாபெறித்த சேரணமழை மாரிவெள்ளக தூரவதாக்
கைபெடுத்து வேண்மெக்கா காசிமுஸ்த பாகபியே. (உ)

பொய்மாற வெனெறுகாற பொங்குபசும் புண்ணழுற்ற
மைமாற வேபருட்கண் வைத்திமோ வேற்காளோ
பெயமாரி நோக்கியிந்தப் பேருலகம் வேறுமொரு
கைமாறு செயவதுண்டோ காசிமுஸ்த பாகபியே. (ங)

பூக்குந் தடிழலும் பூவாது பூவின்முகில்
ஆக்குங் குடையுமன்பி யாக்கருக்கு முண்டாமோ
போக்குவ கொடுதுயரம் பொறுக்கும் பொறையபயங்
காக்குமரு ணேசமக்கா காசிமுஸ்த பாகபியே. (ச)

ஒருகால மும்மழுகா வொருகால பிணியகல
வருகால மெக்காலம் வருகா லறியேனே

குருகாலுஞ் செங்கைவொரு கோதைதனை பூட்டிவைத்த
கருகால முண்டவெங்கள் காசிமுஸ்த பாகபியே. (கூ)

சங்கை படைத்தவொரு தாய்கணமகன் முனிழுந்த
வங்கை படைத்திற மார்க்குஞ்செய வுண்டாமோ
கொங்கை படைத்தவருங்கிக் கொப்போடிந் தாருவாக
கங்கை படைத்தவெங்கள் காசிமுஸ்த பாகபியே. (கூ)

கோலூற்ற மன்னரிட்ட கோட்டைபதி னுன்குமொன்னூர்
வேலூற்ற மானசமர் வென்றுதங்கைக் கொண்டோரே
பாலூற்று நீலமும்புப் புள்ளமவெள்ளை வெளியணைக்
காலூற்று மக்காகர் காசிமுஸ்த பாகபியே. (எ)

வென்றேறும் வேலரசர் வீரமுடி யாசனத்திற்
சென்றேறுங் கஞ்சமலர்ச் சேவடிதக் தாளுமையா
நன்றேறு மூத்திதரு ஞானக்கொழுந் தேதுளங்கி
கன்றேறுதண் சோலைமக்கா காசிமுஸ்த பாகபியே. (அ)

ஐதாக்குங் கைவினைகள் முன்வேட்ட மாமேழை
மைதாக்கும் போதரிக்கண் மாதருக்கா ளாவேனே
பைதாக்கும் பார்த்தருணப் பாழ்ரகம் புக்காமற்
கைதாக்கிக் கொள்ளுமக்கா காசிமுஸ்த பாகபியே (ரு)

வேட்டுங் கணவிலொரு வேளைவெளி யாகவந்து
நாட்டும் பாகதியு நல்கிரோ வென்னிலோ
தீட்டும்புக ழாபரணத் தின்றின்மு கமுதெனைக்
காட்டுங்கதி கோட்டுமக்கா காசிமுஸ்த பாகபியே. (கூ)

விண்பார்க்குஞ் சாதகம்போல் வேண்டியுமை மீண்டுமிசைப்
பண்பார்க்குஞ் சேனைசுணப் பட்டியென வந்தேடி
னண்பார்க்கு மேழைதனைக் கேயிரங்கி யெவ்வளவுங்
கண்பார்த் தருளுமக்கா காசிமுஸ்த பாகபியே. (கூ)

பூரியனோ வென்னுருகாற் புண்ணிருந்து கொத்தமுற்ற
வீரியமே பொன்றியுள்ளம் வின்னா யர்வேனே
பேரியபோ கொண்டவுங்கள் பேருடையோ வுக்குவக்க
காரியமேன் ஹாஷிம்குலக் காசிமுஸ்த பாகபியே. (கூ)

முன்னாலுங் கல்லாலு முழ்ந்திப் பாந்தவெள்ளத்
துன்னாலு மான்காட்ட வந்துகரை கண்டோரே

புள்ளாறு கார்முழப்பப் பூஞ்சோலை பூவிரிந்த
கள்ளாறு பாயுமக்கா காசிமுஸ்த பாஷபியே. (கக)

பல்சாய்க்கும் வெண்ணெவட்டப் பாராசர் வீரமுரண்
வேலசாய்க்கும் வெறறிகொண்ட வேதாந்தத் துட்பொருளே
சேலசாய்க்கு முட்புறக்காய் செவ்வாழைக் குலைவாம்பிற்
கால்சாய்க்கு மக்காகர் காசிமுஸ்த பாஷபியே. (கச)

பாணிபாத் தண்ணளிக்கண் பார்த்தெவ் வுயிர்க்கும்புக
லாணியாய்த் தன்னுயிர்போ லாளுங் கருணைசே
யேணியாய்க் கடந்தமுழி லேகனேக்கண் டெட்டுசொர்க்கம்
காணியாய்க் கொண்டவெங்கள் காசிமுஸ்த பாஷபியே. (கஞ)

நத்தூரி யருனத்தி லூரமின்மி னாட்டியவம்
புத்தூரி னினமுவெள்ளம் பொங்கிவரத் தானலைத்தீர்
மூத்தூரி யருடையின் மூவுலகங் காக்குமெய்மிற
கத்தூரி வாடைகமழ காசிமுஸ்த பாஷபியே. (கஎ)

வேலேறு மூட்குண்டவேல் வெய்யசிலே வேடனுக்காய்
மாலேறு கின்றுசலாம் வந்துசொல விண்டோரே
கோலே பிருலழிதேன் குணரேர்த்து வந்துகொடிக்
காலேறு மக்காகர் காசிமுஸ்த பாஷபியே. (கஅ)

மட்டினாம் பாலளக மாணிக்கப்பொற் கொப்பைபெட்டித்
தொட்டே கருங்கயற்கட் டோணையர்க்கா ளாவேஞை
வெட்டே நிங்களப்போர் வென்றதற்பின் மூன்றுபகல்
கட்டே மமர்ந்துவரும் காசிமுஸ்த பாஷபியே. (கஃ)

சேந்தமட்டும் வாய்ந்தபதத் தெப்பந்தொட்டேன் பாவவெள்ள
நீந்தமட்டும் போந்துசற்றே நினதுகரை யேற்றுமையா
சாதமட்டுங் கஸ்தூரி சாலமண மேவுமெண்டி
காந்தமட்டும் வீசும்புய காசிமுஸ்த பாஷபியே. (கக)

வெற்பூரு மற்புயமும் வெண்ணகையு முத்திணையும்
பொற்பூர்மு காம்புயமும் பொன்னடியுங் காணேஞை
அற்பூரு மின்சொன்மறை யாசமிர்தச் செல்வாயிற்
கற்பூர வாடைகமழ காசிமுஸ்த பாஷபியே. (உ0)

போருருஞ செவ்வேற்கண் பொருதமட வார்சிதமபத்
தேருருவ கோட்டாறுந் தேடிமெ லிவேஞை

சேரும் பாரு கின் தருஞ் சீருடைய
காருருஞ் செங்கையெங்கள் காசிமுஸ்த பாகபியே. (உக)

வாரமே னுட்கொண்தாங் குளதாமி ஷாமணியிற்
றூரமே தும்மொளிவாம் முனைகவா கின்றேரே
விசிமேற் கொழுந்தோடி விண்பூத் தலராதபுகழ்
காசிமேஹராஷிமகுலக் காசிமுஸ்த பாகபியே. (உஉ)

வின்னின்மணி யேபொருவே வெண்மணியே ரத்தினமே
வெண்ணின்மணி யேகுருவே வெல்வுயிர்க்குந் தாயகமே
மண்ணின்மணி யேதருவே வாய்ந்தவுல கேழும்புகழ
கண்ணின்மணி யேயிஜியே காசிமுஸ்த பாகபியே. (உங)

கோபெடுஞ் செம்பவளக் கொம்பலர் கன்வலேப்பட்
டூபெடும் பாவியைபி டேற்றுவது மெங்காலோ
பீடெடுத் தேறம் பெருக்கா முவட்டுஞ்செந்தெற்
காடெடி மக்ககர் காசிமுஸ்த பாபியே. (உச)

பூவா ரணமுகத்தே புக்கிறைக் தாலுமுயிர்
தாவா ரணமுகத்திற் சஞ்சரிக்க கூடாதே
பாவா ரணமுகைகளும் பைம்பொனகர் கற்பகப்பூங்
காவா ரணமுகைக்கும் காசிமுஸ்த பாகபியே. (உசு)

மாகபடா மிட்டவிழி மாயவலைப் பட்டிழன்று
பூகபடா மிட்டதைப் பூவையர்க்கா ளாவேனே
வேகபடா மிட்டமுக வேழமன்னர் மாளவெட்டிக்
காகபடா மிட்டவைவேற காசிமுஸ்த பாகபியே. (உசு)

பாம்போதி யன்றுமது பாதாம் புயம்பணிந்து
ஸிம்போதி வந்துசலாம் விண்டுசொல கின்றேரே
பூம்போதி லஞ்சிறைப்பூம் புள்ளியுடைப் புனலிங்கள்
காம்போதி பாடுமக்கர காசிமுஸ்த பாகபியே. (உஎ)

சேல்பிடித்த புண்சேர்ந்து தெரித்திரோ யுக்கீர்ந்து
மால்பிடித்த சஞ்சலமு மற்று மொழியேனே
பால்மிடித்த சிந்தை பாகுகோ பரமடையக்
காவ்பிடித்தேன கண்ணிவைத்தேன காசிமுஸ்த பாகபியே. (உஅ)

நீயிரக் காலொளிவாய நித்திலமாய் நாமமிலாய்
மாயிருஞா லத்தீற்றின வகதபி நீலவோ

பாயிரகா மத்தோகுகும் பாலுகத் தொன்றெழுபி
வாயிரகா மத்துலடையீர் ஆலகபி யுல்லாவே. (க)

நீலவட்ட வானிகந்தி நிலவுவட்ட மொன்றுவரக்
தாலவட்ட மீதில்லாண்டு சந்தாவட்ட மாச்சிவிட்டீர்
காலவட்ட மோகுமுச்சிக் கதிரோற்குச் தாளகதவி
ஆலவட்டம் வீசுமக்கத் தாலகபி யுல்லாவே. (கக)

துக்காணை பாதகுகு தேண்டெலி தின்டாமம்
சகாரவா னத்தாண்ட சாபித்தெனை பாணம்கொளவீர்
செக்காரா கேசசெலவ சித்திமுத்தி கல்கிவு வெட்
டுக்காரக்குக் தாறுமக்கத் தாலகபி யுல்லாவே. (கஉ)

பிபாற்றுவரா ராத்மாவைப் பொறுப்பவரார் செய்தகுற்றக்
தேற்றுவரார் மனப்பிடை தெரித்திரோய் பாவமற
மாற்றுவரார் வஞ்சிலோன்முன் மன்றுடிச் சொர்க்கபதி
ஆற்றுவரா ருமைமயல்லால் ஆலகபி யுல்லாவே. (கஉ)

பாதவகுக் தாவனத்துப் பாரிசலமான் பாரிசுக்காப்ச
சீதவனக் தான்சிதறச் சிறுதமபெய விதோரோ
மாதவனக் தக்ககீம் பாவைவலங கொண்டுதிங்கள்
ஆதவனக் தோமெக்கத் தாலகபி யுல்லாவே. (கங)

கூனிருல் பாய்ந்துவெளிக் குண்டமுக திருவித்
தேனிருல் கீறிவழி தேறு முவட்டெழுகிக்
காளிரு முறவளருங் கனனியிள வாகைமுதல்
ஆனிரு முஞ்சுமக்கத் தாலகபி யுல்லாவே. (கச)

கூம்பூமி பாயவிரித்துக் கூன்பிறைய வங்கமுங்கீர்
தாம்பூமி பாய்துலவத் தானபொருப்பிற் றந்தோரே
வீம்பூடி போனவுயிர் மீட்டமிர்த சஞ்சீவி
யமபூடி போனதமக்கத் தாலகபி யுல்லாவே. (கடி)

மூசா பைத்துல்மகு மூறிறசொற்ற சொற்சோக்
கோசால மாய்நிறுத்திக் கொண்டிறைமுன் செல்றோரே
வாசாம கோசரமாய் வந்தகுமு ஆனவழிதின
ஆசார மாயநடத்தும ஆலகபி யுல்லாவே. (கஎ)

பாசனல னேதும் படைத்திலே னுலடியவ
மோசனமா கும்படிக்கே மோட்சந்தா வேணுமையா

மாசனமா ரும்புகழ வல்லோ னடிநினைந்திங்
காசனமே லேதுமக்கத் தாலகபி யுல்லாவே. (கூ ள)

தாறுலவில் விசியபூக் தண்டலேயி னூடுபும்பு
வேறுலவி லாமலுனம வேண்டிவச னித்தகனுன்
பேறுலவி லாதவொரு பேரின்பக் கலிமாலை
ஆறுலவில வேடற்கரு வாலகபி யுல்லாவே. (சு ஆ)

பின்மூடுகு காட்சிவெண்பா.

கண்டேன கலியாக கலிகடாதேன் கைவிட் பாய்க்.
கொண்டேன் சுவாக்கபலன் கொண்டேனே பண்டு
வடிவமைத்தி நிலவுபச்சை மாகதப்பொன் மயில்வனத்தர்
தடவரைக்க ணடிபதித்த தான.

இன்னிலை முற்றிற்று.

கண்ணனூருமதி மகுரூபுகம்மதுப்புலவரவர்க ளியற்றிய

ஒசாத்துகவி.

வெண்பா.

பொய்பகலு மெய்புண்டாம் பூர்வீக மும்மினங்குஞ்
செயகரும மெல்லாஞ் செய்கதருமே - வையகத்திற்
பொன்னிக்கா சீமபுலவா போதகபி மேலுரைத்த
இன்னிசைகேட் கும்மவாகட் கே.

இதுவுமன.

பொல்லாங்கு தீவினையும் போயபுரட்டும் வஞ்சமும
மல்லாடு மெவ்வமெது மாதுமே - சொல்லாரு
னனெறிகா சீமபுலவர் நன்மையுரை மேலுரைத்த
இன்னிசைகேட் கும்மவாகட் கே.

---

* பூவா தென்று முதலிற் சுட்டியது-மேற்படி பூவாற்றிலிருந் நிவின் கவிகளை படிக்கும்போது கூறுத காரணங்கள் சிலதுண்டும், அக்காரணங்களுக் திருப்புகழ்படி கூறும்போது கூறுத காரணங்கண முதலாயிய புலவரவர்கள சரித்திர மறிக மிருக்கின்றன. அவைகளைத் தெளிவாகத் திருப்புகழை பச் சுகம்மயா தி முகவுரையாக எழுதி யச்சிடப்படும்.

பிசுமில்லா றெறகுமா னிறக்கம்.

இச்சு

வகுதை மண்டலத்தில் வளம்பொருந்திய

கீழக்கரை

உயர்திரல்காதிறப் புலவர்வர்கள் றிறைச்சாலையிலிருந்து

வழிக்குபேறிபாடிய

அடைக்கலமாலை.

முனுசாததென்று சொல்லினும் பொருந்தும்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மருவுரு வாகி மலருரு வாய்த்தினம் வாழ்த்தருஞ் சிந்தைக்
கொருவுரு வாயொளி வுக்கொளி வாயுயி ருக்குயி ராய்க்
கருவுரு வாயமை யாப்பொரு வாய்த்திருக் காடசிதரும்
அருவுரு வாய்கின்ற மெய்ப்பொரு ளேயுன தடைக்கலமே. (க)

இவக்க முகம்மது வேதாம பர்க்குமற்றத் தாதருக்கு
மூவக்கு மபூபக்கர் சித்திக் குமதூது மானலியா
ரிவர்க்கு மிவர்கிள வெல்லார்க் குமிசு லாமூமீ
னவர்க்கும நுமுதத்துச் செய்தருள் வாயுன வடைக்கலமே. (உ)

மனத்தையுங் காத்தென் னினத்தையுங் காததெனை வந்தடைந்தோ
ரினத்தையுங் காத்தரு ளாண்டவ னேயுன்னை யெண்ணினபேர்
சினத்தையுங் காத்து மகுஷறி லேசெய்ர்க்கந் தந்திரட்சித்
தினைத்தையுங் காத்தரு ளல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (ங)

கல்லாத கல்வி பலகோடி கற்றுனின் கற்பனைக்கு
னில்லா தகல வினைமையுள் ளோகித்த நம்மைநு
இல்லா ஷபாஅத்தி லீடேற்று வாய்மறை நூலுதவும்
அல்லா வுனைநம்பி னேனம்பி னேனுன் னடைக்கலமே. (ச)

விடியேன் விடிந்தந்தி பட்டாலு மாசை விரகவெள்ள
மடியேனைக் காக்கக் கடனுனக் கேயுன்னை வாழ்த்தறியாக்
கொடியே னுனக்கு நபிமிற சூல்குங்கொத் தோடிலே
வடியே னுனைநம்பி னேனம்பி னேனுன் னடைக்கலமே, (ஞ)

மிடிமைக்கு நெஞ்ச மிடையாமல் வாழ்வு மிகும்பொழுதி
கொடுமைக்கு நெஞ்சந் தணிந்திதில் லாதயக் கொண்டருள்வாய்
நெடுமைக் குடையிம சூல்பாத நித்த நித்தகம்பு
மடிமைக்கு நீதுனை யல்லா வுனக்க லடைக்கலமே. (ட)

நீலக் கடன்கொண் டடியே னின்பாலவந்து நின்றுசும்மா
நீலக் கடனல்ல வேயல்ல வேவினை மேலடியார்
தாலக் கடனது வெலலாம பொறுத்தினவ் பாதத்திலே
ஓ யாலக் கடலினி அல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (எ)

தேனுலுங் கொன்றையர் வாழுவதி ஞலுக் தினகவியீற்
போனுலு மாவி புகுந்திநக் தாலுமென புத்தியற்று
ரானுலு கோடி பிழைகளசெய தாலுமென் னுடைந்கள்வி
ஞனுலு நீதுணை யல்லா வுனபக்க லடைக்கலமே. (அ)

வாக்கிலு நீயென் மனத்திலு நீயென் மனமயமே
போக்கிலு நீகண் பொருத்திலு நீமனம் புண்படனே
தாக்கிலு நீயென ஜடத்திலு நீயரு டந்துசொரக்கத
தாக்கிலு நீதுணை யல்லா வுனபக்க லடைக்கலமே. (கு)

கடக்கிலு நீதுணை பெனனுயி ரோடி கதிகடுங்கிக்
கிடக்கிலு நீதுணை யப்பாற் கபனைக் கிழித்துச்சுற்றி
மடக்கிலு நீதுணை யெல்லோருங் கூடி மணலனையு
டைக்கிலு நீதுணை யல்லா வுனபக்க லடைக்கலமே. (கூ)

கடங்கா தமரு மழுமூதி லேறிக்கல் தூரிபொன்னூ
டிடங்கா தம்வீச வருமிற சூலக்கு மெல்லுயிர்க்குந
டடங்கா தமற்ற கயிலா சதிவுக்குந் தொன்மனைக்கு
மடங்கா தமேலவ னேயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (கஎ)

எயேன் வனைக்கஞ்செய் யேன்பெரி யர்சிச்சி யெனநிகழு
காயே னெவ்வாறுய்கு வேனறி யேன்வந்த காணமுதலாப்
தாயே நகைக்கிலு நீயே துணையென்ற லுக்குமுனனின
றாயே யெனலுகு தாயே யுனபக்க லடைக்கலமே. (கஏ)

சேறிந்தேன் விரகக் கடலுக்குட் பாவச் சிலைசுமந்து
மூறிந்தேனை ரட்சித்து முன்னிறைபை யேயுன தன்னு திவா
லெறிந்தேன் கவலைக லெலலா முனனின்றி வேறிலையென
றறிந்தே னுனையடைந் தேனபுரு தேனுன் னடைக்கலமே. (கஅ)

நோகாம லுள்ள நடந்காம னன்மறை நூல்தவறிப்
போகாம லாவி புழுங்காம ஞாலப் பொழுதினகம்
வேகாமன் மூளி வெடித்தரு காமல்வெந் தீகரகி
லாகாமற் காத்தரு ளல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (கக)

ஒப்பொன் திருவைகெய வேண்பெரி யோர்கண்முன் சென்றுமில்லா
வெப்பிய வுன்பாலன்பு மீண்டுகின்ற தேனுன்றன் வேதமன்ற
குப்பே யமர்க்குங் குறைகள்செய் யேனுன்றன் கொள்கையன்றி
பற்பொன வினைபற் றேனடி யேனுன னடைக்கலமே. (கடு)

பாருஞ் சுணைமுலை மாதரும் பொன்னும் பழகிவ்வினை
யோருக் குணைபென நிருப்பதல லால்க்கய நோட்டலிம்
சேருந் துணைபர மபுரியன் சிக்கெனகுன சித்தமன்றி
யாருந் துணையில் லேயல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (கக)

காரின் வினத்தகுரு தொனனதுரு செயதது காரணமம
போனை னுன்பாதம் புகழ்ந்தறி யேனென்றன் புதறியென்னை
தானே நகைக்கி னுனைக்காவ தெப்படித் தன்னைநெஞ்ச
மாரே னுன்னாமப் னைடி யேனுன னடைக்கலமே. (கஎ)

காதாருங் கண்ணிய காசைபுண் ணுழுகுங் கருத்தினையுன்
பாதார விந்தத்தின் காட்கொள்ளை யேயெப் படியுமுன்றன்
நீதாரு காணச் சரண்புகும் பாவிக்குன் சித்தமன்றி
யாதாரம் வேறில்லே யல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (கஅ)

பூலோக முற்றும் புரந்திறும் பொன்மலே புகழ்றும்வான்
மேலோக வாழ்வு லபிக்கினு மாமுன் விருப்பமில்லாத்
தீலோகம் புக்கிறுஞ் சும்தே யுனசிதக் திருப்னைபேர்க்
காலோக மொன்றல்லே யல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (கக)

கொஞ்சிய நெஞ்சகுமு போராசை வெள்ளை குறித்தெழுந்து
மிஞ்சிய நெஞ்சக்கு மேலோ சிரவில் விழித்தெழுந்து
நெஞ்சிய நெஞ்சகு மென்போலப் பாவக் கிலேசதநிறு
ஞஞ்சிய நெஞ்சகு நீதுனை பாலுன னடைக்கலமே. (உ0)

அயரிறு நீவகது மூனனிற்க வேண்டுந்துன் பங்களன்றி
பயரிறு நீவரது முன்னிற்பை யேவுடல் விட்டுயிர்தான்
பெயரிறு நீவரத மூன்னிற்க வேண்டுமென் பேதைநெஞ்ச
மயரிறு நீவந்து முன்னிற்பை காலுன னடைக்கலமே. (உக)

கலிமாத் தெரிமுகைரும் எக்காதது நோன்புடன் ஆரச்சுஞ்செம்பு
சிலிமா னவர்க ஞடனே நருமத்துச் செயதருளேய
வுலிமான புகழ மலிமா முலியுண்ட புனயசிறை
யுலிமாம னுதிரு வாணியி னுனன னடைக்கலமே. (உஉ)

அடைக்கலமாலை.

ஊரா ருருத்துரல் லுற்ரு ருருத்து மூறமுறையின்
பேரா ருருத்துமென் பெற்ரு ருருத்தும் பிழைபொறுக்கக்
காரா ருடும்குடை வேதாம்ப ரன்றிக் கடாட்சம்வைக்க
ஆரா ருருத்தும் பலவில்லே யாணு னடைக்கலமே. (உக)

பெருமையு மன்புந் தயவுஞ்சிங் காரமும் போறிவு
மொருமையும் பெற்ற கபிமார் மயங்கையி லும்மத்தெவ்மே
பிருமையுந் தேடிநின் றீடேற்ரு வித்திரி மெங்கணபிக்
கருமையும் வாழ்வுங் கொடுத்தவனேயு னடைக்கலமே. (உச)

வாளாக் கியகண் மடமானும் வாழ்வும் வரிசைகளும்
வேளாக் கியமெய்யுந் தந்தனே யேயினே யேனுளத்துன்
தாளாக் கியென்றுந் தியானஞ்செய் யாத்தறு கண்ணனேநின்
னுளாக்கி யாண்டரு ளல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (உஞ)

பொய்யோ தலைமரு ளோவிழி யோபுலை யோகளவோ
கையோ பழவினை யோசெவி யோகப டோவிருதா
மெய்யோ வவகடம் வாயோ துன்மார்க்கம் விதித்திருந்து
மையோ வெண்ணும லடைந் தேனுன் பாதத் தடைக்கலமே. (உசு)

தாரு யிரந்தரஞ் சொன்னலுங் காதி னுழைந்துசிந்தை
தேரு தபாவியைத் தேற்றுவை யேயுன் றிருவுளத்தான்
மாரூத வல்வினை யெல்லா மகற்றி மனநில்லெவப்ப
மாரூத பாவியை யாண்டருள் வாயு னடைக்கலமே. (உஎ)

தலையாத வல்வினை யெல்லாந் தொலைக்கத் தொழுதறியாப்
புலையா னனையெப் படிபொறுப் பாயெந்தன் புத்தியெல்லா
மலையாடி லின்று மறுகாம னுளே மருவுதியிலே
யலையாமற் காத்தரு ளல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (உஅ)

இடரான தன்பமு மின்பமுஞ் செய்நினைத் தேகாகிற்
றடராமற் பாலத்திற் றூண்டி லடாமற் சுவர்க்கம்புகப்
படரு னதுவந்தென் சிந்தையுள் ளேபெரும் பாவவழி
யடராமற் காத்தரு ளல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (உக)

தேடிப் பிறருக் கனப் தலுத்தன் றினமுமுன்னைப்
பாடித் துதித்தலை யப்பெரு மூடனைப் பார்த்தருள்வாய்
கூடிக் கதிர்விழ் தலின்று மூளே கொதிக்குமப்போ
தாடித் திருப்பி [illegible]யாமல் யாணு லடைக்கலமே. (கூ)

பலபாடற்றிரட்டு.

காளை லவிக்கு முயிர்செல்லு நாள்கலி மாவுதவி
வேல னவிக்குஞ் சுகப்படா துன்விருப்ப நல்காய்
கோல நவிக்குப் பிணைநின்ற கோசமு கம்மதெங்க
ளோல நவிக்கும்மத் தானே னுன்பக்க லடைக்கலமே. (கூ ச)

நீண்டருள் பாவக் கடலுக்குண் மூழ்கி நிலையழித்து
தாண்டருள் பாவிக்குன் றஞ்சமல் லாற்றமி யேனையன்பான்
மீண்டருணன் மீண்டரு ளெல்லா வினையும் விலக்கிவென்னே
யாண்டரு ளாண்டரு ளாண்டவ னேயுன் னடைக்கலமே. (கூ உ)

வாடிய பூமங்கைக் காளாக் கினுமுயர் வானுலகம்
கூடிய மாதருக் காளாக் கினுங்கொடுந் நிரகம்
காடிய வானவர்க் காளாக் கினுமுன் கடாட்சமென்னே
யாடிய கோலத்திற் காளாக் கினுமு னடைக்கலமே. (கூ கூ)

கையம் புகுங்கண் மடவார்க ளாசைக் கலலிலுக்கு
மெய்யம் புகுந்தலிக் கேவிலை யாகி விடுத்தனன்றே
வையம் புகும்பொன் னுலகோர் நகைக்க மறுகிகெஞ்ச
மையம் புகாம லருள்புரி வாயு னடைக்கலமே. (கூ சு)

குவ்வேழை வானக் குவடுக ளோழைக் குமுகுதியை
யிவ்வேழ் கடலைப் படைத்த பிரானென் றிறைஞ்சி நில்லா
வெவ்வேனை மூதேவி யெல்லா நகலில் விழுந்தழுகும்
அவ்வேனை யர்த்தரு வெல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (கூ டு)

சாம்வழி யுன்பதஞ் சாரா வழிவெக் தழனரகில்
வேம்வழி யுன்னே விரும்பா வழிவெய்ய பாலத்தின்மேற்
போம்வழி நின்று புகழ்ந்தோர் சுவர்க்கம் புகப்புகுத்து
மாம்வழி யாள நிவழி யாளு னடைக்கலமே. (கூ சு)

இருளும் குழலிய ராசையி னஞ்ச மிடைந்திடைந்து
[illegible]டிய னெவ் வாறுய்கு வேனிந்த மண்ணுலகிற்
பொருளு வலையும் தருவது போலுன்றன் பொன்னுலகி
லருளுங் கருணையுந் தந்தருள் வாயு னடைக்கலமே. (கூ எ)

பெரும்பா தகனேக் கொடியேனே யாசைப் பிரமஞ்சனைக்
தரும்பா தகனைத் தளர்பா தகனையென் றன்னையுய
வரும்பா தகனை மாபா தகனை மறைபயிலா
ஜூரும்பா தகனை யழியேனை யாரு னடைக்கலமே. (கூ ஏ)

அடைக்கலமாலை.

படையாரு மரல்விழி யார்கொங்கை மீறு பதனம்புக்குந்
தடையாள னென்றெனைத் தள்ளாது சித்தஞ்சற் றேயிரக்கிக்
குடையாள ரெங்க ணைபிரயி னர்தங் கொடிகிழலி
லடையாளந் தந்தெனை யாண்டருள் வாயு னடைக்கலமே. (நக)

சலாயம் பலம்புக்கு மேலோ ரறிவு தனைப்படியா
துடையம் புகுஞ்சிந்தைக் கார்துணை யாமிற சூல்வழியி
னுடையம் புகாத செவியேன் புகலிட மொன்றுமில்லா
தடைய மடைய மென்னுவந் தேனு னடைக்கலமே. (சம)

பொருடந்த வேதப் பொருளே யுன்பாதம் புகழ்ந்தறியா
மிருடந்த நெஞ்சினுன் பேரொளி காட்டி மிகவிரும்பு
மருடந்த கண்ணிற் றிருக்காட்சி தந்து மறுமையினும்
ஆருடந்த சொர்க்கமுந் தந்தருள் வாயு னடைக்கலமே. (சக)

புலக்கா ரறிவு கல்லா ரிமைப்போதும் புகழ்ந்தொளிவு
துலக்கா ருளத்திடை தோன்றுவ தோதொழு தோதுகினுன்
கலக்கார் மறைவிலங் காரவ ராசைக் கருத்தில்கிற்கும்
அலக்கா வேதப் பொருளே யுன்ற னடைக்கலமே. (சஉ)

பொன்னையுந் தந்தனை யெல்லாம் நகைக்கப் புகைக்குஞ்சிந்தை
தன்னையுந் தந்தனை யேனினை யேனைச் சழப்படுத்து
மின்னையுந் தந்தனை யெந்தனை நீயெவ் விதஞ்செயினு
மன்னையுந் தந்தையுந் தெய்வமு நீயு னடைக்கலமே. (சஊ)

ஏவல் புகுந்தும் விலகலை நீக்கி யிகழ்ந்துமுன்றன்
காவல் புகுந்தறி யாருய்வ ரோமலக் கல்மவுத்தாஞ்
சேவல் புகுந்தென் னுயிருண்ணு நாளுன் றிருப்புகழ்மே
லாவல் புகுந்த கருத்தருள் வாயு னடைக்கலமே. (சச)

மாலைக் கரும்புங் கமலவிகொய் தேகல்லை யாற்றிங்கின்று
பாலைக் கரும்பைப் படைத்தோர்க்குச் சொக்கப் பலனுமுண்டோ
வேலைக் கரும்பது நல்குமுன் வேத விதிநடந்தோர்க்
காலைக் கரும்பி னுவலாமல் யாணு னடைக்கலமே. (சஎ)

ஊரம் பலநம்பு நல்லார்பொல் லார்சொல்லு முண்மையெல்லாங்
காரம் பலம்புண்ணீர் பட்டதொப் பாமெனக் கருத்திமொரு
நேரம் பலகுண நாளுலு முன்னை நினைப்பதல்லால்
ஆரம் பலாதிசென் னுலும்மி நீடனு னடைக்கலமே. (அ)

மாக முழுதுஞ் சுடர்த்தறு வேதநி வஞ்சனித்தாயர்
மேக முழுதுஞ் குடையிட மீண்டருள் வேதகரி
பாக முழுதுக் தெளிந்தோர்கள் பாதம் பணிந்தடியே
னாக முழுது கம்பிரின் றேனு னடைக்கலமே. (அ)

இளைத்திடு மெய்யுங் களைத்திடு கெஞ்சமென் றைக்கும்வினை
யுளைத்திடும் பாவிக் கெவருண்டு சானுன் ருடைத்துருக்
களைத்து நகைத்துக் கிடக்குமக் காருன் கடாட்சத்தினு
லழைத்தெனை ரட்சிப்பை யல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (ஆ)

நினைவோர்க்கு முன்னிற்கும் வேதரம்பர் பாத நினைத்தருளைப்
புனைவோர்க்கு மார்க்கம் புகுத்துவர் தோர்க்கும் புகழுகர்மேல்
மனைவோர்க்கு முன்னும் சலவாந்தை யோதி மனனெம்பு
மனைவோர்க்கு நீதானே யல்லா வுன்பக்க லடைக்கலமே. (இ)

கதுக்கான வேதம் படித்ததுக் காகிலுங் காசினியிற்
புதுக்கார் கவிகை நடிக்கா னினுமுன் புகழ்த்துதிக்கு
மிதுக்கா னினுமப்துல் காதிறென் றேயெனைப் போற்றுதிக்கு
மதுக்கா னினுமென்னை யாண்டருள் வாயு னடைக்கலமே. (ஈ)

அடைக்கலமாலை முற்றிற்று.

இவ்வனம்.

சென்னைப் புத்தகசாலைபாலனஞ்செய்யும்

கண்ணகுமது மகுதூமுகம்மதுப் புலவர்.

பிசமில்லா தொகுப்பாளர்கழகம்.

—*—

இ ஃ து,

காயத்ரீ ணம்.

சிவ-சமூகத்தினவர்களில் முதல்வர்

செய்கத்துல்காதிறென்ற பெயருடையஅருள்வாக்கி

சேக்கிழார்ப் புலவ ரவர்களா லியற்றிய

தருமஷபா அத்தனமாலை.

காப்பு.

அறசிற்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருமருவு கயிலைதரும் மாபிலுள சேயிழையம் பாத்திமா தமக்குச்
சொல்லத்-கரியதரு மந்தொகுத்த மந்தரசென்போ ரைம்புலியி லும்பெ
ரும்வாழ் வுகளும் பெற்றுக்-குருநிதந் தறஜாத்தும் பெற்றுச் சொர்க்
கங் குணமாகப் பெற்றதையுங் குணிப்பினேமே-தருமஷபா அத்தனி
யாம் பெயர்கொணலித் சாற்றமுத லவனுன தனியோன் காப்பே.

கடவுளர் துதி.

பொறையறி வொழுக்க மன்போர் புகழுபர் செல்வங் கல்வி-நிறைதெ
ரி வணக்கம்யாவு நிரம்பிய மந்தரசென்போ-னறைசெறி சுவனம்பெற்
ற நற்சரி தத்தைப்பாட - விறைவனே மறுவொன்றில்லா வேகனே துணை செய் வாயே. (க)

தாய்தம ரில்லாளியே சந்ததி யில்லாளியே - வாய்மூக மில்லாளியே
மறுவிடை யில்லாளியே-தாயமா முதலே யார்க்குஞ்சொ தியுலகம்தாய்
நின்ற-வாயிர நாமத்தோனே யாதியே துணைசெய் வாயே. (உ)

உன்றிரு வொளியிலான வண்ணமெய்ம் மிறருல்லா-பொன்றிருக்
கழலேசடிப் போற்றினோர் தமக்குமிக்க-வின்பமரி சுவர்க்கமிய மேக்
தலே யிறையே வக்ரு-மன்பனே குறைவொன்றில்லா ஆதியேதுணை
செய் வாயே. (ங)

நத்திரை மடற்சூழ்பரி னுயகக் குரிசினீ தர்-முத்தரா புதித்த வள்
ளல்முகம்மதெம் மிறருல்லா-சித்திர கழலேயென்றன் சென்னிசி
ருத்தியிந்தா-லுத்தம தமிழாலோத வொருவனே துணைசெய்வாயே (

வே று.

ரூற்றமொன்றறுகா வதிஷ்ணுக்குரியாய்க் குருவதாய்ச் சிறந்தமெய்ப்
பொருளா - யும்திருசதுமா மறைதினுக்காசர புலகெலாம் பொருந்திய
புகழாய்-வற்றுறச்சுருதி வெறியிரினிறைந்த மலர்த்தரு வெனக்குவிக்
திலக்கு - கற்றவக்குரிசின் முகம்மதுகவியை காடொறுமனத்தினிற் பு
கழ்வாம். (இ)

வே று.

நிறைந்தமாமதி முகம்மதர் நிகழ்த்திய மறைதா- னுறைந்தமாமனக்
திண்மைய ரொருவனி னருள்சேர்ந்-தறங்குலாவிய செழும்புக ழாரபூ
பக்கர்-றெந்தமாமரைத் தானிலை சித்தினி லணிவாம். (ஈ)

கார்முகிற்குடை முகம்மதர் கழலடி வணங்கா-தார்முடிச்சிரந் தறித்
துயர் தீனெறி தழைத்த வேர்விளக்கிய வுமதுகத் தாபிரு சரணஞ்-சீர்
பெறத்தலி சிந்தையி லிருத்துவாம் தினமே. (உ)

பூதலம்புகழ் மக்கமா புரத்தினிற் புரந்த-மாதவம்பெறு முகம்மதி
ன் புதல்வியை மணக்தோ-ரோதுமவ்வல்லவன் பலகைபார்த் தெழுதுமவ
ன்னுதுமான்-பாதம்ரண்டுமெம் பார்வையிற் படப்பணி குவமால். (ஊ)

வே று.

வெண்ணிற மதியம்போன்ற மெய்யெழி லபிக்தா லீபு-கண்மணியா
னமைந்தர் காவல ரிறசூல் தினி-னண்ணிடாப் பகைஞர் சென்னி ந
லியம் புவியில்விழ்த்துக் - திண்ணிய மனத்தாலி சேவடி சிரசில்வை
ப்பாம். (எ)

திசைபுக முரசர்சீயக் திருகபி யிறசூலுல்லா-புஜபல மருகானபுனி
துலிக்குரியசெல்லவர்-கஜாத பரியல்லாசர் சகனமும்புவியும்போற்றும்
அசன்உசை னுபயபாத மணுதினம் புகழுவாமே. (ஏ)

வே று.

உறைந்தமெய்ப் பொருளா னளவிடற்கரியோ னெளிவினி லுதித்த
வெம்மிறசூல்க் - றெங்கியபுறுக்கான் றனக்கொருமணியா யிலங்கியபுக
முறுமொலியா - றறங்கிடத்தழில்கொள தினனும் பயிர்க்கோ ரருமை
யாகவெல் வுலகுஞ் - சிறந்திடுமுகியித் தினிருகமலச் சேவடி சி
மிசை யணிவாம். (ஐ)

வே று.

செய்தகும்மதுபு ஹாரியருள் சேர்ந்தோர் - வையக மகிழ்ந்து
சொலு மன்னுமறு லெப்பை - தையமகி மெய்தவரு தோன்றலொரு
நல்வர்-செய்யசர ணும்புயமெஞ் சிந்தையுற வாமே. (ஒ)

இந்நூலியற்றிய காலம்.

மூத்தொளி வானவள்ளல் முகப்மது கபியுல்லாஸ்-ஹத்தம மக்கம்
விட்டே குறுமதி ஞவிற்கேகு-மத்தொகை இசுறத்தாயி சத்திருதூற்று
முப்ப-தித்தொன்ப தாண்டிலிந்தூற் செய்தனன் சிறக்கமன்னே (ஒசு)

இந்நூற்கு மூன்னூல்களித்தோர்.

பைக்கட லுமித்தபாரிற் பண்புறும் வருதை நாட்டிற்-றங்கியவுமறு
லெப்பைத் தவத்தினு லுதித்தமைந்தர்-பொங்கிய வேதவாய்மைப் புர
வலர் நூருலெப்பை-சிங்கசே தனவல்லாசர் செந்தமி ழுரைதந்தாரால்.

இந்நூற்குச் நீயாசு மீத்தோர்.

ஜெகதலம்புகழும் வருதையம்பதியிற் சிறந்திடும் சுலேயுமான் லெப்
பை-மகவதாய்ப்பிறந்து வருதுனைமகுதும் பிள்ளைதன்மனத்தலேலதனு
லகமகிழ்சமூசுத் தினருள்புதல்வனுகிய செய்கப்துல் காதிர்-புகரறுந்த
மிழாற் சொல்லுமிச்சரிதம் புகன்றன ருலகினில் விளங்க. (ஒரு)

ஆசிரியோன்பெயர் முதலியன.

மருவளர் சோலைசூழ்ந்த வளத்தடங் கன்னிநாட்டிற் - றிருவளர் சம்
சுத் தின்சொற் செய்கப்துல் காதிறென்போ-னருள்வளர் கவிஞர்மீறுன்
கனியினுல் பறக்கத்தாலேர்-பொருள்வளர் தமிழினின்சொற் புகன்ற
ரங் கேற்றினுலுல். (ஒக)

அவையடக்கம்.

ஆயிரங் கோடிமாற் ருனவேமமுன்-மாயிரும் புவிதனில் வழங்கும்
* ராகுபோற்-பாயிரம் வழுத்திய பாவ லோர்கண் முன்-கோயிதத் த
மிழினுற் கூறு மாறரோ. (ஒஎ)

அரிச்சிறைத் தும்பிக ளார்க்குந் தண்ணரு - மருக்கமழ் வனசமா
மலரி லுக்கெதி - ரெருக்கிலார் மலரினை யியம்பு மாறுபோ - திருக்
கினர் கவிஞர்பாற் செப்பு மென்சொலே. (ஒஅ)

நூற் பயன்.

நற்றவ மொழுக்க மன்பேர் நாகய முன்மை கல்வி-சொற்றிடு ஜயவி
கோதஞ் சருதிமெய்ப் பொருடயாள-முற்றவெக் நலனுமுண்டா முரை
த்திடுந் தருமஷபா - அத்தனி தன்னைநன்று யனுதினம் படிப்போர்க்
கன்றே. (ஒசு)

நூல்.

ஆதிநாயக னருள்பெறு மப்துல்லா வாத்தாற்-சோதிமாமணி யினை
வரும் தாயகம் மிறசூல்-நீதிசேர்சுவ னடைந்தபி னிலத்தினி லழகாய்க்
கோதிலாதது பக்கர்செங் கோனடாத் தினரால். (ஒல)

* ராகுவென்பது, பொன் மஞ்சரி பூசிய வஸ்து.

வே று.

அறிவினிற் றவத்தின்மிக்க வாசகப் பக்கர்தோற்று-விறையவனருள்
ற்செம்பொ னுலகினுக் கெழுந்தபின்னர் - குறையற மதியம் போன்ற
கொளரி யுமறுவேத்து-மறுவற வுலகங்காத்து வானக ரடைந்தபின்னர்

வே று,

வேதநூல் விளக்கஞ்செய்த வேதிய ருறுமாணண்ணல் - பூகலத்தன்
னேக்காத்துப் பொன்னகர் புக்கபின்னர்-மாதவம் புரியும்வள்ளன்முகம்
மதின் மருகராலி-தாதுல கனைத்துஞ்செங்கோ லுறுற நடாத்திமாதே

பற்றற வினைகடீர்த்துப் பரவிய கலிமாவென்னும்-வித்தினைப் பதிர
தாக விரும்பியே தின்றினென்னுஞ்-சொற்றனே விளக்கஞ்செய்தோர் து
யவனருளினுலே-ருற்றிடுஞ் சுவனநாட்டுக் குவப்பொடும் புக்கபின்னர்

சிறுறு மதினம்வாழுந் திருநபி யிறசூலுல்லா-பேரொளி வனப்புவா
ய்ந்த பெண்கொடி சரத்தில்லக்த-வாரச னுலகங்காத்து வண்மையர்
சுவனகாட்டுக்-கேருடனெய்தாரிப்பா லியலுசைன் வரவு சொல்லவாம்.

வே று.

விடம்பொருந்திய பணிதலே பணித்திட விபுலே-யிடங்குலுங்கிடவெ
ல்லவன் றுகள்பட விகலா-ரடங்கலும் பயந் தோடிட வருந்துல்துல
வித்-தடம்பொருந்திட கடனமே வியபுகழ்த் தவத்தார். (உடு)

ஏ ழ் று.

மருமலர்ப் புயதா ரலிப்புல்வரத்தால் வருமுசை ணணிமதினுவிற்
பொருவதவரச் செய்யுமங்காளிற் பூரியன் மாபியா புதல்வன்-கீரவஞ்ச
னையுக நிய்மையும் புகட்டுங் கருத்தின னெரிதுசெய் வினையாற்-திரு
வளர் மதினப் பதியரிழந்து சென்றனர் கறுபலர வனகதில். (உசு)

சீதளமலர்த்தார் வாருசைனவருஞ் ஜெகமும்வா னும்பரும்புகழு-மா
தருமன்னர் புதல்வருரினிய மாக்களு மன்னுயிர்க் குபிரா-பேதமதில்
லாத் தொழருமுன்ன நியற்பரி வீரரு மிறசூல்-பாதபங்கயத்தைக் கரு
த்தினி லிருத்திப் பாங்குட-னய்வனத் துறைந்தார். (உஎ)

வே று.

கூதலிலைபோன் மன்னெளிவித் குலவுமிறசூல் கறுத்தினை - மாறு
செறிதி லேவலினுள் மாவுங்களிறும் பெருந்தேரு-மாமலியு மருவ
லமுபடைத்தங்களேய் கமங்கிடவும்ப - பாதுதொடர்வேற் கரத்தின
ரும் பெரவெனவர் தினைடினரால். (உஅ)

வே று.

திருத்தலர் மவுலிதேய்க்குஞ் செங்கமற் றுலாலி-விரும்பியமைச்
சரான வேந்துசைன் றம்மோடுற்று-வரும்பரி வீரர்சிறி மார்முலர் தம்
மேல் வேல்வா-ளுரம்படக் கடவிச்சென்மே சொழுகிடக் காக்குஞரால்.()

வே று

காமற முகமறக் காவிரண்டற-வரமறவெரிகற வரகமாமணிச்-சிரம
றக் குடலறச் சோ ளார்கடம்-தாமறப் பொருதனர் தாவா வாளினால்.(

வே று.

மாநிரத் திசைகளெல்லாம் வாழ்த்துறும் மிறசுல்பேரர்க் – தேதமற்
றிருக்குந்தோழ செசிதுதல் படையால் மாய்த்து-கோதறு சுவன மெய்
திக் குறையில்வாழ் வுகளுமபெற்றார்-ஆகரத் துசைன் கண்டன்னேர்க்
கவலமுற் றருளினுரால். (கக)

சிலைமலே யுருகவாங்கு செப்பிடி மலியின் மைத்த-ருலேயிடு மெழுகு
போல வுருகியோ நிறையைப் போற்றித்-தலேயினின் விதியிதென்றேர்
தடப்பரிமிதிலேறி-யிலேமலிகதிர்வேலோடு மேநில நிடஞ்சென்றுரால்.

வே று.

நீயினுங்கொடிய பாவியெரிது செருக்களத் தமரினுட் புகுத்து-பாய்
பரிதுரத்தி யிருமருப்புடைய பகடெனக் குரலொலி முழக்கி-ராயகன்
றூதர் நபிசலவாத்தை நாவினு லடிக்கடி-யோதிக் - காய்தினச் செருக்
சிரந்துகள் படுத்திக் * கசம்பருந் தனிவிருந் தளித்தார். (கக)

அலிபுலிகுமர நிவ்விதம்புரிகா டையலர் செயும்வினே யதனுனலி
வறச்சகிதா கிப்பெருஞ்சுவன னண்ணினர் பின்பவர் படங்கின்-மெனிவு
றமாதர் சிறுவரோ டெவையு மேவலர் கொடுசெல வப்போ-மலிபுகழ
நபியின் மரபுளவொருமான் வனங்கரக் தழுதவாய் திறந்தே. (கச)

என்னுயிர்த் துணையே முகம்மது நபினுர்க் கின்புறு மிருகணின் ம
னியே-பன்னரும்புகழா ரலிப்புலி தமக்கும் பாத்திமா நாயகிதமக்கும்
பொன்னுகன்மணிபோற் பொருந்தியமகவே பூவினிற்சிறந்தநாயகமே
மன்னவர்க்கரசேவனத்தினிலுமக்கிவ் வாறுறல் விதிகொலோவெனவும்

வானவர்க்கிறைவ னெவருஞ்சிபுரீல் வல்லவனருளொடி பிறக்கித்-
தானகமகிழ்ந்து கான்மணித் தொட்டி றணையதைத் திடத்துயில் புரிக்
தாய்-நினைதிக்காசே வன்மனக்கொடிய தினைய வெரிது செய் வினை
யால்-மானலும் பிறந்திர் முதலவனை வன்செய்கிதவலமுதாள்.()

* காயம், சகலனைக் குறிக்கிறது.

வேறு.

இங்கடாங்கினெண்ணுதது மெண்ணியே-யின்னலோடுமிரக்கிக்கனைந் திகி-மங்குமாதகந் தன்னிலரியதோர்-மன்னையேனேவாயிஃதோநினுள்

வேறு.

ஜெயம்பெறு நபியுஃக்கூபு செல்வனை யிருவர்கூடி - வயம் பெறுந் தூணைபூருவை வனத்துறு இணற்றிற்றள்ள - நயம்பெறக் காத்திராஜ வாழ்க்கையு கலறும்பேறு - பயம்பிறக் கொடுத்த வேந்தே வல்லவா சொல்லொணுனே. (கூ)

வாரிசூ முலகங்காத்து வருநபி யிபுறுகீமைப்பூரிய வுமுறுதென் போன் பொறிகன தன்னிற்றள்ள-வேரியங்-கமழ்தடாக மாக்கிய வேந்தே தவேத-கேரிய லளித்தகோவே நித்தனே நிகரிலானே. (கூ)

பார்த்திபர் நபியைபூபின் பருவரன் மிகுத்ததுன்ப-நீத்திய கோவே யென்பா னேரல ரணுகாவண்ணன் - காத்தியென் றியம்பியின்ற கான் முளே யிருவரோடுஞ்-சேர்த்திசேர் மதினுவெல்கை நிகைத்திட கடந்த னன்றே. (சம)

அருக்கனே நிகர்த்தமன்கை யாண்மக நிருவரோடு-மருக்கமழ்வனசம் பூத்த வாவியு மலர்ப்பைங்காவுக்-திருக்கினர் நறுஞ்செஞ் சாலிச் செய் கரை யிடமுநீங்கிப்-பருப்பத நெடுங்கான் சென்றுள் பானலங் கடந்த கண்ணுள். (சக)

வேறு.

கருவிற முடித்த புகர்முகச் சிறுகட் கறை யடித் தழை செவிப்பேழ் வா யிருமருப்புடைய சுடகரித்திரள்க ளிடனற நெருங்கிய வனத்திற்-சுரிகுழற்பவளமெல்லிதழ் மானுஞ் சுதர்களுக் நிடுக்கமுற்றிறையோன் பரமெனப் புகழ்ந்து முகமமதெம் மிறசூல் பதமலர் தெதியென கடந் தார். (சஉ)

கொடியடம் பிலைதான் மூற்றிடத் தோற்றுங் குழம்பின்மான் சூல ங்களும் கூண்ட-தடமலைச் சருகு தொறுந்தொறு மணியாய்த் தகின தீரள்களு மிருகரப் படமெடும் பினமுஞ் சுருண்டவான் மிருத்த பகு ரான் குமலியின் குழுவு-மிடனற நெருங்கும் வானரக் கணமு மிருக் குமவ் விடங்கடக் தேகார். (சஙு)

விரிக்தசெவ் கதிரோ னொழுந்தவான் மூகட்டில் விளங்கிய கனமுகி லத்தனிற் பொருந்திய வசனி யெனவதிர்க் தொலிக்கும் புகர்முகக் கரியி

னோமாய்த்தித்- திரிந்திமேடங்க ளினங்களுக்கிரண்ட தின்டிறற் கொடு
வரிக்குழுவு - மிருந்திடி காணும் கடந்தயலானு நியம்புதம் கரியவல்
வனமே. (சச)

மலைத்தடங்கழந்து தனத்தழ கொளிரு மடந்தையர்க் கரசென வின
ங்கு-கலத்தருங்கதிரா தமைமணம் புரிந்த ஈரபதி மணிமுகம் மதரின்
முலத்துமமந்தப்பூவையுமன்னுள்குமாரர்க ளாமிருவோரு-மலைப்புறத்
தமைந்த சுரத்திலிற் கொடிய வருஞ்சூ மடித்தனசம்மா. (சடி)

வெஞ்சினவிடமே தாவியபுயங்க வெரிந்டத் தறைந்தபூ வுலவின்-பி
ஞ்சி புகுந்தென் மனமோகரிக்கு மெழிய முகம்மது மியினர்-தஞ்சமெ
ன்னாரு நிறைந்திமோனுக் தம்முயிர்ப் பாலகர்தாமு-மஞ்சினீர்த் துளிக
டோன்றிடாக் கொடிய வன்சுரத் தாயினர் மாதே. (சக)

வே று.

கருந்திமைந்தர்க ளிருவரும் வெயில்படி மலர்போற்-றிருக் கிழைக்
கொடி மடமயி லிருபதஞ் சேப்ப-முருக்கெனுமெயிற் றிதழினீ ரறமு
கங் கூம்பப்-பருந்திருந்தசின் னிழலிலாப் பாலையி லானுர். (சஎ)

வே று.

இந்திரன் றனிவிளை யாடி மெல்லியோ - வந்தரக் குலவிட வகன்ற
வக்கினி-யுந்திய சுரமதோ வென்றவ் கொப்பிலா - மந்தரச் குயலினுண்
மானி லெண்ணினுள. (சஅ)

குறையறு மங்குல்மா முகடு லாவிய சிறுபிறை துதல்வெயர்வொழு
கத் தீகரு-மறுவறு மதுரவாய் வெளிறி மாமயி-லிறையவன் விதியிஃ
தென்ன வாடினுள். (சக)

கண்ணெலா மிருவிழி நோக்கக் காண்றருத் - தண்ணெலா மதச்சரு
காடித் தாழ்விலாப்-பண்ணெலாஞ் சுவற்றிய பலன வாயிருண் - மண்
ணெலா மிரங்கிட மறுகி னளோர. (இல)

வே று.

வரிசைசாயகன் முகம்மதின் திருக்கலி மாவைப்-பிரிசமா யுழுக் குழு
தலர் பெரும்பகை யதனு-விருமைமாமதி னுவைவிட் டழிந்திமடமா
னெரியினுகெய் யிட்டபைந் தளிரினை யானுள். (இ)

அரியமெய்ப்பொரு தேவ ரகுமத்தம பிறருல்- திருமறைப்பொரு
ட் பதவியிற் சிறந்தசே யினையாள் - சொருகுமனைக் சோர்தரப் பா
லையின் மையாரம்-பருதியிற்முகத் தாகிய பதுமலர் போல்குள். (இ)

மையினிள்குடை முகம்மதின் திருக்கலி மாவுண்-மையினேருறு ம
ருவலர்க் கரியலி தக்கவன்-மையினேருறு பாத்திமா பாலேபி இயிர்ப்பா
ன்-மையினுன்மிக வருந்தியுண் மெலிந்தனண் மாதே. (நுக)

மாவிலவ்கினம் வாயினீ ரறத்தனி வலிசேர் மாவிலங்கியே பொன்றி
ங்கடுஞ்சுர வளத்தின்-மாவிலங்கொளி மலர்ப்பத நோவுற மலர்மான்
மாவிலங்கிறு னெஞ்சுநெக் குருகினண் மாதே. (நுச)

வே று.

கன்னிமூட்டுக் கமரிற் கடிவிடப் - புள்ளிபூத்த புயற்க பிறங்கையிற்-
றுன்னிற் முவு மொளிமணி வன்னிவெ[illegible]ற்கிர் கொண்
டெழு மச்சுரம். (நுடு)

வே று.

வெக்கையிற் குடற்பொரு வெருண்ட காரெலி-பற்கரு கிடப்பணத்
தலையிற் பம்மவே-யக்குளிர்ச் சிமிற்கர வமைத்தவ் வாய்க்கொளா-திக்
கொடும் பாலையுங் கடந்தங் கேகினர். (நுசு)

விடத்தைவே ரறக்கரித் தொடக்கும் வெஞ்சினக் - தொடுத்தழ் சு
ணத்தலை மீதிற்சுகர-மடித்தக் னிடங்கடந் தாயார் வாழ்ந்தி-மி ந்
திலா யினர்சொல வெளிய தாங்கொலோ. (நுஎ)

வே று.

சுந்தரப்புயத் தொதுவர்க ளிடந்தொறுக் திரண்டு-வந்தாக்குமல்வ
யில்வைத் தகிர்த்திடுக் தொளிதான்-மந்தரத்துறு கற்பகத்தருவினே ம
ருவிச-ஈந்தனேப்படாக் கினியெனச் செவ்வியிற் சிவணும். (நுஅ)

கரியமைவிழித் தொதுவியர் கான்முளை யாரை-முருகலந்தமெய் வ
யினுமச் சேர்த்துமுத் தாடிப் - பொருவுறுமூலைப் பாலமு தூட்டியே
போற்றி-யருமனக்களிப் புறுவரம் முல்லைவிட் டகன்றார். (நுசு)

வே று.

இஃலைப்புற்ற முகம்மது நபியோ ரின்புறும் வங்கிடத் தாலவப்பொ
ன்னகாமாது மைந்தருமுவரி பொருந்திய கலத்தினி லாகித்-தக்கக ம
யங்கிக் கேசரிமுகத்திற் முன்பிறக்களிறுக ளொப்ப - வன்னமே னடை
தன் ளரிடியள் ஞருகி மயங்கியப் கெனினரன்றே. (சுல)

தேன்மொழிமாது மைந்தரும் பியாற் றீயிடி மெழுகினையுருகி-மீன்
டுந்திலங்கு மண்டவாள் முகட்டில் வீசிய கதிரவன் கதிரிற்-முண்டி
டுந் திமம் மனைன்வதனந் தயங்கியைம் புலன்களும் வாடிக்-கூன்டி
டுந்திலங்கு மிளமதி புனலிற் குழம்பிடுக் தகைமையொத் தனரால். ()

வே று.

ஐந்தரு வினையவ்வா லானம் பிறருலுல்வர் - சுத்தர்வழியிலோர்க்
தோலையும் பாலுதாமு - மந்தர வனமுன்காலு மருஞ்சரவழியுமேற்றி
ஏந்திலோ தன்னேயோ சொளிர்க்க சடுப்பக் கண்டார். (கூ)

கதுபலா விடம்விட்டன்னர் காளிலிவ் விதமார்கா லை-தகுகோரிட
மிலாது தானவ னருளான்மிக்க-பொறுமையின் மூன்றுளாளாய்ப் புரி
தந்திரம் புரிப்புரின்றி-மதுகியக்கரஞ்சோந்தார் வான்கதிர்க்கலோம்

வே று.

ஆந்தமா கலர்ஸ்தலப் பொதுதான் கலர்ந்தமுண் டகமலர்கூம்ப
விந்திரன் விரிக்த கதிர்க்காஞ்சுருக்கி யேயிலன் மேற்றிசைக்கடலிலஸ்க
ரம் புகுயு நிறைந்தா யகனே பருன்பெறுமுகம்மதுவினைப்-புகுதி
பிற்புகழ்தே சங்கராசன் புரிசைவா யிலின்புறத் தானர். (கூச)

வே று.

கடல்திடம் தூடித்தபாரித் கவின்கொளப் புரிசைவாயி-லிடமகன்தர
லுளளாகி பெழில்பெறும் வனசமேவு-மடமயின் மதுமவ்ஞண்மை
த்தியினுலோ-ராடல்பெறு மாசன்பக்க லாகலென்றேனுசால்.

வே று.

விரிந்தவெண் கதிர்விட் டெறிக்குரித்திலத்தால் வேய்ந்தவீண்மதின்
கரு மணியாய்ப் - பொருத்துமில லகமு மாகத மணியாற் பொதிந்த
மண்டபங்களும் பொருவாக்-கருந்தலைக் கணவரா வுரகசெம் மணியாற்
கடைத்தலைப் புறங்களுங் கவின்கொன்-டிருந்தசோர் மணிச்சில் காச
னத் தினிலே சேந்தனும் திருப்பக்கண டடைந்தார். (கூக)

வாருசேர் மணிச்சில் காசனத் தாயம் மன்னவன் திருமுக கோக்கித்
தோலைமா மயில்போ னின்றிடைத் தருகித் தொண்டையங் கனியின்
வாய் திறத்து-பாருசேர் மொழியா னுறுசலாம் பகர்ந்தான் கேட்டுமிப்
பார்க்கா சனேன் - போமைர்ப்ப் பிரத்தி புகன்றிலன் கட்டுப் புரி
யைப் புகட்டுதெஞ் சுடையான். (கூ)

சூறமம் தினிதாய்க் கோதப் பழுத்த [illegible]ங்கனி பாளபூ மடற்
தைக் கும்பிம் பசியா மில்லிய லிகுப்பால் விட்டகு லாதொல்லி கின்
ருள்-கமலையன் கவரி யிருபிறத் தாலவ காவலன் கண்டுறுமுளிவர்-மி
ர்மையில் பிரவின் வந்தவா நேதென்று முனைதம் இளக்கொடி பகரும்.

மாதவம்புரிந்த முகம்மதின்புதல்வி வர்ணையம்பரத்திமாபயர்த-நீத
னுக் குணர்த்தா ருரைசன்றனை வனத்தில் செலுத்தன் சேர்தவன் வினை
யை.

யாற்பூத்தலம்புகழு மதினம்விட் டகன்மேரும் புதல்வரும் யாதுமொன்
றுகப்-பாதகக் கொடுங்கானகங்களுங் கடந்தோர் பசியினு விடைந்திவ
னடைந்தோம். (கூ)

இறையவன் விதித்த விதிகொலோ நாண்மூன் றுகவெம் வாயத னு
லே-மதுவறு மடிசிற் பருகுதற் கிடமொன் றில்லெனப் பகர்தனிச்
சொற்- பொறையறி விறந்த புரவலன் செவியிற் புகுத்தியும் புகுத்தி
டாதலர்போன்-மற்றறியாக் கதிர்செய் மதினத்தில்வாழு மன்னகி யா
ரெனக் கேட்டான். (எ)

மந்தாகங் கவிகை யிடவரு நயினர் மார்க்கநல் விளக்கியநயினர்-சுர
தரமிருந்த சுவர்க்கதன் னயினர் சொன்மறு தெழுத்தசொன் னயினர்
பத்தமா மசீன் இளைக்குபர் நயினர் பையர வொடும்பகர் நயினு-செ
ந்தா ளினுமெ ன்காரண நயினு செழில்பெறு முகம்மது நயினர். ()

வே று.

சொல்லுமெம் பேரரென்னச் சுரும்பிருந் தழகுவாய்ந்த-மல்லிகை
யணியுங்கூந்தன் மடமயி லுரைத்தாள் கேட்டுப்-புல்லிய மனத்தனன
பொருபடை யரசனந்த வல்லியை நோக்கியிந்த வஞ்சின மறைவ தரு
ளுன். (எஉ)

மார்க்கநல் விளக்கும்வேத முகம்மது நபியுல்லாவைத்-தீர்க்கமாபெ
னதுபோ ராமெனச் செப்புமாதே-மூர்க்கமாயதற்குச் சாட்சி யாரென
மூன்னிற்கேட்பப்-பார்க்கணிற் கற்புவாய்ந்த பாத்திமா பகரலற்றுளே

வானகத் திரவியீது வண்பெயர் தரித்தகோமான்-தினவர்க் குரியவ
ள்ளல் சிறப்பினைச் சுமந்த சிமான்-தானவன் ஜிபுரியீற்குத் தருகுரு
வாகிவந்த-தேனவி ரலக்கற்றிண்டோட் டிருவடி பக்கர் தாமும் (எச

வே று.

வார்திருக்கடன் முகட்டின்மே லெழுந்தவல் லிரவி-சீர்கெடத்தனிச்
செவ்விய கண்ணினும் சினக்தோர்-கேள்தரித்திடுக் குறுகலர் சிரத்து
நட்டுக்தி-யேர்தரித்தகல் லுபமைகத் தரபிறை தாமும். (எடு)

வே று.

பொன்னுக[illegible]னுள்ள புயலெழு மின்னலெல்லா [illegible] மன்னிய கோர்
வெள்பாத மலரொளி வாகக்கெண்டோ-ரெக்கிலக் தளிலும் கீர்த்தி
பெழின்மிரு மிறருலீன்ற-மின்னுண் டினையோர்மாலை மேவியவுமா
னரும். (எசு)

வே று.

படியிடங் குலுங்க மலைபிதிர்த்தநிரப் பணித்தலை பணித்திடமருவா
ருடலுயிரகல்வா னேற்றிடம்வடிவா ளுடையர்புடவிருழுவரிக்-கடல்

பயந் தவறக் கதிர்துகட் படத்துங் கடுகைட்பு புரவித்தல் தலிவ்மே-லி
டைவரும் புகழார் புலியலி தாமுஞ் சாட்சியென் றியம்பின ளிளமாள்.

ஏகவி னருள்சேர் முகம்மது நயினார்க் கின்புறுந் தோழர்கால்வரை
யுஞ்-சாதிதின் றுரைத்த நோன்மிகேட்டடசன் றருங்குணமாறியுள்
முனிவா-யாகமெய் யுடரு னிறந்தவர் தமையோ வரியசாட் சிகளென
வுரைத்தி-வர்குசேர் புவியி லுணவுணத் திரிந்தாய் வல்லவிதீயென வு
ரைத்தான். (எ அ)

மனதினிற் கடிவா-யவனுரைத் திடுஞ்சொன் மங்கைகேட் டெள்ளத
மாறி-யனலிடு மெழுகா யுடலுடைந்துருகி யாதியே சோதிமாமுதலே
யுனதருள்கிருபை யென்னளவிலீதோ வெனநினைந் தேவியம்போலத்
தினையள வெனினு மறிவிலாக்கொடிய தீமையன்றன்னைவிட்டகன்றுள்

காரினை யடர்ந்தே யறவினைக் கதறிக் கடுவிட மனைத்தையும் போக்
கிச்-சீரணிகுழறுன் சோர்தரச் சிறந்த செல்வரோ டரிமுகம்புலர-வே
ரணிக் திலங்கும் பசியமென் றாவி யெனினமென் னடைதடுமாறி-வார
ணிமுரச வொலியறப் புரிசைவ்வாயிலின் கடைப்புற மானுள். (அ)

கோலியினைத் தரித்த வாளினங் கதித்த கூர்விழிகீருடரேயச்-சிலை
நிகர்க் திடுந்தாய் செலவவள்பயந்த செல்வர்க ளிருவரும்பசியாற்-றலை
யிலிற் பொறித்த விதிகொலென் றேங்கித் தண்புனிக் கோவினும் தய
ங்கு-மிலையினைத்தரித்த வனசமென் மலர்போ லெழின்முகங் கூம்பிப்
பின் னடந்தார். (அக)

இலையின்மேற் றுளியாய்ப் புலியின்வாய் முயலா யிராகுவா யுற்றவ
ப்புப்பா-யலையின்வாய்த்தரும்பா யகமிக்கலங்கி யாயிழை யேருமவ்
வழியிற் - கொலையெசு நிகளின் றலைவனோர் மறுகிற் குஞைத்தவனின்
றலைக் கடையிற்-சொலுமொருகுரிசி லிருப்பக்கண் டவன்முன்தோன்
றிச்சென் றிறைசலா முரைத்தாள். (அஉ)

மனத்தினு மணமார் வனசமென் பாத மாமயின் மொழிந்த சலா
முக் - கணித்திடும் பிரத்தி யுரைத்தினன் மத்துர் சரிவைவீர் பாவொலக்
கேட்பப்-பணக்கடும் பார்தட் புவன்மும் விசும்பும் பண்புறு முகம்ம
து நயினார்-சூணத்தினும் குணமா னெனதுயிர்ப்போ லெனுரை சூற்றி
னள் கோதை. (அஎ)

புகலுதற் கரிய [illegible]வன் றாதாய் மக்கமா புரத்தினிற்பிறந்த-அரு
மதெம்பேர ரென்றலு மந்தவள்ளறன்மனதினின்மகிழ்வா-யகிலமீதுதி
த்த மாதர்கா யகமே யகனேயே யிவ்வறி விலன்பா-லிகிருட் போது
வந்தவா றென்னை யெனறலு னதற்கிவ ஞரைப்பாள். (அச)

மாவிசை கடந்த மொழியினர் கதிஜா வயிற்றினி லுதித்தவோர் மதி யாம் - பூவினிற் சிறந்த மாதர்கா யகியாம் புந்நூற் புகழினிற் பெரிய-கோவிற சூல்தம் மிருகணின் மணியாங் குவவுத்தோ எலிமனேவியரா ன்-தாலால் பாத்தி மாவவர் பயந்த சமர்ப்புலி யுசைனினே வனத்தில்.

வேறு.

ஊனிய முகற்றமாத மொன்பதாந் தெய்தியின்மேற்-பரவியபத்தாந் தெய்தி படியமைவெள்ளிகாளி-லருவினே பெசிதின்மூள ரகேகம்போ சூழ்ந்து மாய்த்துப்-புனையிலார் மடவார் மக்கள் யாவையும் கொடுப்புக் காரால். (அசு)

அந்தலல் வினையினுலே ரகத்தடி மாறிவாடிச்-சுந்தரக் திகழுமாடத் தொகைமதீ னுவைவிட்டி-மந்தரத் திடரும்பாலே வனங்களுங் கடந்து வல்லே-சிந்தனே யாகமூன்று தினங்கழித் திவ்வூர்தன்னில். (அள)

உயிரினுக் குயிராயுற்ற வோரிரு புதல்வரோடும்-வயினுறபசியால் வாடி வந்தன நும்பா லென்றுள்-குயின்மொழி மாற்றங் கேட்டக் கொற்றவன் மனநிலன்பாய்ப்-பயனுறத் தேர்ந்துபார்த்தப் பாவையோ டனைப்ப தானுன். (அஅ)

உன்னுழுன் னுணரும்வல்லோ னெளிவினி லுதித்தசோதி-மன்னபியிறசுல்லா வங்கிடத் துதித்த மாதே-பொன்னிக ரனேயேவஞ்சப் பூரிய னிடத்திலுள்ள-வன்னதுந் தங்கட்குண்ண வாங்கொலோ வறைதி ரென்றான். (அக)

இறையருள் பெற்றகோமா னியம்பிய வார்த்தை கேட்டங்-கறைகம முகோதைமின்னு ணுனிலத் தினர்கட் கெல்லாங் - குறைவிலா சமருவர்ந்த குருமணி யிறசுல்லா-நிறைமதி யமுதவாயா னிகழ்த்தல் கேண் மென்னச் சொல்வாள். (கூ)

வேறு.

சொல்லுமுன் நெருக்தா யெனதும்மத் தோர்க்டோன்றி பியி னுல்வாடிச்-செல்லுநல் லுணவு தானுணக் கிடைய திருந்திடிற் செப்புமெக் காபரில்லினு மசன மருந்துமென் றிசைத்தா ரன்னதா லெழி ன்பெறு மாசே-கல்லுண வெமக்கின் கருமையி னாபா னுனிலத் தன்னினி ரளிக்கில். (கூக)

அனேத்தையும் படைத்தே பொன்றுபோ ரேணு ளித்திடி பிறை பவ னருளுங்-கனக்கரு கவிகை முகம்மதுங் னுர் கட்சியும் பெருஞ்

சபா அத்தும்-வனப்புமுஞ் சுவனப் பதிதனின்வாழ்வும் வண்மையும் புகழுநற் பேறு-மும்மக்குமு மிலைக ளன்றியிவ்வுலகி லுளைத்திட வரியமா மனுடர். (கூடு)

திவினே யகற்று கல்வழி புகுத்துஞ் சீரிய மக்கமா புரத்தின்-மேவிய குரிசி லப்துல்லா வரத்தில் விளங்கிய முகம்மது நபினுர்-தாவறுவளச பாதபங்கயத்திற் குவிய முசுலிமீ னவர்க-ளுவினிற்புகழ்த்துக் காமமெ ங்காரு நவின்றிட நடக்குமென் றுரைத்தாள். (கூக)

வே று.

மங்கைய ராசிசூ றுமாற்றங்கேட் டாச னன்பாய்ப்-பங்கய பாதம்பூ விற் படநடந் தகத்தினுட்போய்த் - திங்களும் பருதியும்போற் றிரிவு கொள் கின்றகின்ணத்-தங்கும் மூரலுத்தே னறுசுவைக் கனியுமம்மா.

இறும்புகோ தும்பையப்ப மீர்தினற் கனியினேடு- நறும்புனற்பொ ன்னுற்செய்த கற்கர கத்தினேந்திக் - குறும்பொறைப் புயம்பூரிப்பிற் கொடுநடந் தரிவைக் கீந்தாங்-கறங்கிடந் தொளிரும்வாய்கொண் டருந் துமெங் தாயே யென்றுன். (கூ)

வே று.

பாவலர்க் கினிதாய் வழங்கிடு மருளும் பிள்ளேயின் பாசமார் மனே யின்-மேவிய வறிஞர் மெய்ப்பசி யகல விளம்பிய வன்னமே னிகர்ப்பப் பூவினிற்பொருந்தும் வாகன்மத்துஞ சொடித்தபோ சனமஃதுண்டோ காவுமொண் டொடியு மைந்தரும்பசிக டவிர்ந்துறமகிழ்ந்தனரன்றே.

போசனு மருந்து மலர்கட்கு னிதாய்ப் புனேயவென் றரிய பொற் றுகிலு-மாசகனூறு தங்கமுமளித்தோ ரிவையும் திருக்குமில்லிடத் தின் - மாசறுதுயில்செய் திடக்கொடி விடுபு வரிசையிற் நிறந்திமத் துஸ்ப் பாசமதுடன்றன் மனேபுக்குருத்துயின்றுன் பஞ்சணே தனிலமர்ந் திப்பாள். (கூஎ)

மானேயுங் கடிவேல் வடிவையுஞ் சினந்து வரியளி யினேச்சிறை படி த்தி-மீனேயும்பயத்திற் பயப்படத்தாழ்த்தும் விழிமயில்பாத்திமா விரு ப்பாய்-வானமும்புவனு முயிரெலை யெவையும் வஞ்சகன்மனேப்புரு ழுக் தேத்தி-ரானிலத்தரிய பசிப்பிணிதவிர்த்த நண்பனுக்கேதுவா விர ப்பாள். (கூஅ)

ஆகியே பெருமை யழிவில்லா தவனே அக்கனே நிலாப் பொரு ளே-கோதியேயரியதாயவல்லலேனே சுத்தனேகல்குகட்செல்லு நீயே

யெனது பகிப்பிணி தவிர்த்த நிருபனுக் கழகிய சுவர்க்கத் தோதொணு
விடு மின்பமு லனு முவப்புறும் வாழ்வெது மளித்தே. (೫೫)

அலகில்வண் புகழ்சேர் மக்கமாநகரி லாமினுவயிற்றுறு மகனு-ரில
குவெண்டாள முகம்மதுநபியுர்க் கின்பொடு நீயருள்மறையிற்-சூலகி
யகலிமா வஃதுரைத் திசுலாங் குடிபுக வைப்பையென் றருகி-யலர்த
லே புலகின் விழுந்தரும்சுருதி னுகிறம் றுவரிரத் தனலே. (೫)

அவிகிடந்துறங்கு மலர்ப்புயன்குவைவீ தகமகிழ்ந்தினிதுறப்பயந்த
கிளிமொழிகதிஜா தனமமணம்புரிந்த கேசரிகிர்முகம்மதுதம்-வழியு
றும் பாவை செய்துவாவினுக்கு வானராமீனெலி முழக்க-விழிவிலாப்
பெரியோன் ரூன்கபூல்ச் செய்தா னெழில்சுபை மாமகவினுக்கே.(೫೫)

வல்லவனிடத்தி லருந்துவாவிரக்த மங்கையுமவள்புதல்வோரு-மில்
லினிற்றாயின்றூர் மனுக்களும்விலங்கி னினக்களுந்துயின்றன வக்காற்
சொல்லுதாற்றிசையும் புகழிசுமாயில் துயிலுகித்திராயினிற்றுயரா-ய
ல்லலுற் றழுந்துங் கனவுட னெருசொல் லந்தமிருந்திந்த வாரூய்,()

ஜெகதலத்துயர்ந்த மக்கமாபுரத்திற் சிறந்திடுமப்துல்லா வரந்தால்-
மகவெனவுதித்த முகம்மதுநபியுர் வல்கிடத்துதித்தமாமடந்தை-யிக
வினுலிடைந்துன் னிடத்துற்றூ ளவளுக் கெரிபரிதவிர்த்திட விடாற்
றகையினிற்பொருந்துஞ் சுவர்க்கவன்னகர்தானிலையுன்றவக்கெனவும்

மருவல ருயிர்வா னேற்றிடுசுபைமா மகவெனப் பிறந்தமத் தூசுக்
கருளிய ரகின் கொடியவல் வினையை யருளினமுனக்குறுபொறையுந்
தினைகடலனைய செல்வமுஞ் செயமுஞ் சிறப்புறு கன்மையுந் திறனு-
மசுயர் லனு மவற்களித் தோமென் றதிர்த்தது பெருந்தொனியாக.

ஈதலாற்றனது வாயினுள்ளிருந்தான் கொருபுறுப்பறந்திரு விசும்பி
னுதமோடேகி யகலவும்பின்னோர் கையுறுகூகம்வந் தவ்வாய்ப்-பூகவு
ங்கண்டோ ரொப்பிலாப்பயத்தாற் பொருக்கெனப்புலன்பொறி கலங்கி
யேதுகாரணமீ தென்றுவாய் குழறி யெழுந்திருந் திவைகினேம் தயர்ந்
தான். (೫೫)

வே று.

பாதகக்கொடுங் கவவெனப்பதைபதைத் தருகிப்-பேதலித்துறப் பி
ந்தனைப் போன்மொழி பிதற்றி-மாதவத்தையு மிழந்துவன் காபிர்வன்
கிடத்தி-லோரீத்தன மென்றழ லுறுமெழு காளன். (೫೫)

இந்த வல்வினை வந்தவை யறிந்தமன் னிருக்கு-மந்தரம்பொரு வா
துயர்மானிலைதனைவிட்-டந்தாவையி லரண்கடைக்கதிபதியிடத்தில்
வந்துரோனி லிம்மொழி கேட்டனன் வருந்தி. (೫೫)

பருதிபோலொளி பரப்புமெய் யுடையவோர் பாவைத- திருவடை
மி னுபயசே யவருடன் சேர்த்து-பொருவிலாத்துய ரோடுமிவ்வாயிலி
ற்போகும்-பரிசுகண்டையா வென்றன னதற்கவன் பகர்வான், (ாசி)

தோகைமாமயி லெனவொரு மங்கையுந்தாய-வாகுசேரிரு மைத்தரு
மிழுகம் வாடி - யேகினரெயிற் கடைத்தலைப் புறத்தினி லென்கண்
ணுகங்கூர்தரக் கண்டன னுறுதியென் றறைந்தான். (ாசு)

சொல்வாசகங் கேட்டலு மன்மனந்துணுக்குற்-றென்னதான்செயு
வோமெனவெயிற்கடை கடந்து-மன்னவெங்கனுந் தேடினன் மாதைக்
கண்டிலதால்-வன்னியின்மெழு தெனநின்றுள் மறுகொன்றிலக்கால்.()

வே று.

கையினிற்றடியு மருங்கினி லுடைவா ளுங்கழலினிற்றொடி தோலு-
மெய்யினில்வெயர்வும்விசித்தகச்சையுஞ்செவ்விழியினிற்கருகியசேப்பு
மையுமுந்தாமப் புயத்தின்விம்மிதமும் வதனத்தின்மீசையின்முறுக்கு
ம்-பொய்யிலாமனமு முளவொருவீரன்புகலொடுமுன்னரினடுத்தான்.

வெட்டு மிகுத்த மன்னவன்றிருமுன் வந்தசே வகன்முகநோக்கிச்
சேட்டிளம் பருதி நிகரொரு மடவாள் சேயர்களிருவரோ டிந்த-நாட்டி
லிற்றரித்த விடத்தைபேறிகில் கவில்கெனகவின்றன னிச்சொற்-கேட்
டவத்தலேபா ரியின்மனமுவப்பாய்க் கிளத்துவ னவ்வர கிடத்தில். ()

வே று.

அன்னமென் னடையொவ்வாத வரிவையு மைந்தர்தாமு மன்னமன்
னபைமாவின்ற மாமகன்முத்தர சென்போன்-றன்னகமுற்றுரென்னச்
சாற்றின னச்சொற்கேட்டிப்-பன்னரும் துயராய் வேந்தன் பாதையில்
விளாந்துசென்றே. (ாஎக)

சுந்தரவதனவள்ளல் சுலியுமான் லெப்பையின்ற-சந்ததி மருதூம்பி
ள்ளோ தன்புகழ் படர்ந்தெப்பாலு-மிந்தென் விலங்குமாரு யிலங்கியம
த்தூசென்போன் சந்ததம் வாழுமில்லின் றலைக்கடை சார்ந்துகின்றே.

முற்றிய துயரினோடு முழுமணிக் கதவந்தட்டி-நற்றிறமத்தூசென்ன
நாமமே நவின்று பல்காற்-சொற்றிற மாகக்கூவச் சுந்தரக் கனவங்கொ
ன்று-வெற்றியாய்க் கண்டுறங்கும் வேந்தன்மத் தூசெழுந்தே. (ாஎடு)

நவிலுமிவ் விரவின்கண்ணே நன்மணிக் கதவந்தட்டு-மவர்கள்யாரெ
ன்னவாயி லணுகிக்கேட் டனனப்போது-திவழுமல்வளமிரிந்தத் திரு
நகர் தன்னோரு-நவமொடு மாளும்வேந்தனெனவமைந்தனன்றே

வேந்தனென் றுரைத்தல்காதில் மேவிய வுடனேவெண்மை-சார்ந்தி
ங் கதவுநீத்துத் தாபுரைக்காதிலுலோ-பாக்தண்மேற்படக்குமிக்கப்
பாரினையாளுமக்க-ளந்தலின்முளைபற்றியின்பொடுமோந்துகொண்டே.

தேவரீ ராடமையிற்குக் திருப்பத கோவின்னே-மேவிய தெல்கொ
லென்ன வினவினன் கேட்டுத் தன்மம்-பூவினில்வதிருர்க்யோப் புல்ல
ரிற புல்லனுன-பாவிகெய் யயர்ச்சியாக விவ்வுரை பகர்வதானன். ()

மக்கமு மதினக்தானு மற்றுமெங் ஙகரும் வானத்-திக்கடன் கலுமே
யாட்சி செயுகபி முகம்மதுல்லா - லொக்கலி லழகா யுற்ற வொருதிரு
மாது மன்னுன்-மக்களா ரிருவரோடின் மனியகம் வந்த தண்டோ.

என்னவவ் வரசன் கேட்ப விருநிலம் புகழுமத்தூ-ரில்நிலத் தரசே
யித்த வீரவினென் னிடத்தின் மூவர்-தன்னியபசியால் வாடித் தோன்
றினரவர்கட்குண்ண-அன்னமு மளித்து நூறெண் ணரும்பொனுங்கு
டையுங்கி. (ாஉ0)

உத்தம குணமுஞ்சீரு முறுமொரு வயலாளில்லிற்-பித்தாவைத்
வாங்கித் திரைசெய்பி னென்னச்சொல்லி-தைத்துவிட் டெதுமாடம்
வந்தன னென்றுன் கேட்டுப்-பித்தரிற் பித்தனென்னப் பேதுற்று மய
ங்கி மன்னன். (ாஉ6)

விளித்தனன் மத்தூசேயம் மெல்லியா டமக்கன்பாய்சீ - யளித்திடி
நாறு பொன்னு மாடையு மருள்வேனின்று-ளிதவப் புகழொடெ
ன்னக் கழறுகென் றுரைத்தா னப்போ-வளத்தினி லிருக்குஞ்சீர்த்தி
மழைக்கைமத் தாசு சொல்வான். (ாஉஉ)

ஆவியு முடலுந்தேடி மரும்பொரு ளதுவுமின்ப - மேவியமகவுமிக்
காம் விறன்மத கரியு முத்துப்-பாவிய கையுமில்லும் பகருமெவ் வெ
வையுமின்னேடாவென வுரைக்கில்யாதுஞ் சாற்றிடாதருள்வேனியா.

பாதக மிகுத்தெக்காலும் படர்ந்திடும்பாவிக்கேயோ-ராதியினருளா
ன்மிக்க வரியன வெளிதில்வந்து-சீதியிற்கிடைத்தவிந்த நிகிலாதி தன்
மக்தன்னே-யேதுதும் புவியில்யான்முன் கொடேனெனவிபம்பினனே.

கூடாவுரைத்தைக் கேட்டுக்கொற்றவன் மனது தேம்பித்- தேறியன்
குலாத்தானுறு செம்பொனின் காசொவ் வொன்றிற்-காதிரு தானுஞ்
சொன்ன வன்னமும் கலீயு முன்பான்-மாதிலா தருள்வேனெந்த வரி
சைமாத் திரமீ தென்றுன். (ாஉஇ)

மூதுரை வேதவள்ளல் முகம்மதின் மாபிலாரம்-மாதிறுக் கமுகமீ
யர் வஞ்சகஞ்சனை-பாதக னுரைத்தல்கோப் பாரெலாம் புகழார்
மத்தை-சோதமவ் விரவிற்றன்பா லுற்றபே துரைப்பதானுள்.(கஉசு)

இந்தவல் லிருளின்மூவர்க் கெழில்விருத் தளித்தவின்ன-ருந்நியேம்
மனேயிலாகி யுறுதுயிற்புரிந்தேனவ்ன-வர்தரம் புவிகாணெல்லா மனை
த்தவ னருளா லென்பாற் - சுந்தரக் கனவும்பேறுந் தோன்றிடக் கண்
டேன் கேண்மோ. (கஉஎ).

வே று.

மதியெனக் கவிகை நிழலிடப் பொருவா மங்கலமுரசொலி கறங்கத்
ததிபுரிந் தமர்பொன்மலர் தூவத் துடியிடை யரம்பையர் பல்பே-
நிதிகிகர் நிறைந்த கவரிகா லசைப்ப நிதமணங்கமழ்திரு மிணைப்-பதிசி
ருந்துல கெங்களுஞ் சீர்த்தி பரப்பிய முகம்மது கயினுர். (கஉஅ)

பாவுகள் தூரி கமகம கமெனப் பகலவன் கதிரொளியெனமெய்-புர
வியசோதி புவனமஞ் தரமட் டலவிடக் கொடித்திரளோங்க-விருமருங்
கிலுமெய் யடியவக்க ருமமே டெழிலுதுமானலி யசன்வான்- தருகிகா
த கரத்தினர் வாகை தாங்கிய புயருசை ஞரும். (கஉக)

தருவலருட னெ[illegible]தமர்வென்ற வரிசையன்சாரின்களவருந்-திரு
வுறு மசுகா பிகளுநற் குணமே திரிதாரபிகளு மொழுங்காய்ப்-பரவி
யெம்மனேயின் முன்றிலிற் வந்தார் பான்மதி நிகர்கொடியதனே- யரும
றைமாரா யஞ்சொலி நிற்றி யாசனம் போட்டனர் செயலோர்.(கஉவ)

பேரவ்வா சனத்தின் முகம்மது மிருந்தார் பொன்னையோர் யாவ
ருமிருந்தார்-மீட்டியகதிர்க ளதியினேச்சூழ்ந்த நிலவுடித்தன்னையொத்
தப்போ-தேட்டினிலடங்கான் றானெனயாவு மிறைஞ்சிமுகம்மதுயி
னுர்-தோட்டினேவிரிக்கு மாமலர்பொருவாச்சுந்தரவாயிதழ்திறந்தே.

அரியதற் கலிமா வுரையுமென் றுரைத்தாசவ்வையினடமையு மத
மை-பிரியமுற்றிருக்கு மாயிரம்பெயரும் பிரிந்திடாதுவப்புமிக்காகி-யு
ரையினிற்சிறந்த புகழக்கலிமாவை யோதியெம்பவப்பிணி குபிரின்-மீ
ரையிழிவுனைத்தும் போக்கடந்தினிய புரிதக்கொண்முஸிசுமாயினமே.

இப்படி யாங்குப் புரவடைந் தன்பி னெழிதருமுகம்மத் தினுர்-
செப்பிடு மென்ற ஞானசோகிச் செல்வமுஞ் செழிப்புகிற் பேல-
மொப்பிட வரிதா யுருசுய வழகு முயரிய வாழ்வினிலேயு-மெப்படிய
லரு மெய்ச்சியே துகிக்கு மிப்பழு மன்புமே பொருந்தி. (கஉட)

யச

அறிவினிலுயர்ந்த கபியிதரிசிவ் வவனியையாளுமந் காளின்-மறுவி
லாச்சுவனப் பதியினிலான வாறுமக்களித்தன னிறையென் - றுறுசத
தளமு நிகரிலாக்காத்தா லோதுமென்கரத்தினேப்பிடித்துக்-கறையிலா
ச்சுவனப் பதியினிற்கொடுபோய்க் காட்டினர்பார்மெனப் பார்த்தேன்.

வே று.

சிறந்திருந்த சிறப்பாய்ச் செல்வஞ் செருகிய சுவனவாயி-லுறைந்திடு
நிலைகளெல்லா மோங்கியசெம்பொனுலே-குறைந்திடாவயிரத்தாலேசூ
றிடும் படிகளெல்லா-நிறைந்தசெம் மணியினுலே கீடியகபாடந்தானே.

மரகத மணியால்மூத்தால் வயிரத்தாற் பவளத்தாலே-ரசிதத் தக
ட்டாற் பொன்னு லிலகுசெம் மணியாற்றுய்ய-வுரவயி ரியத்தா லொ
ளிவிடு நிலத்தாலே-நிஜாநிஜா யாகமாட நிலவிய தநேகந்தானே. ()

விரி ரங்கச்சோதி விளக்கியவங்கச்சோதி-மாசகல் செங்கச்சோதி
மதிலெலா மிலங்கு மூலைக் - காசிலா ரத்தினத்தா லமுத்திக்கத் தூரி
கொண்டு-தேசுறத் நிற்றுமந்தத் திரிவையார் செப்பவல்லார். (கக.எ)

அகலிடத் துயர்பன்னீரு மரியசந் தனமும்வாசந்-திகழுஞ்சவ்வாது
மம்பர்த் தெளிவதுமலரி னூறும்-புகரிலா ரதையு மொன்றுப்பதித
மாய்க் கலக்கியெங்கும்-வகையுடன் மெழுகியதெல்லை வனமா ருணாக
வல்லார். (கக.அ)

சுந்தர மேவும்வாரித் தொடுகடன் முகட்டின்மேவுஞ்-சந்திரனெளி
வந்தாரா கணத்திரட் சுடருந்துய்ய-விந்திரனெளியுஞ் சொர்க்கத்தெ
ழிலினுக் கிணையுறும-லந்தரம் படைத்த வல்லோனமைத்தவச் சுவன
த்துள்ளே. (கக.கூ)

வே று.

தேனினு மினிதாய்ப் பாலினும் வியப்பாய்த் தெங்கிளநீரினுந் தெ
ளிவாய்-ஞானநீர்விரிவா யழகிருந் திலங்கு நன்னதியிருமருங் கொழுஞ்
காய்க்-காணுறுந் தருக்க ணிரைநிரை சூழக் கவினெடு மோடிக்கொண்
டியல்பாய்ப்-பானுவின் கதிர்போ லிருக்கின்ற ததனைப் பகர்ந்திட வெ
வர்க்கு மரிதாம். (கசஎ)

அணியதாய்க் கதிர்விட் டெறிக்குமின் சுடரோ வம்புலியீன்கதிர்தா
னோ- தணிவிலாத் தாராக் கணத்திரள் சூழ்ந்து தயங்கிய வொளிகொ
லோ சிறந்த-பணிவெரி ஜுறைந்த குவ்வினி னடுவிற் பண்புறுமக்கமா
நகரின்-மணியெனப் பொருந்து முகம்மதின் புகழை வழுத்திடு மரம்
பைய ரம்மா. (கசக)

கனத்தினு மிருண்டே ரறலினு மின்னிக் கழறுசை வலத்தினும், த
ழுத்துச்-சிவந்தினே யடைந்த விடத்தினும் பெருகித் தேன்றதும்பி
யமலர்க் குழலார்-குனித்தவிற் குலத்தை யொன்னலரிடத்திற்கொடுத்
தவான் சிலையினே யழித்து-வனப்பினிற்சிறந்த குழவிவெண்பிறையை
மறுவெனப் பழித்தவா ணுதலார். (கசஉ)

விடத்தினேச் சிலந்து கமலமென் மலரை வெய்யவன் றழலிடை கா
ய்ச்சித்-தடக்கதிர் வடிவாட் டனேவிலைப் பிடித்தித் தண்ணறை பொரு
ந்துமா வடுவைத்-திடக்கர வணைப்போல் வெளியிடைதூங்கிச் ஜெலத்
திடை மீனினைத் தாழ்த்தி-யடர்த்தடை மருவா ருயிரினேயுமிழ்ங்க மயி
லினுய் கதித்தமை விழியார். (கசஊ)

சிதளம் பொருந்தும் வள்ளையைக் குழைத்துச் சிறந்திலவ் கூசலைய
சைத்து-வீதிநீர்க் கயலைத் துரத்திடும் கரிய விழியாவோமாகுழையா
ரோதெளின் மலரை வாடச்செய் குமிழா ருரைதனிடுசெததள மலரோ
சோதிவெண் மதியோ மின்னினப் பெருக்கோ தொருக்கரிதாயொளிர்
முகத்தார். (கசச)

தேன்தபா கதனைக் கடந்துபண் ணேழைச் சினந்துமுக்கனியினு மி
னிதாய்ப் பொருந்துக்ரச் சலில வெண்டிரைப் புனரிப் புதியதெள்ள
முதெனு மொழியார்-விரிந்திடா மூல்லை மலரொடு முருந்து முத்தமு
நிகர்த்தவெண் ணகையார்-சொரிந்திடி கதிரி னிதியத னுடனர் துப்பி
னைத் துறந்தமெல் லிதழார். (கசஇ)

மாசுமட் டியர்ந்து திருக்கறுத் தெழுந்த வண்கமு னெங்களும் பொ
ருவா-வாகுகம் தாத்தார் வேயினேநிகர்த்த வாகுவார்பொற்குட முனிர்
தி-பரினிற்புடைத்த குமிழியையுடைத்துப் பந்தினம்பிதிர்ந்திடவாக்
தி-மோகமுற்றெழுந்து பகரம்போடி மொழியொணு திலங்கிய தனத்
தார். (கசசு)

அரியினஞ்செறிந்து தண்ணறுவருந்து மம்புயமலரதோமுகையோ
தரியல ருயிர்வானந்தரத் தேறுஞ் தடகட கரியிரு மருப்போ-விரிக
திர்மணிக லிலங்குபொன் முடியோ விடங்கடா வியபணியுலக-விரவி
யோ வழுதங் ததும்பிய குடமோ வியம்புதற் கரியமா முலையார். ()

சுந்தர மாழைப் பழித்திடுங் கரத்தார் தொடியணிந் தொளிர்முவல்
கையர்-ரந்தமார் தெளிற்றைத் துரத்திடும் விரலர் சருவினிச் சொன்
டிலை யுகிரார்-விந்தையாலிலையை நிகர்வயி றுடையார் விரும்புப்பிய

றும்பொழுக்கன்ன-வுக்தியின் ரோமப் பெருக்கினர்கீரி னுறைகுழிபோ
ன்றதொப் புளினர். (கசஅ)

ஆமுதமூ றிங்மேர் புழையதோ வாணர்க் கறையொணு தின்பமா
ரகமோ-குமுதமா மலர்தான் விரியுங்காற் றேற்றுங் கொள்கையோபி
ஊக்கொழும் பதுவோ-தமைமதி யாத மதன்புரும் திருக்குஞ் சார்ப
தோ சுவைப்பரு மதுரஞ்-சமைசுமையாக விருக்குமென்பழமோசொ
லிலடங் காவலு குளினர். (கசஆ)

துடியினைத் தூக்து கொடியினை யாட்டித் தய்யா வினைபெனப்
பொருத்-மிடையினர் வாழைத் தண்டுமொவ்வாதே தொழிலுறுக் து
டையினர் கமடக்-திடனெடும் பொருவா தொளிர்மூழ் தாளர் திரு
விராலதனியேய்த் தழகார்-நடைபுரி கெண்டைக் காலினு சலவ னவி
லொணுக் ரண்ணுக்கா லுடையார். (சடுல)

பஞ்சிறைச் செய்த கற்துகிகராப் பண்புறுங்குதியினர் மோக-மிஞ்
சியார்மதனநாளினவரைந்து மேன்மைகொள்டுத்தப்புறம்பை-பெற்
கிடா தினைக்தே ருறும்புற வடியா ரியம்பிடி மன்னமென் னடைபி-
பொஞ்சிடா திறையை முகம்மதைப் புகழ்ந்தங் கிருக்கின்று ரகேகம்
பூவையரே. (கஙிக)

இதுவலா தகேக வரிசையுஞ்சிறப்பு மெங்கெங்கு நிரம்பியோர்க் தன
வப்-புதுமையை பெவரா லுரைத்திடப் போமிப் புவனிலென்றுரைத்
தன வதுகேட்-டநிவித மிஃதே பெறுவதான் மத்தா சனுப்பிரமாண
முந் தரும-நிதியினுக் களியா ரென்னவெணி மன்ன னெட்டியிர்ப் பெ
றிந்தனன் மயக்காய். (கஙிஉ)

வேறு.

பாரினில் விழுந்தேறுண்ட மயிலெனப் பதைத்துவாடித்-தூரலேம்
திடுகொப் பொப்பச் சுழன்றன னந்தோவென்ன-கேரினி லிருந்தோர்
தேற்றுந் தேற்றமு நினைப்பிலாது-வாரிபோ லழுது னின்பின் வருத்த
மே பெருத்தா னம்மா. (கஙிஊ)

அந்த நேரத்தின்சற்றே யுயிவுவந் தசனந்த-மன்னவன்மத்தாசாஞ்
மனைக்கடை வாயில்விட்டே-தன்னகம் வந்தானகுந் தழலினுக்கொடி
காய்மெய்பு-ளுன்னிய வெதுப்புண்டாகி யுணர்வழிந் தழல்வதானான்.

பூவின்மா னிடர்கள்யாரும் பொறுக்கொணாத் துன்பார் வாற்றா
வினிற் கலிமாவென்று கல்லுனைமதத்தின்கு-மேவிய சோரு தங்கள்
வீணிலே யதனிலான-பாவியிற் கொடியபாவி பதைபதைப்புற்றதாலே.

மக்களே நோக்கான்வாழ மனையினே நோக்கான்சூழ-மொக்கலே நோ
க்கான்றேடி முயரிய பொருளே நோக்கான்-தக்கமந் திரியைநோக்கான்
றனைப்பெறும் தாயைநோக்கான்-மிக்கலை பெலையு நோக்கான் விரு
மனே வியைநோக்கான். (கடுசு)

பொன்னையு மிழந்தானுண்ட புவியையு மிழந்தானுநி-தன்னையுமற
ந்தான்வேதந் தரும்பெருஞ் சோதியான-மன்னியிறசூலுல்லா மார்
க்கமுஞ் சுறகுந்தூய-னன்ன கதியும்போக்கிநாலெவாய்த் தரும்புபோ
லாய். (கடுஎ)

கவிலுந்துன் புற்றமூன்று காளினி யிறந்தான்பாவிக்கவலமுற்றுற
வோர்யாரு மழுதுவந் தவனைநோக்கிச்-சவிகெடத் துயாமும்மூர் சாற்
றவன் றேவிமார்கள்-புவியினில் விழுந்தேறுண்ட தோகைபோலினை
புகன்றார். (கடுஅ)

நியலர்க் கரியேயிந்தத் தரணியைப்புரந்தகோவே-மருமலர்ப் புய
சேயெந்த மனத்துறை மதிவேயென்று-சுருகுழற் செறிப்பூழ்தி தோம்
கிட வாரியன்ன-விருகணீ ருடனணைப்ப விரங்கிவா யாற்றியம்மா. ()

பதறுவர்மயங்கியேங்கிப் பதைபதைத்துருகிவாடிக்-கதறுவர்தோ
வென்னைக்-கிலங்குவர் கலன்கள்யாவுஞ்-சிதறுவர் தீமிக்கார்செம்மலே
யிறந்தீரெங்கட்-குதவிசெய் பவர்யாரிந்த வுலகினி னினிமே லென்றே.

அலகின்வாய்த் தரும்புபோலு மரவின்வாய்த் தேரைபோலு-மூல
யின்வாய் மெழுகுபோலு மூதைவாய்ப் பஞ்சுபோலும்-புலியின்வாய்
கவிபோலும் பொருளிலா வறிஞர் போலுஞ்-சிலையிலாப் பகழிபோ
லுன் திருவழிந் தனர்களன்றே. (கசுக)

இவ்வித மாதர்மைந்தர் யாவரு மழுதுரைபச்-செவ்வியர் சிலரிறந்த
செம்மலைக் கழுவிரோ-லொவ்விலா வாசம்பூசி யுயர்கபனிட்டுக்கண்ணி
னவ்வியார் சுறுமாத்திட்டிப் பாத்திஹாகன்றினேனி. (கசூ)

வல்லசக் தக்கிலேற்றி மாமதை யதனுள்ளாருஞ்-சொல்லருக்கலிமா
வோதித் தியனை வணங்கும்பளி-யில்லினிற்கொடுபோய்வைத்தான

கெழில்பெறு மூலுவஞ் செய்து-நல்லிய மிமாமைமோக்கி நவின்றனர் தொழுமென் றன்னர். (கசுக)

சுவையுறு மிஞ்சலோடுந் தொழுமுயன் றெவர்க்கு முன்பா - யவை யினி னின்றுரப்போ தக்கரத் தினிலோர் சத்தம்-பலமுறும் பாதகற் கும் பண்பினீர் தொழுத்தகாவென் - றுவமையி லாதிசைச்ச லோடுறக் காதிற்கேட்டார். (கசுச)

இந்தவா றிசைச்சல்கேட்டயாவரு நடுங்கியஞ்சி-வந்தவா றிஃதென் னென்றோர் மனத்தினின் மிகயோசித்துப்-புன்மிமன்னவருக்காகாப்புலி ஞர்கள் செய்யுமவிஞ்சைத்-தந்த்ரமென்றுன்னறத்தேர்ந்து சரற்றினர் தொழுவித்தற்கே. (கசுஞ)

இவ்வுரை கேட்டிமாமு மெத்தனித் தார்தொழற்கந்-கவ்வையின்மு ன்புபோல வதிர்ந்தன தொனிவானின்று-செல்வியர் யாருந்தத்தஞ் சிக் தையில் வருத்தமாகித்-திவ்வியம் பொருந்துமெட்டுத் திசையினுமுற் றுப் பார்த்தார். (கசுட)

அங்கொரு வாயும்வேரூ ராரம்பந் தனேபுங்காணு - ரிங்கிதென் னென்றுபள்ளி யினிலுமைந் திமாமைமோக்கிப் - பங்கமில் லாதமன் னின் பகைஞர்செய் விஞ்சைக்காகத்-தங்கியின் றிதலாகாச் சங்கையா ய்த் தொழுமென்றார்கள். (கசுஎ)

வேறு.

அன்னமாக்க ளறைந்தவை கேட்டிமா-மூன்னியாங்கு தொழுமுயல் காலையிற்-பன்னும்யாவும் படைத்திர ணங்களீ-யர்வாதி யவரு ளா லுமே. (கசுஅ)

வேறு.

நீதிமாநெறி தவறியிருபனுங் கணிக்த-கோதிலாக்கய வஞ்சத்திறக் தங்குற முகத்தை-யேதிலாழுசு லீம்களே நோக்குவீ ரென்னப்-பேதி யாதுமுன் போலொரு சொற்பிறங் கியதே. (கசுக)

இந்தமாமொழி யிஞ்சலைக் காதினிற்கேட்ட-மந்தராசலப்புயத்தி னர் மனமிகமயங்கி-யெந்தரா ளினு நிறைந்தவல் லவன்றனே யேத்திப்-பந்தமாயுறு கபந்திறந் தனேவரும் பார்த்தார். (கசுய)

வேறு.

பன்றிபோன் முகமும் பருத்தவான் முடியும் பார்த்திருந்தவர் தம் மை-நின்றுகுத்திமல போலிருமருப்பு நிகழ்த்துதற்கரியகேவலமாய்த்

துன்பமின்றிருக் கதுதெரிக் தெவரும் சொல்லொணை வதிசய முற்றே
யின்தமென்றளவு மிவ்விதங்கண்ட நிலையெனப்பள்ளிவிட் டகற்றி. ()

உரையினிலடங்கா. தணியணியாக வற்றிடுமுகவிமிற் சிலபே-சொரு
வனுவ னிதையறிவானென் ரேதினர்சிலரிஃதென்கா-னிருளடை
டக்கு மனசோருக்க லிடத்திலின் மாறுகொள்பிணத்தைத்-தரிதமார்
க்கொடுபோய்ச் சேர்ப்பதுகண்மைத் தொழிலலால வேறிலை யென்றார்.

இகலறமன்னே ருரைத்திடுமுரைபோ லேதமற்றவர்களிற்சிலபேர்
புகருமுப் பிணத்தையடித்தறவிழ்த்துப் போய்சரருக்களுந்திருந்து
மகலியவிடத்திற் சேர்த்தவர்தம்மி லறைந்திடுஞ் சிலர்கினியழைத்துக்
குமிலாவிக்கப் பிணத்தைதும் மனம்போற் முன்புதைத் திடுமெனச்
சொற்றார். (கஎக)

வே று,

கலித்தடக்கடலாய்வந்தக பிபிதெ ரூலுல்லாதம்-மலர்ப்பதங்கருத்தி
லேத்து மன்னவ ருரைப்பக்கேட்டுச்-சிலத்தொழின்மாறுக்காபிர் சே
ர்ச்தொரு கடற்போனல்ல-குலத்துமன் பிணத்தைத் தங்கள் கொள்கை
போ லடக்கஞ்செய்தார். (கஎச)

வே று.

அறப்பரித் தவனா யறிந்துடனன்ன மளித்திடாவுலுத்தர்கட்குள்ள
திறத்தவப்பெருமை வாழ்வுபேரின்பஞ் சிதைத்துகெட் டழிகுவரென்
ன-மறைக்குலப் பதிக்தோ ருரைத்துளதானம் முகம்மது வழியுறுமா
தக்-கெறுட்பசிக் குணவீயாதுமிவ் விதமு-யிறைமுனிவுற் றழிக்கி
னனே. (கஎஇ)

ஒளிவினுக்கொளியாய் நிறைந்தவெம் மிறையோ ஞெளியினி லுதி
த்தரும் மிறசூல்-வளவழியினிலார் பாத்திமாதமக்கு மன்னியபசிதவிர்
த்ததனும்-தளிரிடும்பாவக் குபிர்ச்செடியறுத்துத் தாயினீ மானெறி
விளங்கித்-தெளிவுகொண் டுலா மாகமத்துரு செல்வமும் நிலைதுவா
முள் திருந்தார். (கஎக)

வே று.

மண்டலிகர் தினம்போற்றுஞ் சுபைமாதன் கண்மணியாய்வந்தமை
ந்த-னெண்டிசையெல் லாம்புரக்கு மன்னனுமா யிருவினைகடீர்த்தெப்
போதும்-பண்டருமா மறைமுகலீம் குலதிலக நவமணியாய்ப் பலன்க
ளோங்கி-பண்டருல கத்தருவா யெளியவர்க்கோ ரருமுதலா யன்பின்
வாழ்ந்தார். (கஎஎ)

வே று.

விரியிற்றெந்த வில்லகத்தழைக்க விளங்கிய தினேறிதழைக்க-வாத
ரம்பெருகு கட்டினேர்தழைக்க வரும்புகழ் முன்னிமீனவர்க-ணீதழுத்த
ழைக்க மன்னவன்சுபைமா னெறியொடு மீன்ற புக்திரஞ்-ஞதவொ
ண்புபத்தின் வேந்துமத்தூசு செல்வமும் நினிதுவாழ்ந் திருந்தார்.()

வாரடர்ந் தடர்த்து மரகதக் கிரண வரையிலு மதர்த்திறுமாந்து-கா
ருறுகரியின் கோட்டினேமுனித்து கமலத்தையலர்த்தியே நிலங்குந்-நீ
ரணி தனத்தார் சிற்றிடை யொசியச் செப்பிடுங் கவரிகளசைப்பக்-கூர.
யிரவ்குங் கரத்தின்மத்தூசு குருமணித் தவிசில்வாழ்ந் திருந்தார். ()

விரிதிரைக் கடல்சூ ழுலகிலேந் தருவாய் விளங்கியமக்கமாகவ்வாழ
ரசருக்கரசா மப்துல்முத் தலிபுக் கரியகண் மணியதாய்ச் சிறந்த-முரு
கவிழ்மலர்த்தா ரணிர்துதேன்றதும்பு மொய்ம்பின ரப்துல்லா பயந்த
துரைமுகம் மதுவைப் போற்றிமத் தூசு சுடர்மணித் தவிசில்வாழ்ந்
திருந்தார். (கஎவி)

உரவிய குறைவிக் குலத்தருண்மணியா யோங்கியமுகம்மதுகயினு
ருமறையதனிற்சிறந்திடுங்கலிமா வனறத்திடாதவர்க்கொருபுலியாய்த்
தருமசற் குணவேந் தாயுலகோர்க டழைத்திடத்தழைக்கமத்தூசு-பெ
ருகியவொளியா சனத்தினிலிறையைப் பேணிகல்லரசுசெய்திருந்தார்.

வரத்தினி லுயர்ந்த முகம்மதுகபியின் மலர்ப்பதக் காட்சியெத் தின
முன்-சருத்தினி லிருத்துஞ் சுலேயுமான் லெப்பை கனிவொடும்பயந்த
சுன் மணிகேர்-தரித்திடும் மகுதும் பிள்ளேயி னுரிய தன்புகனெனச்
சிறந் திலங்கித்-திருப்பொலி யகத்தின் வேந்துமத்தூசு செல்வமும் நி
னிதுவாழ்ந் திருந்தார். (கஎஉ)

பூமலர்ப் பொழில்சூழ் மக்கமா நகரைப் புரந்தினி திருந்தார் யகத்
தை-மாமறைக் கொழுந்தை முகம்மது கபியை மறப்படா தெழுந்த
செம் மணியைக்-காமுறத் தித்து வருதையம் பதியிற் காலகா லமும்
ஞிறந் திருக்குந்-தேமலர்ப் புயத்தான் சுலேயுமான் லெப்பை செல்வ
னீ சீழிவா ழியலே. (கஅஉ)

அமரர்நா யகமாய் விரிதிரைக் கடல்சூ ழும்புவி யோர்க்குய ராசாய்
கமருயிர்க் குயிராய்ப் பொருந்துமெம் மிறசூல் முகம்மதின்பதக் கத்

தாற்-குழுதநேர் காத்தான் கொற்றவர்மகிழும் கொள்கையான் சூலியு
மான் லெப்பைக் - கழுதமர் மகவாய் வருதுரை மகுதும் பிள்ளாயின்
பாகவா ழியவே. (கஅச)

அதிர்த்திரைவாரி யுலகமும்விசும்பு மரசெனப் பொருந்தும பிற
சூல்-கதித்தசென் கமலக்கதத்தினைநாளுங் கருத்தினுட் டரித்திடுங் கு
ணத்தான்-பதந்தவ ருவக்குஞ் சூலியுமான்லெப்பை பண்பொடும் பய
ந்தகண் மணிநே-ருதித்திடுமகுதும் பிள்ளைமாயூ யொக்கல்வீழிவா
ழியவே. (கஅடு)

இந்துவெண் கலியெண் ணிரண்டினுமிக் கெழில்பெறுமுகம்மதர்க்
கிறங்குஞ்-சுந்தரப் புறுக்கா ளெலிமரு வருதைத் தாயமா நகரினிற்
பொருந்து-மந்தரப் புயத்தான் சூலியுமான்லெப்பை மகவெனவுலகினி
ன் மணியா - யுந்திய மகுதும் பிள்ளையேர் மதிய னெக்கல்வீ ழிவா
ழியவே. (கஅசு)

மதியினி லுயர்ந்த முகம்மதாயினுர் மலர்ப்பதங்கருத்தினிலேக்கிக்
கதிபெறும் வகுதை நாட்டினிற்சிறந்த கருத்துறுஞ் சூலியுமான் லெப்
பை-துதிசெயுந்தவத்தா லொருதிரு மகவாய்த் தோன்றியிவ் வுலகிலெங்
நாளு-நிதிவளர் மகுதும் பிள்ளையின்செல்வம் நீடிநீ ழிவா ழியவே.

கற்றையங்குழலார் பாத்திமாதமக்குக் கனிவுறுமகவுமாயுதித்திங்-கு
ற்றிடுஞ் சதுமா மறைக்கொருமணியா யுயர்பகு தானினி லரசர்-நற
வம்பொருந்து முகியித்தீன்கிருபை கவிலுமெக் நாளினுஞ் சிறந்தோர்-
வற்றுமகுதும் பிள்ளையின்மக்கண் மக்களாய்நீடுவா ழியவே.(கஅஅ)

வேறு.

அடலுறு மகுதும்பிள்ளைக் கணிமுகன் மகுமூதண்ணலுடனுயிர்த்
தினைவர்சூழ்ந்த வொக்கலு மின்னும்யாருங்-குடவோ யினங்கள்போ
லக் குடிகுடி யாபெற்நாளு-மடலவிழ் வனசமாதின் வளத்தொடும் வா
ழிவாழி. (கஅக)

வேறு

கருமகனு வின்படியேர் மாதாமினுப்பயந்த காரணீக- வொருமகனர்
செங்கமலத் தாள்போற்றுஞ் சூலியுமான் லெப்பைக் கின்பத்-திருமக
னுஞ் ஜெயமோக னருள்பெருகுத் துமைமகுதும் பிள்ளை செல்வ-மரு
மகனு ரானசின்ன ராவுத்த னீழி வாழிதானே. (கஅவி)

பல்பாடற்றிரட்டு.

வேறு.

பூரண வழிகார் முகம்மது நபிஞர் புகல்வழி பொருந்தினோர் வாழி
பேரணி நெறியோர் நீதியுண்மையினோர் பிசகிலர் வீரையோர் வாழி-
யேரணி நிபுணர் வேதவே தியர்க ளின்பொடு மன்பொடும் வாழி-தா
ரணி தனிலோர் மதிக்குமும்மாரி தான்பொழிக் தெவர்களும்வாழி.()

தருமஷ்பா அத்தமாலி

மூற்றிற்று.

வண்ணருமது மகுதூமுகம்மதுப் புலவரவர்க ளியற்றிய

இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொணபி நாயகமு கம்மதுற சூல்கலஞ்
சேர்மக்க மூரினின்று
செப்புமதி னுகர மேகுகிசு றத்தெனும்
திருவளரு மாண்டிலக்கம்
ஏர்கொளுமொ ராயிரத் திருநூற்றி யெண்பாலி
ரண்டினி லுயர்ந்தமதிதா
னின்புறம லான்பதித் தொருதிகதி திங்கணு
ளிறையருளி னல்காகிதில்
கோர்கொளெம துறவில்வரு சேக்குநாப் புலவரு
ளீங்காத வாக்கிசொன்ன
நேசமிகு தருமஷ்பா அத்தணியி னுறுகவிதை
நிகழ்சதத் தொன்பா னெண்றையுங்
கார்கொள்பிழை யறநோக்கி யச்சிடை வகுத்தனன்
கவுதுல்அகு லம்கடாசுஷம்
காலாதி காலமும் மகலாத மகுதூமு
கம்மதுப் புலவன் மாதே.

பிரபில்லா பிரிண்டர்ஸ், மதுரை.

இ ஃ து.

மலையாளம்

வாலகவிப்புலவரவர்கள்பாடியபாடல்கள்.

விருத்தம்.

காலிலத்தோர் ஈடேறக் கதிகள்முற்ற
கவையான குபிரர்பவ நெங்கியோட
மாலிடரா யுருவெடுத்தி வ்வையமீது
வருநபி முகம்மதுற்ற சூலுல்லாதங்
காலுபய மலரடியென் னுளத்தேகாட்டிக்
கவிதைசொல முதலவனே காப்பாய்சூழும்
பானலம்ஆ ரணநல்ல நபிமார் அவுலியாக்கள்
பாவலனைப் புகழ்ந்திடுவேன் பாதம்போற்றி.

பதம்-இராகம்-நாதநாமக்கிரிகை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதம்போற்றிப் புகழ்வேன் - நபிகளிரு
பாதம்போற்றிப் புகழ்வேன் - ஒலிகளிரு
பாதம்போற்றிப் புகழ்வேன் - என்றென்றைக்கும்
பாதம்போற்றிப் புகழ்வேன்.

அநுபல்லவி.

ஆதம் நூருபு ருகீமை மூசாவை
ஆரியஈ சாவையெம் அருமது நபிதம். (பாதம்)

சரணங்கள்.

க. என்ற ஆதம்நபியின்ற சீதாபியொடும்
எஃஃக்கூ பிதரீசையும் எயியா கிலுறில்யாசு
இசுகாக் கிசுமாயீல்நபி யூனுசுநபி
இனிய சக்கரியாவையும்-தாவுதையூ
பேத்தல் சுலைமானபி-யூசுபுநபி
மூன்றுறுற்றுப்பதின் மூன்று முறுசல்களின் (பாதம்)

உ. உலைக்கு முழுசல்உலுல் அசுமிமுதலாகவே
ஒருநாற் றிருபத்துநா லாயிரம்நபிகள்
உபய சரண்மலரை-மனதிருத்தி
ஒருபொழு தினுமறவேன்-அபூபக்கரை
உமறை யுதுமான் அலியென்-றேதியவேந்தர்
தலைக்குள் வரிசையான சகுது சகிதிவர்கள். (பாதம்)

ஊ. வல்லோன் அருள்பெருகுந் தல்காச பைறெடும்
வழுத்தும் அப்துற்றகு மானே அபுவுபைதா
மன்னர் அசன்உசைனேயும்-அம்சாவைஅப்பாசை,
மதியார்அபுகுறைறுவைத்-திருமதீன
மக்கமு காஜிரீன்களே-அன்சாரியை
அல்லும் பகலும்புகழ் வேனேஅசுகாபிகள். (பாதம்)

எ. ஆதியருள்பெருகும் அண்ணல் முகியித்தீனே
அனசு பெறுமாலீக்கு அகும திபுனுகம்பல்
அம்முறை முகம்மது-சாபியிஇமாம்
அரிய துகுமானிபுனு-தாபீத்தையும்
ஆனகல் ஸாலிஅசன்-பசரியையும்
ஏதகல் புகாரி முசிலீ மிவர்களிரு. (பாதம்)

ஏ. பத்துவா உலமாக்கள்முன் குதீதுபாத் தீனேஅறபிற்
பனுவல் செய்துவிளக்கும் இபுனு நபாத்தைநான்
பகலு மிரவுந்துதிப்பேன் உடலறிந்து
பரஞான வழிதிறந்த-கல்லாஜினைப்
பதியுரந்தசெய்கினே-ஷாகுல்கமீதை
அதிக வரமுடைய அகுமதுல் சுபீறுதம். (பாதம்)

ஐ. முக்கிய செய்திதுமானா முஸ்லெய் கயிதுறுசை
முறைசேர் சதக்கத்துல்லா சைனுத்தீன் மகுதூமை
முன்னேன் இலுறுவந்த-நாகுவொலியை
மின்னு னூறுத்தீனையுந்-தமிழ்செரிந்த
முகிலாம் உமறுப்புலவர்-ஒலிகளேயும்
மிக்கதாகப்புகழ் வேனே உலமாக்கள்தம். (பாதம்)

எ. கந்தன் மறைமுழங்கும் கலறம் வளர்செய்யிது
அபதுல்லா இபுனு அபூபக்கர் எனுமன்னர்

கதனமப் போற்றிசெய்குவேன்-சிறியன்வால
கவிபென் குருவதாம்-அப்துல்-காதிறிபுனு
காசீம் தமையுப்போற்றுவேன்-ஷாதகுவழி
நற்றவங்கள் செய்யும் நன்மை முகமீம்கள்தம். (பாதம்)

பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாய்ந்த மயிலோ குயிலோ எனவொரு
மடந்தைமின் வந்தாள்-குயிலோ எனவொரு
மடந்தைமின் வந்தாள்.

அநுபல்லவி.

ஆய்ந்த மாமறை தெரியு மலுங்கொலியின்
அடியைத் தெரிசித்தொரு கொடியிற் திரும்பிடவே. (வாய்ந்த)

சரணங்கள்.

க. அத்திலிசித் திலிசக் கினியதுமினியென
அதிகபதுமினிச் சாடைகாட்டிப்-புது
மூத்துவைத் தழுத்துசுட்டி நெற்றியிற் றரித்தகுமிற்
மூக்கினிற் புலாக்குடத்துப் பூட்டிச்-செழுஞ்
சித்திரத்தி லுற்றமைத்த வச்சிரப் பதக்கமொடு
செங்கழுத்தோ டணிவளை சூட்டிக்-தகு
தத்திமி திமித்ததிமி தக்கிடத் ததுமியெனத்
தம்பூரு வாசிக்குங்கையை மீட்டி-அரும்
பத்தியி னைகைத்த நகைச் சேப்பும்-ஒரு
பவளம் பிளந்தவுத டேய்ப்பும்-நல்ல
முத்தியின் சிலம்பொலியின் ஆர்ப்பும்-முகங்
துலக்க இலங்கப்பத சதங்கை கலிம்பிலென. (வாய்ந்த)

உ. மட்டுவிட் டலர்ந்தமல ரிட்டுக்கட்டி வைத்திருக்கும்
வண்டுகிக ராதகுழற் காடும்-நறும்
பொட்டுத்தொட் டணிந்ததுதல் ரத்நமணிச் சேலாவுடன்
பொற்குழைக் கணிந்தகுழைத் தோடும்-மரை
மொட்டுவட் டிணங்கியொரு பட்டினில் அமைந்ததென
மூடும் ரவிக்கைமூலைக் கோடும்-விழி
வெட்டிவெட்டி யேமருட்டும் வெட்டுக்குத்த லளிபடும்
வேலெனிக ராலவிழிச் சோடும்-நறுங்

கட்டுசோர்க் கரைகயந்த வாக்கும்-ஒரு
காம்போதிகல் யாணிபாடுந் தாக்கும்-கல்ல
திட்டமத னூல்தெரிந்த தோக்கும்-நிலே
சேர்க்குங் கலவிமத வூக்கமுடையலை. (வாய்ந்த)

கூ. மண்டலங்க ளெண்டிசை அடங்கலும் புகழ்பரவ
வந்தகுண சாதுரிய சீலர்-எழில்
வண்டுமது உண்டமையு மூண்டகத் தடந்திகழும்
வாகுபெறும் நாகைக்கனு கூலர்-மிகு
தண்டேனுகும் அம்புயத் தாசர்கள் பணிந்திறைஞ்சும்
சகித தவத்தில்வரும் பாலர்-நல்ல
தண்டமிழ்க் கவிஞன்ஜெய சிங்களெனும் வாலகவி
தமிழுக் கிணங்கும்ரகு லீலர்-காஞ்ச
கொண்டலே நிகருமழைக் காரு-இந்தக்
குவலயந் தனக்குமொரு தாரு-நல்ல
கண்டிசை யுரைக்குமக மேரு-எங்கள்
கருணைத் துரைமலுங்கு சரணத் திறைஞ்சவொரு. (வாய்ந்த)

பதம்-இராகம்-புந்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காசிமூஸ்த பாமுகம்மதவே-செய்யிதஅபுல்
காசிமேயா ஜின்மருமூதே.

அநுபல்லவி.

ஆசிமிக் கினையில்வந்த ஆமினர்ஈன் முருள்கோவே
அரியபெரியவன் அறுஷிலேலிய-சுருதிதரும்உலுல் அசுபியெனவரும்

சரணங்கள்.

க. மண்டலங்கள் புகழ்ந்தநாயகமே-இப்பாரினிற்பல
மகிமைவரிசை யுறைந்தநாயகமே-இறையோன்அமைத்திடு
விண்டலங்கள் சுவர்க்கமாநகர்-விபுதர்அதிபதி சருவஅமரரும்
தண்டமிழ்ப்புலவோர்களும்புகழ்-தரளம்நிகர்எழுகடலில்அமைதரும்

உ. அதிகபதவியென் இடமில்உறஅருளும்-எங்களினும்பவம்
அகலகலவழி யுதவியினேஅருளும்-எல்லோரும்உற்றிடு
கதிர்களிதிசுடு தரையில்எனதுடல்-கருகியுருகியே பதறியிடுமுனம்
மதியினிகரொளிகொடியினிழலினே-வதிவுன்எனதிடம்வருகவரமருள்

கூ. கருணை அப்துல் லாகுமாரரே-செந்தமிழ்வால
கவியைபாட்டித் தாளும்வீரரே-ஜலமகளுகேணியில்
வருணமதபகழினியில்வரும்வழி-மனிதரெவருமேபருகியிடஅருள்
அருணனெடுபுவிதரணிமிசையுறை அர்ச்நிறைபிடுகுரில்எனவரும்

பதம்-இராகம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதம் தந்தருள் புரிவீர்-நித்தியஞ்செய்த
பாவம் பொறுத்தி ரட்சிப்பீர்-அடியன்செய்த
பாவம் பொறுத்தி ரட்சிப்பீர்-எளியன்செய்த
பாவம் பொறுத்தி ரட்சிப்பீர்.

அநுபல்லவி.

காதகாதங்கமழுங் கனகபுயப்ரகாச
கண்ணின்மணியேயென்றன் கல்புக்கனியினேச
கம்மினளிலகிய மகாரணசெம்மலானமு கம்மதகும்மதே
சரிகரிகம பமகாரிச சநிதசநிதப பமகாரிச (பாதந்)

சரணங்கள்.

க. பொல்லாரிடத்திற் செல்லாமல்-அறிவுகெட்ட
பொய்யர்குடியில் நில்லாமல்
கல்லாளவிற்கவிதை கடகளவுஞ்சொல்லாமல்
காவல்செய்திடுமென்னைப் பூவுலகில்எந்நாளுங்
காலகாலமும் ஆளவைபிறை
சூலென்றெனதுளம் ஓலமுழங்கவே. (பாதந்)

உ. வறுமைவேலையில்வாடிக்-கன்னெஞ்சரான
வண்டக்குலாமைப்பாடித்
தருமமீதென்றறியாச் சண்டாளர் இடத்திற்போய்த்
தாமத்திலவுகாத் தேமதித்தபட்டிபோலத்
தமியன்எனதுடல் அயாமலேயொரு
நிமையி னெடிக்கன வதனிலேயருள். (பாதந்)

கூ. ஆதம்முதல் அமைந்தோரே-ஆஷிம்தினையில்
அப்துல்லா தரும்புத்ரரே
வேதநவமணியே விண்ணுமண்ணும்மரசே
வினைஞன் வாலகவிஞன் நினைவி லாசையானேரே
விம்மூதேதுயர் பொம்மலாகுதே-எம்மையாளுமுகம்மதகுமதே. (பா)

பதம்-இராகம்-ஆதந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பகுதா தினிலேவாழும்-வள்ளல்முகியித்தினே
வாழ்வு மிகவுந் தருவீர்-எனக்குத்தானே
வரிசை மிகவுந் தருவீர்.

அநுபல்லவி.

ஜெகமீதில் ஒலிமார்கள் சென்னிமே லாகினேரே
செய்யி தாகவேவந்தில் வையகத்தைக் காத்தோரே
சாரிதகுந்தத்தா தகஜேம் தகுந்தரி
சரிகரிமா பபபபமா தகுதகுதகஜெணு
திமிதிமிதஜெணு தாகுஜெணுதக
தளங்குதரிகிடதோம். (பகுதாதி)

சரணங்கள்.

க. முதுதசையைப் பெண்ணுக்கி முன்னேமணஞ்செய்தோரே
மூன்கர் ரக்கறைவென்று மூதறி வுணர்ந்தோரே
சதிசெய்யுந் தேவைக்கூசிற் ருன்பிடித் தடைத்தோரே
சத்தசா கரத்தினில் வங்கத்தைக் காத்தோரே. (சாரி-பகு)

உ. மங்கைகொங் கைமறைய மாற்றி வருத்தினேரே
வாகான சூரியனும் வணங்கிச்சொல் சலாம்கொண்டோரே
கல்கையிற் கல்லியோட மாகக்கடத்தினுரே
கனவில் ஒருவன்கண் காணஅழுதீந்தோரே. (சாரி-பகு)

ங. விண்ணிற் பறக்கும்புள்ளே வீட்டி வருத்தினேரே
வெள்ளைக் கெருடன்சிர மெள்ளப் பொருத்தினேரே
அண்ணல் பதத்திற்பட்ட அம்பைத் திருத்தினேரே
அன்ரெரு நிக்கருள்பெண் ஆணுக வாக்கினேரே. (சாரி-பகு)

ச. செந்நெற் பூஞ்சோலைசூழ் ஜெயலானிற் பிறந்தோரே
செம்மல்அபு சாலிகு செல்வராக வந்தோரே
கன்னல்மொழி பாத்திமா கல்பிற்கனி யாளேரே
கவிஞன்வால கவியைக் காக்குங் குத்புமேரே. (சாரி-பகு)

வாலகவிப்புலவரவர்கள் பாடல்.

பதம்-இராகம் கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

* மூதென்றக மீதிற்பிரி யாதன்னவர் மாடப்பதி
மோகித்தவரே-ரத்ந-மாடப்பதி-மோகித்தவரே

அநுபல்லவி.

நாதன்றிரு வாகொன்றிய தூதென்றவர் வேதந்தனே
நாதம்பெற வோதுந் துனியா
ரரரோரும்பணிவார்-சுரரோரும் புகழ்வார்-இன்புறு
நன்மைதேடிய செம்மலானமு-கம்மதகுமது முசம்மிலெனுமகு (மூ)

சரணங்கள்.

க. ஆவந்தடி மாவுங்கன் மேவுஞ்சரி போடெண்டிசை
ஆலம்பதி நாலும் புகழ்வோர்
அகதாயங் கதிலெ-உகதாய் நின்றவராம்-நம்மிறை
யானகோபுறக் கானெயுடையவர்-தினராகிய செய்யிதெனுமகு(மூதெ)

உ. தேசம்புகழ் வாசங்கமழ் வீசும்விரி தேசுஞ்செறி
தேகம்பெறு வோர்மென் குணமார்
ஜெபறூத்தின் றலமேல்த்-தவமாய்கின் றவராம்-மூதலவன்
சிற்றில்எழும்ஒரு தற்றதானமு-கற்றமின்னூ ரின்னமீமகு (மூதென்)

க. பாருஞ்சுவை பூரும்புக ழாருங்கன சீரும்பெறு
பாகின்மொழியார் அபுதல்லா
பாலாஎமை யாள்அனு-கூலகபி யாம்-திருவளர்
பாலமி ழருள்பெற வாலகவியிரு-பார்வையி னுமைய காமிதெனுமகு.

கண்ணிகள்-இராகம்-பூபாளம்-ஆதிதாளம்.

பிழைபொறுத்தருள் புரிந்திடுமொரு பெரியவன்றிருத் தூதரோகன
மழையெனக்கொடை யளிமணிக்கர மறைமுகம் மதுவே.

அகதில்நின்றுக தாகியங்கதி லருமதென்றும் விளக்கிவெண்மதி
மகரவாரி துலக்கிமணிவடி வாயெகின் மரமேற்
சகலநூறுரு வாகிப்பிரபைசெய் o தாவுசாயமறைக் களியருள்செயே
நிகரிலானே வணங்கியஞ்சிய நெறிமுகம் மதுவே. (உ)

---

* மருமுதென்றும்-படிக்கலாம்.

o தாவுசென்பது-அறப்பாவையில் மலிலென் றறிக.

இன்பமானிட ராகமுன்னம் எழுந்தனுதன் னபிமுதற்றொடுத்
தைம்பத்தோர்தலை முறையினப்தில்லா அணிதுத லிலகி
ரம்பியேவரும் ஷாமுகாயகி காட்டமேதடிந் தாமினுர்வயின்
முன்புருமு லமைத்திதித்தர சுறுமுகம் மதுவே. (உ)

கம்மினெய்யிடக் கரியமையிரு கண்ணினீவியு மூந்திகொய்துசெய்
செம்மைசுன்னத்தும் அபத்திலிடக்கரஞ் சேர்த்திதிங்க ளெனும்
அம்முறைந்த றபிவுல்அவ்வலி னுதிரண்டினின் மதியிராவையில்
எம்மறைக்குரு வாயுதித்திடி மெழின்முகம் மதுவே. (ஊ)

மக்கமூர்கரு பாவினுக்கு வடதிறக்கபித் தாலிபில்லினின்
மிக்கஆசியா மதியமாவொடு விண்மடந் தையரும்
ஒக்கலோடவ ணிறங்கியேவல்செய் யொளிவுபதினு லுலகும்பாய்ந்திட
றக்கனேவலோ டேபிறந்திடுங் கவின்முகம் மதுவே. (எ)

ஆசனத்திபு லீசிடைந்திட அறமூறற்பத வியும்வளர்ந்திடக்
காசுறுங்குபிர்க் குலமழிந்திடக் கதிகண்முற் றிடவே
மாசிலாதிறை மறைவினேத்திட வையமீதிசு லாம்பயிர்ச்செய
வாசமேகமழ்ந் தேசிறந்திட வருமுகம் மதுவே. (ஏ)

காதகாத மணக்கநிழலடி காணுணுமல ஜலமுமின்றியே
மூதசட்சிரு முன்பினுந்தெரி முத்தினைப் பிடரி
போதுமூக்குளே மலமில்லாமலே புதுமைவடிவெடித் தநேகாரண
மாதவம்புரி கோவெயிறையொகி வருமுகம் மதுவே. (ஐ)

நிறைமனக்குவை ஜிதிராஜ னெடுந்தவங்க டிரண்டமகவெனும்
பிறைநுதல்கஜிஜத் தாயிஷாப் பெண்கொடிக் கொழுந்தை
நறைமணம்புரிக தோய்பினம்பர நாட்டின்மதியமை யாசியாவையுங்
கறையடிப்பவ னியின்மணஞ்செயுங் கவின்முகம் மதுவே. (ஒ)

மன்னராகிய தையிபீனெடு வந்ததாகிறும் விந்தைகாசிழும்
நன்னயமிபு ருகீமானவர் நாரியர்க் கரசார்
மின்னராம்பிவி பாத்திமாவைனபு வினுறுக்கையாவு மழகுறும்
அன்னையும்முகுல் தூமுக்குர்தந்தை யாமுகம் மதுவே. (ஓ)

வேதாமபூ பக்கருமதெனும் வேந்தரிருவர்க்கு மருகரோபருள்
நாதவருது மானலிப்புலி மாதுலப் பொருளே
பூசாம்பி ருமில்இக்றவு புகன்றமணிமுடி வாங்கிநபிகளி
ன் ஈரிரு பட்டம்பெற்றிடி நபிமுகம் மதுவே, (ஔ)

சகனமேற்கடந் தாதியறுவினிற் கபுசடன்மிதித் தேறியேமிகு
சகியங்கள் பராசியம்பல வருளவன் தரியோன் [தை
மகிமையாகியதொழுகைகோன்புடன் வழங்கும்ஸக்காத்து கச்சமிம்மு
ஜெகமதிற்பறு வாக்கியனுப்பிய திருமுகம் மதுவே. (ஐ)

துய்யவன்திருக் கருணைவிளக்கவன் சொற்றவுகிப்படி தினைவிளைத்தரு
ளுய்யுங்காரண மெய்யதாக்கியு மோதுகற் கலிமாச்
செய்யசுடரினைப் பற்றியுலகமென் டிசையுங்குபிரிருண்மாற்றிகீக்கியே
மையிலாதிகு லாமுண்டாக்கிய மன்முகம் மதுவே. (ஙக)

திமிசினிருப ஜனைத்தசொற்படி திமிரமுமதி யழைத்துச்சோமனே
யெமதுமுறைசெலென் றேவவுடனஃ தேகன்றுதெனவே
யிமகரனவின் தரியகுபத்தி னிழிந்துவகிர்ந்தும தரியகரத்திலே
யமையத்தவிமுன் போற்பொருத்திய அருள்முகம் மதுவே. (ஙஉ)

குசைனெனுமொரு அமபியிருகரம் குவித்தபுத்ததி னேதினைத்திட
வசையொடுமது தனைப்பழித்துமை வாழ்த்தியே புகழ்ந்து
நிசமிதேபர னென்றுளேத்தி நினைத்தசிலையினை புடைத்துத்தினிலே
யசைவிலாதுறச் செய்தகாரண அருள்முகம் மதுவே. (ஙஊ)

ஈந்துகொடுவரி சோகுமுத்து விருந்தகிருமி குடம்பணம்விரி
பாந்தாளோடிழை யும்பணிந்து பகர்ந்தகா யகமே [ஜஜ்
மாந்தர்விண்ணவர் பல்லுயிர்களு மண்ணும்விண்ணுமற் றனையடக்க
தாழ்ந்துளஞ்சிச் சலாமுரைத்திடுஞ் சிறுமுகம் மதுவே. (ஙச)

தாரைபேரிகை திமிலைசச்சரி தம்புருஜிடி மன்மல் லரியும்
பூரிகாளத் தொனியதிர்ந்தெழு புவிநடின் கிடவே
யாரபாரம தரையுழுந்தட லபுஜகிலுட லாவிபொன்றிட
வீரவாள்கொடு பதுறில்வீசிய விறல்முகம் மதுவே. (ஙடு)

தோடிபைரவி கௌளிமாளவி சிந்தாதேசி வசாளிகைசிகம்
நீடுகூர்ச்சிக முகாரிகாம்போதி கேரிசைத் தலையாற்
பாடுங்கவிதைமன் னவர்புகழ்ந்திடும் பாதசேகது வேதரேகன
மூடனெனையுமி ராட்சித்தருள்புரி முறைமுகம் மதுவே. (ஙசு)

கலிசொரிந்திடுங் கொண்டலேயெழு காதம்வீசிய மன்றலேகுபிர்
நிலைகுலைத்துப் பறத்துத்தென்றலே நித்திலத் தருவே

பலபாட்டிரட்டு.

புலிகுலைத்திரு டேவிளைத்துப் புரோசனமனு காமலேகிதம்
அலிகுலக்தொல் லானுக்கறிவகுக் தருமுகம் மதுவே. (ஒ)

காயனெளிவினிற் பிரிந்தமதியமே காங்கடேடி யிருக்குநியமே
ஆயுத்தவத்தவர் செய்ததியமே யாரணக் கடலே
காயுமனல்விட் டெரியுமருஷரிற் கருகிமூளைய தருகிடாமலே
தாயனிடத்தின்மன் முகிக்கருணையிற் சுல்முகம் மதுவே. (ஒ)

காலியர்களு முங்களாலசு காபிகான்மறை யோரு மொலிகளு
மேலதானகவு லல்க்கவுதறின் மேவும்போ தெனேயே
சீலகுணமூ மீன்கணடக்குஞ் சிறுத்தல்முஸ்தக் கிமில்வளர்த்திடும்
பாலமேற்சறு காமல்நடத்துமேன் பதிமுகம் மதுவே. (ஓ)

கன்னமதிமைக ளிடுத்தராகினில் நலமிகுத்திடுக் தட்டுசிதாழ்ந்திடப்
புன்னையாகிய தீமையாய்ந்திடப் புண்ணியங் குவிய
வன்மையாகிய கவுலல்க்கவுதறின்வனமருந்திடக்கிருபைவைத்தெற்குப்
பொன்விலங்கிய சுவர்க்கத்தந்தருள் புரிமுகம் மதுவே. (உ)

மோட்சமில்லடியானென்றேயெனேமுனிந்திடாமல்ஷபாஅத்துதவிகன்
மாட்சிபெறவுடை யோன்விருந்து வணங்கவுண் டவையின்
காட்சியாயும தரியவுதவியைக் கண்டுசுவர்க்கத்தி லென்றும்வாழ்ந்திட
மீட்சிதந்தருள் புரியும்வீரிய விறல்முகம் மதுவே (உ)

அடிமையெனதுயி ருடலநீங்கி யகன்றிடும்ஸ்க ரூத்துவேளையில்
வடிவுறுங்கலி மாலையுமைமன வாக்கிலு முறவே
கொடியனுமியு லீசுவந்தெனைக் கோட்டிசெய்தட ராமற்காத்திடுங்
கடிகொளதிஜய வொளிவெழுந்திடுக் கவின்முகம் மதுவே. (உ)

பஞ்சபாதக மேவளர்ந்த பவக்கடற்பிணி யேதவிர்ந்திடத்
தஞ்சமுற்றிருச் சரண்மருந்தினைத் தருமாண் டகையே
யஞ்சலித்தலர் தேனெனக்குங்க ளன்பலாலொரு தம்பம்வேறிலைப்
புஞ்சொலாயினுஞ் செஞ்சொலென்றருள் புரிமுகம் மதுவே. (உ)

அகுமதேஉலல் லசுமிகரத்திமுல் லன்பியாஅபுல் காஜிமுஸ்தபா
கதியினுசிறு நபிதபூவந்தோய் முறுசல்கட் கரசே
சுத்தியாயுயி னெவைக்குமுணவு பகிர்ந்தவேக பராபரன்றன
நாகியினோர்வழி விலகலின்னதென் றுரைமுகம் மதுவே. (உ)

ஞாலமீது படர்தனின்பமெய் காணும்வந்தட ராமன்மகிழ்வொடு
காலகாலமு முங்கள்போற்சொலிக் கவியுரைத் திடவே
சீலகுணமன மிரங்கியேமிகச் செறிந்திடும்பிழை தவிர்ந்திடும்படி
வாலகவியினுக் கருள்புரிந்திடு மறைமுகம் மதுவே. (உடு)

———*———

பதம் இராகம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

நம்பினேனுன் உங்கள்பாதமே-அனுதினமும்
நாடினேனுன் உங்கள்பாதமே.

அநுபல்லவி.

அம்பியா நபிகள்அனை வோருக்கும் அதிபதியாய்ச்,
செம்பொனுல காளவருந் செய்பிதுமு கம்மதுவே. (நம்பி)

சரணங்கள்.

க. முத்தைப்போல் இலங்கிநின்றிரே-ஈரேழுலகும்
முங்கியோர் அமுதம் உண்டோரே
வெற்றிமயில்வேஷங் கொண்டோரே-கக்கேக்கத்தென்னும்
வேலைக்கரை தன்னைக் கண்டோரே.
கந்தனே பவந்தநிதஞ்-சித்தமலி மும்வல்லோரே
எத்திசையும் போற்றவரு-முஸ்தபாமு கம்மதுவே. (நம்பி)

உ. ஞானவாசல் ஊடுபடர்ந்து-தயில்புரிந்து
நல்மலக்கி னேடுதொடர்ந்து
வானகமே ழைபுங்கடந்து-அறுஷிடத்தில்
வன்னகபு சோடி நடந்து
தானவ னுடன் உரைத்து-ரானிலந் தனில்வந்தோரே
தினெறி விளக்குஞ்செய்யுன்-கோனருள்மு கம்மதுவே. (நம்பி)

ங. கருதலர்க் கரியசிங்கமே-பாவியேழையென்
கறையகற்ற வந்தவங்கமே
மருவுமழனி வீசுபொங்கமே-அப்துல்லாகிரு
மைத்தரென உற்றதங்கமே
இருபொழுதும் வாலகவி-கருதிடும் கபிபேமிரு
மருவலர்கள் போற்றிசெய்யுங்-குருவருள்மு கம்மதுவே (நம்பி)

———

பல்பாட. ற்றிரட்டு.

பதம்- இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏது சாகிபே - இருடைசெய்யா
தேது சாகிபே-தயவுவையா
தேது சாகிபே-மனதிரங்கா
தேது சாகிபே.

அநுபல்லவி.

நாத-கீத-போத-வேத
நாதராகிய செய்யிதப்துல்-காதிறுமூ கியித்தீனே. (ஏது)

க. ஆருமில்லா ஏழை-பையல்முகத்தைப்
பாருமிந்த வேளை-துயரங்களைத்
தீருமிகு கோழை-அருள்பெறவே
தாருமிரு தாளை-எனைநல்வழி
சேரும்-ரீரும்-வாரும்-காரும்
சிற்றடியன் மேற்றயவு-வைத்தனுக்கி ரோகஞ்செய்பா (தேது)

உ. வந்தவினை மாற-அனுதினமும்
புந்திமிகுந் தேற-உமைப்புகழ்ந்து
செந்தமிழும் கூற-எனக்கருளின்
விந்தைகளு மீறக்-கவலையினும்
சிந்தை-நொந்து-போந்த-சிந்தை
தீர்த்துவச்சக் காயமாகக்-காத்திரட்சி யாதவிதம் (ஏது)

ங. பூவுலய மேரே-பெரியவர்கள்
காவலான பீரே-ஆதிகட்டளை
ஏவல்செய்யு வோரே-அபுசாலிகு
சிவபுத்ர னரே-வாலகவியின்
நாவே-பாவே-காவே-கோவே
நன்னயமு கியித்தினே-யின்னம்நீர்வா ராதிருப்ப (தேது)

வாலகவிப் புலவரவர்கள்பாடிய பாடல்கள்

மூற்றிற்று.

கோட்டாறு.

செய்யிது பூபக்கர்ப் புலவரவர்கள் பாடியருளிய

சிறுக்ஷேத்திரம்.

விருத்தம்.

திருமகு மூதாய்வென்ற தேசமீ தரசியற்றி
அருவதாய் அண்டபிண்டம் அடங்கலும் கலந்துநின்று
கருவினுட் பாய்க்துளன்றன் கல்பதை வெளிச்சமாக்கும்
மருவபி யுல்லாதோன்றி வரும்அவ தாரஞ்சொல்வாம்.

பதம்-இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருமுகம்மதுநபி வரும்அவதாரஞ் சொல்வாம் -நூலாய்வந்த
திருமுகம்மதுநபி வரும்அவதாரஞ் சொல்வாம்- கபீபாய்வந்த
திருமுகம்மதுநபி வரும்அவதாரஞ் சொல்வாம்-நாயகமான
திருமுகம்மதுநபி வரும்அவதாரஞ் சொல்வாம்.

சரண-அநுபந்த அநுபல்லவி.

க. கருமுகில்தாமரை கற்பகரமுங்
கருணையுறையும்விழி கவினுறுசிரமுங்
தருமமுலவிவளர் திருபைசெய்புரமுங்
தரியலர்க்கரியே னெனவருதரமுஞ்

சந்தனங் குங்குமம்உறை தோளும்-மருவலர்கள்
வந்திறைஞ்சு இன்றமலர்த் தாளும்- நினைங்கருதி
சிந்தியங் கவைகமழும் வாழும்-உடையவர்வை
யந்தனை யொருகுடை யில் ஆளும்-மன்னவரான

நரபதி அப்துல் லாவெனவந்திடு பேர்-நபிமார்ஜெத்தில்
வருகுண விதரணர் விரைசெறி குங்குமத் தாரார்-வாசியிலேறிக்
கருதலர் முடிபொடி படஅரமெதிரிடு போரார்-காகினிலுள்ள
புரபதி களில்அர சதிபதிமக்கத் தாரார்-திருநகரில்

பேரொளி வாம்இற சூலொலி வானது
பேசரி தாயுவ மானமி லாம லிலங்கும்-இவர்தந்தேவி
நாரியர் நாயக மாம்அருள் வீடென
நாலில மேலுரை யாடிட மேன்மை தலங்கும்-அறத்துக்கெல்லாம்

சிரிசை தரயகம் ஆனவர் பாரிடை
தீவினையானது காணும்அடாது தலங்கும்-முகத்தைக்கண்டால்
வாரிச மாமதி ஞானுமே மான்விழி
வார்குழல் காணில்மை மேகம்விண்ணூடு கலங்கும்-இச்சிறப்புடன்
கல்வியராமி ருருத்தங்கணவ ருரும்அன்பிற்பொருந்த-இருந்தனர்கள்
எந்நிலம்புரந்தளிக்கந்தர்க் கெண்ணூற்றெண் பத்தோராண்டின்பிற்தப்

பின்னுமெமக்க

நல்லகரி லேவருமாலைக் கலகத்துக்கோராண்டின் முந்தறஜபுமாத
மூன்னியதெய்திவெள்ளிழுதிரவில்அப்துல்லாதஞ்சந்த-தனிடத்தில்

பொங்கியபேரொளி வங்கணமாகிய [ர்க்
மங்கைகலாமினர் தங்கள்வயிற்றிலேஅவதரிக்க-விண்ணவரோசொ
கங்களின்மாதரே எங்கணும்மீரும்அ
லங்கிதமேசெயுமங்களமுற்றே என்றிறைவிதிக்க-ஏகன்சொலென்று
திக்கள்ஒவ்வாசுவ னங்கதன்வான்அறு
சுங்குறுசாகவே சங்கைபெறத் தானேஅலங்கரிக்க-ஈரகடைக்கத்
தங்கடமாகமபங்கிபுலீசு நடுங்கியேவாய்கவு
எங்கையைவைத்தே தான்முகஞ்சுரிக்க-ஆழுதான்மைந்தர்

வந்தாரே ஓடிமீலந்து விளைந்தகாரண மிபம்புவீரென
நொந்தார் அஜாசிலுமங்கு நடந்தவாறுகள் நவின்றகாலைக
ளைந்தாரே கூடிவருந்தி எழுந்துபாலகர் விளைத்துபோகவ
னந்தோஷ மாயவனெஞ்சம் இடைந்துவாடிட இருந்துசோருவன்

ஆமினர்கன

வின்தானே மாதமதொன்றிற் புலங்கதுதரும் வினம்பினுருத
சந்தாவு பாலகனக்கம் பதங்களுயிலும் இணங்கிடாததி
நந்தாத பேருகவின்று பிறந்தகாலையில் இங்களதீரென
வந்தாய மேகினர்மங்கை சிறந்தமாதம தொண்டிலேவளர்-நபியிதுரீ

சுந்தான்வி ருனகுழந்தை மிகுந்தபேரருள் பெறுங்கிருபாகரர்
சிந்தாத ராஜதன்று கவின்துபோயபின் மகிழ்ந்து தாருமோ
ழிந்தாரே யிரொருதிங்கட் டிகைந்தாளுயர் ஜெயங்கள் மேன்மைய
டைந்தநேர் கூறினர்சிந்தை குளிர்ந்த பாலகனெப்பின்னுல்கபி

இபுருகீமுஞ்

சந்தோஷ மாகவேதிங்கட் பிறந்தாளினில் இறைஞ்சுமாகொலு
வந்தாவு வாழ்வினென்று பகர்ந்துபோயபின் மடன்தைதாயக

செய்யி சபூபக்கர்ப் புலவரவர்கள் பாடியபாடல். கூ

மூன்தோயம் ஆடியேதங்கக் கலன்களாடைகள் பூனேந்துவார்குழ
லின்தூம மேவிருந்தண் அலங்கல்சூடியே எழுந்தாளுவி

கருபாவிற்போய்

வலமதுசெய்து மடந்தையர்சூழ
நிலைதனில்நின்று புகழ்ந்தனர்மீளச்
சிலைதருபுத்தக ளடியினைதாழச்
சலிதனைவைத்து இறைஞ்சியேயீழத் (திருமுகம்மது)

உ. செஞ்சரணிற் புத்திறைஞ்ச மின்னுர்-பயந்துவந்து
கஞ்சமனைக் குள்ளிருக்கப் பொன்னுர்-கனவின்மாதம்
அஞ்சில்இசு மாயில்நபி சொன்னுர்-வயிற்றிலுற்றூர்
பஞ்சதரு வாம்னவர்க்கு-முன்னுர்-என்றுபோயபின்

அறுமதிதனிலுறு கனவினின்மூசாஅன்று-பெரும்பதவி
பெறுமுகம்மதுநபி இவரென அகல்வர் நவின்று-அப்துல்முத்தலீ
பிறை மகனப்துல் லாவைஅழைத்துடன் ஒன்று-சொன்னுர்வாணிபத்
துறைசெயமறுகர்க் ககலெனநவிலவு நன்று-எனச்சென்றுபோய்

மாமதினுவினி லேசிலகாளவர்
வாணிபமேசெய்து ஊர்வரநாடி நடந்தார்-வந்தபுவாயில்
ஆமினாஞர்புடை சூழ்தாவேதுயில்
ஆனவர்போலவே கோமகனுரும்இறந்தார் - அடக்கஞ்செய்து
தாமதியாதவ ரூர்வருபாமினர்
தாமொழிவ்வாறுகள் யாவுமேகூற அயர்ந்தார் - மனம்புழுங்கிப்
பூமகைமாமுகம் வாடிடவர்குழல்
பூழ்தியின்மேல்விழ வேயிருகண் ணீர்சொரிந்தார்-மிகத்துயரின்

நொந்துமிடைந்தும் வருந்துமடந்தையை யுற்றூர்-உறமுறையார்
வந்துவிளைந்த தறிந்தவர்சிந்தை கொதித்தார்-முகம்மதிவன்
உந்திநிறைந்த நலந்துதிதக்தை மரித்தார்-என்றிரங்கியே
பிந்தகெடுந்துயர் சிந்தைமொழிந்துளை சொற்றூர்-மாதுலர்வந்து

தன்பகற்றி போல்வழி சொல்லமன தெளிவர் மாதும்

திங்களுமுளதில்

அன்புறுங் கனவினினிமன்றூட்டஞ்செய் வோன்றூரேதா வூதிக்

திங்களுமெட்டில்

மன்புகழ் நபிசுலே மாலும் அது னன்கினைக்கெப் போதும்

பிரகாரன்று

ஔ

இன்புறுங் கனவிற்சொன் னுர்ஈசாவுமாத மொன்பதி லோதும்
மறைக்குடைய
மன்னவராமென அன்னவரேகினர்
பொன்னனையார்கன வின்னதிலேவின் னேர்களும் அடுத்தார்
அடித்தெங்காளும்
கன்னியர்நாயகி நின்னிடமானவர்
பொன்னகர்நாயக முன்னர்முகம்ம தென்றுரை விடுத்தார்
இவைஆமினர்
அன்னசபாவொடு சொன்னபிறமம
துன்னிமுகம்மதுளன்னவுமேருறித்தவரெடுத்தார்-முன்ஷாமூராயி
நன்னவமாகவே அங்கரோர்நபி
முன்னுவராமென மின்னிறைமக் காவில்வரத் தொடுத்தார்
வந்தப்துல்லாவை
மங்காத மாமணமுஞ்செய் திருந்துவாழ்கவும் வருந்தம்வாசக
முங்கோதை மாதரறிந்து பொருந்துமாமணம் விரும்பினர்கள்வ
ருங்கோலம் ஈதுகள்கண்டு பரிந்தஊருள மடந்தையார்றண்ம
ருங்காமி னர்மனைசென்று புகுந்திடாமொழி நவின்றியாவரும்
வெறுத்திருந்தார்
இங்காமி னர்திருவுந்தி யுயர்ந்திலா இடை யடர்ந்திலா கவி
னுங்கொணு வாடிலஅங்கம் பசந்தகரடிக ளெழுந்தி லாவெனக்
கொங்கார்ச பாவும்வருந்த வளர்ந்தசூல்வலி முதிர்ந்தபோதவர்
தங்காது ஈதுரைபெண்கட் கியம்பிஆள்விட மடந்தையாவரும்
ஆமினர்மனை
அங்கேவ ரோமெனவெம்பி நவின்றவாசகம் அறிந்துமாமயி
லுங்கேத மாகஉடைந்து நடுங்கியேயிழை வினைந்ததேதென
நங்காகி மாதுலர்தங்கட் கியம்பிஆள்விட அறிந்துபோயவ
ருங்கூறி னர்வரவென்றே மடந்தையார்மனை புகுந்திடோமெனச்
சொலக்கருபா
அக்கேபோ னர்வலம்வந்து இறைஞ்சியே துயர்ஈன்றுதாமும
னக்கோடி பிவரமென்று இரந்துஓர்புறம் இருந்தகாலையே
சிங்கார மாமயில் துன்பம் அறிந்துஎதனும் விளம்பவேபெரு
கும்கூல் னேவர்சிந்தை மகிழ்ந்துஆடைகள் பூனேந்துமாதர்கள்
பவஞ்சதாக

செய்யி தபுபக்கர்ப் புலவரவர்கள் பாடிய பாடல். ஈஈ

நறைதரும் ஆமி னூர்மனைசென்றூர்
நிறைமதி போலவர் பாலினில் நின்றூர்
தறையினில் நபிவரு தருணம் இதென்றூர்
இறைமுகம் மதுநபி எனவும் நவின்றூர். (திருமுகம்மது)

ஈ. அண்டமும் புடவிவரை தக்க-வானவர்கூடி
மண்டலந் தனில்இறங்கி மக்கப்-பதிஆமினர்
கொண்டல்மனை சூழ்ந்துநின்று சொக்கப்-பறவைகளும்
எண்டிசை பெருகியொரு மிக்க மகளிர்பூணும்

தமனிய மணிதுகில் கதிரொளிபிரபை பெருக்கப்-பரிமளங்கள்
கமகமெனவேதிசை பெருகவே அருகிலிருக்க-அவ்வேளையோர்புள்
அமைதரு சுடர்வடி வுறுமணியொளிவு குருக்கச்-சிறைவிரித்துச்
சமமனை தனில்வர மிருபயமாக வெருக்க-ஆமினர்முன்போய்

வார்சிறை யேகொடு வீசுமதாலவர்
மாபயம் ஏகிட வேவெயர்வானது நீங்க-மலக்கொருவர்
ஆசமுதானதை யேகுளிரோடொரு
ஆயிழை பாலினில் ஈயவுமேஅவள் வாங்க-வாங்கியேஆமி
னர்கையி லீயவுமேவுண மாதவ
ராயகி சுல்வலி மாறிடவேகவி யோங்கப்-பொன்னெளிவீசும்
நேர்தரு தூயவெண் ஆடையையோர்சுரர்
நேரிழை பாலினில் ஈயவுமேஅவள் தாங்கத்-தட்டத்தோடேந்தி

அக்கவர் செங்கை வழங்க மனங்களி கூர-ஆசியாமறி
யங்கன சங்கதல் மங்கையர் தங்களோ டார-ஆமினர்மனை
தங்கின ரங்கணி லெங்கு நெருங்கினர் சார-ஆசியாஎன்னும்
இங்கித வங்கண பைங்கிளி மங்கையர் சேர-ஆமினர்வலம்

பாகத்தி லிருக்கஇட பாகத்தில் மறியமும் இருந்த-மலக்கொருவர்
வாகுற்ற கரத்திற் கிண்ணமதிற் பாணங் கொணர்ந்தீவர் திருந்த
அதையோர்மாது.
எகித்தய வாகவாங்கி ஈந்திட மினுமினர் அருந்த-ஒளிஉண்டாகப்
பூகத்திருத் தோளணைத்துப் பூவையிருவரும்பொருந்த-அருகிருக்கச்

சித்திர மார்கம லத்தவிசானதில்
வைத்தனர்நானமணத்திடவேசிலமாதரேவல்செய்யக்-கொப்பம்இல்க
மற்றளமாதர் மருத்துவமேபுக
மூத்தினைசேர்கரு பத்துல்லாவின் வடகிழக்காப் தாய்ப

ஜெம்மத்தில்உல்தா.

அத்தலமீது நடத்திருயாமூல்
கொற்றவராக உதித்தனர் நின்தழியாகச்செ வெய்ய-அபித்தாலிய
கத்தில் றமிவுல வற்றிருமாதமோர்
பத்துட னீர்தெய்தி யுற்றிதிவசந்திங்களிராவிற்பைய

மூக்கம்மதுவைப்

பெற்றுரே தாய்மிக்க பயித்துல்லாஇடம் முகத்தைநேர்பட
வைத்தாரே பேரொளியுற்ற சித்தைமேலுற உயர்த்தினர்மெய்த
னைத்தார்சு சூதுசெய்வித்து இதத்தகாலினே மடித்துமீர்கையு
றத்தானே மேலதில்வைத்து வலக்கையோர்விர லுபத்தியேகபி

மூகம்மதுவு.

தித்தாரே கீர்தலேநெய்யிட் டிருக்கவேயிரு விழிக்குநேர்மையி
டத்துய தாய்வளர்கொப்பூ ளறுத்தநேரொரு துடக்கிலாதுசு
னத்தான தேசெய்திருக்க உதித்தகாலமும் வகுக்கில் மீறயி
னாத்தானே சார்கலகத்துக் கதிற்பினேஅரு ளறத்தைநீடிட

ஐம்பதாகாள்ஜ.

கத்தேவாழ் பாழ்குபிர்நச்சு இருட்டையேஅயல் வெருட்டுசோமனை
னத்தேச மானிடருக்கு முழுத்தமாமணி விளக்கதாய்மொய்ப
வத்தினை மானவருக்கு மருத்துமூலிகை யெனத்துன்யாவினி
டத்தேவான்மாதர்களித்து இருக்கஎளொளிபெருக்கவேபி-பிறந்துவா

வற்றூர்ர சாபிதக்க புவிக்குளேஅவ ருதித்தாள்முதல்
அத்தேச பாரிசமக்கள் வணக்கமேசெய மனம்கணூறவே
பித்தா ரஜாவில்ஜலத்தில் இயற்றுமாசனம் அடித்து வீழமொய்
புத்தான தாகவனேத்து முகத்தோடேதலே கவிழ்த்துவீழ்தரச்

சேருவான்கோட்டை

தடமுறு கொத்தளம் ஆனஈ ரேழும்
இடியவின் னலகை புகாதஅ மீரும்
படியுடி லெரிதர விழஅருள் நீளும்
வடிவுறு மேனியின் நானமே சூழும். (திருமுகம்மது)

ஈ. பிறந்த பிள்ளையைத் தாயும் எடுக்க-நினைக்குமுன்
அறிந்திறை ஜிபுரியில்தான் அடுக்கப்-பகர்ந்துரல்
நிறந்திகழ் மின்னுர்தொடக் கொடுக்கப்-படாதெடும்
பறந்துவாரும் என்னுரை விடுக்க-அப்படியவர்

செய்கி தபூபக்கர்ப் புலவரவர்கள் பாடிய பாடல். ககக

மணிமுகம் மதுகபி தமையொளி நிருகரம் நீட்டி-எடுத்துச்சென்று
ஜனமன முலகுன ஜலநிதொறுமுழு காட்டி-எண்ணெய் தலைக்கிட்
டனைவென அதிமண மிகுரச அமுதமு மூட்டிக்-கண்ணின்மையிட்டுத்
தணிபுவி ககன்அறு ஷைவையினும் நபிபெயர் நாட்டி-எங்களும்ஆதி

தூதிற சுல்கலி மாவைவிண்ணோர் சுடல்
சூழ்புவி மானிடர் யாவுவிர் போற்றுதல் பூணும்-என்றேதிகொடுப்
போதில் விண்ணோர்மக ரீயவேகாயகி
பூவை சபாமடி மீதுறவேகபி தோணும்-படிவைத்தார்பின்
வேதிய ராமிற சூலமுதாருடன்
மேலவ ரிரச பாவிட மீறவே வேணும்-றகுமத்தென்று
ஓதிய ஓதைகள் காதிடைதாவவிண்
ணோடெழுவான்படுவான்வனா பார்வையிற்காணும்-ககுபாவிலப்துல்

முத்தலி பொத்த வரத்தை யளித்தரு ளென்ன-இருக்குங்காலே
வைத்திடு புத்தஅனைத்தும் நிலத்திடை குன்ன-விழுக்கருபா
சொற்றன கத்தனெருக்க னெனைத்திற முன்னப்-புகுமாக்கப்
பெற்ற னெனத்தொனி உற்றிடமுத்தொனி மின்ன-பயித்துல்லாவும்
மாதரசாமினுர்தம் மனோகோக்கிச் சூதிசெய்யக்கண்டு-அப்துல்முத்தலீ
பீதெல்லா மறிந்தில்லிற்சென் றேந்திழையாரை யழைத்துக்கொண்டு

அம்மானின்னுதல்.

மீதிலங்கும் பேரொளி விடிந்தபின் னீலயேதென்னூர் வண்டு
குழலியும்ராப்
போதிற்சே யின்றனைப் புகலமகவைக் கொணர்க விண்டு
சொலஎன்சேயை

மேதினி யோயொரு பூதர்கள் காணவொண் ணுதிறீரானென
ஓதினர்விண்ணோர் என்றுரைக்கத் துள்ளச்-சினக்கங்கண்டு
மாதுல ரேனை யேநில்லும்மாமனை சாதுபாலகன்
ஏதில்நும்மைந்தன் பேயெடுமென்றே கின்னச்
சென்றுபோய்ப்பார்க்கப்

பேதிகை வாயினுள் நாதனன்வாள்கர
மீதினி லேகொடு மோதியுறுக்கத் தேகறுக்கங் கொள்ளப்-பதறிமீண்டு
நேதர வாயவ ரீதினூபுரு
மாதவ ரோடிற ஓதியகற்றவே னுமனத்தா னுள்ளத்-தினில்லினைந்து

பலபாடற்றிரட்டு.

சென்றுசெ காவுலநற்ந கன்றிடாதெழு தினத்தன்மாமனே
யின்றுனே சாரஇருந்த பாந்தகாவுனை வழங்கமாமக
வென்றுனை யாகளழுந்த நடந்துபோவர்பொன் மடந்தைமாமுலை
கன்றும்ற சூலும்அருந்த வழங்கினுரெழு தினம்பொன்னூருள.

விண்ணவர்கூண்டு.

குன்றுத மாமணிபைம்பொற் றசும்பிலேபுனல் கொணர்ந்துகோதற
நன்றுய்ற சுல்தலியங்கஞ் சொரிந்துமேனிய திலங்கவேவினை
பொன்றுத வாடைதிமிர்ந்து புகழ்ந்துபோவர்பின் நடந்துமாதுலர்
தன்றுத வீடுபுகுந்து விளைந்தகாரணம் இயம்புவாபெனச்

சொலக்காரணம்.

ஓன்றுலு மாமயில்சிந்தை மறந்திடாதவ ரியம்பவேஅல
தென்றுசே பாலணியிங்கு கொணர்ந்து தாவென இயம்பஆமென
அன்றுயி னூரவர்செங்கை வழங்கவேமன மகிழ்ந்து போவர
கன்றேகுபாவை வலஞ்செய் திருந்து ஆதியை வணங்கியேபெயர்

மூகம்மதென்று-

கின்றேதி மாமனைசென்று சூழ்ந்தை தாய்கையில் வழங்கியேக
வின்றேபோ னர்மனையின்கண் ஆடர்ந்தசேனையோ டெதிர்ந்துகீள்சமர்
வென்றேன் அபிலகபின்றன் மடந்தைபா லெழுதினங்கள் போனபின்
மென்றேற சூலும்அருந்தச் சுரந்தமாமுலை வளங்கினுளினை.

மூற்றும்புவியிற்.

திருவளர் போக்குமூ சாமக வாக
வருதுனை செய்யிதுமூ கம்ம தேக
பெருந்தி உதவின தாலே விவேக
அருள்நபி சீரு வைப்பத மாகத். (திருமுகம்மது)

செய்யி தபுபக்கர்ப் புலவரவர்கள் பாடியது

சிறுக்கீர்த்தா-முற்றிற்று.

பதினுத்தின் புலவரவர்களபாடிய பூஞ்ஜாத்து.

கலிவிருத்தம்.

அலிபதின் அரிலாய்கின்ற அட்சரஞ் சுழித்துவிசிப், பொலிவுறும் இசக்கு தாத்துட் புதைத்துஹே மீமதாய்நின், றலிபெறும் இசக்குமீறி அகதமீம் அருமதான, மெலிவிலலா ஹிபத்துள்மீமாய் வெளிதருமுடி யித்தினே. (க)

பேயலி பதனிற்சேர்ந்து பிரிக்கிமிம் யகுறுதன்னில். லேயுடன் மீம் ஹேயான சிற்றதாம் வலம்புரிக்குள், கேயினுக் கிகுறுபின்றிக் கிளம்பி மிக் தொனிக்குட் கண்ணே, பேயெனும் பக்காவுபெற்ற பேறுளீர் முடி யித்தினே. (உ)

தந்தையுந் தாயுந்தங்கள் தாமரைப் பதமே யல்லா,லெந்தனக்கொரு வரில்லை யிகன்மனத் துயரந்தீரக்,கந்தமென் கதத்தைதாளுங் காணவே காக்ஷியாகத், தந்தருள் கிருபைசெய்வீர் சாகிபே முகியித்தினே. (ஊ)

தவாபுள அமல்கள்செய்யத் தன்னபுசதியாமூடன், ஹவாஹபு சதனிற் சிக்கிக் கலங்கியேயலைந்திடாமற்,றவாபெனும் அமலிற்சேரத்தமியனைக் காருமையா, தவாபதாந் திக்குறுக்கெல்லாம் சாகிபே முகியித்தினே.(

ஜயமணிக் கொழுந்தேயெங்கள் சையிதே முஸ்தக்கீமே,பயலிவனுங் கள்பாதப் பக்தனென் றறியவேதா,னயமிகு ஷம்சுதாத்துள் நடிவிலிற் ருளுய்ந்திற்கும், புயமுக மதையே காட்டும் பூரண முகியித்தினே. (எ)

ஹையென நிசம்பியெங்கும் ஹையுமாய் நிலைநின்றேரே,லையமீதடி மையின்றன் மனதினுட் யோந்தீரச்,செய்புதுக் கிருபையின்னே செப் பினே னுளைத்தனிந்தப், பையலைக் கிருபைக் கண்ணுற் பார்த்தருள் முகியித்தினே. (ஏ)

ஹபியெனுந் தாத்தினுளை கல்பினி லிலைநிறுத்தி, ஹபியெனுந் தா த்துதன்னைக் காணவே காக்ஷிதந்து, ஹபியெனுந் தாத்திற்சேரக் கரு ணை யங்கிருபைசெய்வீர். ஹபியெனு மக்காம் அதனில் காலிறே முகி யித்தினே. (ஏ)

தம்மலி பதனிற்சேர்ந்து தவுலத்துச் செலுத்தநாடிக், கும்மெனுங் கோட்டைக்குள்ளே குறித்தமக் கிரியதான, முகம்மது நாமம் கல்கில் மூடுகவிப் பாலனென், றெம்மிறை புகலும்சைகே யெங்கள்யா முகி யித்தினே. (ஐ)

தெளக்கனு பலிக்கநாடித் தம்மதி லுறவுகூடிப், பௌக்கெனும் பார் வையோடிப் பத்தியே உறாஜதேறிச், சௌக்கெனும் நாருசாடிச் சம்சு தாத்ததனிற்கூடி, கௌக்கில்லா துளுலதாகக் காட்டும்யா முகியித்தினே

றப்பொடி நபியுல்லாதாவ் சகலியம் பேசும்போது,குப்புட னுமதனி றிற் குதுபதாயக் கல்க்குக்கெல்லா,நைப்புறு முமதுபேர் காமமுடியித் தினென், றேப்பிலா விறைவன்சொல்ல வுதித்தயா முடியித்தினே. (ம)

ஸாகிதி னெலிகள்மற்றுஞ் சகலமாய் குதுபி னேர்க்கும், வாகிதாம் கௌதாமென்ன வல்லவ னமைத்தகோவே, ஜாகிலென்றெனைத்தள்ளா மற் றவமுது மக்காமு லாகூத்,தாகிய தெளக்கை யென்னுட் டந்தருள் முகியித்தினே. (மக)

சீனெனுங் கண்ணுடிக்குட் சிறந்ததால் கோலமாகத், தானெனும் வடிவுகொண்டதாசிமா நபியின்பேர, வானெனும் ஸனவுபரியுள் வாயி லித் திறந்துகாணப்,பானெனுங் கிருபைக் கண்ணுற் பார்த்தருள் முடி யித்தினே. (மஉ)

ஷம்சொடி கமர்நுரூமுந் தன்மனு மலக்குஞ் ஜின்னும், உம்பெய ருரைக்கலுற்ரு லுடனது வணக்கஞ்செய்யு, நம்புத லும்மை யென்றும் காடியே யிருக்கும்பைய, லெம்பிழை பொறுத்திப்போ தியக்கும்யா முடியித்தினே. (மஊ)

சபுறில்லாத் தவக்கல்மற்றுந் தவமது தினேயாப்பையல், புவிதனிற் புலம்புமாசைப் புல்லனென் றிகழ்ந்துவிட்டா, லிவணிண்மற் றெருவ ரில்லை யென்றுயர் தீர்ப்பதற்கே, யவையறிந் திரக்கும் கௌதல் அகு லம்யா முடியித்தினே. (மச)

லிபுள துன்யா வெண்ண நடையினு லாசைமீறிப், பொய்தனை மிக வுங்காட்டிப் புல்லரோ டுறவுசெய்து,ஐபுறு சவால்ச்செய்யாம லடிமை யென் றனக்குமுங்கள், கைழுத லதுதக் தென்னைக் காத்திட முடியித் தினே. (மடு)

தாசிமா நபியுல்லாதம் சங்கையா மொசகுக்காகப், பாசிக்கென் றெ னைத்தள்ளாமல் பனுவல்ப னுவதென்னும், ஆசிலா மக்காமின் ஹாலை யடிமையுள் நடத்தல் செய்வீர்,வாசிலா மொலிகட்கெல்லாம் வள்ளலே முகியித்தினே. (மசு)

இல்மத மிகவுஞ்செய்த தோசிகா னைதனுற்றவ்கள், கல்பதின்கிருபை யாலே கஷ்பெற வேண்டுமெல்லாந், சொல்வதற் கொன்றுங் காணேன் றய்யவ ஞெளியிற்சேர, நல்குதுங் கிருபையின்னே ராயக முடியித் தினே- (மஎ)

ஜனது தாத்தவையி னரூபமாய் நிற்றிஜுள்ளாய், ஜனதுஜுவ்வலான அகுமது நபியுல்லாவின், ஜனதாரிபான அகததாம் பொருளேயென் ஜுள், ஜனதாற் காக்ஷிகான அருளும்யா முடியித்தினே. (மஅ)

கைபெனும் பிற்றாவ கலாவத்தின் நிறவுகோலே, மெய்தரும் பா
தைக்கெல்லாம் வெளிதரும் ராஜவாழ்வே, ஐ பில்லா தடிமையாணுமாரி
பாம் பதவிசேரக், செய்யுமே கிருபையென்பால் பெய்யிதே முகியித்
தினே. (ஈக)

பாருல கடிமையானே படிற்றுயர் நீர்த்தேயென்னைக், காருமென் நிரவ்
கிக்கேட்டாற் காப்பதற் கவதியுண்டோ, நீர்மனபிரங்கித் தாத்தினிசம
தான் காலிதர்த்து, பாருதுங் கிருபைக்கண்ணாற் பார்த்திபமுகியித்தினே

குறுபதி லரசுத்தென்னும் கோட்டையுட் புருதச்செய்து, சுருபதி
தாத்துமாயும் சுகமதாஞ்ஜனுபெற்றுக், கறுபில்லர லாபக்காபின் கவ
பதி மாழ்வுசேரக், கிருபைசெய் தருள்வினென்னுள் இம்மத்தே முகி
யித்தினே. (உக)

காதிரு மிலங்கிழித்துங் கண்மணி தாத்துல்லாவே, ஹாதியா பெவர்
க்கும்பாதை காட்டிடு மொலியுல்லாவே, ஓதிய வடிமையாணு முமைத்
தனித் திருப்பதெல்லா, நீதியாய்க் கவுதாக்கு நினைவெக்கின் முகியித்
தினே. (உஉ)

காத்தருள் புரிவிர்கொதுல் அகுலமே கதியென்றெண்ணி, நேத்திர
நினைவினுசை நிதமுமே நுமதுபோதைத், தோத்திர மாகச்சொலலித்
துதித்திட வடிமையென்னுட், பாத்தருள் கிருபைசெய்வீர் பாகிமே
முகியித்தினே. (உங)

லாமது லிக்காவாய்சின்ற தாத்தெனு முருவத்துள்ளே, நாமவனுக
திற்சூராயன் குக்குயினுலே, ஆமெனு மவுத்துவேனே யகியத் திசமை
யென்னுள், கேமமர் நிரமாய்பிற்க நினைவருள் முகியித்தினே. (உச)

முத்தினுள் ளுருவாய்சின்று முழங்கிடுந் தாத்துல்லாவே, யெத்திசை
புகழுமுங்க ளிருபதத் துணையைநாடுஞ், நித்திர வடிமையென்றன்சிங்
தையுட் கலக்கதீரப், பத்திரக் கிருபைக்கண்ணாற் பார்த்தருள் முகி
யித்தினே. (உரு)

தானது மதுபியாகி நாறதா யிருக்குங்காலத், தானெனு மிசுமைமர
டித் தாத்தெனும் இசுக்குப்பொங்கி, யானமுத் தலக்கதான அகுமது
நபியுல்லாவி, னுளினுள் சிபத்தாய்பிற்கு நாறதா முகியித்தினே(உசு)

வல்லவ வவாவினுலே வந்திடு மலுகளுன, சொல்லுமவ் வுயிர்கட்கெ
ல்லாங் நாயகன் முறுவிதாக, நில்லுமென் றிறையோனும்மை நிறத்திய
மதுபேயென், னல்லலே நீக்கியென்று மருள்செய்வீர் முகியித்தினே.

கவாவெனு மாயைதன்னும் காட்டியே மறைப்ப தெல்லாம், கவாவெ
னு மேலவாயில் கடந்தப்பா லறிந்தபேர்க்கு, கவாவவ எல்லாதில்லிக்

காகூபியாம் கழுபதாகும், கவாவெனும் பறுக்கைகீக்கிக் காத்தருண்முடி
யித்தீனே. (உஅ)

லாமக்கா ஞகியெங்கும் ராப்பக லற்றுநின்ற, மீமூலா மேடைவிரி
வைந்தனும் குடியுமில்லா, தாமவட் சரங்களற்ற தாத்தெனும் பொரு
ளோந்காண, ஆமெனுங் கிருபைசெய்வி ராரிபே முகியித்தீனே. (உக)

ஏகமாயிரங்கியெங்கு மிருந்தர சாளும்மீரே, யாகமா யொலிகட்கெல்
லா மருள்பெற வுதித்தஷும்சே, யோகமா யேறும்வாசி யுச்சியுணிறைக்
தனானத், தேகமாம் வாயில்தன்னேத் திறந்தருள் முகியித்தீனே. (உ)

மத்தது ஞாகின்கோலம் வரும்அம்சு கல்பின்கோலம், சத்தது கல்ப
தாகத் தரித்திடுக்கோலமென்ன, நற்றவப் பொருளின் சிற்றை ஈடுரா
னறியத்தங்கள், சித்தம நிரங்கியன்பு செய்தருள் முகியித்தீனே. (உக)

அந்தமு மீறுமில்லா னடங்கலும் கைபதாக, வந்தரு ளுதமத் தென்
னும் வளைந்ததாத் திருளின்கோலங், தொந்தமாய்ச் சுக்குனப்பின்றதுல்
லிப மறிந்தகோவே, யெந்தனே யிரங்கியாளு மேகமா முகியித்தீனே.()

ஆவது மொன்றுமில்லா தடிமையி னுசையாலே, யாவல்கொண் டுமே
துபாத மடிக்கடி புகழுநாடிப், பாவல்செய் திடுமென்சொல்லிற் பகர்பி
மை பொறுத்தெங்காளுங், கவல்செய் திடுவீரெங்கும் காதிறே முகி
யித்தீனே. (உங)

ஆண்டவர் தமக்குண்டான அடிமையின்செயலாற் சொல்லாற்,பூண்
டதோர் பிழைகளெல்லாம் பொறுத்தரு ளெந்தாய்தந்தை, மாண்டவர்
பிழைபொறுத்து வல்லவன் விக்காவிற்சேர்த்தே, யாண்டருள்கிருபை
செய்வி ரகதியா முகியித்தீனே. (உச)

எந்தனக் கறிவுதந்தோ ரிறைகுரு ளெனித் தந்தோர், வந்தனைக் கிரு
பைவைத்தோர் வரும்பொரு ளுள்ளமீந்தோர், தொந்தமாம் இளைய
லார் சொற்பிழை பொறுத்தெங்காளுங், தந்தருள் கிருபைசெய்வீர் சம
தயா முகியித்தீனே. (உஇ)

பதினுத்தின் புலவரவர்கள் பாடிய முனுஜர்த்தி

மூற்றிற்று.

புரையாறு

மீரான்சனி யண்ணாவியவர்கள் பாடிய பாடல்கள்.

பதம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நிறைந்தவொலியே-உமதிருபாதம்-நினைந்து வாடுவனே-எந்நாளும்
நினைந்து பாடுவனே-பொற்பாதம்-நினைந்து தேடுவனே.

அநுபல்லவி.

முறைமையேர்வள முதிரும்பகு தாதில்வாழ்
முதன்மை யொலிமுகியித் தினே மூவுலகெங்கும் (நிறைந்த)

சரணங்கள்.

(அ) கத்தன்முன் கபிபுவச னித்திடும் பொழுதில்மெள்ளக்
கவன்றிடு மென்னவன் கூற-நபி
உத்தமர் மனஸ்தப மிகுத்திடதும் பேரிங்ஙன்
உறங்கிறு சென்றுன் இறை தேறத்-தாய்வ
யிற்றிருக் கைபிலுறும்பூ தத்தைவெளி வந்தடித்தவ்
விடஞ்சென்றீர் காரணக்கள் மீறப்-பூவில்
டற்றபோ தமிர்தங்கு டித்திலீ செவருகோன்பு
வைத்தனர்சந் தாபநிறை வேற-ஷற
குத்துரை கம்மாதுகூட நடக்க-ஜாமி
குற்றிலாவில் உமைத்தள்ளி விடிக்க-நீர்தாம்
குத்பாவில் அவர்க்குமுன் போயிருக்கக்-கண்ட
குறையகற் றித்தொழு தறைந்தீ நிறைவணக்கம்(நிறைந்த)

(உ) வஞ்சகமில் லாவணிகர் வரச்சோரர் சென்றவரை
வஞ்சிக்கறுந் திருஷ்யது தன்ற-உடன்
செஞ்சரணக் கபுசை யெறிந்தீர் சோரர்சிரசு
தெறித்ததத் தொல்வினை யகன்ற-ஒரு
வஞ்சிமகன் வங்கத்தொடுந் தஞ்சவனை முன்போல்வர
வழைத்தவன் நிக்காவில்நின்றீர் நின்ற-உயிர்
அஞ்சவே கொடுபோம்இசு றுயிலெக்கெ பித்தீருடன்
அவ்வுயி ருடையவற்குச் சென்ற-ஷற
கஞ்சியே அழுதுமுறை யிடவே-அபா
பக்கரின் கம்மாமிமேற்கை தொடவே-அவர்
பஞ்சிபோல் இறுக்கில்விழுந் திடவே-மறு
படியு மவர்தான்செய்யும் பிழைபொறுத் தீரடவே(நிறைந)

(க) மந்தரப் புயத்தரச ருந்தவ மிருத்தவொளி
மார்களு முவந்துமறை யோதி-இறை
தந்தபறு லிந்தையுந் தொழும்படி சிறந்தவொருத்
தானதுதப் பாதுநெறி நீதிப்-பிர
பந்தமொடு கந்தருறை சந்தருமி குந்திருப்
பள்ளியில் பாங்குசொல்லு மோதின்-செய்ப
கந்தையதற் காயவன் கரந்தனி சிரந்தனிய
கன்றிடச் செய்துரய சோதி-வளர்

இந்தையின் முனிவகற்றுங் கோவே-பிலால்
செய்பிழை பொறுத்தரய நாவே-புவி
யந்தமுற வந்தகற்ப காவே-கௌதுல்
அருளந் தஸ்தக்கி நெஹலட்சித் தாளுந்தேவே. (நிறைந்த)

(ச) மங்குல்குடை தங்குதின்மு கம்மமுற்ற சுல்பேரே
மாதவ மிருத்துவளர்ந் தோரே-உல
கெங்கணு முளவொலிகள் சிங்கமென வந்தழகி
லங்குஞ்ஜயி லானிற்பிறந் தோரே-நறை
குங்குமம் புயத்தடத் திலங்கும்அபு சாலிகீன்ற
குதுபுல் அகுத் தாபேயொலி மேரே-உங்கள்
பங்கயப் பதமிரண்டென் அங்கஞ்சிர சிற்பதித்துப்
பாடிடநல் வாக்கருளு வீரே-வெகு

சுன்னதேசீர் பகுதாதில் வாழ் வோரே-கௌது
சமதானி முகியித்தீ னீரே-பூர்ண
நிங்கள்வத னக்குருவா னேரே-எட்டுத்
திசைபுகழ் அப்துல்காதி ரெலியேயெம் பீரே (நிறைந்த)

வண்ணம்-இராகம்-புன்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

தனதத்த தானதன தத்தா தனதன தனனு
தனதத்த தானதன தத்தா தனதன தனனு
தனதத்த தானதன தத்தா தனதன தனனு
தனதத்த தானதன தத்தா தனதன தனனு
தனதன தானன தத்தன தானன
தானன தானன தானன தான
தனன தன தந்த தனனு.

அவனிக்கண் மேவுறகு மத்தால் மழையை யருளுவான்.
அறல்சுற்ற வேநெலே விளைப்பான் அடிகண கணைஞ
வெரியப்ப வேபயிர்வி ளைப்பா னுயிர்பரு கிடவே
விரணத்தை யேயினி தளிப்பான் பொழுதுகி லவினுல்
இப்புவி சேரவி ளக்கிடு வானுல
கேழினு மேலுல கேழினு மவான்

அருள்தப்பில் ஆலமினி னேத்தா லெவையினு முறுவான்
அணுவுக்கு ளோடியெயோ ளிப்பான் விரிவினும் விரிவான்
கோடியிற்பல் சிவனேய மைப்பான் மடிபட விடுவான்
நிமிடத்தி லேபலுக வைப்பா னெவண மவணமா
யொப்பிடு வானெரு வொப்புமி லானெளி
வாய்வெளி யாய்மறை வானவு பாயன்

அகத்தி லேயுகதி யத்தாய் வருநிரு நபியே
நலறத்தி லேபரவு முத்தே யகமியப் பொருளே
சுருதுற்று மோகவிறை பைத்தான் முழுதுநல் லுறவாய்த்
தெரிசித்த தாதர்ஷரி அத்தே தெறிலே ஷதகே.
திக்கிறி லேயொரு சொற்கலி மாவுயர்
வார்மறை யேசெறி நீனிசு லாநல்
குறைஷிவழி வந்த குருவே.

அபுபக்க ரோடுமறு கத்தா பருமறை யுதுமா
னவரொக்க வேவரவ ரிப்பா யலியச னுசைஞர்
பாமக்கள் சூழநவ ரிப்பே ரிகைமட மடெனுப்
பதினெட்டு மேளமு டித்தே கொடிகுடை மிடைவாய்ச்
சக்கரம் வேல்கணே பட்டயம் வாள்சமு
தாடணி விறசு காபிகள் சீறி

யொருமிக்க வேபடைவ ரக்கா பிர்களுறு படையோ
டிடவெட்டி யேயிருபி ளப்பா கவெகரி பரிதேர்
நொய்துக்ர மாகவெவ தைத்தே பிணமலே செயிதே
கொடியிற்கு னேபொடிசெ யப்பேய் நரிகழு குணவே
நெக்குடல் காதுக முத்திரு கால்கர
நேர்தலே மார்புகண் வாய்துளை பீரல்

அழியசெந் நீரலேக டற்போ லுறரண களமே
லற்வைத்த போகபிணு ரப்பார் மதிவிடி படவே

நகரத்தி லேயெரு பிர்க்கா டுகளழி யவெதீ
னவமிக்க வாகசு வைத்தே மடிபவர் மூடபோய்
மற்றுள பேர்தமும் மத்துக ளாகவு
மாகலி மாசொலி யேமகிழ் வாகக்
குபிரிருள் கடிந்த சுடரே.

இவடத்தை யேமிகுக சப்பா யவடதி லுறவா
யெவர்கட்கு மேவினையும் வித்தாய் வரும்அரு மதுவே
யிணைவைத்த காபிர்ந ரிற்போ யெரியிலி லுறுவார்
எகினுற்ற தினைய ழைத்தே யெழிலொடு கொடுபோய்க்
கொப்பிடு காதியர் சொர்க்கம காமயில்
சூறுல்தி னுடுற வாழ்வருள் வோரெ

மதிளுற்ற கோயிலழி யக்கோ புரமிடி படவே
வருபுத்து காளிருங் லத்தே யுறவுரு ளிடவே
புவனத்தி லேசுடர் விளக்கோ டழியவெ மிகவார்
புனைமக்க ளோடிதையு ரைத்தே யிபுலிசு மலையவே
கற்புளமாதி னிடத்தினின் மேவியெ
காரண மாவொளி யாய்வரு வோரெ

இளமைக்கு மாகிமுது மைக்கோ விசைஜிபு ரியிலோ
டிறைபக்க லேகியெவ டுத்தே ழிரவையொ ரிரவா
யிருபத்து நான்குசத கோற்பே சிவெவதி ஜயடா
யிளுறற கோவெமன்ன பித்தா லிபுமரு டளார்
சர்க்கரை யாமது ரக்கனி யாங்கதி
ஜாமண வாளரெ சால்பிற சூலெ
இருபதி யுவந்த பொருளே.

கருமைக்க டாபலகு தித்தே குளவிசை விழுவே
கயல்தத்தி யேகையி டத்தே றினகுரு கினமோ
டிகல்கொத்தி யேசிறக டித்தே விசையொடு செலவே
யெதிரிட்ட பாறுகண்ம றித்தே யவையொட ரையாய்க்
கட்டுறு வாழைம ரத்தினி லேவிழக்
காவிடை வானர மோடியெ தாவக்

களியொக்க வேயுரை மைக்கா ரெனவரு கரிதான்
கடியெற்றி யேபழமு டைத்தேர் மடிமிசை யுறுதேன்

மதருக்கு ளோடி வயலிற்போய் நிறையவெ விரிபூ
மனையிக்கு வேய்வீனைகள் முத்தா னதுநில வெனலா
யொட்டொளி யிலகதை முட்டைய லோவென
வோதிம மாவலொ டோடியெ மேவும்

இதுமட்டு மோபலசி றப்பா யிலகிய பொழினு
டெழில்சுற்று மாநகர மக்கா புரமொடு மதினு
வுலகுக்கு மோரரச துற்றே யரசுசெய் யரசே
யொளிவுக்கு ளாடிவரும் கட்டா ணியெமணி யணியே
முச்சுட ரேமன திற்கரு வேமகு
மூதிறை தூதிற சூல்கயி னொ
யுமதுபத மென்க ணருள்வீர்.

கவனப்பெ ணுசைகள்க தித்தே யதுவொரு புறமாய்
கருதுப்பெ ணுசைகளி மூப்பா யதுவொரு புறமாய்
மறுமைக்க ணுசைகண்ம டிப்பா யதுவொரு புறமாய்
மனதுக்கு ளோடியெவ தைத்தே தினமிவை யுறுமோ
மைக்குடை யீர்திரு மக்க மனுவொரு
வாதுட னேகெடி சூதுற வாமொ

வொருலைப்ப டாமலெவ டிக்கோர் பலபல நினைவா
யுளமிக்க வாகவெயு லைத்தே கலைதவ றிடுமோ
கலகக்க ணுசையெக விற்றா னுமதடி யவனுன்
கனையெற்றி யேறியெயி மூப்பேன் கழலினை தருவீர்
கத்தூரி வாசம ணத்தவ ரேயிரு
காதுக ணுசிமெய் நாவிது தீது

கலவிச்சொ லாலதியு வப்பா கிடமிரு செவியே
கசடிற்க ருமெனு முருப்பா வைகளுறும் வினையே
சரசப்பெ ணுகவெயி டுக்காய் நமசவ ருடனே
தருவிச்சை யேகொளவு ரைப்பா ருரையினின் ருசியால்
மூத்திரை மேவுபு யத்தர சேவினை.
மோகம தாய்வரு வாரதி னுலை
அறநெறி குறைந்த வசடேன்.

கருமப்பொய் கோள்குறைப டித்தேன் கனிமறை படியேன்
கபடப்பல் லோரிடமு காத்தேன் கருணைக ளுரையேன்

அலைவுற்ற பாகிமதி டித்தே னபயமெ டிடியேன்
அடிதொட்டு னேவலியொ ழித்தேன் விலகலி யொழியே
னற்பற லீதுசு னத்நிலைவ மீதுக
லாவினை யீதுக ருமிமை நீதென்

நதியச்சொல் லோர்சொலெய ழித்தேன் மனமுற டொழியே
னவிர்கட்பெ ணூர்தமைய டித்தே னலரடி யடையே
னுலகத்தை யேமிகநி னைத்தே னுயிர்நிலை நினையே
னுரிசைக்கு ளேமிகுதி யுற்றே னெருபசீ தொன்றே
டுட்பறு லாறுபு நப்பறு லாறையு
மோதறி யாதொரு பாதக னுகிக்

கசதுக்ர சோடசெ கித்தேன் குருமொழி நினையேன்
கருதிக்க ணுடையைய லர்த்தேன் மருவிய மூறைபோ
லுமைநித்யம் நூகினில் நினைப்போ ரினைகத மனையே
னுலுவைத்தி லேன்வழி புகச்சேண் டொழுகை முதலிலே
நுக்குவி லேயக்கி நுப்பினி லேநிலே
யானதி லேசுரு தானதி லேபல்
லசதிக ணிறைந்த வடியேன்.

தவமிப்ப டியெநிதம் விட்டாற் பெறுவய னெவையே
சரணத்தை யேயினித ளிப்பீர் நலநினை வருள்வீர்
முகவட்ட மேனிமுழு தைத்தா ளெளியிடு கபியே
முகன்முஸ்த பாவெனவு தித்தே வருமுக மதுவே
முட்டனி யானரர் துட்டனி யானற
மூடனி யரன்சொல்லும் பாடலி லோதும்

நரிருக்கல் போலவெரு னாத்தா லிரவுவி டியுமோ
நலனுற்ற சேவல்களி னைத்தா லிரவுவி டியுமோ
மருண்மிக்க வாவலன்ப டித்தேன் மனதிருள் விடியேன்
மறைமுற்ற மேபடிய வைப்பீர் அலிபிய லருள்வீர்
வைப்படி பீர்மறு மைப்புடை பீரிரு
வாலிப மாதொடு வாலிப மேற

சாமச்ச மேபொலுல கத்தே வதுவையெய் கபியே
நடைதட்ட ருமலெற டுப்பீர் துலைமைக டருவீர்

நாகத்த தாடைபெது டைப்பிர் பிருதவி சுறலே
யழுறறெள லாலையெகொ டுப்பிர் னனின வதனமோ
நட்பின சேயென்ம வுத்தினி லேசொல
நாவினி லேகலி மாவருள் வீரெ
துரகம துறைக்க துறையேன்.
சுரியொத்தி டாதவரு கிர்க்கே முகமதி யிணையோ
சலதித்தென் னீரருவ ருப்பா கிதிதுளி பிதழா
ரெழுபத்தென்னுயிர மணிப்பூ வியிரெழு பதினு
பிரமச்ச மீறுவள கத்தா ரெழுபத துகிலா
ரச்சுவ மேறிந டத்திடு வாரெதி
ராய்விடி வாரெதி ராயவரு வாரெ
மகிழ்சொர்க்க வாளரெயு மைத்தான் மருவி யிணையவே
வரவெத்தி நாளெனவு ரைப்பார் மயலொடி கொடுபோ
யணிமுத்து மாலிகையில் வைப்பா நிருமனை யிடுவார்
கெலலக்கெள தாற்றிலும்வ ளிப்பா ரருகிய முலேமே
லப்புச லாத்துட னெதிதிடு வார்பதி
னுறது மேவுபன் னீர்வய தான
சரசப்பெண் ணேர்கலே யிணைத்தி ருபிருமொ ருயிராய்த்
தழுவிச்சை யோகமெகொ டுப்பார் சினேயுண விடுவீர்
மிகமெய்ச்ச காயனெளி வைத்தான் வெளியினில் விடுவான்
வெயிலிற்கண் ணுகவெகொ டுப்பா ரதிவித விதமாய்
மெத்தவெ லாமும் மத்துகள் கூடியெ
மேவியு லாவியு லாசம தாகச்
சுவனபதி தந்து தவுபா. (5)

மீருன்கனி யண்ணுவி யவர்கள்
பாடிய பாடல்கள்
முற்றிற்று.

இ ஃ து

காயம்பட்டணம்.

சாமுகயினர்லெப்பையவர்கள்குமாரர்

உதமானயினர்லெப்பைபுலவரவர்கள்பாடியபாடல்கள்.

விருத்தம்.

மதிநில வழைத்தோர் வாரார் மாலைத் துள்ளோர் வாழ்த்தும்
அதிவித குறைஷியோர்கள் அரும்சர வாத்தையோதப்
பதிபுவி டுங்கச் சொர்க்கப் பவனியுல் லாசமாக
அதிபதி களுக்குமேலாம் அதிபதி வாரார் வாரார்.

பதம்-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதிபதி வாரார் - சகலலோகர்க் - கதிபதி வாரார்-மிக
அடருங் குபிர்முடி-யிடற வெண் கரியேறி. (அதிபதிவாரார்)

அநுபல்லவி.

அதிபதி யெவர்க்கும்இக் கதிநிதி வளமக்கத்
தாதி பதியாயொரு ஆதிநாதனருள்
மதிமந்த்ர முதிர்சந்த்ர வதன விதமணிகர்
மதின நகர்வாழுகு மதுமுகம் மதென்னும். (அதிபதி)

சரணங்கள்.

(க) பேரி கவரிசின்னம் சிறுபறை யொடுகெடி
பிடிகள்அதிரக்காளந் துடிமூர சதிரவே
தாரை சல்லரிகொம்பு தவிலொடு கைத்துடி
டக்கா உடனேடங்கா எக்காளக் தொனிக்கவே
சங்கித மேளம்-இன்னாரம்வீணை
தங்குகைத் தாளம்-அதிரூபசை
பூரி முருடுபம்பை சச்சரி பரிதித்தி
புவனம் அதிர்சகாரா கபுவத்து முழங்கத்துக்
காரி மண்டிடக்கர தந்து தந்துமிவேணு
தம்பு ருடனேதெய்வ சம்பையர் கவரிவெண்
சாமரை போடக்-கட்டியங்கூறக்
காம்போதி பாட-இருபுறமும்
சீரிலங்கிய செங்கக் கொடிகள் குடைகளொடி
ஜெகசம்பரக் குடையது வெகுசம்பரத் தடனவரத்

உதுமானியனர்லப்பைப் புலவரவர்கள்பாடல் கசல்

தாரிலன் னியவே ரத்ந மணிக்காளாஞ்சு
சம்டமாய் வரஆல வட்டஞ்சந் திரனேப்போற்
முத்தியர் பிடிக்க-விண்ணவர்களா
லாத்திப தெடுக்க-வானவராடத்
தேரணி கடகரி கவனவெம் பரிகலாள்
சேனைத் திரள்கள்வரத் தர்ணமன் னவர்சூழ
ஆரணம் விளக்கதீ னேசை முழங்க வானேர்
ஆமீன் ஆமீனென்ன மூமீனுயகமான. (அதிபதி)

(உ) சொட்டை பட்டயக்காரர் தெறிவில் வாயுதக்காரர்
சொருகும் வல்லபக்காரர் உருவும் வல்லயக்காரர்
கட்டாரி கதைக்காரர் கதத்த சக்கரக்காரர்
கவண்கல் லாயுதக்காரர் சவளக் கரிக்காரரும்
கணைகள்சிங் காடிவெங்கதிற்சூடி
அணைந்துபொற் றேடி-மின்னிடுங்கோடி
பட்டா பரிசைக்காரர் பசும்பொன்கே டயத்தோடு
பதினெட் டாயுதந்தாங்கி எதிரிட் டவரையோங்கி
வெட்டிப் பிளந்திரண் களத்தின் மருவலரை
விருந்திடு குவர்காகம் பருந்து களிக்கச்சூர்
விருதுகள் கூறி-விண்ணிலிற்றவுங்
குரகதம் ஏறி-வரவும்இந்த
அட்ட திசைபுகழும் அபூபக்கர் உமறுது
மானும் அலியும்வெகு மானர் அசன்உசைனும்
மாட்டார் குங்குமமாலைப் புயத்தார் அசகாபிகள்
மடங்கல் எனவேகிறித் திடங்கொள் வாசியில்ஏறி
வருமவர் கெடியும்-வானவர்தீன்
அவர்கள்சந் தடியும்-மிகவாவே
அட்டலட் சுமியும்வந் தடிபணிந் திடமறை
யவர்கள் புகழவின் ணவர்கள் மதிழஇறை
கட்டளைப் படியொகி கடினில் ஜிபுரியில்
கருதி யுரைக்களங்குஞ் சுருதிப் பயிர்விளைத்த. (அதிபதி)

(ஊ) வங்கர் கலிங்கரொடு வடுகர் குடகரும
ராடர் நிடதர்சோழர் கேரள தொடலாடர்
கொங்கர்குந் தவங்கர் கூச்சரர் கன்னடர்
குச்சலிய ராஜபுத்ரர் தெட்சண ரச்சுதராயர்
குவிந்தபொற் தவிட்டெல்லாம்

இங்கிலீசர் வலாந்தீச ரிசுப்பான்யர் பாரீச
ரீசர் கிறிஸ்தர்புறுத்திக் கீசர் புருஞ்சிசர்
கெல்கர் மணியாரு மணியர் மகதர்சீனர்
இனமிகு வலிகொண்ட இனமொடு புகழ்கண்ட
ஜெயதில்லி தேசர்-தென்னர்கே
கயதேச வாசர்-யாருவதேசர்
சங்கை பெருகுங்காகிர் சறறு மிசுறுஷாமேர்
சாற்று மஷாரிபெமன் போற்றுறூம் பஷநரும்
சிங்கர் ஹபஷாதேசர் இமசுக் குடன்அறபு
தேசர் பதினெண்சாதி ராஜர் பணியவெற்றி
ஜெகமெங்கும் புரக்கக்-குபிசன்அபு
ஜகில்மூகன் கருக்க-அருள்பெருகும்
கற்சுல் அழைத்தும்மதி அழைத்தும் நதிஅழைத்துங்
கயலை அழைத்தும்அதி ஜெயங்கள் விளைத்தும்இறை
சங்கைக் கலிமாவினை வீதைத்து முளைக்கசுமான்
தழைக்க இசுலாம்பயிர் விளைத்த மகுமூதென்னும். (அதிபதி)

(ச) அகிலம் புவனம்வா னுலகம் இரவிமதி
அறுசு குறுசுலௌகு வரிசை கலம்சுவன
நகாரா கதிருடென் னாகு மலிகடலும்
நதியும் நவமணியும் நிதியும் பலவகையும்
நசர்கள்ஜின் கணமும்-படைப்பெவையும்
சுரருமி ரணமும்-படைக்குமுன்னுல்
அகதர யுகதாயகு யதுமுகம் மதுவாகி
அரசர் ஆதம்வழியில் குறைவி தங்கள்கினையில்
முகவஜி காராஜர் செயஹாசிம் சேய்அப்துல்
முத்தலி பகமகிழ் அப்துல்லா மகாரூஜர்
முறுசலின் களுக்கும்-நபிகளுக்கும்
அறபிதங் களுக்கும்-நாயகபதி
மருஷர் வெளிவில பேரும் அழுதழுது
மயங்கும் பொழுதுகண்டு கயங்காதீ ரெனவிண்டு
சகல பாவமும்பொறுத் திறைமூன மன்றுடித்
தடத்தில் முல்கின்பாலங் கடத்தி கவுலல்க்கவு
தறுசீ ராட்டி-சுந்தரஇஸ்த
புறக்குடித் தாட்டிப் பணிகள்பூட்டி
மகுமூ தாணைமீதும்மத் தெலரும் வரவேவிசு
வாசர் பவனியுல் லாசம் வரும்பொழுது

மிகமகிழ்க் நிறையருள் விருந்தருந் தவேதரும்
வேத ரதிகமகு மூதர் சகலலோகர்க். (ஆதிபதிவாரார்)

பதம்-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நடந்தேதவ நீதம தாமையா-மிகு முசுக்கள்றுநீர்
நடந்தேதீ வெகு புதுமைதா மையா.

அநுபல்லவி.

நடந்தேதவ நீதமதாமக்க-ஙகர்வளர்செய்யி தகுமேதென்றும்
திடந்தரும்ஆதி யொருவன்கிருபை-செய்ய தினவ ருய்ய நீரன்று (ந)

சரணங்கள.

க. நெக்கும்மமலான் மாதமொன்பதாம்
தெதிசன்னிர வெய்தியேசபா
மறுவாவிற்றொழு தறக்கும் போதன்றே-ஜிபுரீல்அடித்திறை
வரச்சொன்னலும்மை அறுவின்மீதென்றே-அழைத்தேதகும்பொழுதும்
நறவர்மீக்காயி லுடன்றுக்காயிலும்
தரங்கங்கூடக்கொண டிறங்கவ்வாசியின்
குறையறப்பேசி வரும்புரூக்கின்மேற்
கொண்டு காரணம் விண்டு கீரப்பால். (நடந்த)

உ. இன்புறும்பள்ளி பைஇத்துல்முக்கத்தி
கிடத்திறங்கியே படைத்தோ னருளால்
அன்பியாஅன பேரையும் தொழுவித்தே-நயிமார்கள்புகழ
இன்பமார்சொர்க்கப்பா லுண்டருள்பெற்றே-விண்ணிலேறம்பொழுதே
உம்பர்படிக்குப் படிவந்தாலத்தி
யுவந்தெடுக்கவே மகிழ்ந்தபடிகள்
ஐம்பத்தையும் கடந்துவானகத்
தறைந்தும்வாயம் நிறந்த தும்அப்பால். (நடந்த)

ங. வானகத்தநி ஜயமுமலக்கல்
மவுத்தைநபிமார் தகுத்தைக் கண்டெழு
வாணியுங்கடம் துயர்பூங்காவிலே-இறைபைஇத்துல்மகு மூ
ருனதும்நர கேழுக்கண் டேகியே-ஜிபுரீலெடித்துத்தான்
சேனைவிட்டெழுந் தெழுபதாயிரம்
திவசம் தூரஞ்சென் றிவரவெண்முகில்
ஆனதுக்கரு முகிலுமேவர
ஆதையுஞ் சொர்க்கப் பாதையும் கண்டுகீர். (நடந்த)

(எ) அத்தரத்தொளிர் சிதறத்துல்மூத்த
ஹாவுஞ்ஜிபுரீல் மேவுங்கலமுங்கண்
டிங்தெனுஞ்சிக்கா சனைக்கண் டேகியே-பெருங்கடலின்மீக்காயில்
முத்துமிசுரு பீல்முன் பாகியே-அறுஷேறும்பொழுது
கந்தரப்புய கபீபேகபுசைக்
கழற்ரு தேறுமென் றழைத்தான் அறுஷிற்
பிந்தமகுஷர் வெளியிற் பெருமை
பேச வேமனங் கூசாம லேறிமுன். (கடந்த)

(ஞ) தாளமாணிக்க மரகதம்சுந்துல்
தாலும்பலவஸ் தாலுமே திரைகள்
இருபத்தாரடிக் குபர்ந்திரைசென்றே-ஒளிவிளங்கத்திரைகள்
ஒருவலைக்கெழு பதினுயிரங்கண்டே-அதினிடையின்தளமே
திரைக்குத்திரையைஞ் ஞூறுவருடங்
திருந்தவுண்டது மகிழ்ந்துசென்றிறை
ஒருவன்திருமுன் முடிகிப்பேசியே
உவந்த தம்மன மகிழ்ந்தோ ரிரவில்- (கடந்த)

(சு) ஆறுமாதம்நன் னேன்புந் தொழுகை
ஐம்பதொருத்தென் றெம்பிரான் சொல்ல
மாறில்ல'ஞ்முன்பு மிகமன்றுடியே-ஒருமா'தம்நோன்பைந்து
நேரந்தொழுவென் றிறைமுன் தேறியே-வெகுமானம் பெற்றநல்
ஈறில்லான்திருத் தூதரேமக்கத்
திறைவரப்துல்லா தருங்குமாரரே
பாரெல்லாம்புகழ் நாதரேதிருப்
பாத ரேமகு மூத ரேஅன்று. (கடந்த)

பதம்-இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மகுமூதர்க்கும் ஆசியா மறியமுக்கும் கல்யாண
மணக்கோலஞ் செய்யுகுவார் * பாரன்னமே-கல்யாண
மணக்கோலஞ் செய்யுகுவார் பாரன்னமே

அநுபல்லவி.

அகதானவனேஅல்கம்து வில்லாகி-நெப்பில்
ஆலமீன் அற்றகுமா னிற்றகிம்-இன்னம்
ஆலமெல்லாம் வடைத்தாயா
சாலுமற்றகுமா னவனருளால். (மகுமூர்க்கும்)

உதயணனிஞர் லப்பைப்புலவரவர்கள் பாடல் கதிக

சரணங்கள்.

(க) ஆதிநாயகன்பிரு தவிசின்முன்னுள்-செய்பி
தகுமதர்க்குய் கல்யாணஞ் செய்யவென்றே
சோதிப்ர காசமார்வெண் டாளமொன்றுல்-ஒரு
சுவர்க்க மமைத்ததாறுல் குல்லில்வைத்தே-அதின்
சுற்றுமதிளெல்லா-மரகத-ரத்நவபிரமால்-நிலைபவ
ளத்தினரணெல்லாம்-அநிகவி-சித்ரப்பணிகளால்-அதையொளிர்
சூரியப்பிர காசமதாயலங்-காரித்தனன் வானவர்நிபுரீல்
சுடருற்றெழில் சேர்சுவ ணனைதக்-கடிகக்கொடி நீர்வருவீரென
இடமெத்தல மோஅறியேனென-இடமுற்றம ரோர்பதிகொடவர்
தற்றிறையோன்சமு-கத்தெதிராகவே
வைத்தனரோகல-றத்தில்குத்தூசினில். (மகுமூதர்க்கும்)

(உ) தத்தவமகுமூ தென்னும் வெள்ளாணமேற்-றங்கத்
தாளாலணிந்து ரத்ந ஹவுதாவைத்தே
முத்துவடம் கொடுசே ரலங்கரித்தே-இருபால்
முழுமாணிக்கத்தாற் கிளிக் கூண்டும்வைத்தே-ஆகி
முத்திணாகபியையோர்-சுத்துசு-இஸ்தபுறக்கினுல்-அலங்கரித்
தத்தரிகமேபூண்-டொளிசெறி-ரத்நமவுலிசேர்த்-தமசர்கள்
மூர்க்கத்துட னேகவுதாவினி-லேற்றித்துணை யாய்ரூபிருபால்
மூறையுற்றிடி மாமயில்-ஆசிய மறியத்தையு மாமணவாடைகள்
செறியத்துகி லாபரணடைகள் - பிறியத்து னேபுனைந்தேற்றியே
மற்றமரோர்கள்து ணித்திடயானையின்
மஸ்தகமேறிடத்துவர்ஜிபுரீல். (மகுமூதர்க்கும்)

(ஊ) கரடக் கடகரிக்கொம் பதிலும்மத்தோர்-ரத்நக்
கானகஞ்சு காசனத்தும் வீற்றிருப்பார்
திருநபி மாரும்அம ரோர்திராஞ்-சுற்றித்
திட்டமாய்வர வானோர் கட்டியங்கூற-அணியணி
சிவிகைவருதலும்-நவமணிக்-கவிகைதருதலும் - இருபுறம்
கவரிவிரிதலும்-கொடியுயர்-புவனமறைதலும்-அரிவையர்
சீரொங்குமலங்கித ராகசங்-கீதங்கள்முழங்க விண்ணோரவர்
தெருவெங்கு மரங்களெல்லாமலர்-சொரியுங்கனியுங்கமழ்வாசமுங்
குருவின்குல மிங்கித மாவிசை-பெருங்கலி மாமறையோதவே
திக்கிறிஞ்சே சுவர்க்கநன்மாதர்தெ
ருக்களுலாவு திருக்கலியாண. (மகுமூதர்க்கு)

(எ) பந்தரிடவா ரெங்கும் அலங்கரிப்பா-ரத்நப்
பசம்பொற் குடம்வைப்பார்பனி நீர்தெளிப்பார்

சந்தப்பூசுவார் தம்மைச் சிங்காரிப்பார்-பூரண
சந்த்ரனெனவே தெருவில் வந்துநிற்பார்-அடியடி
தையலே யிவரா-னெனவொரு-தாய்யவனிதை தா-தப்துல்லா
செய்தவமகவா -மிவர்பெயர்செய்யிதகுமதா-மெனமொழி
சாற்றித்தரளத்தின லாத்திட்டியர்வொடும்
வாழ்த்திப்புகழ்ந் தேசொரிவாரினம்
மவமிக்க சுவர்க்க முலாவியே, கவுலல்க்கவு தர்க்கையேயொரு
நவமிக்கம ரக்கலமேறியே, பலவிக்கழ காயொருமீது
தாந்தனின்சூரு கலத்தருள்வாச
விருக்குமுன்னதி தருந்திருக்காட்சி. (மருமூதர்க்கு)

பதம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

ஜெகத்திலுளமா னிடாரிலுமா-னிடாரிலும்-ஆதி
ஜெயப்ரபூபா - காரணஆதி
ஜெயப்ரபூபா - தேவாதிதி
ஜெயப்ரபூபா.

அநுபல்லவி.

சுகிதபதிமக் காகரினின்மதி
துதிசெய் திறைஞ்சும்அகு மதமுஸ்த பாவேஇத்த- (ஜெகத்தி)

சரணங்கள்.

(க) சுத்தனித் தனைத்தையும் அமைத்திடத் தரளமணிச்
சுத்தம்வைத் துலகனது தாத்தின்-இன்னங்
குற்றமற்ற தெப்பவன் அனைத்தையும் படைத்தானிறை
கொத்தலங் திறந்தமலக் கூத்தின்-கவ
ரத்திரத் துதித்தமயி லேத்தரிக்க வைத்தான்ஹ்ல
றத்தெனுஞ் சிறந்தஜப நூத்தின்-இன்னம்
சித்தமுற் றினத்தறி வுரைத்தனன் திருத்தமச
மிதெனுங் திருத்தல்லா கூத்தின்-றின்ற
நித்தில மயிலதை முன்னுலே-இறை
நிறுத்தி வைத்தத னுலே-தெரி
சித்திடம் பயந்த வேர்வை யாலே-மற்ற
தெவையும் படைத்தானிறை யபிபொருட்டாலேயித்த ()

(உ) கனலுற் றெழுந்தமுகில் நிழலிட் டிடத்தினமுங்
கருணைத் தவம்புரியுல் லாசர்-இன்னம்
மிகமஸ் தருந்தியல்னே விழியைத் தடிந்தவனே
விளங்கத் தருந்தரும ராஜர்-விறல்

ஊதுமரனயினூர் லப்பைப்புலவரவர்கள் பாடல். கந்தர

ஈகனைத் தொடர்ந்திலனே வரவைத் திடுக்குணமன்
னலவும் நெழுந்தகரு ணைசர்-ஒரு
நிகரற் றவன்றிருமுன் வசனித்து வந்துவெகு
றகுமத் தடைந்தவிச்வாசர் வரு
மகுஷ நெனும் வெளியில் நாளை-நின்று
மறுகு மானிடர்தலை மூளை-வெந்து
சகல பெயரும்அழும் வேளை-யாளும்
சபிகுல் முதுகபினே யெவரினு மேழையிக்த.(ஜெகத்தி)

(கூ) மங்குலேழ் ககனதனை யுங்கடந் திடுஞ்சிரசும்
வங்கண மிலங்குஞ்ச சோதி-செழுங்
திங்கள்ரிக ரும்வதனம் பங்கயக்கால் கண்டவர்க்குச்
செம்பொனுல கீவானிறை யாதி-இரு
சென்கர முகிலேரிக ருங்கருணைக் கண்ணமுதஞ்
சிந்துமறை வாய்மொழியின் மீதில்-நறை
தங்கிய கதந்தரணி யேழையுங் கடந்தவர்மெய்ச்
சாயையுன் காணுதே அவர் மீதில்-இனி
எங்களிற சூலயரம் யாருங் - கண்ட
திவ்லியே ரும்அம சோரும்-பிர
சங்கமலர்த் தாளடியெல் லோரும்-வைத்த
தாயுமிறை யருள்மூத் திரையையும் யாருமிக்க (ஜெக)

ஊ. ஏத்தலத்தி லும்முயர்மக் கத்தலத் துதித்திறைவ
னேத்தொழு திறைஞ்சுமுப காரர்-எங்கள்
அப்துல்முத் தலீபுதவு புத்திரசம் பத்தரெனும்
அப்துல்லா தவத்தருள் குமாரர்-மிகு
ஈற்றவத் தரம்பையாமி னத்துவந்த பாலர்மதி
னத்தர சிருந்தருள்சிங் காரர் வெகு
சித்திரத் தமைத்தசுவ னத்தலத் துலவுமதி
சித்திரப் பவனியபலங் காரர்-இன்னுந்
தத்துவத் திமாமூல்முத்தக் கீமரம்-காட்சி
தரும் செய்பிதல்முறுச லீனும்-இன்னு
மற்றநபி மார்களுக்கி மாமரம்-இறை
மகுபூ பனபேரினுங் கைதில் அனுமாமித்த. (ஜெக)

பதம்-இராகம்-தோடி.-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாக்யவானீ ரெனநம் பினனீ-ரெனநம் பினன்பொற்
பதமெங்காளு-நம்பினன் பொற்- பதமெங்காளும்

அனுபல்லவி.

ஆக்கமான சலாபரே சுல்தானுல் ஆரிபேசெய்யி
தருமதுல்க் கபிறென் பீரே. (பாக்யவா)

சரணங்கள்.

க. எத்தனே கோடியடிமை யென்னேப்போ லானலும்பி
யிருக்கிறே னுங்கள்திருத் தாளே-பையல்
மெத்தவும் பெரும்பாவிநா னதனலுங் கள்பதத்தை
விரும்பிப் பிடித்தேனிந்த வேளே-செய்த
குற்றமெத் தனேயானலுங் தேவே மனம்பொறுத்துக்
கொள்ளவே கடனடிமை பேழை-இன்னம்
சற்றேசித் தம்மிரங்கியெள் ளத்தனே திருக்கடைக்கண்
ணேத்திறந்து பாருமினி நாளே-கல்ல
உத்தம குணப்பூவே வாரும்-எனக்
குதவி யில்லைப்பூவி வாரும்-உங்கள்
முத்திரைப் பதத்தினேயைத் தாரும்-தந்து
முழுதும் ரட்சியமார்க்க வழிதனிற் சேரும். (பாக்யமா)

உ. தம்பதீ னெனவேரும் மையலேரட் சிப்பதுங்கள்
தங்களுக்கி தெவ்வளவு சூசும்-பூவில்
எம்போற் பெரும்பாவிக்கோ ரளவிற் கிருடைசெய்தால்
தின்றனக் கதுவேசம ராட்சம்-காரும்
வம்பனிபு கினடைய வஞ்சனே யெனும்புவியில்
வாழ்வதுவே மஞ்சளது பூச்சம்-மிக
நம்பின னும்மைமுழுதும் அதனு லருள்புரியு
ரனின மலர்ப்பதத்தின் மோட்சம்-கல்ல
செம்பொனுல கோர்புகழும் பீரே-எங்கள்
செய்யிதே தவத்தின்முதி யோரே-இந்த
அம்புவி தனிலுமது மேரோ-சொல்லி
அடிய னிடேறும்படி யருள்புரி வீரே. (பாக்யவா)

உ. தந்தைமுது கென்பினி லிருந்தமுன் சலாத்திற்குனை
தந்திடுக் காரணவதி ஜெயரே-வெரு
விந்தைவிந்தை யாகவன்னே புந்தியு லிருந்தறிவு
விஸ்தரித் தனைத்தருண மேரோ-மிகச்
சிந்தைகொ திருந்தவரா தினநாற் பதுபெயரைத்
தெரிசித்தே டேறுங்கிரு பாரே-வெரு
சொந்தமிவ ரென்னுடைய மருமு பெனவேயிறை
சொல்லியே யனுப்புங்கரு ணாகரே-இனி

உதமாணயினர்லப்பைப்புல்வரவர்கள்பாடல். கடு

எந்த விதமும்பையல் மேலே-மன
திரங்கி ரட்சியுமொருக் காலே-நவில்
சந்ததமு முங்கள்பொருட் டாலே-பையல்
தலைப்பெற வேண்டுமும தாதவியி னுலே. (பாக்யவா)

ச. உறுசுக்கு மிக்கதலம் வரிசைக் கினைக்கமுமுல்
உபைதா நகர்க்கணின்வாழ் வோரே-கல்ல
குறைஷிக் குலக்குரிசின் முறுசல்க ளுக்கரசு
நிறசூல்க் குவந்தபோ னுரே-வளர்
அறபுக் கரைக்குமிக்க இறைவர்க் கிறைகௌதுல்
அகுலம் மகிழ்மருகர் கீரே-மற்ற
வறிவுக்கு மிக்கநெறி நிறவர்க் குரைக்கும்அபுல்
அசனலி மெய்க்குஞ்செல்வ னுரே-நல்ல
நிறைசே ரமூதருண கீரே-எங்கள்
நினைவின்படி யேதரு வோரே-புவி
யாசர் புகழுமக மேரே-சுல்த்தானுல்
ஆரிபே செய்யி தருமதல்க் கபிறென் பிரே. (பாக்யவா)

பதம்-இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இரங்கும் இதுசமையம்-எழையென் றென்னை யுய்யுந்
தயவு செய்யுங்-கிருபை வையும்
எழையென் றென்னை யாளும்.

அநுபல்லவி.

மருவளர்பூம் பொழில்குழும்-பகுதாது ரினில்வாழும்
வரராஜர் வணங்கிடு வேதரே
பாராஜர் பணிந்திடு பாதரே
நராஜர் மகிழ்ந்திடு நாதரே
துரைராஜ ரெனும்அபதுல் காதிரே. (இரங்கு)

சரணக்கள்:

(க) அன்றொரு பாலனிறந்து-அன்னோதா யழுதுவந்து
விண்டதால் மனமகிழ்ந்து-விண்ணவர் தனைச்சினந்து
சென்றெ மலக்கல்மவுத் தாவியைக்
கொண்டேகும் அப்போதினிற் கூவிய
கன்றேபர தீபா மாஜிப
மன்றுடமை யாஇத்தப் பாவியை. (இரங்கு)

உ. ஒருவரு முமையல்லாது-உதவி யினிவேறேது
இரவும் பகலெப்போதும்-இபுலி சுடையவாது

பலபாடற்றிரட்டு.

வருநாள்களெல் லாமுனைத் தேடினேன்
ஒருநாட்கொரு நாள்மனம்-வாடினேன்
திருநாளிது வாமென நாடினேன்
கருணாகர நீயுமைப் பாடினேன். (இரங்கு)

கூ. அடிமைக ளில்நாளைழை-அதனலுங் கள்பொற்றூளைத்
திடமாய் நம்பினேன் கோழைச்-சிறிய னெந்தனிவ் வேளை
உடனேய திந்நாளினில் மீள்வது
கடனேயெவி யேனென்னே யாள்வது
மிடையாதொரு நாளிலும் வாழ்வது
திடனேதரு வீர்நல்ல நாளிது (இரங்கு)

ஙு. அருமது நபிபேரே-அபுசாலி கருள்பாலரே
ஜெகதலம் புகழ்நாதரே - தீனவர்க் குபகாரரே
பகுதாதர சானவல் லாசரே
பகைதிரொலி மார்களின் ராஜரே
ககனேற்புவி யும்பிர காசரே
கவுதுல்லகு லம்விசு வாசரே. (இரங்கு)

பதம்-இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எல்லார்க்கும் தூணை நீயையா-தூணை
அல்லாமல் எனக் காரையா.

அநுபல்லவி.

அல்ல கும்மசல்லி அலாலிமுகம்மது
யாநபியே யாமு கம்மதுவே-மூஸ்த
பாநபியே யாமு கம்மதுவே-மூறுத்த
லாநபியே யாமு கம்மதுவே. (எல்லார்க்கும்)

சரணங்கள்.

(க) எத்தனைக்கெத்தனை பேரையா-சொந்த
ஏழையென் நேயெண்ணைக் காரையா
சித்தம்வைத் தன்புசெய் வீரையா-எங்கள்
செயிதுவேயாமு கம்மதுவே. (எல்லார்க்கும்)

(உ) தினஞ்சொல்லிச் சொல்லிக்கெஞ்சி னேனையா-உங்கள்
திருப்பதத்துணைநம்பி னேனையா
மனஞ்சொல்லினுல்வன்ம மேதையா-சுத்த
மாமணியானமு கம்மதுவே. (எல்லார்க்கும்)

(ங) சீர்மகினுஅணு கூலரோ-ஜெய
சிங்கம்அப்துல்லாபொற் பாலரே

உதுமானியனர் லப்பைப்புலவரவர்கள் பாடல். கடிகை

தார்மருவும்புய சீலரே-யுயர்
தாசிமேயாசின்மு கம்மதுவே. (எல்லார்க்கும்)

பதம்-இராகம்-கோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செம்பொற்பதமே பாவவி னாசம்
தெரிசனையே கயிலாச உல்லாசம்.

அநுபல்வி.

ஐம்பொற்பநிமதினத் தரச * மகுமூதெங்கள்
ஆலநபியேயாற சூலமே லவன்றூதே
அமர ரனுதினம் பாவு மலருரு
அகில தலமுழு தினுமே புகழ்தரு
கமல மலர்மகள் மருவி வளர்தரு
கருணை நபிமுகம் மதரே யுமதிருச். (செம்பொ)

சரணங்கள்.

(க) அகநில்உகதாயரு மதுமீமானதி னலும்
ஆலம்அறுவாகஜி ஸாமாவானதி னலும்
சகலலோகரட்சகன் அருள்புரிக் கதினலும்
தாளமணியென்றுதி சமுகத்துறைத்த தாலும்
தவமே பெறஎழு கடலில்உறைபவ
சசியி னிகர்வன்ன மயிலென் றமைபவ
மவுனம் உறளக்கீன் மரமேல் இருத்தவ
மனுடர் வடிவவ தரித்த சுபாவ. (செம்பொ)

(உ) ககனில்எழுங் கார்முகிற் கவிகையிடுத லாலும்
காதங்கமழ்கஸ்தூரித் தூதுவருவ தாலும்
ஜெகமீதிருளகச்சக் திரனேயழைத்தாலும்
தேவர்பரவும்அறு ஷேநிவந்தி னலும்
தினமும் உமததி ஜயமே வளர்தலும்
திசை ராஜர்களதிறை கொடுவந் துறைதலும்
கனக நவமணி முடிமன் னவர்சொலும்
கதமே நிதநிதம் கெதியென ஆர்தலும். (செம்பொ)

(ங) நபிகள்நாயகநபி நயினரானதி னலும்
நாலேயேழையையாளும் நாதரானதி னலும்
கவுலல்க்கவுத ரூற்றுக் கதிபரானதி னலும்
கவளமருமூதானைப் பவனிவருவ தாலும்

---

* நர்சிதசூலெங்கள் என்று - முன்பாடம்.

பலபாடற்றிரட்டு.

கவரியிருமருங் கினிதுபோடலும்
கவியும்வெகுபற வைகள்பாடலும்
சுவனகாரம் பையர்கள்ஆடலும்
சுருதிதெரியும்அன் னவர்கொண்டாடலும். (செம்பொ)

(ச) சமதாயெங்குமேநிறைஞ் சனனம்ஆதிதாதரே
சதுமாமறைதேர்சர்வ சாஸ்த்ரகுருநீதரே
அமுதஜனர்கள்பணி யுஞ்சீர்மலர்ப்பாதரே
ஆசீம்நிலைவாழ்அப்துல் லாதந்தருள்போதரே
அறுஷினிலும்உயர் சிரசுல் வாசரே
அவனிக்கதிகமக்க மதினமும் வாசரே
தெதுமன்னவர்புகழ் ஜெயப்ரகாசரே
திருமுகம்மதுவெனுந் தெளிவுள்ளநேசரே (செம்பொற்)

பதம்-இராகம்-பைரவி-இரண்டுதான்மெட்டு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதிமோக மாகினேன்-மானேநான்-அதிமோக மாகினேன்
தேனேநான், அதிமோக மாகினேன்-சாகிபே.

அநுபல்லவி.

மருவளர் சோலைசூழ்-மதினநன் னகர்வாழ்
மதிமுகம் மதுமூஸ்த பாமேல்-எங்கள்
கதிமுகம் மதுமூஸ்த பாமேல் நான் (அதிமோக)

சரணங்கள்.

(க) ஆகமுமகிழ்வாய் அனுதினம் நினைவாய்
ஆலகபி யுல்லாவின்மேல் மானே-எங்கள்
காலகபி யுல்லாவின்மேற் றேனே நான் (அதிமோக)

(உ) மாமோக மீறுதே மையல்தலைக் கேறுதே
மானேகபி யின்னம்வரக் காணேனே-அடி
தேனேகபி யின்னம்வரக் காணேனே நான் (அதிமோக)

(க) என்மனம் சயிக்கா தினிதிறு பவிக்கா
தேதுசெய்யுமோ அடி மானே-இனி
ஏதுசெய்யுமோ அடி தேனே நான். (அதிமோக)

(ச) பாதபங் கயமும் பரிமளப் புயமும்
பார்ப்பதினி யெந்தவேளை மானே-பையல்
பார்ப்பதினி யெந்தவேளை தேனே நான். (அதிமோக)

(ஞ) ஏழைபங் காளரை இரங்குந் தாளரை
எப்போதெரி சிப்பேன்அடி மானே-நான்
எப்போதெரி சிப்பேன்அடி தேனே நான். (அதிமோக)

உதுமாநயினார்லப்பைப் புலவரவர்கள் பாடல். கடுவை

(சு) ஆரணி நீதியார் அப்துல்லா சந்ததியார்
ஆதிநபி நாயகனைக் காண-மகு
மூதுநபி நாயகனைக் காண நான் (அதிமோக)

பதம்-இராகம்-இந்துஸ்தானி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நம்பினேன் உங்கள் பாதமேகெதி
நாடினேன் புகழ் பாடினேன்.

அநுபல்லவி.

அம்புவியோ ரும்பரும்புகழ் -ஆசிமாகுலக் காசிமே
அடிமை தனீரட்சித் தாண்டிடும் பொருள்
அருமதே யாமு கம்மதே. (நம்பினேன்)

சரணங்கள்.

(க) மாணுடம்பரி மீனெடும்பகர்-வள்ளலே குருநாதரே
வனச பாதமென் கனவி லருள்செய்யும்
மாசிலாதமு கம்மதே. (நம்பினேன்)

(உ) மகுடமாமுடி தினமூக்கஸ்தூரி- வாசமுமெய்ப்ர காசமும்
வறிஞன் காணவே நெறியின் அருள்செய்யும்
மாதவமகு மூதரே. (நம்பினேன்)

(கு) தேசராஜர்கள் நேசமாய்நிதந்-திறைசெயும்பொறை வரிசையிர்
சித்தம் வைத்தெனக் குத்தமஞ் செய்யும்
செய்கிதேயாமு கம்மதே. (நம்பினேன்)

(ச) பூமிநாயகி யாமினர்பெறு -போதரோவ நீதரோ
புண்யரே பொருள் அருமதே மகு
மூதரோயாமு கம்மதே. (நம்பினேன்)

பதம்-இராகம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆ யெந்தன்பொங் காரம்-ஆலகபிக்கிக் நேரம்
ஆர்தான் சொல்லுவா ரன்னமே.

அநுபல்லவி.

காயுங் கதிரொளி பாயு நமலர்க்
காவு செறியுமக் காவுக் கிறைபொரு
நாயன் அருள்நபி நாத ரெனுமயி
னுரென் நிலைவரு வாரோ அதியனே. (ஆயிந்தன்)

சரணங்கள்.

(க) தன்பமாஞ்சிறைச் சாலை யினிற்றுயர் தீர்ந்திலேன்-பெருந்
தோசத் துளன்றடர்ந் தாசைக் கடலலை சேர்ந்திலேன்

வம்பனும் இபுலீசைப் பயந்தறி வோர்இலேன்-புவி
மாயப்ப பஞ்சத்திச் சுமென்றுமா சாய்ந்திலேன்-எனக்கினித்
கம்ப மாகபி சமுக மதிற்சென்று
சரணம் பணிந்த புடன்முன் னேநின்று
எம்பிரா இன்ன படியென் றதைவிண்டு
இரங்கும் படிசொல்ல எனக்கிவி யாருண்டும்.(ஆயெந்தன்)

(உ) முன்னே நாள்அகி யாயி லிறையவன் விதித்ததோ-முழு
மூடத் தனஞ்செய்வ தீடென் றடியன்சம் மதித்ததோ
அன்னே னீள்குவ முறைக்கு எவ்தரித் துதித்ததோ-பொருள்
ஆடற் கவனியிற் பாடிப் புருடனைத் துதித்ததோ-இறையருள்
பன்னு மாமறை பயில்வல் லோர்சொல்லேப்
பழித்த துவந்து லபித்த தோதொல்லே
என்னமோ தெரி யேனென் வினைகளே
எரிக்க அவர்மன நிரக்கம் வரவில்லே. (ஆயெந்தன்)

(ஊ) வஞ்சு வானவன் தெரிந்து அதல்செய்யும் நேரமே-நபி
மாரும் பயந்தழு வார்கள் மனுடரெல் லோருமே
முஸ்தக் கீமெனும் பாலவழி நெடுந்தூரமே-அதில்
மோசத் தடைந்தவர் தோசத் தழுந்துவர் பாரமே- நபியல்லால்
கஸ்தி யாரறிர் நிரங்கு வாருய்யக்
கடனவர் தமக்கெல்லாம் அடிமைத் தனஞ்செய்ய
முஸ்த பாபதத் தனில்விழுந் தென்னுடைய
முறைசொலி யழஇன்னம் வரவில்லே யென்னசெய்ய.'ஆயெ

(எ) கந்த ஞதிறைப் பொருவ னிறைதிருத் தூதராம்-மலர்க்
காவு செறியுமக் காவுக் கிறைநெறி நீதராம்
அப்துல்லா தவத் தனித்த மகனென்னும் நாதராம்-முறுசலீ
னர்க்கும் இறைநபி மார்க்குந் துணைமகு முதராம்-நவித
சித்ர மாமயில் வடிவற் றிறைதன்னைத்
தெரிசித் தறிந்தவர் பிரிசத் தடனென்னே
மெத்த எழையென் றிரங்கி யிறைமுன்னே
மீளுவ் இருபைத்த யாளஞ்செய் வாரேயின்னே.(ஆயெந்த)

பதம்-இராகம் ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சல்லல்லாகு அலா முகம்மது-சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லம்
சல்லல்லாகு அலா முகம்மது யாறெப்பி சல்லி அலைகிவசல்லம்.

அநுபல்லவி.

சொல்லுஞ் சொல்லுநபி புல்லாபே ரில்சலவாத்
கல்லும் பகலுநமக் கல்லா தருமத் துண்டாம். (சல்லல்லாகு)

சரணங்கள்.

(க) வானும் புவியும் படைத்தான் - அவன்றன்புதுக்
கானிம்த் திருவுளமானான்
தேனில் இனிய மொழியான்-இன்னல்லாகவென்
ருன ஆயத்தி லுரைத்தான்
நானும் என்மலக்குகள் தானும் சொல்லும் சலவாத்
தான படியால் நீரோர் தானுஞ் சொல்லுங்களென்றும்-(சல்ல)

(உ) காட்டிற் பிடித்தபுள்ளிமான்-கபியாசே
மீட்டும் பிணைதின் றென்னேத்தான்
காட்டில் மிருகஞ் செல்லேத்தான்-எவர்தாம்பிசம்
கூட்டுவா ரில்லே உம்மைத்தான்
காட்டிக் கொடுத்துவர மாட்டே னுனுக்கன்போர்
கேட்டு சலவாத்தோதார் கூட்டத்தில் ஆகேனென்ற.(சல்லல்)

(கூ) மூன்றபா வள்ளல் கவிகீழுர்-எக்கனும்மத்தில்
மெத்த பலில ருண்டென்றே
சுற்றி லிருந்தவர் கேட்டார்-தக்கனும்மத்தில்
உற்ற பலிலர் ஆனென்றே
பற்றியென் பெயர்கேட்டக் குற்ற சலவாத்தோதான்
மூற்று மூதேவியவன் மெத்த பலிலனென்றார். (சல்லல்)

(ச) மற்ற இசுமைப்போல் அல்ல-எக்கலாலிலும்
வெற்றி சலவாத்தைச் சொல்ல
அத்தன் கூல்ச்செய்தான் வல்ல-கபிபெனதின்
மூஸ்தபா சன்னைக்காய் கல்ல
ஒத்தன் ஒருசலவாத் துற்றைத் தனனென்னித்
பத்து சலவாத்துகான் கத்த னுரைப்பனென்றும். (சல்லல்)

சலவாத்துப்பாட்டு.

கொச்சக்கலிப்பா.

இன்னல்லாகவென் றேகுறு ஆனிலே னகனுயத் திறக்கி யதன்பயன்-
சொன்னன்யானு மலக்குக ளியாருமென் னூதர்மீதிற் சொலும்சலவாத்
தையே-பன்னும்பாரு மியம்புங்க ளொன்றிற்குப் பத்தியானுரைப் பே
னென்ற தாலது-தன்னேயோதின ருளுமுகம்மது சல்லல்லாகுஅலிகிவ
சல்லமே. (க)

மன்னர்மூசா கபிக்கொரு மானிடன் மாறுசெய்தவன் மாண்டடக்கா
திருந் - தென்னவேயிறை யென்னடியாலிடத் தேகிசீர்கப விட்டச்

கும்மவ - னுன்னியேகவி பேர்தவு ருத்திற்கண் டோதினுன்சவ வாத்-
தொன்ற தாலது - தன்னேயோதின னுனுமுகம்மது சல்லல்லாகு அலே
இவ சல்லமே. (உ)

நாதர்மூசா கபிதான் இயாமத்து காலினுனிற் ருகம்ன ராமலே-
யோதவேயிறை பேயறியேனதற் கோதயாற்பே பொன்னுரை யாபெ
னத் - நூதராமிற ருள்சலவாத்தைதீர் சொல்லுக்காகம் வராதெனச்
சொன்னதாற் ருதுற்சொன்னே யாருமுகம்மது சல்லல்லாகு அலேஇவ
சல்லமே. (ஊ)

உன்கள் தின்வழி யாயிருந் தங்கள்பே ரோதக்கேட்டுட னேசலவாத்
தின்ப - புன்கமாயுரை யாதபகிலனேப் போல்பகில னிலேயெனத் தேவ
ரீர் - சங்கைநாவுகொண் டோதினதாலது தன்னேயோதவுந் தற்குகபு
நிலித் - றன்ரு நாளொன்னே யாளுமுகம்மது சல்லல்லாகு அலேஇவ
சல்லமே. (எ)

காட்டுமானபி யேயுமைத் தான்றினே கானகத்திலில் வைத்தினியா
ன்வர-மாட்டேனுகி லுமதிம்மத் தானவர் வள்ளலே யுங்கள் பேர்சொ
லக் காதினிற் - கேட்டுமேசல வாத்துனையார்வுக் கேட்டிலாவனென்
ரேதினதாலும்மைச்-சாட்டினேனென்னே யாளுமுகம்மதுசல்லல்லாகு
அலேஇவ சல்லமே. (ஏ)

மெய்க்குருனே விரித்திறை யேவின வேதவாய்மை விலக்குகன் ஞ
கை - சிக்கிராப்பக லாப்பெரும்பாவமே செய்தனியானடி யேனென்ன
செய்குவேன் - மக்காநாயக முகம்மதே நும்சல வாத்தை யோதும் வி
சையினு லென்றன்-ஸக்குரத்தினி லாளுமுகம்மது சல்லல்லாகு அலே
இவ சல்லமே. (ஐ)

தூங்குகாளுங் கபுறி லடக்கியே சோருகாளுங் கியாமத் தமலியா-ல
ஞ்சுகாளு மகுஷரி லேஅதா பானகாளு மடியரனேவருந்- கெற்குகாளு
மிறைவனேகவென்று கேட்குநான்முஸ்தக்கீமெனும் பாலத்திற்-றஞ்ச
நாளு நீசாளுமுகம்மது சல்லல்லாகுஅலேஇவ சல்லமே. (ஒ)

தம்பிரான்சது வானத்துச் சூரியன் றன்னேயேசவ வாத்துயர்வாகவே
முன்புகாட்டி நிறுத்தமப் போதலே மூளவெல்லு முயங்கிஅந்தோவெ
னவெம்பியேயழு காளைமகுஷரு வேளையான்பவ - ரோன்றிவேறில்லேத்
தம்பரீசென்னே யாளுமுகம்மது சல்லல்லாகு அலேஇவ சல்லமே. (ஓ)

வாருலாவு மடமயி லாசியா மன்னகமாது மறியமு மேமணக்-கோரு
லாவி யுமக்கிறை செய்மணக் கோலமாய்மகு மூதினி லேறிப்பொன்-
னூருலாவி வருங்திருக் காட்சியு முண்மையா நிதீ தாறையுங்கானவே-
தாருரீசென்னே யாளுமுகம்மது சல்லல்லாகு அலேஇவ சல்லமே. (ஔ)

உதுமானையினர் லப்பைப்புலவரவர்கள் பாடியருளிய

அலலெல்லாகடல் தேகடல் தேமுனிவம்பரத்துயர் வாயிலப்பாலறு
வில்லல்லாமுனம் அத்தியிலத்தையேயிலப்பை நிறைந்துளமானதர
சொல்லெல்லாஞ்சில வாத்தும்ச லமுமே சொன்னதாலதை யானிலம்
பினேன் - சல்லல்லாரு அலாயாமு கம்மறு சல்லல்லாரு அலிலே
சல்லமே. (க)

நாகூர்ச்சிறப்பு.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பூவுலாவிய சோலைகடோறும் புகழ்ந்துவண்டமு தின்டிசைபாடத்
தாவில்காவுறு மேரிற்பலாக்கனி தானுடைத்தது மத்தளம்போலக்
கூவுமாமயில் கேளிக்கையாடுங் குயில்கள்ராக சங்கீதத்தையாடுஞ்-தாயு
ளும்நிகி மண்டலம்வாழ்அப்துல் காதிருள்ளாகை யூசெங்களூரே-அப்
துல் காதிருள்ளாகை யூசெங்களூரே. (அ)

காடெல்லாங்கரும் பின்வயலோசை நதியெல்லாம்வெள் வளம்பூரி
யோசை-கூடெல்லாஞ்சொல் கருங்குயிலோசை குளமெல்லாஞ் செம்
மையில்வெண்டோசை,விடெல்லாமவுதாதிலோசைவெளிவெல்லாம்
வெற்றி வெண்கொடியோசை - காடெல்லா மயிலோசை செயமப்துல்
காதிருள்ளாகை யூசெங்களூரே அப்துல். (ஆ)

தோரணத்தெரு வீதிகளெல்லும் தலங்கும்பொற்கும்பமாடல்களெல்
லும் - ஆரணந்தரும் வேதியரெங்கும் அழுதவாசகஞ் சொல்லுமுழுங்
கும் - வாரணஞ்செயு மோசைகடலுங் மருமனோவு பத்துமுழக்கும்
காரணத்துக் காவில்வளரப்துல் காதிருள்ளாகை யூசெங்களூரே அப்
துல் (இ)

ஆறெல்லாங்கருப் பாறுமவ்வாற்றி னலே யெல்லாம் வெண் டாளம்
கொழிக்குஞ்-சேறெல்லாங்கள பச்செழுஞ்சேறு செறுவெல்லாஞ்சுத்து
மத்தாலேதாரி-பாறெல்லாங்கவ ரத்தினங்கள் பரப்பெல்லாம் பசும்பொ
ன்மணற்சார்பு-காறெல்லாஞ்சந்த னமாமமப்துல் காதிருள்ளாகை யூ
செங்களூரே-அப்துல். (ஈ)

பொல்லெனும்பழு முப்பச்சைக்காய் பொலிந்தபாளைக் கமுகதுகள்
ருங் - தெள்ளேதாங்குஞ் செழுஞ்செல்விளீர் சேர்த சந்துருஞ்சுள்
தாங்கும் - பல்லுந்தாழை மடல்கள்விரிந்து பணிந்து தெற்றுபொ
கலிபோருலே - கன்னல்தாங்கிடுங் காவளஞ்சூழ் அப்துல் காதிருள்ளா
கை யூசெங்களூரே-அப்துல்- (உ)

மாதளம்பெரு நாரஞ்சிதாங்கு மிழுநாரஞ் செலுசிசைதாங்கு
ஒதெலுமிச்சை குக்குமந்தாங்கு முயர்ந்தருக்கும் மாலிலே தாங்கு
போதுமாவு பலாவிலேதாங்கும் புகல்பலாத்தக்கலிபாலி

காதலார்கல் வளஞ்செறியும் மப்துல் காதிருள்ளாகை யூசெங்களூரே-அப்துல்.

(எ)

அஞ்சுகின்ற துரைத்தனமும்கர ராலியங்களலரிவிற் சோடித்துக் கெஞ்சிராகங்கள் பாடிதத்துவாக் கேட்டக்கண்டது காதிருலிமுவல் கொஞ்சுகின்றது வேதமல்வேதத்தாற் குறையகன் நடராதொருமார்க்க முஞ்-கஞ்சமெல்மலர்ப் பாதமுறுமப்துல் காதிருள்ளாகை யூசெங்களூரே-அப்துல்.

(ஏ)

வாய்செத்துள்ளது மல்லிகை முல்லை மதஞ்செத்துள்ளது வஞ்சகர் நெஞ்சம் - தாய்செத்துள்ளது வாழையிளங்கன்று சதைசெத்துள்ளது தான்வெண்டராளம்-ஈசெத்துள்ளது காவினுங்தே னிரிசெத்துள்ளது வில்லும்வெள்ளாம்பல்-காஜத்துள்ளதெல் லாந்தரும்பிரப்துல்காதிருள் ளாகை யூசெங்களூரே-அப்துல்.

(ஐ)

பவமகற்றுங் திருக்ஞாமும்பிரு பாகத்திற்பனி நீர்மலர்ச்சோலையும் நவகிதச்சுவ ருஞ்சதுரங்கமும் சத்நமாமணி மண்டபமும்பெரும் -நவ நிதத்திரு நாளுந்தறுக்காவி னடிவிலங்கும் குழுசுஞ்சிறக் திடுங் - கல யுதக்கரி தாமறையோ ரப்துல் காதிருள்ளாகை யூசெங்களூரே - அப் துல்.

(ஒ)

ஆதிதாதிற சுல்திருப்பே ரவர்மகிழு மருகரின்பேரர் - மாதவஞ் செய்யு மீருன்முகியித்தீன் வள்ளல்பேரர் வரிசைகொள்நீதர்-கோதிலா தவர் மாணிக்கப்பூசன் குத்தூசின்ற குமாரர்பொன்னூரர் - காதிலா தேனையாளும் கமீதப்துல் காதிருள்ளாகை யூசெங்களூரே-அப்துல்(கூ)

வண்ணத்தினின்னிசை.

அல்லகம்து லில்லாகி யனேத்தும்படைத் தாளுகின்ற ஃ வல்லாகின் தூதர் முகம்மதற்ற சுல்பேரில்-சொல்லாக வண்ணக் தடங்குறிறேனென் பிழைக-ளெல்லாம் பெறுத்தே பிரங்குவா யெங்கோவே.

வண்ணம்-இராகம்-புன்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

தத்ததத்தந் தனந்தானன - தன்னதத்தந் தனந்தானன
தத்ததத்தந் தனந்தானன - தனனதத்தந் தனந்தானன
தனந்தத்தன - தனந்தத்தன - தனந்தத்தன - தனந்தத்தன
தனவதனதன - தனனதனதன - தானதனதான
தானன தனனதன - தானன
கத்தனைதன் பாளுசோதிம - னவனனேத்தும் மமைந்தாள்நிற
நெய்பனைப்பில் லடங்காறிறை - யவனறாக மற்றுகிமீ
வனும்மச்சத - னெனும்மூச்சித கனந்நட்சித-மனங்கிட்சய
விகறவனிறையரு ணிருடனெரு பொரு - ளேகாந்தனனுசி

ஆக்கனுக்கிவ் வினைந்தோரிலை-பெண்மைதற்கும் மடன்மைதவன்
கல்க்குகட்கோ ணமும்பாணியு மிதமழித்தரு டரும்மூரிக்கு
மதுபுற்றமீம்-அலையுல்லலீம்-கலுமுற்றமும்-களியுலுக்கீம்
தருதவரிதரி தரியபெரி யல-னுதெறிதீதி
கற்பகத்தின் சுமந்தாமென-வலியனேத்தர் நிறைந்தேதயறி
னிற்பரட்பின் னுவந்தேமுத-றனவிலக்கக் கொடுந்தானநி
னிறம்பெற்றிட-றமேபெற்றிட-வரம்புற்றிட-விரும்பித்தொழு
அருமதொளிவமை செயவெறிறை தினை-வானுன்றகுமானே
மன்னு னவனறுதி மாறிலான்.

இன்னிசை

அகதுகதாய் காமீ தகுமதுமு கம்மதுவாய் முகதாவின் மூர்தாய்
மோகமயில் கிக்கீலாய்-ஜெகமு மலைகடல்வின் ஜின்மனுவும் லாக்க
னேத்தும்-அருமதுற ருலொலிவில் அல்லர் அமைத்தனனே.
சத்துவத்தின் நிறம்பாதவ-னெளிவினிற்சில பகிர்ந்தேதருத
றத்தின்முத்தொன் மைமைந்தேறிட-வித்தமைமைத்தும் மூவந்தானெரு
றகிம்வெட்கமும்-சமிகுபிக்குஉ-பிகுமத்தறி-வொடம்புத்தியும்
பெருமையமலரி தகுபிகுதிக்கு றது-போலுந்தெரிதாலும்
பத்திரத்தின் சமைந்தானபின் சதசமுத்ரன் களின்மீதுற
வைத்துமரத்தன் கொடும்பூணை-மணிவிளக்கம் புரிந்தேயறு
ஷிடம்வைத்தன-னுடன்மெய்த்தெர்ழு வடங்கிற்றுள - வடங்கற்குமு
னறிவுமறைநெறி ஒதறுமுறை சொல-லானுனிறைமேலோன்
தத்தினத்தெல் வணர்தோகைகொள்-மயிலினக்கஞ் சிவந்தேதகல
றத்திலுற்றன் இசைந்தாடிட-வித்தமிக்கொண டெழுர்தேமயில்
பறந்துற்றெக்கின்-மசந்தொற்றியு-மிருத்துற்றது-வரம்பெற்றிட
மெக்கின்மரமதலி லடிபக்கரும ஆது-மானுமலேதாழும்
மயில்சூழ்ந் திருத்தபட்சி வன்னமாய்

இன்னிசை

ஆகியருளா லகுமதுற சூலொலிவை-யாதமுத லானகபி மார்வழியி
லேய்மைத்தே-தாதுல கைம்புன்தோர் தலைமுறை யப்துல்லாதஞ்-சோ
தெதலிற் றுலங்கவெளியாக்கினனே,
வித்தனைத்தும் தரும்பேரொளி வித்தமுறப்பின் னுவந்தேதையி
பத்தெனச் சொல்றும் பாசமின்-றெரிசனைக்கண்கொடுக் தானெளி
வியந்திப்புவி-கடன்தப்பொருள-பெறும்துப்புள-நறும்பொற்பதி
யறுசுருதிசொ முறுசல்லபி யபு-லாக்கும்அறுலாக்கும்
விட்டடித்தங் கிரன்காதரி-பு யிறச்சாந்திரன்நிலைவு
கொப்பிலப்பல கைவின்ருறுது முயிரனைத்தும் பதிக்தாதமி

தூதல்லவர்தன-னுறும்பொற்புறு, பெருமைத்தலை-மையி னப்துல்மு
றெனுமறிவி மகிபாவ ரருள்-மதாசிம்ஜெபராஜர்
வெற்றியர்க்கிப் திதர்காணுறு-மப்துல்முத்த லிபென்போர்பெறு
புத்ராப்துல் வலிவுற்றிரு தலிலுமுறும் திருத்தாயினு
டலும்பொற்றெரடி-யனம்புகினில்-விளைத்தித்தலம்- விளங்கறருளு
மதலையிவ்வெ ரகுமதென நதி-மாரும்அமரோரும்
மாராயம் கூறவரு மாதவன்.

இன்னிசை.

புத்தலையப் பொற்கோ புரஞ்சேரு வாலுடைய செத்தள மதரில்
கொலுவிஷயக் காதிர்தொழும் - வற்றுக் கடல்வறழ வன்கொருப் பெல்
லாமலிய-வெத்திசையும் போற்றவெக்க ளிறருல் பிறத்தனோ.
புத்தெதத்தன் றெறித்தரிர-வருடமட்டன் கெழுத்தீபத
வித்திடக்கண் டெடைந்தானிபு லசனுமச்சன் கொளச்சேருவ
லெடுக்கொத்தள-மிடித்திற்றவ, ரியும்வற்றின-வழல்கெட்டன
சுவனமமார்கள பதியுமலர் கரித்-தாயனைருகாயன்
முத்திரைப்பொன் புயம்பூணை-மநிகர்க்கும் முகமமாமத
பத்தமொக்கும் பதர்தேதமும-மணிமினைச்சென் னிமின்னேயும
மையுங்கப்பட-சுவர்திட்டிட, வறர்தொப்புமு-மழும்பற்றெரு
கலிமாவிரனுயர் தரவழகொடு மடி-தாண்மேல்கிபுலாதேர்
பூற்றிடச்சென் காந்தானப-மறைபடக்கொன் டருந்தினிலே
யெற்றிசைக்குங் கொழுதாய்குரி-ரினுறுத்தும் பருஞ்சோபண
மறைந்தற்றிட-மிகும்பக்கி, ளணங்குப்பெணு-ரெருவிக்கொள
வாசியா மறியும் வலமிடமுற வொளி-வானும்புவிதானும்
மங்கா துறப்பெற்ற வள்ளலார்

இன்னிசை.

நூறுக்க னருள்சேர் ஹறமுங் கருபாவு-மிக்கபுகழ் ஹர்சீம் விளங்கு
திருத்தலைரக்-திக்கரச ரியாருந் திறலோர்க ளும்பணியு - மக்காபூரம்
வாழ முகம்மதுற்ற ரூல்கபியே.
கற்றினைத்தன் டடஞ்சூழ்பொழி-லுலவரித்தந் தனம்பாடியு
மொய்த்தலர்த்துன் டிடம்பூறை-யொழுபெக்கண் பரந்தேயு
லிரம்பப்பல-வரம்பிற்குரு, திருத்துறையர்-பரந்தக்க
லுழவைமசறைக ளதுகள்சுழல் குளத்-தோடி தெடுவாளை
தத்திமுற்றுங் களிக்தாய்பழ-மிலேயுதிர்த்தும் பரந்தேகமு
கைப்பிழித்தெங் கெம்பாளையொ - டழவிருக்கும் பழஞ்சேர்குலே
பிழித்துற்றிட-மிகுத்தெரினை, வழுக்கக்கலி பிதத்துப்பதி
லிலைகொளைலமலர் கனிகளெ நதி-நீர்சுக்கரைதோறும்

ரத்தினப்பதலுர்தோரண-மதுமிணக்குஞ் நிறைதார்கரு
பத்தடுத்தின் பருக்காரண-நறைகுச்சம் சூழும்மாளிகை
களும்பொற்புறு-செழுமைக்கவிர், தருப்பூக்கனைத் தொழும்மக்கம
னரசெலவையுஞ் சுவனமெழு கக ளுலம்பினுலும்
செம்கோல் செலுத்துதெரி தீசரம்,
இன்னிசை.

ஈனக் குபிர்க்கா டிகலில்வெட்டி யீமானக் - கானிலுழுது கலிமாவி
ரை தூவித்-தேனின் மறைரீர் செலுத்திச் செழுமுதுர் - தீனின்பயி
ரேற்றுமெங்க ளெய்யிதுற சூல்நபியே.

ஈத்தனேக்கொண் டிறைஞ்சாமரு-வலர்தடித்தண் டெறிந்தேபடை
தத்தலித்துந் திரிந்தேபொடி-படுமூட்டம் பரம்போனெடி
யினின்மைப்புவி-நடுங்கப்பரி, ஊடந்துற்றிட-நெடுந்துப்புள
குடைகள் கொடிபொடி படவொ ரடி யினிற் கூழ்ப்பிகுமிரும்
வெட்டுவெட்டென் றதிர்ந்தேவரு-பவர்முனீறசென் றெழுந்தேனிய
தட்டிவெட்டென் றெதிர்ந்தேபரி-சைகளெடுக்கும் கரந்தானடி
கறிந்தப்படை-யினங்கட்குள, முறிந்திற்றுயிர் பிரிந்தக்குபி
ரலேயப்பிணமலி குஷியக்குரு நியு-மர்றோடிய வாரும்
துட்டர்வெட்டுண் டிறந்தேயுறு-களமிடந்தெக் கணுந்தாவிய
கொட்டமற்றன் டிலுங்காகமு-நரிகழுங்கண் மிகும்பாறுங்
டிரிந்தப்பிணை-மருந்திப்பசி, திருந்தப்பெரு விருந்திட்டருள்
துலுதுல் மிசைவரு நகுலரலி ரண-சூரதிகாரர்
கொண்டாடும் பொச்சரண, மாதுலர்.
இன்னிசை

கோழை யடியேன் கொடியே னடிமைகவி-லேழை யிவனென் றிரங்
கியருள் செய்புமந்த-வேளை மருஷர் வெளியிலெனை மன்றுடி-யாஞ்ம
நிலத் தரசவிற சூல்நபியே.

ஈற்றிடைப்பொன் குடங்கோடிரு-தனமினைப்பெண் கணம்போபவ
ளத்தைமுற்றும் முனிந்தாரித, ழிளமைகொட்சொ திரள்போன்முக
மடந்தைக்குள-மிடைந்துக்கிபெ, சடங்கெட்டது, மடம்பெற்றனன்
மொழியும் வுறகதி னெறியுமறி வில்லன்-மூடன்குறிகேடன்
துட்டனத்தன் னுறுத்ரோகிதன்-கெருவித்தின் மிகுந்தாரவ
லட்சணத்தன் பலஞ்சேரவ-கெதிமுற்றுங் கொளும்பாதக
னிம்புத்தொழி-லுறும்பம்பல-குறும்புற்றி-தொழும்பற்கும்
திருத்தங் கெனியென மனதி னிக முனித்-தேடியுமைப்படி
சித்தமுற்றுந் சடைந்தேனுமை திருமலர்ப்பொன் பதந்தேவரி
ரத்தசித்தம் புரிந்தேபரு-ளினெனக்குங் கலக்கமன

நடுக்கக்கடு-நினுத்தத்தம-னுருப்தப்மரு-சதின்னித்தனை
பொருவ-ரிலையும தகவியல லவு-கோரும்கபிமாரும்
நிற்பார் பயந்தரு கற்கோரமே.

இன்னிசை.

மன்னுமடிப் பால வழிகடந்திப் பொன்னூரிற்-சென்றேறதுந்தத் திரு
மணக்காட் டியும்விருந்து-முண்டே சுவர்க்கத் துவந் திருக்க வும்மருள்
விர்-வண்டார் சுவனமண வாளவிற சூழரசே.

வஸ்தொருத்தன் றெரிந்தேயல-ரவர்பலப்புண் ணியந்தோர்சம
யத்தினைப்பன் திருந்தேதய-வருளளித்தும் வியந்தான்வது
கடன்பொற்பத-நடக்தொப்பிலி-யிடம்மப்பிறை-யொடும்மப்பொழு
தடிமை களிலெளி யவனென் றிவனே மன்னுமுமைப்பாகம்
பத்தனேத்தம் முடன்பாலமி-லுடனடத்தும் கடந்தேதவு
லற்றுணைக்கெள சதின்னுன்முழு தெதருட்கந் துஸ்தபுறவி
னெனும்பட்டிடை-புனைந்தப்பரி-மளந்தொட்டெ-லணிந்துற்றிட
வருணும் வதுவையி னெளியன் பெறமரு மூதானையின்மீதே
மற்றிரக்கம் பதித்தார்கெரு-பொளிணைக்கங் களுக்தானதி
தித்ரமுற்றங் களும்பூரண-வரிதப்பக் தலுந்தானுறு
மிடைந்துற்றிலெ-வரும்பொற்பவ-னியின்கட்டரு-விருந்திற்கொரு
சினேயி னுனவுண வருளு மிறையருள் தூதே மருமூதே
பொன்னூர் புரக்குமண வாளரோ. (க)

இன்னிசை.

தேனுலவு மக்கத் திறசூல் இலேவாழி - மானகபி மார்வாழி மன்னசு
காபிகள்வாழி-பானிகரிவ்வண்ணம் படிப்போர்கள் கேட்டருள்தோர்
இனவர்கள் வாழி ஜெயசோப னம்வாழி.

வண்ணத்தின்-காப்பு-வெண்பா,

ஆதிபா வெங்கும் அகதா அருவுருவாய்ச்
சோதியாய் நின்றசுபு கானல்லர ருந்திசெழி
மக்கபி பேரில் மகிழ்ந்தே வணம்பாட
ஹக்கனே நீயிதற்குக் காப்பு-

வண்ணத்தினின்விரை.

மேதினியும் வெற்பும்விரிகடலும் விண்ணுலகும்-ஆதமுனுதின்றும்
அபுலாக் கமுலாக்கு-மோது மெவையுக்தா வுவப்புடனு மேபடைத்த
ஆதிபினை பொறுப்பா யதுகமந் முகிழினே,
வண்ணம்-இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

தானனதந் தனனு-தன-தானதந் தனனு-தன
தானதந்தன-தானதந்தன-தானதந்தன-தந்தன தான
தனனதன-தனனதன-தானனு

ஆதிபரம் பரனே-அரி-தாய்நிறைக் தலனே-அக
தாயதின்சம தாபிருந்துக-தாய்நிறைந்தபெ-ருந்திறலோனை
ஆருமுனின் புகழே-யதி-வாருளர் தனிலே-யடன்
காதமன்னிறை-யோனையென்றரு-மானைமுன்னரு-டன்னியகோனை
ஆலமதின் அபுலாக்-கறு-வாகுடன் அமுலாக்-கரு
ளாலனேத்தையு-மேபடைத்தெ-லாமழித்துமெ-ழுப்பவலோனை
அரியபெரி யவனெ தப்பில் ஆலமீன்.

இன்னிசை.

சோதியொளி வைப்பகிர்ந்து தய்யவன்முன் னேகிறுத்திக்-கோ
தறவேயவ்வொளிவைக் கூர்க்கஇறை பார்க்கஅப்போ-துதரொளி ய
ஞ்சிசுருதி றைஞ்ச வேயிறையோ-னேதினனும்மை யுவந்தேன் முகம்
மதென்றே.

சோதிபகிர்ந் தனனே-திருத்-தோழனென் றுடனே-யிற
ஞலமுத்தொளி-போலமைத்துமுன்-னல்கிறுத்திறை-பார்த்தனனப்
போதுபயந் திடவே-ஒளி போதவுந் தொழவே-புக
ழோதியஞ்செ-ஞதிறைஞ்சவு-மேதவஞ்செயு-மைந்தொகுத்தான
நாதனுவந் துடனே-யோதி-னன்பகிர்ந் தெனிலே-புமை
நானமைத்தில-னகில்மற்றவை-தானமைத்திடெ-னுற்றவையாவும்
உமதொளியி லமைசெய்வனென் றேதினன்.

இன்னிசை.

காத்துசி பத்தாகி ரத்நமணி யாகிமலக் கூத்திற்பிரபை குலவும்
கிற்திலாஜிப-றாத்திலிசைந்து மயில் ரூபமது வாகியேலா - கூத்தில்
அறிவுனைக்கும் கோஜர்மு கம்மதுவே
கோதகலவ் வொளிதா-னது-கோணவிந் திற்தாய் மலக்
கூத்தில்லைத்திறை யோனருட்சப-றாத்தில்ரத்ன-மில்தரித்தாட
ஆகமகிற்ற் தனல்லா-கூத்தி-லாகிவில் ரௌளிதான்-ஆது
வாகினுக்கறி-வோதிடிக்கவெக்-கின்மரத்தடி-புக்கினகாலை
கோலமரம் தனிலே-பணர்-கூருமைக் தனின்மேல்-மயில்
கூகைமற்றொரு-சேவலுற்றது-காகம்வெற்றித-ரித்தராஜாளி
நபிமயிலும் பட்சிகான்கும் யார்களாம்.

இன்னிசை.

ஆகமபி மார்வழியி லாகியிபு ருகிம்னிள-சூதகிலு ரப்தல் முனு
புதருஞ் சேய்மாசிம்-போதரப்தல் முத்தகிபு புத்ரப்தல் லத்த
ஸில்-நீதியொளி வானவெங்கள் நெயினர் முகம்மதுவே
ஆதம்வெரிக் நதிலே-யொளி-யாகினின் றிடவே-யம
ரோர்கள்வந்துசு-ரூதிறைஞ்சிட-ஆதமெல்நல்மு-லக்கருலகின்

ரேதிவரும் கயிலே-விர-லூடிருக் கதிதர-னபி
மார்கள்பக்கலி-லாகிபிக்குள-ணாகுநம்மேள-யுற்றிபுரு
மாதிதெவெங் கினையே-யத-னனெனும் வழியே-யர
சானஅப்துல்மு-னுபெற்றருள்-ஹாகிம்புந்திரர்-முக்தலிபின்ற
மதலேயப்துல் லாதுதலில்வந் தாமினர்.

இன்னிசை.

நாதனருள்ளாலாமி னுர்வயிற்றி லேதரித்த-மாதமுதல் நபிமார்மா
ராயங் கூறினரே-காதவழி விசுமிரு காரணவுல் லாசரிந்தம்-பூதலத்தி
ல்வந்தே பிறப்பார் முகம்மதென்றே

மாதுதரந் தனிலே-யொளி-யான திங்களிலே-நபி
மார்கள்வந்தும-னுமியத்தலில்-சோபனம்மதி-ஒன்பதுமோத
மாதம்ஆமல் நிறைவா-கின-வானிழிந் தாடனே-யாதி
யாவுநன்மறி-யாவரம்பைபப-சேவல்செய்திட-வெங்குங்கள்தூரி
வாசமெழுந் தொளிவாய்க்-குடை-மாரிசெய்யவெதின்-றிதம்
வாழ்ந்திடக்குயிர்-மாய்ந்திடப்புவி-வேந்தனைப்பிறந்தொண்மகுமுதெ
பதமமல ராடிநம்பினன் பையன்யான்.

இன்னிசை.

ஆலநபி நின்வழியி லானவனெந் நாளுமிந்த-சாலனிபுலிசுடைய
சற்பணையபொப்பிந்த-மாலணையுமர்தர்களின் வஞ்சனையுன்றஞ்சமரு
வாதுதவி செய்தெப் பறுகமற் ருகியிலே

போதமறந் திபுலி-சவன்-பூர்வவஞ் சனையால்-புய
லோகுழற்பிறை-போதுதற்கய-லோகணற்கனி-மற்றிதற்தானெ
சிதளபங் கயமோ-வெழுந்-தேயுறஞ் சியோ-மொழி
சினிசர்க்கனை தானெமூக்கனி-தேனெவிக்கின-டுக்கணுத்தானெ
பூனைய ரிங்கிதமா-யனு-போகசம் கிலியால்-வலை
பூட்டியென்றனே-மாட்டிவன்மயல்-மூட்டிபிந்த்ரச-லஞ்செயுமாரன்
பழிகாரன் ஓட்டிலுகப்பட்டதால்.

இன்னிசை.

பாதகமும் வஞ்சனையும் பாவினே யாரும்வெரு-ரூதுகொலிவர்
துபல தட்டணமே பிச்சமல்லால்-வேதநெறி யோதுமுறை வேதசெ
ய்யும் விணனெனக்-காதரவு நீயேறப் பதுகமற் ருகியினே
பாதக வஞ்சியிலே-னெரு பாவியென் றிடவே-வெரு
பாவமும்பிழை-பாவதும் பொய்-மேவிருமும்பி-டும்பனெனவி
போம்பொழு தென்கடிதோ-கபர்-போயினுங் கொடிதோ - அன
பேரும்சபுசப்-பாகிற்பரப்-போதறப்பலி-றப்பன்தராதில்
பாவமிருந் திடுமே-பர-தாபம்வந் திடுமே-வெயிற்

உதுமானியர் ஸ்பைப்புலவர்கள் பாடல்கள்

பாரம்வெந்தழு-நோயெனதனை-யாளுந்தமு-தவியலாமல்
மருளுதர்தனி லெவருமுதவார்களே.

இன்னிசை.

வென்றிமருளர் வெளியினர செல்லோரு-கின்றுமயங்கியழு கோ
மகுழுதர் வந்தே-மன்றுடிப் பால வழிகடந்த வேயெமக்கு-மன்றருள்
செய்யா றெப் பறுகமற் றுகிமினே.

ஆதரவந் நீலையே'யெனக்-காரிரா' நிடுவா-ரெனை
யாளவுன்றிருத்-தீதாழ்வந்தமன்-றுடியுன் றனை-நந்துபிந்தாது
பாலமகன் றிடவே-சவு-பாக்கியம் வந்திடவே-முகம்
பார்த்துகங்கபி-காத்திருல்லுன்பி-யாவின்சித்ரப்ப-னியுல்லாச
மாகவரும் மகுமூ-தெனு-மானையின் கடமீ-திருந் [குந்
தாற்றின்வங்கபி-லேற்றியெங்குமு-லாத்திசங்கைக-ளெங்களெல்லோர்க்
தாவருள் புரியுன்றீதாறை யாறமே.

இன்னிசை.

பேறுதரும் வள்ளல் பிருதவுரி லேயுனது-வீறுபெற வேபவனி
லிவரும் வெள்ள னை-யேற்வரும் காட்சியொடு மெல்களுக்கேயுன்னு
ண்டதீ-தாறுதா வேண்டுமிறெப் பறுகமற் றுகிமினே.

பதம்-இராகம்-ஆதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவீர் வருவீர்-ஒருக்குடனே தொழுக-வருவீர் வருவீர்

அநுபல்லவி.

வருவீர் வருவீர்ந்த மறையி னுரைப்படி
வனங்கு முகுலீன்கா ளினங்கு ளாயனைக்-
குருவின்கபித மனத்தி லிருத்தியே
கொஞ்ச நினைவைவிட் டஞ்சுந் தொழுகவே. (வருவீர்)

சரணங்கள்.

(க) வஞ்சியாசையில் மயங்கிவீழுந்தகம்
மகிழ்ந்துபாவங்கள் மிகுந்திடாமலே
கொஞ்சங்கவலையிற் கூடியருந்தவர்
குணத்துடனுயர்வது நீளுகாயனே
நெஞ்சிலிருத்திடுஞ் சேவற்கூவுது
நீலமயில்பட்சி காவியெழும்புது
அஞ்சிப்பயந்துநீர் வணங்குகாயனே
அன்புடனேசுப இன்பமாகத்தொழு. (வருவீர்)

(உ) கருணைமேவிய குருவினங்கபிபதங்
கருதிப்புனக்கானே நிதமுமோதியே
பொருவிலாதஅல் வேதநெறிதனிற்
புகலும்ஷரிஅத்துப் புனிதமாகவே
மருவுந்தவமுள தரீக்கத்தானது
மகிழும்ஹக்கீக்கத்து மகரிபாவுடன்
இருகிலத்தடி திரும்பும்வேளையில்
இன்பமாகலுக தன்புடனேதொழ. (வருவீர்)

(ஊ) வாசங்காவதம் வீசுஞ்பரிமளம்
வளருமுகிற்குடை நிழலில்வருபவர்
நேசமுடன்புல்வி மானின்பிணையினர்
நெடியவுடும்பையும் நீலிலழைத்தவர்
பூசலிடும்அபு ஜகிலைவதைத்தவர்
புனிதமாகிய நெறியில்கடந்தருள்
ஓசையிடும்பள்ளி வாசல்தனிற்சென்று
உண்மைஅசர்தொழச் செம்மைபெருகவே. (வருவீர்)

(எ) ஆலரிமலர்த்திட இருளுமெழும்புது
அன்னமயில்கிளி சிலம்பியடையுது
கலைகளிடுமொளி எழும்பியிறங்குது
கற்றபேர்களின் வாக்குக்குரலது
நிலையிலாகுது மூமினோகளே
நேசமுடன்பள்ளி வாசல்தனிற்சென்று
உலையின்மெழுகுபோ லுருகிமார்க்கத்தை
உவந்துமஹரிபு நினைந்துதொழுகவே. (வருவீர்)

(ஏ) அஞ்சுஞ்ஆறையும் அறிந்தமனதிலில்
அல்ஹம்தோதியே அடித்தரூறத்து
மிஞ்சவோதியே பறலுசுன்னத்து
மேலஅத்தகியா யாத்துமோதியே
நெஞ்சிலுறுதியை நினைத்தபடிநில
நின்றும்அதனதன் நியமத்தின்படி
கொஞ்சநினைப்பைவிட் டஞ்செலனுறக்
கொள்கையுடன்இஷாக் கூடித்தொழுகவே. (வருவீர்)

(ஐ) தாவிலாதய ரருளின்தொழுகையைச்
சகலமுசுலீன்கள் புவியுள்ளோர்களும்
பாவமாகிய செயலைநகத்தைப்
பாரும்அமளியும் பாலங்கடக்கவே

காவலாகிட மறந்திருக்காமலே
கருத்துடனேந்து நேரத்தொழுகையும்
மேவுந்திருவஞ்சி கூறுல்கின்களோ
வேண்டில்வெள்ளிகுத்து பாவுந்தொழுகவே. (வருவீர்)

(எ) ஆதிநாயகன் வேதநெறிதன்னை
அறிந்தகன்பிரி வனேத்துந்தெரிக்தவர்
சோதியொளிவையுந் தெரிசித்திருந்தவர்
துலங்கும்செய்குழு கம்மதென்பவர்
பாதந்தனேநிதம் புகழும்செய்குமீ
முன்லெப்பைதன் பாலனுதினங்
நீதியுறப்பதம் பாடும்உதுமானே
நேசம்வைத்தருள் ஆசைறகுமானேத்தொழ. (வருவீர்)

இந்த வருவீர் வருவீரென்கிறபதம் வேறே உதுமானயினர் பாடினதென்றறிக.

பதம்-இராகம் புன்நாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பூங்கிளியேபச்சைப்-பூங்கிளியேவன்னப்
பூங்கிளியேஎன்-சலாஞ்சொல்லுஞ் சென்னே
புரங்கண்டு நினவர்க்கே.

அநுபல்லவி.

தேங்கமழ் சோலை செழிக்கின்ற சென்னையில்
தீனவர் வாழுந் தெருவழி யேசென்று
பாங்கா யுதுமா னயினரைப் பந்தநிற்
பார்த்தோ மென்றங்கே பணிந்து சலாஞ்சொல்லும். (பூங்கி)

சரணங்கள்.

(க) ஈங்கருளான நபிபென்னுமாதம்
இருபத்து நாலாந் திகதி வரைக்குமே
நாங்களும் நன்றுயிருக்கிறோம் பந்தநில்
காயனருட் படியே
தாங்களுஞ் குஞ்சி குழந்தைகள் பாவருஞ்
சீர சுகமா யிருக்கின்ற செய்திக்கு
நீங்காமலே மறு காயித மனுப்ப
நேசங்கொண் டோமிதைப் பாசங்கொண்டேசொல்லும்(பூங்)

(உ) முன்னுலே நாங்கள் திருப்பதிக் கூட்டத்தில்
முத்து விலேகளில் லாதபடியினல்

பலபாடற்றிரட்டு.

மின்னுருஞ் சந்த்ர கிரிக்கணின் மேவியும்
வெங்கட கிரிக்கு வந்தோம்.
அக்கர் விட்டுநெல் லூரில்வந் தோம்மலா
படன்கலும் கொள்வேன் பணங்கட னென்றதாற்
பொன்விளை ராமாயி பட்டணத்தன்னிலே
புக்கிவன் கோலியுற் காண்டிவந்தோஞ் சொல்லும். (பூன்

(ஈ) நாங்களு மச்சலி பந்தறில் வந்தொரு
நாற்பது பத்தொரு நாலுநா ளாச்சது
ஆங்கருள் நாய னருட்படியே நாம்
அனை வரையும் காணவே
வாங்கல் கொடுக்க லனோத்தையுந் தீர்த்துகல்
வரிசைறம லானுக் கங்கே வருகிறோம்
நாங்கள் சகலரு மேயிந்தச் செய்தியைத்
தானறிகவு மானயினர் சலாம். (பூங்கிளி)

உதுமா நயினர்ப்புலவரவர்கள் பாடிய பாடல்கள்
மூற்றிற்று.

மதுரையைச்சார்ந்த மீசல்
வண்ணக்களஞ்சியப்ப்புலவரவர்கள் பாடிய பாடல்கள்.

பதம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அனுக்கிரகஞ் செய்வீரே-சித்தம்இரங்கி
அனுக்கிரகஞ் செய்வீரே-மனமிரங்கி
அனுக்கிரகஞ் செய்வீரே.

அநுபல்லவி.

தொனித்திராகசுக் கீதவண்டுகள்பாடத்
தோகைநட மிடுபொழில் நாகைவாழ்ஷா குல்கமீதே. (அனுக்)

சரணங்கள்.

(க) கடலிற்பாலரிட்ட கருமிகுமணியைக்
கையில்க்கிளியி லெடுத்தீர்-வெகு
படைகளாய்த்திரண்ட காபிர்கள்மூன்னிறந்த
பகுவுக்கும்உயிர் கொடுத்தீர்
கெடியநர்சொருவன் கீட்டிலமுன்பட்டிறந்து
நின்றமரந்தழைத்துக் காய்த்துநிறைத்துதிர்க்க

ஊடல்வழுக்காத்தஞ்சை அச்சுதப்பனுயக்கன்
ஓடிவந்துபணிந்திட கீடியகாரணஞ் செய்தீர். (அணுக்)

(உ) வலியழுத்தவனுங் குபேரனின்பாக்யம்பெற
மலர்க்கண்கருணை புரிந்தீர் ஆட்டுத்
தொலிபறிகொடுத்தோன் குளத்தங்கைமண்ணுக்குட்
சொன்னமெடுக்க மொழிந்தீர்
வலியத்தொடர்ந்திடுமூன் றுமுகுதிரைக்காரர்
மாலிலாமற்றவ்விற்றும் போர்செய்துமடிந்திட
நிலைமைதனிற்புதுமை விளைத்தகுதிபொலியே
நீரருள்புரிவதொரு பாரமோதிதமுந்தானே. (அணுக்)

(ஊ) கருத்துள்மலர்ப்பதங்கண் இருத்துந்தொழும்பன்வண்ணக்
களஞ்சியம்புகழ கோவே-அன்பு
பொருத்தும்அசன்குத்துரு புத்ரரத்னமென்னுகை
புராதஷாகுல்கமீதே
திருத்துறுமுகம்ம துதவுமுகம்மதலித்
தினடிமைப் பணிவிடைக்கும் அவனுக்கன்பு
தர்த்தருலாமுகியித் தினருள்பாட்சசா
சாகிபு பணிவிடைக்கு மேகருணை யேபுரிவீர். (அணுக்)

ஊதம்-இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமே வாழ்வைச் சதமென் றணுதினம் நபிபதம்
வாழ்த்தா திருந்தாய் மனமே.

அநுபல்லவி.

தினமும் இறையருள்சேர்-திருமக்கப் பதியில்வாழ்
தேசரா ஜர்புகழ்-லாசர் மகுமூதர்தம்
செழும்பதந் துதியா தபுஜகிலெனும்
அழும்பன்னாலில வாழ்வது நிசமென
வாழ்த்துமா யஞ்செய்யிபு லீசடிபுகழ்
தொழும்பனு யிலங்தானது நின்றதோ. (மனமே)

சரணங்கள்.

(க) தய்ய கலிமாவொடுஞ்-செய்யுந் தொழுகைநோன்பும்
சொல்லைக் காத்தும்ஹஜ்சும் விடுத்தாய்
மெய்யாம் குருவைநிகழ்ந்-தையமுறும்ஆசையீர்
பொய்யென்பதையுந் தொடுத்தாய்

வையத் தனிலமுதின்-தைய லர்களெண்ணி
மாகாமத் துட்பயிங் ருயே வுக்கள் அருள்பெறும்
மடங்கலாம்இபு ருகீம் கபிதமை
இடங்கணி லேதள்ளும் தமூறுதவன்
அடர்த்தமிகுவாழ் வுகளொடு புவியெழில்
தொடர்ந்த வாசா னதுகிலே நின்றதோ. (மனமே)

(உ) கலக்குஞ் செய்வேவரும்-மலக்கல்மவுத்தென்பவர்
கடனெழியாது நிசமே
ஆலைக்கும் உயிர்விட்டபின்-நிலைக்குங் கபுறைக்குள்
ஆவதும்பர வசமே
மலைக்குங் கேள்வியின்உடல்-உலைக்கும் அதாபாயி
வருத்தம் எண்ணியநாமற் கருத்தினுள் மகிழ்ந்தாயே
வரம்பெருகுமூ சாகபி யுடன்எதிர்
புரிந்திடும் பிருவு னெனும் அரசவன்
மூரண் பெருகுநாள் விதமுள்ள தளமொடு
தரம் பெருகுசெல் வங்களும் நின்றதோ. (மனமே)

(ஊ) கண்ணுங் திருமதினத்-தண்ணல் அப்துல்லாபெறும்
நாத ராமகு மூதர்
வண்ணக் களஞ்சியமும்-விண்ணே ரெவருந்துதி
வணங்குங் கமலப் பாதர்
கண்ணீர் பெருகியமும்-அங்காள் மகுஷறிலே
காப்போர் அவரல்லாமற்-றீர்ப்போர் துயரம்மவர்
கலக்கடாதெதி ரிலெனும் வாழ்வொடு
பெலம்பெறுசத் தாதுடனே-இனம்
இலங்குமாநிதி பெறுங்கா லுனெடு
துலங்குமெவர்வாழ் வானதும் நின்றதோ. (மனமே)

வண்ணச்சிந்து-இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடியேன்அளவில்லாத கொடிய பாவியானாலும்
* அருள்செய் தாளுவ தாசையா

அநுபல்லவி.

மடவனத் திரள்சூழ்ந்-தடமா மதினம் வாழும்
மந்தர நின்புய சுந்தர சம்பரம-மங்குலிடுங்குடை தங்கும்பிரகாசரே

---

* அருள்செய்தாளுவ துபாரமே என்றும் படிக்கலாம்.

வாய்க் தழுதகலே சேர்ந் தொழுகுமதி-சாய்ந் தவுலகதி காக்குமதிப
மாசறவே யம வாசையிலே பத-வாசை ரோகு நேசமதாயுள
மதிழ்வொடி பாவிய சுயபதி ஜெயதரி
வளர்சுப கரதல முகம்மத ரேயும். (அடியே)

சரணங்கள்.

(க) ஆதாரம் நீரே செய்வீர்
அஞ்சி வருந்தின னெஞ்சில் இரவ்வியே
அடர்கவ லைகளெனும் வடவையி லுருகினன்-ஆதாரம்நீரேசெய்
ஆரா இலுமலே யாதே யெனவொரு
நேரா தரவுசொல் வாரோ முழுவதும்-ஆதாரம்நீரேசெய்வீர்
ஆடுபுல் லோரைசல் லோரென வோதியும்
வாவே னெமலே யாநல மேபெற-ஆதாரம்நீரேசெய்வீர்
ஆகலா வதுமையும் இகலார் கொடுமையும்
ஆகநோய் பிணிகளும் மிகவாய் மறுகினன்-ஆதாரம்நீரேசெய்
அடல்குதே மொழி கடுங்குதே மன
மூடாருதே அறி வொடுங்குதே நய-ஆதாரம்நீரேசெய்வீர்
அஞ்ச லஞ்சலென் றுள்வீர்
அ[illegible]வினைபுரி கிழவிகை பதில்வரு
கடுவிடம் அமுதுசெய் கடவுள் உமதுகெதி-மந்தர (அடியே)

(உ) பாதார விந்தம் தாரும்
பண்பொடு வெம்புலி யும்பணி யும்மிரு
பருமணி விழியர வதுபர வியவிரு-பாதார விந்தம் தாரும்
பாவமெல் லாம்நிறை சாகர மாயிய
பாதக னெனவே தள்ளி டாதொளிர்-பாதார விந்தந்தாரும்
பார்ள் அரசரு மேலோர் களுமுயர்
பாகார் அமரரு மீதான் பணிபுரி-பாதார விந்தம் தாரும்
பரிவா யிறையற வீனிலே கபசொடும்
பதிவாய் கடைதரு கதியார் உபயமென் - பாதார விந்தம் தாரும்
படர்ந்தநினே கடந்துபோகமெய்
பலன்களேபெற நலன்களாகிய-பாதாரவிந்தந்தாரும்
பத்தியாய் வெற்றி தாரும்
பலபல நமிகளின் ஆரென இன்மயலர்
பகலிர வினுமிரு துதியொடு பரவிய-மந்தர (அடியேன்)

(ஊ) வேதவி நோத வாழ்வே
விண்டல மண்டல மும்புகழ் கொண்டியர்
விருதர சருமணி முடிதொழு இசைதர-வேதவி நோத வாழ்வே

வெலுமோர் குறைவிகள் குலமீ தினில்வரு
விசையா திபதிரு மதினு நகருறு-வேதவிநோதவாழ்வே
மேலோன் அருள்அப்துல் லாசீர் சுதகய
வீரு திபமகு மூதே நவமிகு-வேதவிநோத வாழ்வே
மேவும காதுதி சேரு சதக்கத்துல்
லாமன மீதினி லேநிறை வாகிய-வேதவிநோத வாழ்வே
வியந்தனு தினம்வணக் களஞ்சிய மொழிபுகழ்
விழைந்துய ரருளொடு வரந்தரு நயசுய-வேதவிநோத வாழ்வே
மெய்ப்ப தாப கற்ப காவே
வீலைகொளும் அடியவ ரினிலொரு சிறியவன்
மிகவெழி யவனுமை யலதிலை கெதியினி-மந்தர (அடியேன்)

பதம்-இராகம்-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இரங்கிக் கிருபைக்கண்ணுற் பாரீரோ-சித்தம்
இரங்கிக் கிருபைக்கண்ணுற் பாரீரோ-என்மேல்
இரங்கிக் கிருபைக்கண்ணுற் பாரீரோ.

அநுபல்லவி.

தரம்பெற்ற நாகையில்வாழ்-ஷாகுல்க மீதொலியே, (இரங்கி)

சரணங்கள்.

(க) வெந்துயர் நீரவே மிகமகிழ்ச்சிகூரவே
விருப்பமாய்ப் புரிந்ததி னியகன்று போகவே (இரங்கி)

(உ) நெஞ்சகம் வாடினே னிதமுங்கதக் தேடினேன்
நினைப்பிலே கடைக்கணுல் அனுக்ரகஞ்செய்தாளுவீர். (இரங்கி)

(க) ஆளனுகூலரே அசன்குத்துசு பாலரே
அனந்தநாட் களஞ்சியம் மனந்தனில்வாழ் காதிறே. (இரங்கி)

—*—

நாகூர்-தறுக்காச்சிந்து-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதிகசிங் காரம்-குதுபுதறுக்-காவலன் காரம்.

அநுபல்லவி.

அதிகசிங் காரனன் பிகளி னுயகர்
அருமதின் திருப்போ ரசன்குத்து சருளிய
திதிமைமிகுர் ஷாகுல்க மீதொலி தறுக்காவிற்
சோதிப்ர காசமா யதிக்க நாட்குளள். (அதிக)

சரணங்கள்.

(க) மேகமண் டலம்தொட்டு நின்றுலா விடுஞ்சோதி
மிஞ்சுங் கொடிகளேற்று மஞ்சும ணுருவும்
வாகுலா வியவெள்ளி மலையினே வானோர்கள்
வந்து கடைந்தெடுத்து வைத்தன போலவும்
வகையுட னேங்கி-நடுவில்மீண்ட-சிகரமுந் தாங்கிச் - சூரியனிகர்
ஏகமாய்ப் பதித்திடுங் கனதங்கக் கலசமு
மிலங்கும் ரத்தினமணி துலங்கு மகப்புருவும்
தோகையா டிடுகெடி மண்டபங் களுமெங்கும்
துலக்குங்கிற் தில்களு நிலைக்கண்ணு டிகளுநற்
சுந்தர முதவும் - வெள்ளியினுல - மைந்திடு-கதவும் - நட்சத்திரங்க
ராகளின் நிடுஞ்சுற்றுப் புறக்கத வமுந்திரு
வருளினிற் றனிநாலு வாசல்வி லாசமும்
நாகரீ கந்தோன்று நவரத்ன மூடியணி
ராஜர் ராஜர்நிதி வாசல் வழியில்வந்து
நற்றியே போற்றிக்-கைகளினுல்வாய்-பொற்றினின்றேற்றிப்-பதஞ் சுமந்
தாகங்கண் மகிழ்ந்திட வணியி னவுலியாக்க (தே
ளஞ்சியே மிகமிகக் கெஞ்சிநின் றிடுவதும்
பாகு நிகர்த்தவொலி செய்கு யூசுபுதிருப்
பால ரிருந்துமவு லாதோது முழக்கமும். (அதிக)

(உ) நிறையிட்ட பொன்வெள்ளி தங்கக்கா சுக்கடை
நீடு முதல்கள்வைத்துத் தேடும் ரத்தினக்கடை
முறையிட்ட வாபர ணக்கடை வெங்கலக்கடை
மோகவஸ் திரக்கடை பலசரக் குக்கடை
மூக்கனிக் கடைக-ளுடனேரச - வர்க்கநற் கடைகள் - சிறுபிள்ளைகள்
நிறனிட்டு விளையாடற் கேற்றிடும் பலவகை
செய்துவிற் குங்கடை வையகத் தினிலின்னு
நிறப்பான சரக்குள்ள கடைகள்வைத் தேயொரு
சேகர மாய்த்தொழில் செய்திடுங் கூட்டமுந்
நிறைந்த கமீது-பாத்துஷாதிருப்-பிறைக்கண்டபோது - அந்நேரத்தில்
அறுநூற்று நாற்பது பங்குடை யவர்களி
லரியநாட் டாண்மையெட் டுப்பெயர்க் குளமுறை
குறைபட் டிடாமலே செலுத்தும்பவ் கீந்தாமீன்
கூறிது ஆச்செய்து காறுபா றுகள்செய்யுவ்
கோமான் மகபென்-முகம்மதலிநற்
சீமான்மெய் லாபன்-செங்கையினுலே

நிறையிட்ட மாகவே யுண்டிகை கொடுத்திட
நிலைமை யானபாட்சா சாகு தாகையால்
மறுவற்றே ஜுதவியால் வாங்கித்த துக்காவாசல்
வந்து பொன் னிறைப்பது முந்து கொடியேற்றமும். (அதிக)

(கூ) அங்க மானபதி னல்காணு வாதாவி
னரிய பக்கீறுல மாமார்கள் செய்குமார்
பொங்க மாகியபுல வோர்சர்ப்ப வித்தைகள்
புரிவோர்கோ காரணங்கள் கெஜகர ணஞ்செய்வோர்
புத்திமே லோர்கள்-மற்றும்பல-வித்தைசெய் வோர்கள்-கூட்டங்களும்
வங்கர் கலிக்கர்ம ராடர்தெ லுங்கர்சொல்
மச்சலர் குச்சலர் கருணடர் முதலான
இங்கிதத் தெவர்களும் பொன்மணி கொடுவந்தே
யேற்றமா கியபாத்தி ஹாவோதிக் காணிக்கை
யிட்டுதிற் பாருங் கண்ணினிற்படி-தொட்டுவைப்பாருஞ்-சடைபக்கிர்க
தங்களி லொருபெரி யோரைப்பி ரார்வைக்குஞ் (ள்
சந்தடி களுமங்கே வந்துகுஞ் சிலிப்பெண்கள்
சங்கையின் குயில்போலே பாடியாடுவதுந்
தகுமான சாகத்தால் மிகுபேர்கள் நிற்பதுந்
தட்டிப்பெட் டகமும்-எத்திவந்த
வொட்டகைக் கணமும்-நீளியமலே
பங்கு பகிரக்கையுங் காலு மூளைத்துக்கொண்டு
பாரினில் நடப்பது போலுமே மதஞ்சிந்தித்
துங்கம் பெருகாடங் திடிமத கஜங்களுந்
தணிகொண்ட குதிரையு மணிவண்டில் சிவிகையும். (அதிக)

(ச) ஆலவட் டமுங்குடை கொடிகள்கொம் புகள்குள
லதினிட்ட தாளங்கள் பதினெட்டு மேளங்கள்
சாலமட் டில்லாத வாகாய வாணங்கள்
சக்கர வாணங்கள் கொம்புமூஞ் சுறுவாணஞ்
சர்ப்பவா ணங்கள்-பானபோல்வாணங்-கப்பல்வா ணங்கள்-பிரங்கிகள்
ஓலமிட் டவைமுழங் கிடவேதி வெட்டிக
ளொளிவான பதப்பத்தி வளைதோர ணப்பந்தஞ்
சாலவிக் டணியணி யாகவே யெங்கணும்
சம்பிரம சுவனத்தி னேம்பொற்றோர் தாணிந்த
ஜகத்தில்வந் திடல்போல்-எல்விடத்திலு-மிருத்திசெய்கடல்போல்-ஜன
கோலமிட் டடுதெடுஞ் சந்தனக் கூடமே [ங்கள்சூழ்
குலவிநற் றெருவீதி யுலவியே வருவதும்

நீல முற்றவிழி மங்கையர் குயில்கள்போல்
நேராக மயில்கள்போற் சீராகப் பார்ப்பதும்
நிலைபெறுங் கறுக்கா-அதனில்வரு - மலைகிகர் கலிபா-சாகிபுதிருக்
காலமுற் றினும்வாசச் சந்தனம் பூசியே
கஸ்தூரி கடப்பது மூன்றும்பீ றெழுந்துய
ராலமுற் றினும்புகழ் சில்லாடிக் கேகியே
யாட்டமாய் வருவதன் கூட்டமே விடுவதும். [(அதிக)

(சு) வெள்ளிப் பணத்திலெழு நூறுபொன் னெருபண
மிக்கசின் னப்பண மோரிரு நூறுபொன்
வெள்ளிப்பூ விராகனு மெழுபத்தே ழுரையிங்கர்
விளங்குபொன் பூவிராக னேர்பதி னேழுமே
விரும்புபொற் கருக்கும்-அனிவிராக-னரும்புவைத் திருக்கும்-விராக
னுள்ள பழவிராகன் பதினேந்து மிசுக்காட்டி [னினே
லோனொந்து பதல்வெட்டு ரண்டி விராகனுக்
குள்ளாத சூறத்து மொகரிடம் பொன்பணம்
தனின்மூன்று பலராசிப் பணம்பொன்னைப் பத்தெட்டுத்
தரும்பத்திற் கொன்று-வீரராயன்பொன்.னிருபத்தி ரண்டு-பணமோ
துள்ளுந் திருப்பத்தூரில் விருப்புறும் பொன்னேழு [ரெட்டுத்
தலங்கு மறவன்சுழி யைம்பத்து மூன்றுபொன்
விள்ளுங் கலியன்மூப்பத் தெட்டுப்பொன் பணமொன்று
மேற்படி பூறல்மூப் பதுபண மதனையில்
விளங்குதூற் றெருபொன்-மேற்படிபூறல்
வளர்ந்தபொன் பனிரண்-டிவையல்லாமல்
ஒள்ளிய புதுச்சேரிப் பொன்னேந்து பணமொன்று
மூற்றநாற் பத்தொரு பொன்றுமொன் பதுபணம்
வள்ளல்மெய் பாச்சாசா ருகுதாவுண் டிகையினில்
வந்த ரணையுஞ்சொல்ல வகைவகையாகக்கேள். (அதிக)

(சூ) அயராத மயிலேதூற் றேழுபொன் னேழரை
யநிற்கருக் கம்மிருபத் தொருபொன்று ரைப்பணம்
பயனுன தரங்கையி லைம்பத்தோர் பொன்னெட்டுப்
பலராசி ரூபாயி லேராறு நூற்றுநாற்
பத்துநர லரையே-ஆகியரூபாய்-மூற்றுமூன் றரையே - தலைக்காசியில்
இயல்பாயொன் றேமுக்கால் தள்ளு படிவெள்ளியி
லோர்பதி னேந்தெழு பொன்மூன் கலிலரை
யுயர்வான துண்டாடை முத்தைந்து சிகப்புக்க
லோனொந்து சென்னபட் டணத்தின்துட் டாயிரத்

தடவெழு தாறும்-அறுபத்துரா-லடர்பல காசும்-பணமாறை
பெயர்சொல்லா யிரத்தெழு நூற்றெண்பத் தைந்தொடு
பெரியகாசமூ வாயிரமுந் நூற்றிரு பத்தொன்றும்
அயலெல்லாந் தலங்குசின் னக்காசுத் தொகைதானு
மறுபத்தோ ராயிரத் தொருபொன்னுற் றுப்பத்து
மடவதி கமூளுசேர்-பொன்னின்விராக
னிடையெழு பதுமோர்-மூக்காலுமாய்
வியனுல வெள்விசே ரிருபத்தா றேமூக்கால்
வீசமொன் றரைசோம சுத்தரப் புரவியாம்
நயவெள்ளிப் படவொன்று சோபன பாச்சாசா
கதுதாவுண் டிகையினிற் றெகையாகவந்தது. (அதிக)

(எ) முதல்நபி இசுறத்தோ ராயிரத் திருநூற்று
மூப்பத்தி ரண்டில்ஜ மாதுலா இறுமாத
முதற்றெய்தி முதற்பதி னேழாந் திகதிமட்டு
மூன்றுமுண் டிகையினில் வந்ததில் வளவென்று
முறையொடுந் தூக்கிச்-சோமசுந்தரப்-புரவியை நீக்கி-விற்றிடுமுதற்
பொதுவில்ரண் டாயிரத் தஞ்நூற்றிப் பதினேழு
பொன்னென்றே காற்யண நன்னிதித் தொகையாரும்
இதயத்தில் மிகுமன்பும் புத்தியு மாரும
லிரவினும் பகலினுந் தறுக்காவிற் பணிவிடை
யேற்கவும் புரிவோன்-ஹூபிசாமன்னன்-மார்க்கமுந்தெரிவோன்-தனை
மதிமனம் புகழ்செந் தமிழ்ப்புல வோர்தங்கள் [யடித்தோர்
வறுமையெல் லாந்தீர்ந்து மகிழவே யனுதின
நிதிமணி களுமன்னத் தொடும்சொன்ன வஸ்திரம்
நேசம் பெருகிவிசு வாசமா யுதவியே
திதந்தந் காப்போன்-அதிகதன்மம்-சதமென்றுஞ் சேர்ப்போன்-முன்
றிதிமேவும் பாண்டியன் படிதொடப் பரியேறுஞ் [ளினித்
சுந்தரம் பெருகுச வுந்திரன் முகமொளிர்
கதிர்மணிப் புயபாட்சா சாகு தாவிந்தக்
காசினி தழைக்கவந் தேசிலா தறுந்துரை. (அதிக)

(அ) ஆதிநா யகன்றிரு வொளிவி லவதரித்த
அகுமதர் திருப்பே ரசன்குத்தா சருளிய
சோதிநா யகர்மிரு நீதிநாயக ரெங்கும்
தலமகிய ஷாகுல்க மீதுரர் யகரருட்
டோன்றுசிவ் காரன்-நிரியங்கள்-நீண்டகு பேரன்-எங்காருமே

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்கள்பாடல். சதுரங.

நீதியா நியவவ ரவர்தா ரசப்படி.
கோரி னடத்திரியர் சீரின்ப மூற்றியே
கோதகன் றிகிரப சோபனச் செயம்பெற்ற
குமுணகோ லாகலன் சமுகவ ரோதயன்
குங்கும மர்ப்பன்-புயவசலன்-இங்கித லோலன்-தென்காயலில்
ஆதி பதிநல்கு லாமுகி யித்தீன்சாகி
பனுதினஞ் செய்தவத் தினின்மக வாய்வந்தோன்
ஒதுமெய்ப் புகழ்செய்கு சாகிப்ச கொதர
னுயர்முகம் மதமுகி யித்தீ னினைத்திட
வுளர்க்குளிர்ந் தெவர்க்கு-மினியவண்ணக்-களஞ்சியந் தனக்கும்-கற்பக
பூகலத் தினில்வந்து தருவது போற்றரும் (தரு
புகழுறும் பாட்சாசா நகுதாவு மெங்கெந்தப்
போதமுண் டிகைத்தொழிற் காறுபா லுகள்செய்யப்
பொருந்தும் புநிதர்காதி ரெலிதறுக் காவாசல்- (அதிக)

வேசிவிலக்குச் சிந்து-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மயங்காதே மனமே-வேசிகள்மீதில்-மயங்காதே மனமே.

அநுபல்லவி.

மயங்காதே மனமேமக் காபுரத் தினில்வந்த
வள்ள லிறசூல்வாக்கின் விள்ளு மறைபையிட்டுத்
தியங்காதே பெண்களாற் கெட்டவர் தங்களைத்
தேடிஞற் காண்கலாங் கோடானு கோடிரீ. (மயங்காதே)

சரணங்கள்.

(க) காமப் பயிர்மூளைத்துத் தழைத்துச் செவியுமூக்குங்
கண்ணெடி வாயுநற் கனதனங் களும்பெற்றுச்
சாமத்து ரோகமுங் கபடமு மார்க்கம்பொய்ச்
சத்தியங் களுஞ்ஜால வித்தைவி னோதமுந்
தந்திர வகையுஞ்-ஜகமோகன-மந்திர தொகையு-மதிமயக்கும்
பூமிக்கு ளடங்காத பூலியாட்டும் விளையாட்டும்
போராட்டுஞ் சீராட்டும் பாராட்டு மூகலே
நேமித்த படிநம்பி னேர்தலே தடவியே
நிறைந்திடு மூளையை யுறிஞ்சிடு மெண்ணத்தால்
நெஞ்சகத் திருக்குங்-கொடுமையான-வஞ்சகத் திருக்குங்-கலவியிலே
சாமர்த்ய மொடுமிராப் பகலினும் ரத்திநத்
தாவடம் பலசுமக் தேகுடங் களையொப்பாய்

மாமத்த கஜமஞ்ச மடிபுடைத் துப்பரி
மளக்குங்கு மக்கொங்கைக் குலுக்கும் பிலுக்கும்பஞ்ச
ணைக்கிளிப் பேச்சும்-வாலிபர்நெஞ்சந்-தனுக்கிடு மூச்சும்- கண்வலீ
சோமனி நிகரான முதலும் முனிவர்கண்டாற் [லீச்சும்
றடிக்கும் அன்னநடையும் பிடிக்குஞ் சின்னவிடையுங்
கோமள முழுதும்பெண் ணுருவாகத் திரண்டுருக்
கொண்டவே சியர்தம்மைக் கண்ட வுடன்மலர்த்து. (மயங்காதே)

(உ) மின்னுருக் கடையாலு நடையாலு மிடையாலும்
விழிமருட் டிலுமறி வழியழிக் தேயிக்தப்
பொன்னுரு மகராஜி பதத்தினு லுதைபட்டாற்
புண்ணியக் கிடைக்குமென் றெண்ணியெண்ணி நித்தம்
போய்ப்பணி வார்கள்-பொன்னுடமைகைக்-காப்பணிவார்கள் - விதிக
முன்பின் அறியாதவள் தன்பின் றொடர்ந்தயர்ந்து (ளில்லார்
மூன்றுநா ளிகைவழி கிண்டவு ளவுமே
யன்பொடுஞ் சென்றவள் வீட்டினிற் புகுந்தபின்
அடிபட்ட நாய்போலு மிடிபட்டுத் திரும்பியே
அயலகல் வார்கள்-கண்ணினில்முட-மயிருள்ள பேர்கள்-காமத் தீயால்
வெம்பினே னடிமைகொள் வாயினி விசிறியை
வீசவோ பரிமளம் பூசவோ மதங்கொண்டு
கம்பங் தகர்க்கும்யானை மூலத்துங் லெழுதவோ
கால்பிடிக் கவோசெம்பொன் மேல்பிடிக் கவோபடிக்
கம்பிடித் திடவோ-அடப்பங்கட்டிப்-பின்புகின் றிடவோ-முழுதுமுன்
தம்பமா கினனென்று திரிவார்கள் சிலர்நடுச் (றன்
சாமத்திற் புறப்பட்டுத் தலையாரி யிடஞ்சிக்கிக்
கெம்பித வடிபட்டுத் தலைப்பாகைக் கட்டுண்டு
கெட்டலை வாரிந்த முட்டாள்கள் போலுமீ. (மயங்காதே)

(ஊ) உன்னை யல்லாலினி வேறொரு பேர்முகம்
ஒருக்காலும் பாரேனென் நீருக்காலு மூக்காலும்
அன்னையின் குலதெய்வ மாமென்று தலைதொட்டே
யானையிட் டிடுவதை நானய மாய்நம்பி
யரியபாக் கும்பா-கிலையுமுன்ன-வொருமேனிச்-சம்பா-நெல்லும் பல
வன்னப்பட் டுகள்செம்பொற் சரிகை ரவுக்கைசேலை
மணியழுத் தியதங்கப் பணிதியா பரணங்கள்
சொன்ன மமமாகிய கட்டில்தொட்டி லுமெத்தை
சுருளின்வில் லுரிப்பட் டரியமென் றலையணை
சயலர்க்கற்புதங்கள்-திறந்தபடி-தயிலாப்பெட்டகங்கள் திரைமேற்கட்டி

பின்னும்வெங் கலபாத்தி ரம்லார்த் தண்ணூ
பெருமை பசுக்கள்பன்னீ யிருநாறு முந்நாறு
பொன்னிரு லும்வட்டில் கூடகோ புரம்வீடு
பூந்தோட்டம் வேளாண்மை பொருண்முத லெவைகளும்
புயல்போலே சொரிந்தே-மெய்ந்தடமைப் பயல்போலேதிரிந்தே-முன்
தன்னோகம் பினவன்கெட்டலைந்திட அவனைப்போற் [னிடமோன
றனித்தாணை வாங்கியே யுனிப்பல பலபேர்கள்
மூன்னி லொருவர்புல னொருவர்க்குத் தெரியாமல்
மூழுதுங்கெட் டோரமென்றே யலைவார்க ளதுபோல்கீ. (மவங்கா)
(ச) வறட்டுத்தாய்க் கிழவியு மகளுங்கள் ளொடுசுள்ளும்
வடிசார யமூங்கேட்க வாங்கிவந்தே யுடன்
நிறத்த சரக்கீதென்று கொடுத்தவ னுங்கூடச்
சேர்ந்துண்டு வெறிமீறிப் பேர்ந்தொன்றுந் தெரியாமற்
சித்தமும் பிரிந்தே-யவரவர்கள்-வத்திர முரிந்தே-நிர்வாணமாய்
மறப்பொன்று மில்லாமல் மாயியின் மூலைபோ
வங்காளச் சாக்கென்று மருமக னிழுத்தொரு
புறத்தினிற் புகக்கொஞ்சம் வெறிதெளிந் தவள்மகள்
பொட்டென வேபெருங் கட்டை விளக்குமாற்றூற்
பூசைகள் கொடுக்க-இவன்குமறி-னசியே தடிக்கத் தடிக்கவந்தச்
சிறுக்கிவிட் டிடாமலு கொறுக்க நொறுக்கவெறி
தெளிந்து தெரியா திந்தச் செயல்செய்தே னீமனம்
பொறுத்திட வேண்மென்று கால்களைப் பிடித்திடப்
பூசையை நிறுத்தினள் வேசை யதுபால்சத்தம்
புறப்பட்டுப் பாய்ந்த-சிலருச்சிகள்-திறப்பட்டுப் பூந்த-மேனியினெங்
கறிக்குத்தும் நலங்கொண்டு கண்விட்டுப் புண்ணைக் (கும்
கண்டவர்க் குங்கொண்ட பெண்மூர்க்கு மாகாமல்
வெறுக்கநல் லோர்தம்மை யவன்காண நாணியே
மெலிந்துசஞ் சலமுற்றி யலைந்தான் அன்னதுபோல்கீ. (மபங்கா)
(ஞ) வெட்டை யிரந்தியை யாப்புமே கம்வாயு
மிகுந்தீ ரிழிவுவெண் குட்டங் கருங்குட்டம்
தொட்டகாட் டொட்டுந்தீ ராதபுண் சன்னமே
தொலையாத வுளமாந்தை மலைபோல் மகோதரம்
தூண்டிய சூலை-நிணமுருக்கி-பாண்டுகா மாலை-நிர்ச்சுருக்கினை
விட்டு விலகாப்பித்த மயக்கஞ்சொற் பிரமியம்
விளைவார் சிலேட்டுமம் களைபாரு மோக்காளம்

மட்டி லடங்காச்சலக் களிச்சற் குடற்புரட்டு
மந்தார காசஞ்சு வாசகா சம்விக்கல்
மதிமாறுங் கன்மம்-அதனுல்வரும்-பதினெரு குன்மம்-கண்டமாலை
கெட்ட வுரோகம்அதி சாரம்பாண் டுடல்வீக்கம்
கீச்சுமூச் சென்றுள்ளே மூச்சைவாங் கிடுமீளை
பெட்டுப் பிரமலண்டம் ஏராண்மை நீராண்மை
யிறக்கண்ட வாதஞ்சொற் குதிவாதம் பவுத்திரம்
ஓரத்தப்ர மேகம்-எப்போதினும்-வரத்தக்க தாகும்-செவியிரைச்சல்
பட்டி மாயுமிந்த நோய்களெல் லாமகற்றப்
பாதகி யிடத்தினிற் பணத்தைக் கொடுத்துவாங்கித்
துட்டண னெனநல்லோர் யாவருஞ் சொலிமிகத்
தூசித் திடுவாரினி நீசிக்க நேசித்து. (மயங்காதே)

(சு) தந்தச் சிமிளையெங்கே புளுகுசவ் வாதெங்கே
சரிகையின் ஜோடெங்கே பெருமிது மாப்பெங்கே
கெந்தப் பொடிப்பூச்செங் கேயத்தர் மணமெங்கே
இலுக்குத் தடிகளெங்கே பிலுக்கு நடைகளெங்கே
கெட்டீரோ நீரும்-வேசியாசை-விட்டீரோ வாரும்-வாருமென்று
சந்தைக்கூட் டங்கூடுங் கடைத்தெரு வீதியிற்
றலைக்கொரு வார்த்தையாய்ச் சகாந்தம் பேசிடக்
கந்தைத் துணியுங்கையி லூன்றுகோ லொடுகொண்டிக்
காலு மயிருதிர்ந்த கண்ணு முடங்குங்கையும்
கதித்திட்டங் தோதும்-வார்த்தைகள்கேளா-தடைத்திட்டகாதும்-மேனி
வெந்தழன் றிடுக்கருங் கிரந்திக்கி மருந்துண்டு [யினிங்கும்
வித்தியா சஞ்செய்து பத்திய முறித்ததால்
அந்தப்புண் கெலித்தெங்கும் புழுத்துநா யிகாற்ற
மதுகண்டு கொசுகிபு தெதிர்கொண்டி மொய்க்கவே
யலக்களிந் தூலந்தே-யுடைந்தசங்காய்-மலகங்கொண் டூலந்தே-மதிம
சொந்தகா யகியென்றே சுண்ணி யிருக்குமந்தச் [யங்கிச்
சோரநா யாகியாற் றுடப்பத்தா லடிபட்டு
கொந்து திரியுமிந்தக் கேடு தெரிந்தும்தேசி
நோக்கங்கண் டறிந்துநீ பாக்கியத் தொடுங்கூட. (மயங்காதே)

(எ) ஆதி கருணைமிகப் பெருகி நிதமும்வளர்
அதனுன் மேலெயில்வரு மப்தல்மு னுபுதன்
னீதியின் நவமெல்லாந் திரண்டுரு வமைஹூரீம்
கிருப ருதவுகல் லப்தல்முத் தலிபெனு
நிதியினி தின்ற-நியதிமிஞ்சித்-ததிகரும் தோன்றல்-துணையப்தல்லா

சித மதிவதன கெற்பி யதனிலாதி
திருவொளி வாயிருக் தருளாமி னுர்வியின்
மீதினி னரருரு வாகி யவதரித்து
மிக்க வளங்களுறு மக்க ரகரத்துன்னில்
விண்ணவர் சூழ-மேன்மேலுமே-மண்ணவர் வாழ-வுதித்தனுதி
ஆதரா யருள்கதி ஜாவை மணம்புரிந்து
சுத்தாஞ் சோமதி வத்தனி லசரானேர்
கோதறுந் திருநாகை நகரினில் மேவிய
குபான கமிதொலி முதாதை யாகினேர்
கொண்டலங் குடையார்-நானவசங்-கொண்டமெய் புடையார் - விளங்
வேத மகிபர்வண்ணக் களஞ்சிய மனத்தினில் (கும்சது
மேவியெத் தினங்களும் பாவியுற்திடு மோட்சப்
பாததா மரையினி லன்புவைத் தால்மிகப்
பரமசா தகமுண்டும் பரத்தைய ராசையால். (மயங்காதே)

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரவர்கள் பாடல்கள்

முற்றிற்று.

காலங்குடியிருப்பு - நல்லாவுத்தப் புலவரர்கள் குமாரர்

அசனலிப்புலவரவர்கள் ப்ரியப் பாடல்கள்.

பதம்-இராகம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்த வேளையில்அருள் செய்ய-வர-இதுதருணம்ஐயா
இதுதருணம்ஐயர அடிமைசான்மிக உய்ய

அநுபல்லவி.

கந்தரிர்ந் துலவு தடஞ்சூழ் மதினம் வாழும்
நாயக நபிமகு மூதுழ் கம்மதாப் கீளும்
அந்தரா யகர்க் குயிர்த்துனைத் தோழர்
அன்புலாவிய மாமதை நேர்மைசெய்
அகிலத்தோர்புகழும்-மகிமைத்தாபரனே. (ரிந்த)

சரணங்கள்.

(க) ஆதி முதலவனெடு மகிழ்த்துனை யிலேயெனவேயுனை கூறவும்
அது-போதி றையலனின் வவல்கொடும்அருள் தூறவும்
மூடி-யாத திருவையொடு சுடியயுறையஅருள மீறவும்
வளர்-வேத் முறைபாவு கூகைவடிவுகொடு தேறவும்

பின்னுளையிற்

பூதலத்தி லொன் ரூக விடுக்கவும்
புகழ்வல் லோனெரு பூவைக் கொடுக்கவும்
தூத சாம்ஜிபு ரீல்மூன் அடுக்கவும்
சுருதி மாநபி கையிற் கொடுக்கவும்
சோபன மாமிது போலுள தேல்மணஞ்
சூடுவி ரென மேலவ னேதினன்
தாபரம் ஆயிஷா மாமண மாம்இரு
சாகா மார்புவி தீன்முதன் மேவிய
தகமையின் மகிமையின் மிகுகல முறுமுது
ஷுறவினி னெறியினி லுறுபொறை யதில்வளர்
ஜெகதல மெவையினும் உயர்புகழ் பாவுமெய்
சேர்க்கும் அபுபக்கர் சித்தீக்கு நாயகமேநீ. (நிந்த)

(உ) சிந்தை நிலைமயங்கிக் கயங்கித் முயங்கித் நியங்கிப்பரதவிக்கவும்
வளர்-இந்தப்புவியிலுள்ள விஞ்தக்கிரங்கித்துயர் கவிக்கவும்
வரும்-இந்தத்துயரதை விர்ந்தப்புதுமையனு பவிக்கவும்
நறை-சந்தக்குவிமூலைமடந்தைப்பெண்ணுர்கள்மையல்குவிக்கவும்

இறையருள்சேர்

சித்து வெங்கதி ரொழிக்கக் கடுத்தவ
* சேனைபூ டண்டை யர்க்கக் குதித்தவ
மைந்த னுயிர்மறைக் காக விடுத்தவ
மகிழ்மண்ணு டெண்ணெய் மீட்டி யெடுத்தவ
மாறிய தாதையி னிருயிர் போகவும்
வானுறும் ஏறுட னேசம ராகவும்
தேறிய பேர்புத்து கான்வழி யாகவும்
தீன்முறை யேநெறி யாயர சாகவும்
திருமுகம் மதுரபி மொழிவழி யரசியல்
சிதைவற கனிபுரி ஜெயகுண வதிவித
தரும விதரணிக நிதியே யிறையருள்சேர்
சத்தாங்க மேயுமறு கத்தாபு நாயகமேநீ. (நிந்த)

(ஊ) தோசு இபுஸீகுதடுத்ததென் றேதியொருபொழு துரத்தினேய்
பிர-காசலைகுல்மகு பூலுப்பலகைகண்ட வரத்தினேய்
இறை-நேசமுளகுறு ஆனேத்தொடுத்தெழுதி நிரப்பினேய்
திருக்-தேசம்அகலமறு வானேவரவழைத்த திறத்தினேய்
அருள் புரிவீர்

---

* சேனைபூ டண்டையாகத் தரித்தவ - என்றுப்பிரிக்கலாம்.

வாசமாய் அபு பக்கர் சூட்டிய
மடமின்னர் தம்மை வதுவை கூட்டிய
பேசியெ பிரி வாக மீட்டிய
பெருமை நபிகைதோட் டொருகை மீட்டிய
பேரறி வேயமு தேமிக வாழ்வுள்ள
பேர்களி லேறு நாயக மேவளர்
கார்முகில் மேவும்ற சூல்மக ளாம்முக்கை
யாவையு மேமண மேசெயு நாயக
கவினுறும் நபிகபு றநிலிருந் தமதுபர்
கபுமிடை யடைபவர் பிழைதவிர் பவரென
உவமையி லவனருள் உதவிய பதவியில்
உவப்பா னுதுமானிருனு அப்பானு நாயகமேகீ. (சிந்த)

(ச) வாலே மடமாதர்சொலுமா லாவைத்தெரிந்துரை பிரித்தவ
இற-சூலும்அறுவிலொரு வாழிகொடுக்கஅவ தரித்தவ
மிகும்-ஒலமுடனே தலைமன்றுரைத்துப சரித்தவ
நெடும்-நீலனிபுலிசனின் கோலவிழிகெடப் பரித்தவ
இருபைகொடி
சில மாமறை நீனை விளைத்தவ
சேனை வீரைச் சாகக் குழைத்தவ
சால இறைபுலி யாக மூளைத்தவ
சங்கை கேர்வழி யாகத் தழைத்தவ
தாயென வாழ்கதி ஜாமக ளாரையே
தானவ னேவகிக் காகுசெய் தோய்வளர்
காயொளி யாதவ னேரிய துல்புகு
மூவடி வாளனி வோய்துணி வேசெயுங்
கடகரி நடைபுரி யடையலர் கிர்டமூடி
கன தளமொடு கொடிகுடை படிவிழ
வடவரை தகரவும் நடைதருதுல்துலின்
வல்லாண்மை சேரும்அலி யுல்லாவெக் நாயகமேகீ. (நிந்த)

பதம்-இராகம்-குறிஞ்சி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன் நபியே-நயினரே
இரங்கிக் இருபை உபகாரஞ் செய்வீரே - என்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி.

மன்னர்மன்னர் புகழும் வாசப்பொற் பூவே
வரிசை முகம்மதுற்ற சூல்முஸ்த பாவே. (என்ன)

சரணங்கள்.

(க) சொன்ன சொல்லாமலே யோதெரி யாதோ
துய்யவரே வன்மஞ் செய்வதென் மீதோ
இன்னம்வரா திருந்தா லிது போதே
எனக்கு முமக்கும்மே லேபொரு தாதோ. (என்ன)

உ) சித்தமுருகி யுருநித் துதித் தேனே
சின்னவயதி லிருந்தே தொடுத் தேனே
மூற்றுமுங்களிரு காமத்தைச் சொன்னேனே
மூறுசல் கபிகட்கு முன்னே கீர்தாமே. (என்ன)

(கு) தந்தையும் தாயும் பின்னுளெனக் காமோ
தனதென் றிருந்தாலென்னைத் தளவும் போமோ
சொந்தஅடிமை சொல்லப் பின்சொல்ல லாமோ
சோதனை யோமணஞ் சோதிக்க லாமோ. (என்ன)

(ச) மாணிக்க மேடைபொன் மாடை யுலாவே
மன்மதை நால்வளர் சீர்மதி னுவே
காணிக்கை யாகிய காரண வாழ்வே
காசிமுகம் மதுற்ற சூல்முஸ்த பாவே. (என்ன)

பதம்-இராகம்-சங்காபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மைய லாற்றிலே-தினவிலே-கனவிலே-வருவதே வேணும்.

அநுபல்லவி.

வையம் புகழ்பெற்ற செய்யி தகுமதே
வள்ளல் கபிபு முகம்ம துல்லாவே. (மையல்)

சரணங்கள்.

(க) அல்லும் பகலுஞ்சொல் லாவுநில் லாது
ஆசைப் பிரளயத் தாவல் பொல்லாது
சொல்லும் பயலுக் குமதருள் மீது
சொந்தமென் றுலெனைக் குங்குறை யாது
எப்போதும்-இப்போதுந்-தப்பா-தியாது. (மையல்)

(உ) ஆருஞ்சொல் லாததோ நான்சொல்லப் போறேன்
ஆண்டகையே உனை அல்லாமற் கூறேன்
தாரும் இருபைபின் றேனிந்த வீறேன்
தம்மைப் பிரிந்துசந் தும்மையல் மாறேன்
இன்வாறேன்-பின்வாறேன் மனதாறே-னூறேன். (மையல்)

(உ) எத்திபு லிசுசெய் குத்திரத் தோசம்
எல்லாம் தவிர்க்கும்பொற் பாதப்ப காசம்
முத்தினை யோர்கட்கு மோன உல்லாசம்
மோக்சம் தருகுகீ ரென்றல்லோ பாசம்
உல்லாசம்-பிராகாசம்-துணேநேசம்-நேசம். (மையல்)

(ஊ) மாணிக்க மேடைபொன் மேடை புலரவே
வருக்கை கதலிகன்னல் வாக்கொள் மங்காவே
காணிக்கை யாகிய காரண வாழ்வே
காசி முகம்மது வேமுஸ்த பாவே
என்கோவே-பொற்பூவே-மறைநாவே-நாவே. (மையல்)

——*——

பதம்-இராகம்-ஆநந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கூட்டுவா குயிலே-குருவாமு கம்மது பாதம்
காட்டுவா மயிலே-குருவாமு கம்மது பாதம் காட்டுவா மயிலே.

அநுபல்லவி.

நாட்ட மாகுதே நாளும் எந்நாளும்
நாயக ராமக்க வாழுமுகம்மத ரிடம். (கூட்டு)

சரணங்கள்.

(க) மனம் கொந்து வாடு தன்னமே-நானென்ன செய்வேன்
மலரடி நாளு மின்னமே
நினைவி லிருகண் முன்னமே-கிருடைசெய்யும்
நேசந்தரச் சொல் லன்னமே
கனமுகில் குடையிடுங் காரண நபியாம்
காமிதுவா முன்வ பாமகுபூபாம்
தினமிகுந் தருள்புரிந் தருள்கற்ப காவாம்
சிந்தையிற் பதம்ரண்டுந் தந்திடவே நீதம். (கூட்டு)

(கூ) ஏழைக் கிரங்கிடுவோர்-காலவயதில்
என்துயர் தீர்த்திடுவோர்
வேலைக் குதவிடுவோர்-மகுஷர்தன்னில்
வியாகுலந் தீர்த்திடுவோர்
ஆளும் அகுமதுற சூல்நபி நாதர்
அமரர் புகழும்பர கதிபெறு நீதர்
நாளும் நறைகமழ் செந்தாமரைப் பாதர்
நாயக ராகிய நபிமுகம்மத ரிடம். (கூட்டு)

(ச) அந்தர மதியழைத்தோர்-மாலிக்குயி
பரசையி மானிலழைத்தோர்
முந்தவொளி வாட்டித்தோர்-சுயிகட்கெல்லா
முதல்வருங் காரணத்தோர்
வித்தைய தாகிய மறைதனிற் பொருள்ளர்
வேதிய சப்துல் லாதரு கோவார்
சந்தனங் குங்குமம் புயத்துறை நயினர்
சாகிபு செய்யிது வாமுஸ்தபா புதம். (கூட்டு)

புதம்-இராகம்-ஆநந்தபைரவி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வாசப் பொற்பதமே-நிதந்தர-மனஞ்செய்வீ ணாயா-வாசப்

அநுபல்லவி.

தேசம் புகழ்பெற்ற ராஜப்ர காசரே
நேசங் கருணைசெய் காசிமு கம்மதே. (வாசப்)

சரணங்கள்.

(க)ஆரிருந் தாவதென்ன-பலபொருள்-ஆயிருந் தாவதென்ன- ஆரிருந்
தாருங் கிருபையிற் சேரு மினிமுகம்
பாரு மனத்துயர் தீருந் நிதம். (வாசப்)

(உ)வந்தவர் நீரல்லவோ - மலர்ப்பதந்-தந்தவர் நீரல்லவோ - வந்தவர்
தந்தையும் நீர்சொலுஞ் சித்தையும் நீசொன்னச்
சொந்தமென் றுண்டிடும் எந்தப் பொழுதினும். (வாசப்)

(ங)தன்னே மறந்தனனே - நிதமுங்கள்-சன்னை மறந்தனனே - தன்னே
என்னே மறந்திடில் என்னசெய் வேனினித்
துன்னுங் கடையுகந் தன்னிற் துணைசெய்யும். (வாசப்)

(ச)மக்ககர்க் கரசே - வளந்தரும் - சொர்க்க நகர்க்கரசே - மக்ககர்
தக்க பலன்செய்யும் நகக்கன்மு கம்மதே
திக்கென் றெனக்கிங்க ளுக்கிரேகஞ் செய்குவீர். (வாசப்)

அசனலிப் புலவரவர்கள் பாடியபாடல்கள்-முற்றிற்று.

மேற்படி-அசனலிப்புலவரவர்கள்தம்பி

செய்யிது முகம்மதப் புலவரவர்கள் பாடிய பாடல்.

பதம்-இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உங்கள்செழும் பொற்பாதம்-புகழ்ந்துநித்தை
உருகியுருகிமையல்-பெருக நினைந்து நிதம்-உங்கள்

அநுபல்லவி.

மங்குல்தெங்குடை தங்கிவரும்பிர-சங்கசவுந்திர முத்தவிளங்கிடு
நன்குளசெம்பொனி லம்புவியுந்தர-திங்களருங்க னெங்குறைந்துள
செம்ம லியம்புமு கம்மது கபியே. (உங்கள்

சரணங்கள்.

(க) சிந்தை யுவந்துபூவில்-இருந்தரம்பைத்
தேசம் புகுதமலர் வாசங் கலந்துதூவித்
திருகபிமார் முன்னேகித்-தொழுதெழும்பி
விந்தைபெறும் பொன்மேவி-யருந்தலங்கண்
மேலுங் கடந்துஜ்பு ரீலுஞ்சுமந்து தாவி
மிகுபூரண சஞ்சீவி-விளங்கமுகில்
அந்தர முங்கிர ணங்களிர் கொண்டதி
ருந்திசை பொன்சர ணம்பட நின்றுயர்
சந்தமு முங்க வருந்தினை யென்றிறை
யின்றிரு முன்றம திவ்கரு மஞ்சொலி
யேயி வருங்கிரு பாகர மதியே. (உங்கள்)

(உ) மாதங்கம் வந்துபூண-விரும்பியம
வாசி லிலங்கியச ரோசங் கவிழ்த்துரண
வகைமன்னர் முன்புமாணத்-திங்கள்நிறைந்த
சீதக் குணக்கிற்கொணத்-தெழும்பியருள்
தேடிங் கனகச் சிறையின் ஈடம் புகுந்துவேண
திகழர சர்கள்காண-உறுதியித
வேதம னுகர ரேயுயர் வாரிரு-பாதச ரோருக மேதுணை யாமென
வோதினகாரண மாய்மொழி யேருறு-தாதவிழ் கோகனகாமுகேரினி
தாயுரை பேசிய சாகரமார் நிதியே. (உங்கள்)

(ங) காரண வேதகாவே-செறிந்துவரும்
காருங் கவிகை செய்பொன் மேரி னுயருங்கோவே
கனவிற் பன்னபூவே-துலங்கவரும்
பூரண சந்தரதேவே-சகலகலே
போற்றும் அருள்நிறைந்த காத்திமுல் அன்பியாவே
புகழுறுங் கற்பகாவே-யருணனிணை
வாரண முஞ்சிலே வேடனி டஞ்சொல்வி
யாரயி கும்பிணை காடி நடந்துப
காரமி ருஞ்சர ணலையம் வந்துயர்-தாரணி நின்றது போல்கல வானது
தந்தரு ளும்படி சித்தை யிரங்க. (உங்கள்)

(ச) சோலை மருதவாச-மடித்துடவை
சூழும் சுரும்பிசைகள் எழுங் கனிந்துபேசச்
சுடர வனஞ்செய்யேச மணித்தரள
வால மதியைவிச-கனகபதி
வானவர் மெய்க்கமக்க மானக ருக்கும்ராஜ
வளரப்துல்லா கண்ணேச-பொருந்தவரும்
பாலக இன்பமு தாக விளக்கனு-கூல மிகுந்து மறுத செழுஞ்செயல்
கால நடந்துமி தான தாம்புரி-வேலை-யகம்பதி ஞலி லெழும்பிய
விதமுக மயஅகு மதமுஸ்த பாவே. (உங்கள்)

பதம்-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேல்என் இதயம்சயிக்கிமோ-பெண்ணேகண்ணேகான்
என்னசெய்வேல்என் இதயம்சயிக்குமோ

அநுபல்லவி.

பொன்னின்பழனஞ் செறிமக்க மாநகர்
புண்யசிரோமணி என்னுநர் கட்கருள்
மன்னும்கபீபு மூகம்மத முஸ்தபா
மந்துமகிழ்ந்து சுகந்தருள தந்திடற். (கென்ன)

சரணங்கள்.

(க) அன்னமே தூதார் சொல் வாரடி-என்னுலென்னுசை
ஆருமோ இத்தருணம் பாரடி
இன்னமொருவ ரிடஞ்செல்லச் சொல்லவோ
எந்தன்மனதிங் கவரிடத் தல்லவோ
மின்னுங்கிருபை விரும்புவ தல்லவோ
வெஞ்சமுண்டோபதத் தஞ்சங்க ளல்லவோ, (என்ன)

(உ) தஞ்சமென்றேசொல்லுனைக்குறுள்ளமே - என்னுலேபொறுத்
தாங்குமோ மாமோக வெள்ளமே (தத்
அஞ்சிக்கலங்கி மனதுதள்ளாடி
யழுதழுதேங்கும் பொழுதுதருஞ்சுடர்க்
கஞ்சமலர்ச்செழுஞ் செஞ்சரணந்தந்து
காத்திடுமேழையே டேற்றம்பெறும்படிக். (கென்ன)

(ங) வாசம்பொன் னூர்மக்காவினுர்-காஷிம்குலத்தொரு
வள்ளலப்துல் லாபொற்பாலனுர்
தேசம்புகழுஞ் சிரோமணியாகிய
செம்மல்கபீபுமு கம்மதுமுஸ்தபா

பாசமிகுந்துள நேசமதையிந்தப்
பத்தற்கருள்செய்யச் சித்தமிரங்குதற். (கென்ன)

க லி த் து றை.

கஞ்சப்பதமலர் தேடியெனுகங் கலந்துருகிக்
கெஞ்சிப்புகுந்துரை செய்வதெல்லாஞ்செவி கேட்டிரங்கி
எஞ்சொற்பனந்தனி லோர்போ துவந்திங் கெதிர்முழியாய்
அஞ்சொற்பதமருள் சற்குருவேமுகியித்தீ ஞண்டகையே. (கக)
ஒருத்தாமிசாவினிற் முன்செய்யுகல்ல வுலுவுடனே
பருத்தார்சுபுகு தொழுதிறையோனருள் பரய்ந்துஜெய
மிருத்தாருமெங்கள் கவுதுல்அகுல முயர்குதுவில்
அருத்தாபெனுங்கண் மணியேமுகியித்தீ ஞண்டகையே. (உ)
இயற்முலடங் காதமெய்ச்சோதி யிறைமுனக
இயத்தால்நிரம்பி யெழுஞ்சுடராய்மெய்த் தெளிவிலிரு
தயத்தாமனாக்கு ணிலவேதிகழ்ந்து தயங்குநிரா
மயத்தாபரமுறை யானக்பீபுமு கம்மதுவே. (ங)
கனிக்குங்கரும்புக்குந் தேனுக்கும்பாலுக்குங் கண்டினுக்கும்
இனிக்கின்றவாய்மொழி நாயகீமயிரு பாதகல்சும்
தனிக்கும்பெரியவன் சீரூஷேறிகற் சங்கையதி
சனிக்கும்புகழ்முள்ள பாவேகபிகள் சிரோமணியே. (ச)

மேற்படி-அசனலிப் புலவரவர்களின் மாணாக்காகிய

தோலிலெப்பை மீராப்பிள்ளைப் புலவர்பாடிய் பாடல்கள்.

வெண்பா.

ஆதியே யெங்கும் அருளாய் நிறைந்தவொரு
சோதியே யுன்னொளியின் றூதரின்மேல்-கீதம்
தருபதம் யானென்று சாற்றிடுக மேலாங்
கருணைபுரிந் தாளுவைகீ காப்பு.

பதம்-இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணை புரியுங்கிருபைக் கண்ணின்மணியேமுகம் பாரும்-என்னைக்
காத்திரட்சித் தேதுயரந் தீர்த்துமது பாதமலர் தாரும்

அநுபல்லவி.

அருணனெளிதிகழும் அருமநிறருளென்னும் நாதரே-வள்ளல்
அப்துல்லாமகராக ஆமினுன்றருள் போதரே-நிறை

பல்பாடற்றிரட்டு.

அழகினற்குருசருவசற்குண அருமறைப்பொருள்தனை விளைத்துயர்
தெளிவுபெற்றிட வருநல்முக்கிய திருமலர்ப்பதம் நிதமெனக்கருள்
தகுதகுதகு தொகுதொகுதொகு-செகுணகுணசெகு திசம்மகரிசரி
தம்சரீபத தாங்குகரிகிட-கிரிகிட திமிதக (கருணை)

சரணங்கள்.

(க) சிந்துமுகஞ்சரண மெந்தன்கனவில்நிதம் நாடவும்-பையல்
நீங்குகனியகற்றித் தாங்கும்அருட்கிருபை நேடவும்
விந்தைமதிமயக்க முந்தச்சிதறியகன் றோடவும் நவ
மேவுமலர்ப்பதந்தந் தாளுந்தருமயம் பாடவும்-நல
மிகுமகுத்துவ ஜெகதலத்துயர் விகசிதப்பொரு ளெனவுதித்திடு
சுகிததற்பலவுறுதிநிச்சய நிதமளித்திடு பதமெனக்கருள்-தகுத-கருணை

(உ) வஞ்சனபுஜகிலைக் கொஞ்சவயதில்வென்ற் நாதரே - காளில்
வலியிற்பிடித்தமானை நிலையிற்பிணைவிடுத்த நீதரே
மிஞ்சுமும்புகழ்சேர்கதி ஜாவைமணம்புரிந்த வேதரே-எந்தன்
வினையின்துயரகலக் கனிவிலருள்செய்யுநற் பாதரே-ஆதி
விகசிதத்துறை நபிகளுக்கர ளெனவுதித்தருள் குறைஷிகுலம்
வெகுபுகழ்க்கொள வதிலுதித்திடு திவியபொற்பத மதையெனக்கருள்
தகுத-கருணை.

(ஊ) காயும்வெயிற்சுரத்தி லாயும்புனலழைத்துக் காட்டியேபொல்லாக்
கசடனெனுங்காமாக்குக் கமுதமொழிக்கலிமா வூட்டியே
பாயுங்குபிரகலத் தீனைநிலைநிறுத்தி நாட்டியே-முன்னர்
பணியுமாவோடுரை தெளியுமொழிமறையை யூட்டியே-நீத
பகுமனத்தர சர்கள்துதித்திட அறுஷினிற்கபு சொடுதரித்தவ
நகுமுகிற்குடை நிழல்விரித்திட வருநல்லற்புத பதமெனக்கருள்
தகுத-கருணை.

(எ) தூயமலர்சொரியுஞ் சோலைநகரமதி னிலிலே-யார்கள்
சூழ்தங்கடிபணிய வேந்தலரசுசெய்யும் போதிலே
நேயமுடனெருவர் தான்வந்துதித்துமுக தாவிலே-எந்தன்
லேயப்பசிப்பிணியை மாயும்படியகற்றும் பூவிலே-என்று
நிறைமனத்தொடு மணியுநற்கபு சுடனெடுத்தவர் கனிதிபெற்றனர்
பொறுதிமுக்கிய வொளிவுதத்திய புகழ்தரித்தல் முகம்மதற்புத
தகுத-கருணை.

—*—

முகம்மதப்புலவர் பாடியவூஞ்சல்.

தரு-இராகம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடவாங்கள் ஊஞ்சல்-ஆடவாங்கள்
அன்னமே பொன்னூஞ்சல்-ஆடவாங்கள்

அநுபல்லவி.

ஆடவாங்கள் கூறுல்கீன்கா லோடிவாங்கள்
ஆலகபி யுல்லாவின்மேற் பாடவாங்கள். (ஆட)

சரணங்கள்.

(க) ஆதிபெரி யோனருளாற் கால்கணுட்டி
யவனது ஷொளியாலே விட்டம்போட்டுச்
சீதமார் குணுசொளிவால் வடங்கள் பூட்டிச்
செண்ணத்தி னெளிவாலே பலகைபாவிக்
கீதமுடன் கூறுல்கீன்கள் கவரிவீசக்
கிருபையுடன் வானவரா லாத்தியேந்த
ஆதிமுதல் நபிமார்கள் வடந்தொட்டாட்ட
ஆலகபி மகுமூத ராடுமூஞ்சல், (ஆட)

(உ) பச்சைமர கதந்தன்னுற் கால்கணுட்டிப்
பவளம்வயி டரியத்தால் விட்டம்போட்டு
நகூத்தி ரங்கள்போலே வடங்கள் பூட்டி
நல்லமணிமுத்ததனற் பலகைபாவிக்
கச்சணிந்த கூறுல்கீன்கள் கவரிவீசக்
கனவர்கஸ்தூரியா லாத்தியேந்த
முச்சகம் புகழ்நபிமார் வடந்தொட் டாட்ட
முகம்மதுந்த சூல்நயினு ராடுமூஞ்சல். (ஆட)

(கூ) அதிகவொளிச் சூரியனுற் கால்கணுட்டி
யழகுரூட் சத்திரத்தால் விட்டம் போட்டு
மதியொளிவு சந்திரனுல் வடங்கள் பூட்டி
மறையாத மின்னெளியாற் பலகை பாவிப்
பதியொளிவு கூறுல்கீன்கள் கவரி வீசப்
பச்சைக்கற் பூரஆ லாத்தியேந்த
கதிஜாஆயி ஷாயிருவர் வடந்தொட்டா ட்டக்
காதிமுல் நபியிருந் தாடி மூஞ்சல். (ஆட)

(ச) வயிரம்வயி டூரியத்தாற் கால்க ணுட்டி
மாணிக்கத் தாலதின்மேல் விட்டம் போட்டு
உயரொளிவு நீலமணி வடங்கள் பூட்டி
யோசைபெறுஞ் சுவனமணிப் பலகைபாவி
நயமுடைய கூறுல்கின்கள் கவரிவீச
நறைகமழுங் குங்குமத்தா லாலாத்தி யேத்த
மைமூனு மாரியுத்தம் வடந்தொட் டாட்ட
முகம்மதுற்ற சூல்நபினு ராடி மூஞ்சல். (ஆட)

(ஞ) சிறைறத்துல் முந்தகாவல்க் கால்கணுட்டிச்
ஜென்னத்து பிருதவிசால் விட்டம் போட்டுக்
குதறத்தி னுலேகில வடங்கள் பூட்டிக்
குலவுலெகு மருபூஹப் பலகை பாவி
மதுரவாய்க் கூறுல்கின்கள கவரி வீச
வானவர்கள் பனிரோ லாத்தி யேத்த
விதுவ்தின அபஷாவும் வடந்தொட் டாட்ட
வேதாம்ப ராலநபி யாடுமூஞ்சல். (ஆட)

(சு) லாகூத்தி னுலேயொளிக் கால்க ணுட்டி
நயமுள்ள மலக்கூத்தால் விட்டம் போட்டுத்
தீர்க்கமுள்ள ஜெபறூத்தால் வட்கள் பூட்டி
ஜெயவொளி கலறத்தாற் பலகை பாவி
வாக்கில் சலவாத்துடனே சவுதா வும்மா
வரிசையுள்ள நகுமாவும் வடந்தொட் டாட்டத்
தீர்க்கமுள்ள ஆலநபி யாடு மூஞ்சல்
தின்தின் முகம்மதனு ராடி மூஞ்சல். (ஆட)

(எ) சந்தனத்தி னுலிலங்கக் கால்க ணுட்டித்
தயங்குமொளி யகிலதனுல விட்டம்போட்டு
விந்தையுள்ள குங்குமத்தால் வடங்கள் பூட்டி
விளங்குகின்ற கஸ்தூரியின் பலகை பாவிக்
கொந்துலவு கூறுல்கின்கள் கவரி வீசக்
கூர்மையுள்ள உம்முசல்மா வடந்தொட் டாட்டச்
சுந்தரஞ்சே ராலநபி யாடி மூஞ்சல்
சோதிநபி முகம்மதனு ராடி மூஞ்சல். (ஆட)

(அ) பொன்னெளிவி னுலேகில கால்க ணுட்டிப்
புகழொளிவி னுலதின்மேல் விட்டம் போட்டு
மின்னெளிவு போலமுத்தி வடங்கள் பூட்டி
மேன்மையுள்ள மரகதத்தாற் பலகை பாவிக்

கல்னியர்கள் கூறுல்கீன்கள் கவரி வீசக்
கதியுறும்உம்முல் மாக்கீன் வடந்தொட் டாட்ட
மன்னர்புகழ் நபியிறசூ லாடி மூஞ்சல்
மக்காகர் முகம்மதனு ராடு மூஞ்சல். (ஆட)

(கக) ஆணிப்பொன் அதனுலே கால்க ணுட்டி
யழகுமணி ரத்நிநத்தால் விட்டம் போட்டு
மாணிக்க மிழைத்தமணி வடங்கள் பூட்டி
வானிலகு மதியகிகர் பலகை பாவி
சேணிலுறு கூறுல்கீன்கள் கவரி வீச
னெயினபு நாச்சியாரும் வடந்தொட் டாட்டப்
பூணணியு மாபிறசு லாடி மூஞ்சம்
புகழ்பெற்ற நபியிறசு லாடி மூஞ்சல். (ஆட)

(கஎ) சித்திரத்தி ஞலேகில கால்க ணுட்டித்
தெள்ளமுத வின்பத்தாலே விட்டம் போட்டு
வெற்றியுட னேம்பொன்னுலே வடங்கள் பூட்டி
மேவும் வயிரியத்தாற் பலகை பாவி
மத்திதனில் கூறுல்கீன்கள் கவரி வீச
மறியம்ஆசி யாஇருவர் வடந்தொட் டாட்ட
முத்திசாசே ராலநபி யாடி மூஞ்சல்
மூஸ்தபா முகம்மதனு ராடு மூஞ்சல் (ஆட)

(கஅ) திக்கிறெலி யாலேகில கால்க ணுட்டித்
தீர்க்கமுள்ள தசுபீஹுதால் விட்டம் போட்டுத்
தூக்குபிறு தன்னெலியால் வடங்கள் பூட்டித்
தகையுடனே தகுலீலாற் பலகை பாவிப்
பக்கலிலே கூறுல்கீன்கள் கவரி வீசப்
பண்பபூ பக்கருமர் வடந்தொட் டாட்ட
மக்காகர் வாழரசு ராடு மூஞ்சல்
முகம்மதுற்ற சூல்நபினு ராடு மூஞ்சல். (ஆட)

(கஉ) அல்கம்து என்றதொரு கால்க ணுட்டி
லில்லாகி யென்றதன்மேல் விட்டம் போட்டு
நல்லியலின் நெப்பில்என்ற வடங்கள் பூட்டி
நவிலுமொரு ஆலமீனும் பலகை பாவிக்
கல்புமகிழ் கூறுல்கீன்கள் கவரி வீசக்
கதியுதுமா ரைலியும் வடந்தொட் டாட்டச்
செல்வமுறும் ஆலநபி யாடிமூஞ்சல்
செய்யிது முகம்மதனு ராடு மூஞ்சல். (ஆட)

(கஉ) கல்த்தானி யென்றதொரு கால்க ணூட்டித்
சுத்தமுள்ள மலக்கானி விட்டம் போட்டுக்
குல்த்தானி யென்றதின்மேல் வடங்கள் பூட்டிக்
குலவுமொளிப் புறுக்கானிப் பலகை பாவி
வலமிடமும் கூறுல்கீன்கள் கவரி வீச
வளர்ல்அசன் உசைனும் வடந்தொட் டாட்டக்
குலத்திலுயர் குறைஷிகபி யாடி மூஞ்சல்.
கோஜாமு கம்மதனு ராடி மூஞ்சல். (ஆட)

(கச) வல்லவன் றகுமுத்தாற் கால்க ணூட்டி
வரிகையுள்ள நிகுமத்தால் விட்டம் போட்டு
நல்லதொரு ஆபியத்தால் வடங்கள் பூட்டி
நலமான கிருபையினாற் பலகை பாவி
வல்லியர்கள் கூறுல்கீன்கள் கவரி வீச
வான்ஜிபுரீல் மீக்காயீலும் வடந்தொட் டாட்டச்
செல்லுலவு கவிகைகபி யாடி மூஞ்சல்
தீன்தீன்மு கம்மதனு ராடி மூஞ்சல். (ஆட)

(கடு) வாசமுள்ள பூமாத்தாற் கால்க ணூட்டி
வடிவுள்ள வச்ரமணி விட்டம் போட்டு
நேசமொடு மொளிவுடைய வடங்கள் பூட்டி
நேர்மையுள்ள பொன்னதனாற் பலகை பாவி
ஏசகன்ற கூறுல்கீன்கள் கவரி வீச
இசுறுயீலு மிசுறுபீலும் வடந்தொட் டாட்டத்
தேசம்புகழ் நபியிறசூ லாடி மூஞ்சல்
தீன்தீன்மு கம்மதனு ராடி மூஞ்சல். (ஆட)

(கஊ) காபக்கபு சைனியால்க் கால்க ணூட்டிக்
கல்பென்ற சூழ்ச்சமதால் விட்டம் போட்டுச்
சாபசந்த்ர சூரியகீல வடங்கள் பூட்டிச்
சங்கைமக்கா மன்மகூமத் பலகை பாவிச்
தாபரந்தொண் ணூற்றறுவர் வடந்தொட் டாட்டச்
சங்கையுட னேவரங்கே கவரி வீச
சாபல்யமு கம்மதனு ராடி மூஞ்சல்
சால்அன்பி யாஇருந்தே ஆடி மூஞ்சல். (ஆட)

(கள) ஆவமஜி ஸாமதனுக் கால்க ணூட்டி
ஆலமிதா லானதனுல் விட்டம் போட்டு
ஆலம்அறு வாகதனுல் வடங்கள் பூட்டி
ஆலம்இன்ஸா னதனுற் பலகை பாவிச்

சாலவும் முசிவித்தீன் வடந்தொட் டரட்டச்
சன்னையுள்ள ஹமீதென்னும் சாயிபின்ற
சீலமுறு சிறுஜீத்தின் மனத்தின் மேவும்
செய்யிதுமு கம்மதனு ராபி மூஞ்சல். (ஆ—)

முகம்மதுப் புலவர் பாடிய ஊஞ்சல்
முற்றிற்று.

முன்னோர்கள் பாடிய பாடல்கள்.

கப்பற்சிந்து.

இசாகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

லாயிலாக இல்லல்லாகு-இல்லல்லா
முகம்மதுற்ற சூலுல்லாஹி-சூலுல்லா-லாயிலாக

(க) முத்தினை லதித்து வந்தோர்-இல்லல்லா
மொழியகதாய்ப் படைக்க வந்தோர்-இல்லல்லா
கத்தனருள் சிறக்க வந்தோர்-இல்லல்லா
கனகவிளக் காகி வந்தோர்-இல்லல்லா
புத்திமதி லுலக்கனரு ளுட்பிரிய தாகிப்
பொற்பதி கனத்தறசு நற்புவியும் வாழ்க
எத்திசையு மெய்க்கவொரு பொற்பிரபை யாகி
ஏகாந்த மானகவ ரத்கமயி லாகிச்
சுத்தமுடன் நான்குமு லக்கிணறு மாகித்
தூய்யகலி மாவதனி னுட்பொருளு மாகிக்
குற்றமணு காதகபி கப்பல்சிந்து பாடக்
கோமானே யெங்கும்நிறை சீமானே காப்பு. (லாயிலாக)

(உ) அலிபுமரம் ஏறுவாய்-இல்லல்லா
அதேதிதால் வங்கதுவாய்-இல்லல்லா
மெலிவில்லா ஹேய் தலேமாமாய்-இல்லல்லா
பிருத்திமேறல் செங்கதுவாய்-இல்லல்லா
மலிவான தாலினுல்க் காம்பரு வைத்து
வளர்கின்ற லாமதால்க் கமர்பந்து கட்டிக்
குலவுகல மீனினுற் கபாலக்க ளிட்டுக்
கோமான் தன்செயினுற் சிங்கஞ் சமைத்து

வலியாத காசென்ற அணியம் பரப்பி
வல்லவன் காவென்ற சுக்காணே யேற்றிப்
பெலமாக இவ்வெழுத் தால்வங்கம் வைத்தார்
பேசுங்கண் மூன்றுதா லெருமே காண. (லாயிலாக)

(கூ) நால்சிபத்துத் காளமுனி-இல்லல்லா
நல்லபச்சை மலக்கூத்து-இல்லல்லா
வாசஜப மூத்தனில்-இல்லல்லா
வருஞ்சிவப்புப் பவளமது-இல்லல்லா
ஆசையொரு மலக்கூத்து நற்கறுப்பு தாகி
அழகான லாகூத்துத் தங்கமொடு நல்ல
ஓசையுள தாமரைப் பூப்பலதுந் தூக்கி
உண்மையெனு ஞானகலே மேற்கட்டி கட்டிப்
பேசுமொரு அவ்வலெனு நற்கொடியு மேற்றிப்
பிசகாமல் ஜல்ஜலெனு மேளந் தொனிக்கக்
காசகல நால்பேர்கள் பாத்திஹா வோதித்
கடல்மீதிற் கப்பலே யிறக்கினு ரையா. (லாயிலாக)

(ஈ) பாய்மரந்தான் வேயதனுல்-இல்லல்லா
பகரும்தேய்தான் கிபுலாவாய்-இல்லல்லா
ஆயுங்கவி யால்மரந்தான்-இல்லல்லா
அடித்ததொரு தாலதனுல்-இல்லல்லா
தோயாம லிதுகள்நன் ருகவே கட்டித்
துய்யலரம் சன்னபின்ன லாலாத்து மாக
நேயமுட்ன் காம்பறு நரலெழுத் தைனுய்
நிகாஹிய சவுந்திராப் பாய்மரத் தேயுடன்
ஓபாதனுண்டா வினக்கெழுத் தைனுய்
உண்மைசேர் வெற்றியர் பொக்கந்துலங்க
நாயனரு ளீராறு பிரக்கி தீர்த்து
நலமாக நற்சரக் கேற்றினு ரையா. (லாயிலாக)

(உ) ஆனகலி மாவேற்றி-இல்லல்லா
அளவுடன்ஈ மாவேற்றி-இல்லல்லா
சினத்துள்ள கப்பலிலே-இல்லல்லா
சிறந்தமகு பூபேற்றி-இல்லல்லா
தானமுடன் கலாசுகள் தொண்ணூற்றி யாறும்
தருமான் கணக்கா தமிருபேரு மாக
ஈனமில் லாச்சறுங் கிருபேரு மாக
இயல்பான கப்பல்கு தானேக்கி னேமிம்

மானமுள்ள மாளி ஞெருபேரி னேடும்
வளமான வங்கமதி லேறியே யின்று
ஆனதொரு ஆ கூ கீயென்னுநல்ல
அழகான மந்திரப் பாய்விரித் தோடினார். (லாயிலாக)

(சு) காயல்நகர்க் கடல்கடந்து-இல்லல்லா
கன்யகும ரினிற்போந்து-இல்லல்லா
ஆயுமலே யாளஞ்சென்று-இல்லல்லா
அடித்தபொன்னைக் கையைக்கடந்து-இல்லல்லா
மாயாத கண்ணூர் தலைச்சேரி கண்டு
வங்கார மானஜன் கண்ணடி வைத்து
ஓயாத அட்சரக் கயிறுபா யேற்றி
ஒங்கார மானகபர் தன்னிலே யேறிச்
சரயாத வண்ணமா யோடுமப் போது
சத்துருக் கள்ளரை யஞ்சுவர் கண்டு
யீயாரு சொல்லெனக் கா கீ கூவென
நேசமொழி கேட்டங்ங னேடிரு ளாயா. (லாயிலாக)

(எ) கள்ளக்கப்பற் றன்னைவென்று-இல்லல்லா
கனத்தபகர் தனைக்கடந்து-இல்லல்லா
தெள்ளியசுத் தாவித்சென்று-இல்லல்லா
சிறந்தலங்கர் விட்டிறங்கி-இல்லல்லா
வள்ளல்மகு மூதுநபி மக்காவிற் சென்று
வண்மையுட னேகது பாவைவலம் வந்து
விள்ளுமுறை யாதநபி பாதங் கடந்து
மேவுமதி னுகர மெய்ப்போடு சென்று
உள்ளகும தாம்வெளியில் வாய்பொற்றி நின்று
ஓப்பான காயக்கபு சையினிற் சென்று
மெள்ளவரு பள்ளிமகு மூதைக் கடந்து
மேலவன் கலறத்தி லானர்க ளையா. (லாயிலாக)

(அ) ஆனபொழு தேகனவன்-இல்லல்லா
அரியசெய்கை தனைப்புகழ்ந்து-இல்லல்லா
தினர்புகழ் நபியிறசூல்-இல்லல்லா
செங்கமலப் பதம்புகழ்ந்து-இல்லல்லா
தானன ஏகனெனி முகித்தீன் பாதம்
தப்பாம லெப்போதும் நட்பாய்ப் புகழ்ந்து
கோனன ஆதிகுக றத்தைத் தெரிந்து
குத்தூசு நாகூபி யானர்கள் நல்ல

தினை பேர்களிதை நன்றாய்த் தெளிந்து
ஜெயமுள்ள வோர்பொருளே யென்றென்றுநாடி
மானமொடு முற்றிடிற் பேறதிக மூண்டாய்
வல்லவன் கிருபைமிக வளருமே ஐயா. (லாயிலாக)

குருகுவிடுதூது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நத்திரைமேவு தடந்தனில்மீனை நயந்தடித்தோர்
கொத்தில்விழுக்கி வருங்குருகேகுரு வாயெவர்க்கு
முத்திரையான முகம்மதர்பாதமென் முழிகளுறச்
சித்திரைமாதம் வருவே னெனச்சொலுஞ் தினபிக்கே. (அ)

பொய்காசுனைதனில் வாரியில்மீனைப் புனிதமுற
மெய்யாகமேய்ந்து வருங்குருகேவிற லோனருளாற்
செய்காசுநாத முகம்மதர்பாதந் தெரிசிக்கயான்
வைகாசிமாதம் வருவே னெனச்சொலும் வள்ளலுக்கே. (ஆ)

தேனிலுமின்பந் தருமதினுகர்ச் சென்றுயர்ந்து
வானிலுமேய்ந்து வருங்குருகேமண்ட லீகர்தொழும்
ஞானிலம்போற்று முகம்மதர்பாதத்தில் நான்பணிய
ஆனிநன்மாதம் வருவே னெனச்சொலும் ஆண்டகைக்கே. (இ)

கோடிக்கரைதனின் மேய்ந்தே வலிமையின் கொக்கரித்துச்
சாடிக்கொதுங்கி வருங்குருகேதனி யோனருளாற்
பாடிப்புகழ்ந்து முகம்மதர் பாதத்தைப் பார்த்திடயான்
ஆடியும்மாதம் வருவே னெனச்சொலும் அண்ணலுக்கே. (ஈ)

பூவணிதங்கிய மதினுகருறும் பொய்கையெல்லாம்
தாவணிசேர்ந்து வருங்குருகேதனி யோனருளாற்
பாவணிகொண்டிற சூலிருபாதம் பணிந்திடவே
ஆவணிமாதம் வருவே னெனச்சொலும் அருமதர்க்கே. (உ)

இருட்டாதுகாரு மொளிசொரிமக்கத்தி னெல்கையெல்லாம்
பொருட்டாகமேய்ந்து வருங்குருகேபுக ழோனருளால்
முருட்டோடவாழு முகம்மதர்பாதத்தை வந்திக்கயான்
புரட்டாசிமாதம் வருவே னெனச்சொலும் புண்ணியர்க்கே. (ஊ)

செப்பியவேத மொழிமக்காட்டினிற் சென்றுமனம்
ஒப்பிடமேய்ந்து வருங்குருகேயுடை யோனருளால்
முப்புவியோர்புகழ் நபிபாதங்காண முகூர்த்தமொடும்
ஐப்பசிமாதம் வருவே னெனச்சொலும் அருளினர்க்கே. (எ)

நாற்றிசையுஞ்சுற்றி மக்காபுரத்துறை களினியெல்லாம்
போற்றலின்மேய்த்து வருங்குருகேபுகி யோனருளால்
நேத்திமுகம்மதர் பாதத்தைக்கண்டு நிலவிடயான்
கார்த்திகைமாதம் வருவே னெனச்சொலுங் காரணர்க்கே. (அ)

கார்களிலேறி யிரைதானெடுத்திக்கக் காசினியிற்
பேர்வழியோடி வருங்குருகேபெரி யோனருளாற்
பார்களியோங்கு முகம்மதர்பாதத்தைப் பற்றிடயான்
மார்கழிமாதம் வருவே னெனச்சொலு மாதவர்க்கே. (கூ)

வையம்புகழ்ந்திடு மக்காபுரத்தினின் வாவியெல்லாம்
ஐயக்கெடமேய்த்து வருங்குருகேயரு ளேபெருகும்
செய்யிதறசூல்முஸ்த பாவிருபாதந் தெரிசிக்கயான்
தையினின்மாதம் வருவே னெனச்சொலும் சாகிபுக்கே. (கம)

பேசியமக்க நாட்டினிலேசென்று பெருகுகுளப்
பாசிக்கொதுங்கி வருங்குருகேபடைத் தோனிடத்தில்
ராசியம்பேசி வருநபிபாதத்தை நானிறைஞ்சு
மாசியம்மாதம் வருவே னெனச்சொலும் வாகையர்க்கே. (கசு)

கொங்கினில்வல்லி வருமுதலான குறிப்பறிந்தெங்
கெங்கணுமேய்த்து வருங்குருகேயிறை யோனருளாற்
பொங்கியவேத முகம்மதர்பாதம் புகழ்ந்திடபான்
பைங்குனிமாதம் வருவே னெனச்சொலும் பார்த்திபர்க்கே. (கஉ)

ஈராறுதிங்க ளிறசூலக்காணவென் னிருதயத்திற்
பேராறுபொங்குவ தாற்குருவேபெரி யோனருளாற்
ஓராறுமோனத்து மொன்றுயுவந்த முகம்மதரின்
நீதாறுகாண வருவே னெனச்சொலுந் தீனபிக்கே. (கஙு)

மானுழுடும்பும் பணிந்தேத்தும்வள்ளல் முகம்மதர்பாற்
கானு மலையுங் கடந்தங்வன்யானுறுமுன் கண்டினிதாய்
வானும்பறந்து மருங்குருகேவகை யோடெனதீ
மானுமசலாமும் வழுத்திவாயென்றும் வாழியவே. (கஙூ)

பதம்-இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செய்யிதறசூல்மு கம்மதுவே-யாமு கம்மதுவே-உங்கள்
இருப்பதத் துணை நம்பினேன்

அநுபல்லவி.

மெய்யங் கனகநகர் தனிலு மதீனபுர
மீதி லரசாள்மரு மூது நபியே யென்கள். (செய்யி)

சரணங்கள்.

(க) வஞ்சிய நிருதனச் சிங்கியி லனுதினம்
வாஞ்சைகொண் டலைவேனே
அஞ்சு மறந்துபொல்லாக் களவும்வல் வினையும்பொய்
யதில்மன முலைவேனே
என்செய்வேன் விஞ்சையி தென்றறி யாமலே
எனிமதி குலைவேனே-நாளும்
கெஞ்சும் பயல்தனக்கன் பிடும்பொன் விறமநியே
நிருபைக் கடலேமிகு பொறுமைக் குடையவாழ்வே. (செய்யி)

(உ) எவ்வுயிர் களுக்குநீ ரிரங்கியே யருள்செய்தன்
பிடும்மதக மகமேரே
நல்வியி னிடரறக் கானகத் தினில்வேடன்
நம்பனவைத் திடுவேரே
செவ்விய கனமும் இரைகட லுலகெங்கும்
ஜெயசெங்கோல் புரிவோரே-இன்னம்
அவ்வல் முடிவுமில்லா தரசாளு மிறையவன்
அறவழில் கபுசோடேறி வசனித்த திருவான. (செய்யி).

(ஊ) அணியுங்குந் குமமலர்ப் புயமுஞ்சுக் கரவடி
வழகும்பொன் னிறம்பாயும்
பணிகொண் டிலங்கும்வச்ர முகமும்பல் லொளிவுநோ
பகருக்கண் டிதழ்வாயும்
துணிவுமேல் நிறம்வழங் கியபொற்ப ரேயுயர்
சூன்முகிற் குடைவேயும்-நல்ல
மணியும்பங் கயமும்பொன் னிறமுமன் னிருபத
வள்ளலே சதுமறை வில்லும் நாயகனங்கள். (செய்யி)

(ச) ஜெகதல மெவைக்கும்பொற் றிலதமா கியமக்கத்
திருநகர் தனில்வாழும்
சுகுத்த வரத்த துதலப்துல் லாதத்த
சுதனென எணிரீளும்
வகைமன்ன ரணியணி றிறைகட்டி யனுதினம்
வணங்கிடு வர்கள் நாளும்-நறை
மிகுபத கெகிகம்புஞ் சிறியனுக் கிரங்கியிவ்
வேலை யனுக்ரகஞ்செய் தாளுமெம் மருமுதே. (செய்யி)

பதம்-இராகம்-சுருட்டி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஷாகுல் கமீதொலி நாயகமே-வள்ளல்
நாயகமே-எங்கள்-நாயகமே-உங்கள்-சரண கதியை நம்பினேன்

அநுபல்லவி.

காவு செறியுந்தென் னுகைக் கதிபான
காதி ரெல்லியேகுதுபே கருணை புரியும்பிரே. (ஷாகுல்)

சரணங்கள்.

(க) கொடிய பாதகனிபு லீசு வலைக்குட் சிக்கிக்
கொண்டு மயங்கி னேனே
படியிற் பாவமும்பொய்யும் படிறும்லஞ் சனேசூதும்
பகையையுங் கொண்டேனே
நெடியனே நினைந்துள்ள முருகி வணங்கி டாமல்
நிலைதப்பி நடந்தேனே-பாவி
அடியன்செய் பிழையெல்லாம் அகல வுனமகம்பினேன்
ஆதரித் தெனைரட்சித் தாளும் அநுதினமும். (ஷாகுல)

(உ) கஞ்சரா ஜனின்பிணி தீர்த்துத் தயவுவைத்தீர்
தபநியன் பிணிதீர்த்தீர்
அஞ்சவணங்கின்ற தேரம்பேட் டையார்சொல்லுக்
கன்பாகித் தாண்கொடுத்தீர்
வஞ்சகர்மேவுகின்ற திருவாழ் நிடஞ்சென்று
வருந்தேனை நிறுத்தினவைத்தீர்-சோப
மிஞ்சுமேல் காகூரின் வஞ்சகர் தன்சொலின்
மேவாதால் மண்மாரி யோவாமற் பெயலைத்தீர். (ஷாகுல்)

(ஊ) நிலையில் வங்கத்தைக்காத்தீர் நிருடிக்கொண்ட இஸ்தியைத்
திரும்பவும் வரவழைத்தீர்
நாயிற் பச்சைக்கரம்பும் அழைத்தி சொருமட்டவாள்
கன்தையு மறைத்தழைத்தீர்
நறைகம மூமகல்ல தீவிற் கொடியஜின்னை
கன்முயக் கூனிலடைத்தீர்-ஆதி
இறையவ னருள்பெற்ற ஏந்தலொலியே குதுபே
ஏழைக் கிரங்குமித்த வேளை நலசமயம். (ஷாகுல்)

(ச) கந்தன் அருட்கிருபை பெற்றகுதுபுல் அகுத்தாப்
கவுதுல் அகுலம் பேரரே
உத்தம சற்குணம் பெற்ற மகாத்துமாவே
உபகாரஞ் செயுமாகதே

கற்றவம் பெறும்அரன் முத்தரசின் தருள்புத்ர
நாயக னவனிதரே-லோகக்
கொற்றவர் நிதம்பணிக் தேத்துமுன் கன்பதத்தைக்
கொண்டிப் பதம்பாடுக் தொண்டனேக் காப்பாத்தும். (ஷாகு)

பதம்-இராகம்-ஆகந்தபைரவிஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனே தாமதம் ஏதையா-என்கல்னேயான
இத்தனே தாமதம் ஏதையா.

அநுபல்லவி.

இத்தனைதர மதமேதோ முத்தரைமே வும்புயரே
கத்தனருள் பெற்றவளர் சுத்தியிற சூல்கபியே. (இத்தனே)

சரணங்கள்.

(அ) பாவமுறுஞ் செய்கை மேவினேன்-பயல்நிதமும்
ஆவல்பெரி தாகி வாடினேன்
ஆவதறி யாமற் கூவினேன்-ஆறதிலுள்ள
ஏவலுக் கெதிர்கள் பேசினேன்
பாவமும் பழியுஞ்சூதும் கோபமும்பொய் யிப்படிலும்
மேவுமடி யேனுமது காவல்பெற வேரம்பினேன். (இத்தனே)

(உ) நெஞ்சக முருகி வாடுதே-நிதமுமுன்கள்
கஞ்சமலர்ப் பாதம் தேடுதே
பஞ்சைனேவாக காடுதே-எனைமனது
சஞ்சலப்பட் டெம்மைப் பாடுதே
அஞ்சலஞ்ச லென்றனேயா ளுருஞ்றிறந்த நாயகரே
தஞ்சமென்றிவ் கும்மைநம்பும் வஞ்சகனே யாட்கொளவே. (இ

(ஈ) எத்திசையும் போற்ற நின்றேரே-இருனின்மதி
யைத்தனி வரவழைத் தேரே
இத்திபப்துல் லாதவக தோரே-ஆயிரண்டும்
பத்தினி மகவா யுற்றேரே
வெற்றிசெறி ஹக்கனருள் பெற்றுமக்கம் வாழ்கபியே
நத்துமுன்கள் நிற்படிமை அப்துற்றகு மானேயாள. (இத்த)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதநாயக ரகுமத கபிபதம்
விரும்பிக்கோ தேடி-னெக்கிடும்
வேதநாயர் முகம்மத கபிபதம்-விபத்தகோ தேடி.

அநுபல்லவி.

காத காதமெய் கமழ வெவர்களுக்குள்
கருணை புரியவரும் அருள்மகு மூதறெனும். (வேதநாயக)

சரணங்கள்.

(க) முன்னெளிவ தாகஆதஞ் சென்னியிற் றுறைத்துயிர்கள்
முழுதுந் தொழுதுபுகழ்ந் தேற்றப்-புவி
தன்னில்வர முன்னருமை மன்னுகபி மார்களெல்லாஞ்
சாட்சிசொல மாட்சியொடு தோன்ற-மிகு
வன்னமுள காரணங்கள் துன்னிவளர் காட்சிகண்டு
மண்டலத் தரசரெல்லாம் வாழ்த்த-மறை
யின்னுமா விளக்கமுற கென்னுமும்புகழ் நட்பின்வளர்த்
தேகஞ்சூடி நீதிநிறை வேற்ற-வரும்
நன்னய முகம்மதுற்ற சூலாம்-மற்றும்
நபிமா ரெவர்களுக்கு மேலாம்-அருள்
பன்னுமுனை யேறிறந்த பாலாம்-கன
பலனளித் தாளவரும் நலமகு மூதர்நாலாம். (வேதந)

(உ) அட்டதிசை யோர்மிழற் சட்டதிட்ட மாகநாளின்
அம்பரத் தமர்ப்பலர் கூடி-இறை
கட்டளை யுவந்துமன நிட்டமுட னேகயிக்குக்
காட்சிகள் செய்யம்மன் காடி-அகில
எட்டுசொர்க்க மீதிலுமும் ரத்தமணி மேடைகளை
இங்கிதஞ்செய் வார்களென மோடி-தரும்
கட்டழகின் கூறுல்கீன்கள் வட்டமதி மேனிதனிற்
கடிமிகு மாலேபல சூடி-அருட்
செட்டுமிகு நக்கபியைத் தேடி-இன்பத்
திருப்புகழ் வண்ணஞ்சிந்து பாடி-நல்ல
இட்டங்கொடு சேர்ந்துவினை யாடிப்-புக
ழின்பமகு மூதரடி யன்புதரும் லட்சங்கோடி. (வேத)

(கூ) சுந்தரமு கம்மதெனுஞ் சந்திர னிலங்கநனி
சோடனைசெய் தேயணிகள் சூட்டிப்-பின்னர்
நந்தநறவு தாமிசையிற் சொந்தவூசி யாமறியக்
தங்கருகு மணிகள்பல பூட்டி-நற்ச
கந்தமண மாலைகள்பு னைந்திரும ருங்கிலிடு
கன்றுற நிவந்தகொடி நாட்டி-அனி

அந்தமுள வானவர்கள் விந்தைகபி மார்களொடும்
ஆமினெலி பொங்கத்துவா கீட்டிச்-சொலத்
தும்தும் தாளங்கள்கிண கிணென-தவில்
துடிமுர சொலிகண கணென-நிறை
பந்தலெங்கு மலர்கம கமென-சொர்க்கப்
பவனியுல் லாசம்வரும் நவமகு மூதர்தன. (வேத)

(ச) பொற்பலர் வனஞ்சூழ்மக்க நற்பதிக் காசர்தவப்
புகழுறும் அப்துல்லா குமாரர்-அருள்
நற்பிடமும் மத்தோளையு வப்புடன்மன் முடிக்கனை
நிலவிடச் சேர்க்குமுப காரர்-சொலும்
கற்பனைக ளுக்கடங்காப் பொற்பதி தனக்கதிக
காட்சிகள் பெருகியசிங் காரர்-கவி
செப்பும்அப்துல காதிர்மனம் துப்புரவ தாகுலஞ்
செய்யுங் கருணைவிசி யாசர்-வளர்
மூப்புவன மும்புகழன்பி யாவாம்-உயர்
முகம்மதற்ற சூல்முஸ்த பாவாம்-ஈங்கு
மெய்ப்புரி தங்கொளகற்ப காவாம்-சொர்க்க
விளக்கொளி வாகுஅருள் தலக்குமகு மூதர்பாவாம். (வே)

பதம்-இரசகம்-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆனும்நபி நாதரே-என்னை-ஆளும்நபி நாதரே
ஆகியருள் நூதவென்னை-ஆளும்நபி நாதரே.

அநுபல்லவி.

நானும்புகழும் என்கோவே நபி-நாயகமா மகுபூபே
ஆளும்மே லான கபீபே. (ஆளும்)

சரணங்கள்.

(க) வானின்மதி போற்றவே வரிசைமன்ன ரேற்றவே
ஆனபுகழ் தோற்றவேவந். (நானும்)

(உ) மையன்மாதர் செய்யுஞ்சூது மாற்றிவைக்கவேகூடாது
ஐயமற வேயிப்போது. (ஆளும்)

(ங) வம்பன்இபு லீசனேது வாதசெய்வ ரென்திசைக
ளின்பமெல்லாம் ஓடிப்போக. (ஆளும்)

(ச) மங்கலாளும் நற்பாகவே வரிசைஅப்துல் லாமகவே
ஓக்கன்அருள் முஸ்தபாவே. (ஆளும்)

—*—

காயம்பட்டணம்

வித்வசிரோமணி காசிம்புலவரவர்கள் குமாரர்

சுல்தான் புலவரவர்கள் பாடிய

வண்ணம்-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

தானதத்த தத்ததத்த - தானதத்த தத்ததத்ன
தானதத்த தத்தத்தத்த - தானதத்த தத்ததத்த
தனத்தன தந்ததன - தனத்தன தந்ததன
தனத்தன தந்ததன - தனத்தன தந்ததன
தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதன - தத்ததனதான
தனனதன தந்ததன தானனா.

ஆதிகத்த னுட்பொருட்ப-ராபரப்பி றப்பிறப்பி
லாதசுத்த னித்தன்மெய்க்கிரு-பாகரத்தன் வஸ்தொருத்தன்
அகதத்தில் வந்துலவி னகதத்தில் நின்றுதவி
புகழ்பெற் றுயர்ந்தமறை-யுருவற்ற னென்றுமுளன்
வாகியய தானஇறை யோதியெவ
ராலுமறி யாதகனி நீதிமன-துற்றசமதான
சோதிஒக்கன் மெய்த்தவத்த-ராலுமொப்பு னைப்பதற்கொ
ணாதறைப்பு சொற்றவச்ச மூனுறக்க மிற்செனித்த
வனேசுற்ற-னன்குணவு-துணைக்கு னின்னபிதாரு
வருமற்ற வன்பழய-முதல்னிப்பு தென்புடனி
யேழுகட லேழுநர கேழுமலை
யேழுமுதில் பானுகுரு சோமனுசு-மற்றுயிர்கள்யாவும்
ஆவெனப்ப டைத்தளித்த-லியன்முற்பி றச்சுடர்ப்பொ
ணடைதொட்டில் நித்திரைக்கனுருவப்பி ருக்குமெட்டி
சுவனத்தெ ழுத்தொளிரு-கறையுட் டனும்புமல
ரலரொப்ப பின்றநிவி-னுனிசத்த மென்றுமெனி
கீதரொலி வானுலக மாதிடரி
லேருபி பாதமலர் தோளினையில்-வைத்துவிம்மிவிதர்
பொருமைவளர் காந்தருன சிலரே.
ஆருமெய்க்க முத்தருக்கும்-வேய்தலத்தில் சுற்றிநிற்கும்
வானமெட்டும் வெற்பினுச்சி-மீதுசப்ப மச்சமெதனை
யொளிநுட்ப சங்கினுபொ-றெகத்த ரிஞ்செய்கொளி
யவளர்ப்ப யந்தவரின்-துனைவர்க்க ருந்தமனி
சூரல்கொடி போகருசு ருளியவர்
மேனிதொடி வேளைபுலி வேசமொடும்-வெட்டுஜயவீரர்

ஆலமேட்டு திக்குலொட்டி-வாசமெட்டு திக்குள்முஸ்த
பாவெனார்ரி யத்தின்மூத்தி யாரணப்போ ருட்பொருத்து
மனரிபொற்ப லங்கிதமெய்-அறபிக்க ணங்களூற
கற்வுற்றி ருந்தறிவ-தணர்விர்த்தி டும்பொழுதி
கூனிகலா மேனிலரி தோலுமகை
போர்கைதடி போடிலவி யாவிபெல-னுற்றுணரமேவி
யாளரிபொட்டே நத்தடித்நி-பூதலத்த வத்தின்மிக்கு
சோதாவத்தி னுற்றபொற்டூ-ரியப்ர னைப்புயத்து
வொருவர்க்கு மந்தொழிலு மொருவர்க்க றித்தறிவு
மொருவர்க்கு யர்ந்தவர மருள்கித்த வெங்களருரு
தாயார்முலேம் பாலமுதை யோர்பலலு
ணுதவ நீதவொலி நாயகன்-ரிப்பனவுல்லாச
புரிதகலே தோர்தபிர தாபரே.

விதியிற்ற னித்தொருத்தி-சேயெனப்பு கப்புலம்பி
மாவறம்ப யற்கடைக்க-ணுறைழப்பெ ருக்கிநிற்க
வலனுற் றிரங்கிமன-தூருகிக்க லங்கல்கட்டி
கதிவிற்க விழ்ந்தவனே-விளைவிற்ற ருப்புகழின்
பாரமிக வாகிலர யாலேபவு
தாமினைபி லேபவனி நான்வரமெய்-யக்கமாகிலரவுக்
தாதிபீத்தி மித்திமித்தி தாருதற்கு நிக்குதொக்கு
தோவெனத்தி ழித்ததத்தி-மேளமத்த னத்தமழக்கு
ஜெருஜக்கி ணங்கிருகி-தகுணத்த தந்திததி
கிடத்தநி தந்துநிமி டழுடிக்கு டிங்குடிடி
மோகமல் லாரிதவில் பேரிகைத
டாரிதிமில் காகளம தோடுதிர-வெட்டிசைகடோவி
மீதொட்டப நக்குரித்த-கோடகக்க சற்றுகட்சொல்
லொம்மறைப்ப வட்டமிட்டு-வாரியைக்க லக்கிவிட்டு
கடனத்தில் வல்லுலவ இருபக்க முற்புகழக்
கலிதைபர பந்தொழி கொலவுட்பரி யங்கள்கொள
வாணுதவர் விசிகிட காரிவல
சாரிவர வானவர்கல் வாணமருள்-வித்தகிருபாக
மறுரு நிரை வேந்தர்புகழ் கிறுளோய்,
விசுபற்ப வத்திரட-ணைகொக்கு விற்புருத்த
டாகமிட்டு மூக்கெட்டை-வானதகி முட்டிமொய்ப்ப
தெற்பப முக்கனுதிர் காமுட்பு நல்கொள்பல
பலிர்க லிருகளே திதிப்பி லந்தாடி

பூகமடல் தெியுயர் மாஞ்சர்க
ருவொழுகு தேனருவி பாயவள-மிக்கசெந்நெலாங
மூகிறக்கு விந்தமிக்கு-ளோர்தவத்தி னுற்றதொத்த
சாலியைத்து வைத்துவட்ட-வானமட்டி டக்குவித்து
மூழவர்க்க ணங்கள்சக டதுதெற்பே மந்துவரு
பவனித்கொ ணர்ந்துமண முலவப்ர சங்கமொடு
மாதுலர்கள் யர்னெவே தேடிநல
சீனிமது பாலமுதை யாருமென-வைத்திடுவர்கோடி
மேருவெற்பெ னப்பளுக்கி-யாலழைத்த சித்ராமுற்ற
மாடமுட்பு றத்தில்மூத்தி-மாதவத்தர் நித்தம்வெற்றி
யணிபொற்ச வுக்காமுக-இப்புவைத்து வந்துதொழு
மதுரித்த இஞ்சொன்மறை-புகல்சற்ற முங்குயி
லானிகக ராளுமபு சாலிகுரு
மாரகுரு வாமுடியித் தீனெலிகன்- மக்கபியேர
யுகிதகலே தோய்ந்தநினி யோதுவாம்.
ஆன்கலே முற்றிற்று.

காயற்பட்டணம்.

கன்னாகுமது மகுதூம்பிள்ளை யுவர்கள் குமார்

மதுதூமுகம்மதுப் புலவரவர்கள் பாடிய பாட்டல்கள்.

மக்கப்பதிகம்.

காப்பு - வெண்பா.

சீரார் வளமுஞ் சிறந்தகரு பத்துமிருந்
தேரார் பதிகளுக் கிராஜதமாய்ப்—பேராரு
மக்கப் பதிகளெனு மருடபத் தனம்பாட
ஸுக்கனே நீயருள்செய் காப்பு.

இரட்டை ஆரிய விருத்தம்.

ஆதிகபி யேபெரிய சோதிகபி யேதீனே
யன்பாய் நிறுத்தகபியே
அண்டர்கபி யேபுவன மென்டிசை யெலாம்புகழ
தாகவந் தற்றகபியே

வேதாபி யேஜனன போதாபி யேமனித்
விடுபெற வந்தாபியே
வெற்றிபி யேமகுஷ துற்றுதுர் தீனவரை
வேண்டிமன் முடிபியே
சாதிபி யேகவன மீதுவெள ளானைமேற்
றருமான பவனிவந்து
தனமாசி யாமறிய மெனவே யுரைக்குமவர்
தங்களே மனைக்குபியே
தர்திபி யேயடிமை யோதுபுக முனுதினம்
தற்காக்கு மக்கபியே
தாசீமு கம்மதொரு காசீமெ துத்தமிரு
தாள்சி ருவப்பி னருள்வீர். (க)
ஊரு யிலங்கிமிகு பேரும் விளக்கவரு
நீதனம தானகுருவே
தவ்னதீவி னேமெமறை சொன்னது முணர்ந்திலே
னூக்குத்த மடிமைகளிலே
தேறுத வடிமைநிதம் விரூனதும்பதத்
தெரிசனைக் காளாகவே
சித்தம திரங்கிநல முத்திதர வேண்டுமுயர்
சேணுற் றிழிந்ததுமையே
ஆறுத ரணமலடி மாறுத குருமெமை
யகலவு மமைத்தகோவே
அரியாய காரொடு மினிதாக கன்மொழிக
ளருளுமெங் தேவரீரே
தாரூபி களிகவின் ருவோடி தடவைசூழ்
தக்கபுகழ் மக்காவில்வாழ
தாசீமு கம்மதொரு காசீமெ துத்தமிரு
தாளசி ருவப்பி னருளவீர். (உ)
முத்தாக முன்னிறை யமைத்தே யருட்கடலின்
மூழ்த்திட இலங்குமொளிவே
மோசவலே விகுபெனி ஞசைமிக வேகொண்டி
முந்துஷற கந்தநெறியை
நத்தாது பொய்கள வெய்பபோர்க்ன பின்சென்று
நாட்கழிக் கின்றபேதை
நானென்ற வகங்கிவி வானென்ற புகழ்வெறி
நன்றுபெற இன்றருளுவீர்

மகுதூமுகம்மதப்புலவரவர்கள் பாடிய பாடல் 2 தொ

எத்தான குபிர்களே யொடித்தே பெருங்கமறை
யேற்றிமலி மீனரவுபா
லிவுளியுழை கருபுலி யுடும்பொட்டை யோரா
யியம்பிட இயம்புகபியே
சத்தாரு கின்றகு பத்தே யிருந்திலகு
தக்கபுகழ் மக்காவில்வாழ்
தாசிமு கம்மதொரு காசிமெ னுந்தமிரு
தாள்சீ ருவப்பி னருள்வீர். (எ)
அறிவைப் படித்நிலே னெறியைத் தொடுத்நிலே
னுசாரமே கொண்டிலேன்
அல்லுபக லெல்லா முழோகமே லாசைகொண்
டதபுபொறை யும்மோர்கிலேன்
முறைமைப் படிக்குள்ள சுறிதப்பு மென்னைதும்
முழிநோக்கி டாதிருந்தால்
முறையிட வெனக்குதும் போல்வேறு னார்கொலோ
முஸ்தபா வானகுருவே
பொறிவைத்து மலியிலுலம் வெறிகொண்டு தள்ளுவோன்
பூக்கரக் கல்லிலொட்டிப்
பொலிபல மொடுங்கியே கலிவுற்ற போதவன்
பிழைக்கு நீரல்லவர்
ஷாறகைத் தெளிந்தகக ரபுக் கரைக்குளுயர்
தக்கபுகழ் மக்காவில்வாழ்
தாசின்மு கம்மதொரு காசிமெ னுந்தமிரு
தாள்சீ ருவப்பி னருள்வீர். (ஏ)
ஆணவமு மாயையுங் காமியமு மேதிதம்
மனுசரிப் பேறியதனுல்
ஆனந்த ஞானகடை தானுந்தி வாரியை
யடக்கியுள் வாங்கிமெய்ம்மை
தோணவு நினைப்பற்று நாணெழுகி லாதவித்
நேசிக்கு நுந்தமடியின்
தூசியினி லெள்ளளவு நேசமொடு மேதரிந்
சகமாக வுண்டுய்யுமேன்
காணவரி தானபல காரணச கோதரே
கருதலர்க் கொருசியமே
கர்பா டிருந்தெதிரி சொற்போலு நாற்றெண்
கழுத்தலே வருத்துகபியே

காணுமூர் சம்மரு நிரணுல மிருத்துவளர்
தக்கபுகழ் மக்காவில்வாழ்
தாசிமு கம்மதொரு காசிமெ னுத்தமிரு
தாள்சி ருவப்பி னருள்வீர்.

முகமே மினுக்கியுரு கடைபே குலுக்கிவரு
மோகன விகாரமடவார்
மொழிரமி ணுசையா லளிதேன் விரும்பிமலர்
மொய்த்தநிகர் யாணுமவர்மேன்
மிகவே மகிழ்ச்சிகொடு புகவே யஞர்புருவ
வில்லும்விழி யம்புமாக
வேல்கடன கண்டையிட நீலவலியி லெண்ணவே
வெங்காட்டி யோடுமேழை
சுகமே யடைந்துபல வகமோட னுத்தமிரு
தாயபொற் பாதமருள்வீர்
துன்னலரை பதறில்பிடி மண்கொண் டுறித்தவரு
சூரியப்ர காசவொளிவே
ஜகமென்மை கொண்டிலிய சுகியே வளர்ந்திலவு
தக்கயுகழ் மக்காவில்வாழ்
தாசிமு கம்மதொரு காசிமெ னுத்தமிரு
தாள்சி ருவப்பி னருள்வீர்.

சித்தார்வ மாகவும் வளர்த்தாரு மிவ்வுலகில்
ஜீவனறி யாவியதனும்
தெளிவுகடு களவேணு மில்லாத மூடரைச்
சென்றுகவி பாடுமென்றன்
சித்தாகு லந்தவிர வந்தாது செய்தொழிசி
றந்தே வளர்ந்தேதறும்
தேவீர் மெய்ப்புகழை யாவலொடு மூள்வஞ்
சித்தமொடு நித்தமுந்தான்
தந்தாள் பவன்அமலி னுத்தான் பதக்குறடு
தம்மோடு மேவுவந்த
தருவே மலர்க்குளுறு மருவே யெனக்குமது
தயிவே யளிப்பி ருயிவே
சுத்தாடவித்திசை மணந்தான் பொருந்திவளர்
நக்கபுகழ் மக்காவில்வாழ்
தாசிமு கம்மதொரு காசிமெ னுத்தமிரு
தாள்சி ருவப்பி னருள்வீர்.

மதுரகவி பாடிய பாடல் உகள

தட்டனார்சி நேகமுக கச்சினிகள் மோகமுஞ்
சொல்லொணாப் பரியாசமுங்
தொலையாத வின்பேச்சு நிலையாக வேகொண்ட
சொல்லுமிப் பொல்லாளின்மேல்
ரட்சகா யினியுமது பட்சம்வைத் தவைகீக்க
லன்னடைகள் தந்துமுறையே
னங்காளு முமதுபெயர் சென்னிமேற் கொண்டியா
னின்புற் றிருக்க வருள்வீர்
கட்செவி கடித்துவிட மூச்சியிலி லேறிமா
கனுரு ரணுபக்கரின்
கதிப்பகல வேயொரு கொடிப்பொழுதி லேசெய்த
காத்திமுல் லன்பியாவே
சட்சரண மார்ந்தையு முச்சிதக் காவுஞ்
தக்கபுகழ் மக்காவில்வாழ்
தாசிமு கம்மதொரு காசிமெ னுந்தமிரு
தாள்சி ருவப்பி னருள்வீர். (அ)

ஆதரபி யாரம்ப தீதியார் வழியில்வரு
மதனு னெனுங் கிளையிலே
அப்துல் முனுபென்று சொற்பெருகு வள்ளலா
ரவர்புத்ர ரானவுரசீம்
பேதகமி லாதவவர் மாதவமி லார்மகன்
பெட்பப்துல் முத்துலிபாம்
பேசுமவர் புதல்வர்மணி தேப்து லாவெனும்
பேரார்ந்த ராஜேந்தரின்.
ஓதிபல பாக்கிய மகர்தவம தோடுலை
மோம்புமக ராளுபியே
யுரைக்குமென் பிணிகலி யனைக்கோடி காதமட்
டோடிட இகத்திலருள்வீர்
சாதல்ல பால்பழமு மாதுலர்க் குறுமிடங்
தக்கபுகழ் மக்காவில்வாழ்
தாசிமு கம்மதொரு காசிமெ னுந்தமிரு
தாள்சி ருவப்பி னருள்வீர். (கூ)

ஆதிறகு மத்துறுக் கிதாறும் சற்சனர்க
ளனோர்க ளின்துவாவும்

அகுமதே யுங்களரு டருகியார் பெயர்கொண்
வடிமைக்கு மடிமைபத்தான்
நீதியொடு மாதரவு செய்யுமிசு வாசமூள
நேசர்க்கும் வாசமாக
நீங்காத வுறவிலுள பாங்கின ருருத்தினர்
நிகழ்த்துபெரி யோர்சிறார்கள்
போதமத னிற்பழக வேதமுறை சொல்வைத்த
புண்யர்க்கு ஞானமோனம்
புகன்றவர் தமக்குமற் றுகந்தவர்கள் யார்க்குமெப்
போதுமுண் டாகவருள்வீர்
சாதியினே யுண்டுதேன் சீதமிசை பொழில்கள்சூழ்
தக்கபுகழ் மக்காவில்வாழ்
தாசிமு கம்மதொரு காசிமெ னுத்தமிரு
தாள்சீ ருவப்பினருள்வீர். (கo)

பகுதாசப்பதிகம்.

காப்பு - வெண்பா.

திருவளரு மூர்களிலேர் சீர்பகுதா தப்பதிக
மொருபதுமே சொல்லமுத லொன்றுகிப்-பெருகிமிரண்
டாகிமூன் றுகியதி லானந்த மாடுமிறை
வாருறையில் வாக்கருளு வாய்.

இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்.

திருவாக வெங்குநிறை வள்துவை வணங்கிடுஞ்
சிரசழகு நெற்றியழகும்
செப்புமடி யவர்கண்மீ லெப்பொழுதி லுங்கருணை
திரியாத கண்ணினழகும்
மருவாரும் வேதமொழி வாயழகு மிளிமைசேர்
மாறுத பேச்சினழகும்
மணிவெளுமை போதா தெனத்தினமும் வத்தலீத்து
வாங்கும்வெண் மூரலழகும்
பொருவாத கோடிகு ரியனிலுறு பிரபையும்
போக்குமே வதனவழகும்

மருதாமூ கம்மதப்புலவரவர்கள் பாடிய பாடல். உசக

புகல்சுந்தரன் வந்திறைஞ் சும்பாத முன்கண்டு
பூரித்த தந்தமடிமை
வெருவான சமுசலம மின்றியுயர் வாகிமா
மேன்மைபெற லெந்தாளோ
மிகுதா தலர்த்துபொழில் பகுதா தினுக்குளெழில்
வீரூர் முகியித் தினே. (க)

வானுட வானின்மதி தானுட மீனினமு
வந்தாட வருணனுட
மலரட மகரமுக முலியாட மீயதனின்
மட்டோங்கு மலைகளாடக்
காணுட வதனிலுறு தருவாட மற்றுநற்
கனபறவை மிருகமாடக்
கதியுற்ற வடியவாக ளாடநேர் செறியுன்னமை
கண்டவொலி மார்களாடக்
தேனுகு குழல்கூறுல் கினுட வமரருக்
கிருதிகென வாடவெழிலார்
ஜென்னமுதல் யாவுமா நந்தமுட னுண்டு
சிற்றடிக ளேப்பெர்த்தே
மேனுட லொடுவருக இவ்வடிமை கண்டுகலை
மீட்கிபெற லெந்தாளோ
மிகுதா தலர்த்துபொழில் பகுதா தினுக்குளெழில்
வீரூர் முகியித் தினே. (உ)

வறுமையென் றிடிபெரிய வாக்கினையி னுடலம்
வாடிமெலி வற்றுதல்ல
வாய்மையுள பெரியோர்கள் சொல்லியு மறந்துமா
மடலமையுறு பஞ்சையர்கள்பாற்
பொறுமையணு வில்லாது சென்றெயிது காட்டிமீ
பொருளெனக் கேடிலவர்கள்
பொறுபொறென் றேதவணை யிடவந்து கல்புமீரு
பொங்குசா ரங்கனகொண்டு
இறுகிறென் றெருவினையு முயலாது நுமதடிமை
கேவலப் பதிவதினிமேற்
கிஞ்சித்து மேலாது கஞ்சமுமை யல்லாது
கிருடையெவர் செய்வனாயா
விறலினுறு ருரொர்தே வதைகள்கெட வமதுதின்
மேன்மையுற வைத்தபியே

மிருதா தலர்த்துபொழில் பருதா தினுக்குளெழில்
வீறுர் முகியித் தீனே.

தூயவலு வோடொரு தலத்தினி லிருந்துயர்கொள் (க)
சுத்தனுப் பித்தனுன
தூயப்னே வணக்கிதும் போயி ரந்தாள்
சொல்லித் துதித்தழைக்கு
நேயமுள வடியருக் கொருதடை யிலாமலர்
நோத்தி லேஜவாபு
நிச்சயம தாய்க்கொடுப் பேனென்று தேவரீர்
நிகழ்த்தவிலை போவடிமைகான்
தூயதலி லாமல்தும் பேரொந்த நாளிலு
முக்காக்கவிலை யோதிருவுளம்
உணரவிலை யோமுன்னர் தாய்தந்தை யோலையி
லுமக்குவிலை யாக்கவிலையோ
மீயதிக காரண கூட்சவடி தந்திந்த
வேளையினை யாருமையர்
மிருதா தலர்த்துபொழில் மருதா தினுக்குளெழில்
வீறுர் முகியித் தீனே.

சமுசார மாம்பெரிய வாரியிசை நவ்ருத்
தடைமாலு கிதியமின்றித்
தாறுமா றுயெண்ண மென்றபிச றுக்கமதி
தானென்ற பாய்கிழிந்து
சமமான மூக்குணப் பாய்மர மொடிந்தறிவு
தாம்புக ளறுந்திலக்காய்ச்
சாற்றுதுறை போட்டுசுக் கானேங்க ருத்தியும்
தளர்ந்திமம் முள்ளதோடும்
இமைநேர வாயுமோய் வில்லாது சுற்றியெங்
கெங்குமே திரிவக்கமாய்
இளைத்ததும் மடிமையினி மேலித்த விதமுற்
நிராமலருள் புரியுமைபா
மிமலமுறும் வானவர்க ளடிபரவு நாயகா
வித்தகா மெத்தயோகா
மிருதா தலர்த்துபொழில் பருதா தினுக்குளெழில்
வீறுர் முகியித் தீனே. (கி)

அல்லைப் பழித்தகுழல் வில்லைப் பழித்தகுத
லமலைப் பழித்தவிழிய

மகுடாமுகம்மதுப்புலவரவர்கள் பாடியபாட்டு.உடன

ரத்தம் பழித்தவிதழ் முத்தம் பழித்தவொழி
லமிர்தம் பழித்தமொழி * யம்
புல்லைப் பழித்தமுகம் வல்லைப் பழித்தமுலை
பூவைப் பழித்தவுடலம்
பொற்புற்ற மங்கையர்க ணட்புற் றினைத்தடிமை
புத்திமதி கெட்டிடாமற்
கல்லைப் பழிச்சுகுயிர் மல்லுக் கெதிர்த்துவரல்
கண்டங் கடர்த்திலாது
கற்கியொடு மவர்கனி னிற்கலை வற்புதக்
காட்டிநொடி நேரத்திலே
வெல்வெற்றி யுளதீனில் பல்லன்த ரும்வருக
வித்தமெய்ச் சுத்தவொலியே
மிகுதா தலர்த்துபொழில் பகுதா தினுக்குளெழில்
வீரூர் மூகியித் தினே. (கூ)

ஆடுகினே யென்றென்று மேய்த்தது நிரிக்கதே
யல்லாது நல்லறிவிலோ
ரணுவெனினு மறியாத வாயன்மா ணத்தினி
லடங்குகபு றதையினுள்ளே
நாடுமிமை யோர்கேள்வி கேட்கவவ னுங்கள்திரு
நாமஞ் சொலும்பொருட்டால்
நழுவியவ ராக்கினே செயாதகல வில்லையோ
நனைகிழவி யின்புதல்வனே
நீடுகடல் மீதிலுயிர் பெற்றுறவு மாமண
நிக்காகதுஞ் செயவில்லையோ
கீக்கரிய கானிலொரு குயிர்மாது தங்கனே
நினைத்தபோ துதவவில்லையோ
வீடுபுகு காவனையு மொலியாக்க வில்லையோ
வேந்தவெனே யாளல்பெரிதோ
மிகுதா தலர்த்துபொழில் பகுதா தினுக்குளெழில்
வீரூர் முகியித் தீனே. (எ)

பாப்பாடி மாமடையர் பாற்போ யிருந்துபல
பாட்டா லுதாரணமுமே
பாற்போல வோதியுடல் வோத்தாசி யாருமொழி
பார்த்தே நவின்றமவர்கள்

---

* அம்புலியென்னும் பதம் எதனைத் தொடரால் விகாரப்பட்டு விரம் லகாரமுமு முடிந்தனவென் றுணர்க.

கோப்பாகு மீதேனவு ளேர்க்காம லும்மொளிகொள
கோத்தான் சுவிழ்ந்துகொளலாற்
கூச்சாதி யோடுமறு பேச்சேது மின்றிமிகு
கோட்டாலி கொண்டலிவனே
காப்பாள ரேதுமது தாட்பாடு மென்னேகலி
காப்பாத்த லுங்களுக்கோர்
காம்போசொ வாதுயர்கொள் மேற்போன மாமலைக
டாக்கோ தெரிந்திலனேயா
மீப்போன வோருயிரை காற்சாதி யோரறிய
மீட்டாள ரானவொலியே
மிகுதா தலர்த்துபொழில் பகுதா தினுக்குளெழில்
வீரூர் முகியித் தினே. (ஏ)
நீராத பிணிநோவு பேய்பில்லி சூனியஞ்
ஜின்தேவுவஞ் சுணவேவலும்
நீருதும் பேரைந்தொ டாறையுமொ ரெண்ணமாய்ச்
செப்பிடில் கொடிப்போதிலே
மாராய முள்ளபடி பெற்றபெண் பிள்ளைதின்
மங்கையர் பவங்கள்தீர
மன்முடி சொர்க்கபதி சேர்க்குமென் முப்பாத்தி
மாவைச் செதத்திலருளால்
நேராக மணருமலி சேயிருவர் தங்களில்
நிகழ்த்துமொரு மூத்தமகனுர்
நீதிஅசன் மைந்தரச னுல்முதன் னைஅந்த
நேசர்வழி யாகவந்த
மேரான புஜஅபி சாலிகருள் பாலரோ
விகசித மிருத்தவொளியே
மிகுதா தலர்த்துபொழில் பகுதா தினுக்குளெழில்
வீரூர் முகியித் தினே. (ஐ)
குருடுமூட மூமைசப் பாணிசெவி டொடுபெரிய
குட்டமேற் கரமோ குறைநோய்
கோளையிரு மல்கரச மக்தம்வயி றாதல்வலி
கொண்டிடுக் கண்டமாலை
வடுசொறி கீரழிவு சூலம்வீக் கம்பாண்டு
வாயுமுக ரோக்ய மெல்லாம்
மருபூபு சுபுஹாலி தெனதுசம தானியருள்
மாறுத வன்னலேயோர்

மகுதாமுகம்மதப் புலவரவர்கள்பாடிய பாடல்.உஉக

அரைகொடியி லோட்டிமிகு காரணம் விளைத்திக்க
ளதுசரத நிதமுமித்த
வடிமைமிடி யோட்டியரு ளூட்டிடுக முக்களுக்
கரியதோ தெரிவிலேனே
மிருகமத புயவாச வுருகுமடி யவர்நேச
வேதவிசு வாசபோத
மிகுதா தலர்த்துபொழில் பகுதா திலுக்குளெழில்
வீரூர் முகியித் தினே. (50)

நாகூர்ப்பதிகம்.

காப்பு - வெண்பா.

பூகூருஞ் சீரும் பொருந்தியே எங்கர்க்கும்
வாகூரு நல்ல வளவூரா-நாகூருப்
பதிகமொன்று சொல்ல பண்பான யார்க்குங்
கதிபுரியு மாதியருள் காப்பு.

இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்.

பொன்னுலகு வாணுலகு பூவுலகு முதலான
புகழுள்ளவெல் லவையையும்
பொற்பா யமைத்தபெரி யோனெனியின் முதலிலை
புதிதமுத் தாய்த்திரன்டோ
மன்னுமனு ரூபமாய் வானவர்க ளோவல்செய
வந்தமகு மூர்த்தியினர்
மருகரலி பேரரே கருனையுறை நீதரே
மாசகலும் வாசமேரே
அன்னேயுத ரத்திலிறை யமைசெய்த பொழிலவ
னருளகபி லிலுறவர்தே
ஆயிளிட மொலிதரித் தனரென்ற தோடுபல
வற்புதம தாருமரசே
வன்னநேரி மேவாத தம்மதிமை கலிதீர
மருமலர்ப் பாதமருள்வீர்
வாகூரு னின்றவள் நாகூரில் வென்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (5)

மாதா பிதாவென்று முறைமுறையி னொன்று
மனமிகுதி யாசைகொண்டும்
மரியாதை யில்லாத துட்டனர் சிநேகமே
மகத்வமென வேதொடுத்தும்
வேதாக மங்கள்மொழி கின்றசிர் கெறியெலா
மேவாமல் நித்தநித்தம்
வேடிக்கை யோர்மிகுதி கூடுமவ ரவையிலே
விண்பேச் சுகள் முயன்றுஞ்
சூதான மின்றியே திரியுமிப் படையலின்
தன்பம தகன்றோடிடத்
தூயதும் பாதமதா யல்லாது புவியினிற்
சொல்லவே றேதுமுண்டோ
வாதாடி ரிஷிகள்புரி வினைநீக்கி யவனாகல்
வழியில்வர வைத்தகுருவே
வாகூரு கின்றவள நாகூரில் வெற்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (4)
தூய்யபொரு ளீதென்று தெளியாது பெண்களைத்
தோயவிரு நேயமாகித்
தூசுமணி காசுமுத லுள்ளசர மிக்கிரியை
தொந்தங்கள் செய்யவேண்டிப்
பொய்களவு சூதுவஞ் சனைமறங் கோண்முதற்
புகல்கின்ற துன் னெறியெலாம்
போதுமா னவையென்று பகலிரவு மவைகளைப்
புரிகின்ற பொல்லாதவன்
உய்யநற் குருதர மீதிலுறு போதவ்வு
ருற்றகர வோர்கடம்மை
யுதரமதில் நின்றுவெளி சென்றுபரி பேறியவ்
ருவ்விகள்களைக் தாரமார்
மையொன் றிலாதஅப் துல்காதி ரசதும்
மலரடி யளித்தரு ளுவீர்
வாகூரு கின்றவள நாகூரில் வெற்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (5)
உலகமெனும் வாரிமிசை மும்மலா திகளென்ற
வுயர்பாய் மரங்களோடும்
உலவிநற் றுறைகடெரி யாதநிரி கின்றகலை
மொத்தவிச் சிற்றடிமையின்

கலகவினே வறுமைபிணி ஜலமாரும் வாரியேழ்
கடந்தோட நந்தமிருதாட்
காட்டிமதி பூட்டியரு ளூட்டியுயர் காட்டுமெங்
காதிறுமீரூன் சாகியே
அலகைகள் குலத்தோடி நத்தமெறு மூரிலோ
ராண்டிற் கொருக்கமேவி
யழிவுசெயு மதனையல் லூரார்கள் சொல்லவுட
னவ்வினையை யோட்டுமரசே
மலகரி பயின்றுதே னுண்டுவெண் டினமதார்
மலர்ச்சோலே சூழ்நகில்
வாகூரு கின்றவள நாகூரில் வென்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (உ)

மதுமூ தெனுங்கற்ப காவிலரு ளாய்ப்பூத்த
மதிபாத்தி மாவென்றபூ
மலர்மலர்க் துபகனி தந்தநின் மூதற்கனிகல்
வரிசைஅர ளுகுமந்த
மகிழ்கொள்கனி தருகின்ற நறைஅசனுல் மூதன்னு
வள்ளலா மத்தேனிலே
மணக்குமண மாகியிவ் வுலகெலாம் பரவுமேர்
வாசரே நேசதுரையே
தகுதிபேலே யறியாத தம்மடிமை துயரெலாந்
தட்டழிந் தோடவருள்வீர்
தஞ்சைநக ராசுவினே நீக்கியணி யாக்கின்ற
தாமரைப் பூம்பாதரே
மகிழமர மலர்மாரி சொரிகின்ற கர்வினதி
மத்தியத்தி லிளக்கமுறவே
வாகூரு கின்றவள நாகூரில் வென்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (ஙு)

பொருளாசை யென்றபேய் கொண்டுதி விளாய்ந்து
புண்யமிலம் தென்றுமோராப்
பூஞ்சோலே மீதுஜா நிக்காயை நாடொறும்
புசித்துவெறி யார்கிளையைநேர்
வெருளான வுலகென்ற காவின்மட வார்மையல்
மெத்தவுண் டந்தவெறியால்

வீணுட் கழித்துவா ணுலுருகு மெற்குதம்
விகசித பதத்தையருளி
மருளான துன்பம தகற்றிநல் லின்பமழை
வரிஷிப்ப தெந்தாளோ
மாறுத பிணிகொடப நியூரைட் சித்தவனின்
வன்பிணியை நீக்குமொளியே
மருவாச மாறுத சோலைபுடை சூழுவோர்
மதியதனே யொத்திலங்கும்
வாகூரு இன்றவள நாகூரில் வென்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (க)
மானமரி யாதைநேர் பொறையறிவு நல்லகுண
மன்னுதய வின்னதெல்லாம்
வழுத்துமொ ரணுப்போலு மறியாத நெறிகேடன்
வழிகாட்டு முங்களுடைய
வீனமனு காதவடி வென்றபொற் ருமரை
யிறைஞ்சுமனு வண்டதாகி
யெழின்மதுவை யுண்டடிமை யீடுபெற விப்போ
திரங்கிரட் சித்தாளுவீர்
பானமதை யுண்டுபால் காட்டுமொரு வர்க்குரற்
பையனின் மூத்திரத்தாற்
பால்காட்டிதண்டனைசெய் நாயகச மேதரே
பகுமோங்கு காதிறெலியே
வானவரை தொடவளர்ந் தாருகழும் கஞ்சோல
மன்னியெக் கெங்குமெழிலார்
வாகூரு இன்றவள நாகூரில் வென்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (எ)
கடலிலொரு தண்டைக் கிடுகப்ப லேக்கையின்
கண்ணடி கொண்டுகாத்தீர்
காவுசெய் மரக்கலத் தோரைமெழு கதனீல்வெடி.
காட்டிவென் றீர்கன்னியைத்
நிடமுட னழிக்கவரு பொல்லாத ஜின்னினைத்
திசைபுகழ வேஜெயித்தீர்
நீராத நோயினர்கள் நோயினே யகற்றினீர்
செவிடுருரு டோடுமலடு
மூடவைகள் போம்பலவு நீக்கிநல மாக்கினீர்
மொழிகட்டி யென்றுமார்பை

முன்னமிழ்ந் திடவுபது பின்னெழுந் திடவுமொரு
மோகமன் கைக்கேபுரிந்தீர்
மடமைகுடி கொண்டதும் மடிமைக்கு காலொதும்
வன்பிணி யெலாமொழிப்பீர்
வாகூரு கின்றவள காகூரில் வென்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (4)
அத்தூவித ஞானியர்கள் நிதகநித் தம்பரவி
யடிபணிந் தேத்துதூரையே
அரியசித் தியர்கள்மூத் தியர்கண்மற் றவர்களும்
அஞ்சலிசெய் கின்றகுருவே
உத்தம மிகுத்தவொலி மார்கலொளி யானதி
ரொலிமுவி யித்தின்பேரரே
உறுஞான மோனசுய மானபுக ழாரசன்கும்
தூகுதவு பொற்பாலரே
மெத்தவுப சரணைபுரி தாயொத்த கீர்த்தி
மேலாம் பரங்களீந்தும்
விற்பன சவுந்தரம தாருதும் புகழெலாம்
விரும்பிப் படிக்கஅருள்வீர்
மத்தக கஜத்தினர்கள் சுற்றுதெரு வோடிதும்
மனுமுவு மோங்கிவளரும்
வாகூரு கின்றவள காகூரில் வென்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (5)
அருளுதவு துந்தம்மிலே யடிமைக்கும் அடிமைமன
தாசையுறு நேசருக்கும்
அன்பான தாய்தந்தை வழியினர்க ளுக்குமின்
யாண்மக்கள் யாவருக்கும்
பொருளுதவி மனமிகுதி நேசவிசு வாசமாய்ப்
புகலுமிப் பதிகமலமாய்ப்
புகழுமை யொடுகேட்ட வர்தமைய ளுந்தரு
புரியுமா லிப்பின்னாயின்
அருமையுறு சீர்புத்ர ஞகியமு கித்தின்மீ
ரூன்லெப்பை யென்றபெயரோ
டையமில் லாதுகின் வந்தம்பி யென்றுமே
அழைக்குமவ ளுக்குமுலகில்
வரிசையரு வித்தையர கீர்த்தியுயர் வாக்குவீர்
வள்ளலே தென்னுமணியே

வாகூரு இன்றவள் நாகூரில் வென்றிகொள
வந்தஷா குல்கமீதே. (கஎ)

பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தோத்திரஞ் செய்வேனே - எங்ஙனிலும் - தோத்திரஞ் செய்வேனே.

அநுபல்லவி.

தோத்திரஞ் செய்வேனே-காத்திரமாகிய
முரைமுகம் மதிரு-மலைமல ரடிகளைத். (தோத்திரஞ்)

சரணங்கள்.

(க) அருள்மனுத் தந்தைய-ராததின் பாதத்தை-மிக்க
அவர்மக்க ளாம்அன்பி-யாக்களின் பாதத்தை-நெஞ்சில்
வெருவில்லா உலுல்அசு-மீன்களின் பர்தத்தை-நான்கு
வேத நபிமார்கள்-விகசித பாதத்தைத். (தோத்திரஞ்)

(உ) சிறந்த அபூபக்கர்-சித்திக்கின் தாளையும்-சமர்ச்
சிங்கமு மறுகத்தாப்-சித்திரத் தாளையும்-உயர்
அறந்தங்கும் உதுமானர்-அழகிய தாளையும்-இறை
அறுசுறும் புலியான-அலிநிருத் தாளையும். (தோத்திரஞ்)

(ங) மன்னும் அசனுசைனின்-வரிசையார் பாதத்தைத்-தினின்
மாதர்பல மகற்றும்-பாத்திமா பாதத்தை-நெஞ்
சின்னும் அசறத்துமுல்-பசீன்கள் பாதத்தை-நில்ல
பத்திஅகலாபிமார்-முத்தியார் பாதத்தைத். (தோத்திரஞ்)

(ச) அண்ணல் முகியித்தீ-னுண்டகை பாதத்தை-நாகை
யானும் கமீதொலி-யருளுறும் பாதத்தை-யின்னும்
ஒண்ணுறு மொலிமார்கள்-உலமாக்கள் பாதத்தைக் கவி
யுரைக்கு மகுனூமு-கம்மதின் நயினார்த்த - (தோத்திரஞ்)

பதம்-இராகம்-உசேனி-திரிபுடைதாளம்-கியால்கெட்டி.

பல்லவி.

சங்கை யேதாரும்-ஷைகு *
ஷாகமி தேவாரும்-சங்கை.

அநுபல்லவி.

நிங்கள் மொழிந்த முகம்மதி னின்மகள்
சேயிழை பாத்திமத்தை-யல்ல-சேயிழை பாத்திமத்தை-மிகு

* ஷைகுல் கமீதொலியேன்றும் படிக்கலாம்.

மகுதூமுகம்மதுப்புலவரவர்கள் பாடியபாடல்.உக

துங்க மனஞ்செய்த துல்துல் அனிமகிழ்
சுந்தர நாயகமே. (சங்கையே)

சரணங்கள்.

(க) வாளலி மைந்தர் வரிசை அசன்பெறு
மன்னச னுல்மு தன்னு-நல்ல-மன்னச னுல்முதன்னு-தந்த
நீளும் புகழ்மகன் அப்துல் மகுலெனும்
நேசர் மகிழ் துரையே. (சங்கையே)

(உ) அண்ணல் அப்துல்லா மகுலருள் செல்வர்
அழகிய மூசல்சவுன்-நல்-லழகிய மூசல்சவுன்-பெறும்
புண்ணியர் அப்துல்லா தானி மகிழ்ந்திடும்
போற்புள அற்புதரே. (சங்கையே)

(ங) அப்துல்லா தானி சுதர்மூசா தானி
அவர்பெறு தாவூது-நல்-லவர்பெறு தாவூது-செய்த
நற்றவ மைந்தர் முகம்மதென் போர்மகிழ்
நாயக மானேரே (சங்கையே)

(ச) அன்பர் முகம்மதென் போர்மக வாம்எகி
யாசகி இன்றவத்தால்-எனி-யாசகி இன்றவத்தால்-வரு
துன்பறும் அப்துல்லா சைலி மகிழ்ந்திடு
தாயத பேர்தனரே. (சங்கையே)

(ஞ) அப்துல்லா சைலிக்கருமை மிகுந்த
அபிசாலி இன்றவத்தால்-நல்-லபிசாலி இன்றவத்தால்-வரு
முத்தி முகியித்தீ னுண்டகை பேரரே
மூதறி வானேரே. (சங்கையே)

(சு) வள்ளல் முகியித்தீ னுண்டகை செய்தவ
மைந்த ரெனுவுதித்த-நல்ல-மைந்த ரெனுவுதித்த-மிகுந்
தெள்ளிய அப்துல்மு ஸாக்கெனும் நாயகர்
சித்தமகிழ் மணியே. (சங்கையே)

(எ) கற்றுணர் அப்துற்ற ஸாக்கருள் செல்வர்
கதிசாலி குசுறு-நற்-கதிசாலி குசுறு-அவர்
பெற்ற அபிதக முமுகியித்தீன்
பிரியம் பெறுந்துரையே. (சங்கையே)

(அ) செம்மல் அபிதக முமுகி யித்தீனின்
சித்த மகிழ் மகனர்-நல்ல-சித்த மகிழ்மகனர்-வாழ்
முகம்மதி லேப்பை குசுறு அகுமது
காமுறு நாயகமே. (சங்கையே)

(சு) ஆக்க முகம்மதி னேடு லுகூறு
அகும தருளு மைந்தர்-நல்-லகும தருளு மைந்தர்-அருள்
பூக்கும் அசன்பகு தாதி மகிழ்ந்திடும்
பூரண மாமதியே. (சங்கையே)

(கo) ஆரண ரான அசன்பகு தாதி
யருமை கொளும் புதல்வர்-நல்-லருமைகொளும்புதல்வர்-மலர்த்
தாரணிக் தோங்கு முகம்மதுநல்பகு
தாதி மகிழ்துளையே. (சங்கையே)

(கக) போதமு கம்மது நல்பகு தாதியின்
புத்திர ரானஅலி-நல்ல-புத்திர ரானஅலி-பெறு
மாதவ ராகிய மூசா மகிழ்ந்திடு
மாட்சிமை யானேரே. (சங்கையே)

(கூ) ஜரியர் மூசர தவத்தினில் வந்த
அருள் அசன் குத்துசு-நல்-லருளசன் குத்துசு-என்னுஞ்
சீரிய ரென்று மகிழ்தவச் சேயான
செம்மல் கமீதொலியே. (சங்கையே)

(கூ) ஷாகுல் கமீதொலி நாயகமென் றிக்கத்
தாரணி யோர்போற்றும்-நல்ல-தாரணி யோர்போற்றும்-வள
நாகையில் வாழும் கவுது கமீதொலி
நாயக மேதிதமும். (சங்கையே)

(கச) சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சஞ்
சாரு முறைதேர்ந்து-நல்ல சாருமுறை தேர்ந்து-மிகு
மேலான காதிரிப் யாவிற் றவஞ்செய்த
வெற்றி கமீதொலியே. (சங்கையே)

(கடு) தன்ம நிலிபீச காதகிலுறு
சாகிபு தன்றவச் சேய்-கிலுறு-சாகிபு தன்றவச் சேய்-வளர்
மன்னுது மான்சா கிபுமனைக் காயர்
மனத்துறை நாயகமே. (சங்கையே)

(கசு) தேடரு மூங்கள் திருப்பத நாடித்
தினந்தின மும்போற்றி-நாடித்-தினந்தின மும்போற்றிக்-கவி
பாடு மருதூரு கம்மதை ரட்சியும்
பாட்சா கமீதொலியே. (சங்கையே)

மதுரை முகம்மதுப் புலவரவர்கள் பாடிய பாடல். உஉக

பதம்-இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருபைக் கடைக்கண் பாரு நாதரே-மூவே மூலனுங்
கீர்த்தி பெருகும் நேத்தி வேதரே.

அநுபல்லவி.

ஒருமைக் குரிய மாமரு மூதரே
உத்தம மேவுஜ யத்தன நீதரே
கருமைக் குடையி னுதவ நீதரே
காலங்களை-லாமிங்கித-மேலன்புள-சீலம்புரி. (இருபைக்)

சரணங்கள்.

(க) சுவன ரம்பையர் சுகித நேசரே-ஜனன விகித
துங்கம்பரவு மங்க வாசரே
கவன மொழியும் புவன ராஜரே-அறுவரி லெழுந்து
கத்தன் பால்வச னித்த போசரே
நவநி தம்பெரு குங்கரு ணைகரே
நம்பின பேர்க்கரு ளுங்கிரு பாகரே
மவுன மந்திர யூகப்ர யோகரே
மஞ்சூர்நெறி-பற்றுதல-குன்றோர்களை-நற்பார்வைசெய். (இருபை)

(உ) பூக கோஷ்டமில் லாம லோட்டியே-கதிஜத் தாயிஷா
புகழ அற்புத மிகவுங் காட்டியே
வாதுசெய் நண் ணுரை வாட்டியே-தினி லிசுலா
மார்க்க மெங்கணும் பூக்க காட்டியே
காதங் கமழ வருந்துரை யேமதி
கண்டி வணங்குமு கம்மத நேதுதி
பாத மருளி வினைகெட வேயதி
பட்சத்தொடும்-ரட்சித்திடும்-விச்சித்திர-முட்பத்தீய. (இருபை)

(ஊ) சத்ய வஜன லோக நீதரே-சகலவுயிருஞ்
சரணம் பணியுந் தயைவி னோதரே
தத்வ மிகுதி யுற்ற போதரே-நபிகட் குயர்வு
தழைக்க விளைவின் விளக்குந் தூதரே
நித்ய சகாயசம் பூரண லோலரே
நிஷ்டை புலவு மனத்துறு சீலரே
வித்வ ஜனனர் சுபவலு கூலரே
[illegible]பேறுப-ரற்பா லேயி-லப்பூ நிவ-ராப்பாவிய. (இருபை)

(எ) தன்னு கமுக மரத்தின் பாளைகள்-பீறப் பனசச்
சுளைக ளுதிரக் குளத்தின் வாளைகள்

உன்னி யெழுந்து மோதித் தாழைகள்-மீதி லிறங்கி
யுறங்கு மதின கரி னேழைகள்
இன்ன லகற்றிப் புரந்திடுந் தாசீமே
ஏகன் கபிபுமு கம்மதே யாசீனே
மன்னு மருணமு கம்மனைக் காசீமே
வாழ்வித்திரு-தாளைத்தரு-வீர்முப்புவி-யோருக்கருள்- (கிருபை)

பதம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாரீரோ-பைம்பொற் பதாயம்-பாரினிற்
பைய லுய்யத் தந்தா வீரோ.

அநுபல்லவி.

வேரிவீசு பாசலா சுக-வேதவாய்மை விளக்குநாயக.(பாரீரோ)

சரணங்கள்.

(க) ஆதம் மகமகவாய் நீதம் பிறக்கவரு போதம் உறக்குபிரர்
பேதம் அவர்மதின் ஏதம் அகலவுயர் கீதம் தருபுக்கான்
வேதம்-சொலுகபியே
காத மணக்கும்இரு பாதம் அருளிகிதம். (பாரீரோ)

(உ) மானும் புலியரவு மீனு மூதுகில்ஒரு கூனும் உயர்தலட்டை
ஆனும் குதிரையரி கோலு மதிகருவு தாலு மொழியமொழி
தேனும்-ஒவ்விடாதுரைத்தீர்
வானும் புவிமனுட ராணும் புகழ்நபியே. (பாரீரோ)

(ஊ) வஞ்சம் மிகுத்துலவு நெஞ்சம் அதிற்கொடிய நஞ்சம்
பெருகியுறு புஞ்சம் கொடுமெரிகி குஞ்சம் தனில்அவனின்
மஞ்சம் புகுமனுடர் தஞ்சம்-செயும்இபுலி
செஞ்சம உருதருளும் தஞ்ச முகம்மதுவே (பாரீரோ)

(எ) கோவே மதினகர் வாழ்வே குறைஷிகுலக் காவே
அல்துல்லாபெற பூவே சதுமறையி னுவே அருள்பெருகு
தேவே கருணைமுல்த பாவே-ஆமீனுர்வரப்
பாவே மதுகுமுகம்ம தூவே நலன்பெறுகப் (பாரீரோ)

பதம்-இராகம்-மூகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

செஞ்சா னருள்வீர்-ஜெய-சீரே-மக-மேரே-எழு
காரே உயர்-பிரே-இப்பொழுது-செஞ்சா னருள்வீர்.

அநுபல்லவி.

கொஞ்சிய மொழியான்-ஒரு-கோதை-நெஞ்சம்-பாதை-அதில்
ஓதை-தர-வாதை-உற்றுமிக-அஞ்சி மனமாய்-உல
கட்டதிக்கு வோர்களு-மாட்டிவிட்டி டாதவு
முட்குல்கொட்டி யேதரை-முட்டிமுட்டி மாமணி
யதுங்கி ரிருவிரி நதியென ஓழுகிட
அழுதன ளதுதெரி தருபுடனே
ஆதாத மாயனுயி மாதிர தாமலும்
எதோட வேமகவு தானியு மாதவமே. (கொஞ்ச)

சரணங்கள்.

(க) வின்னெனுதிர மதியே-பல-வேடல் குறி-கேடன்-கன
மூடன்-பிழை-பாட-னுக்குயர்கொள்
கன்னிரு மணியே-கதி-காட்டுக்-துயர்-ஓட்டும்-புகழ்
ளுட்டும்-மதி-பூட்டும்-நித்தியமும்-எண்ணுஅ துதியே-புவி
இச்சையற்று மாமலை-புக்கியுற்று-மேருழை
யைப்புசித்து மேனேறி-பைப்படித்து நேரியல்
அங்கொள விளங்கிணி யும்பர்தொழு சம்பிரமை
தம்பெருகி யெங்கும்அருள் தங்குதுணையே
ஆராத னேயடிமை சீராக வேபெறுக
மாராய மேயருளும் நேரார் குதபொலியே. (கொஞ்ச)

(உ) கந்தசுயரே-புகழ்-சூழும்-திரு-வாழும்-அருள்
நீளும்-இரு-காளும்-என்குதவி
மந்திர மூதுமே-யொரு-வாது-டயல்-யாது-கொடும்
அது-தொழில்-ஆதி-நித்தம்அரு-ளுந்திரு வொளியே-குபி
ரும்பகித்த ஞானிய-ரைப்பிடித்து வாளுள
சொற்பயிற்றி னினிலை-பிற்படித்தி மாதவம்
என்றுமவர் கொண்டிடவு மின்டுகள வண்டரகம்
இன்பமுற வுற்றுரியும் எம்பெருமீர்
எங்களு மேயெளிமை தங்காம மோதவருள்
மன்னு மூதுமுள பொன்னு டரசொலியே. (கொஞ்ச)

(ங) தண்டலையநிலை-மழை-சாடும்-மயில்-ஆடும்-குயில்
பாடும்-தொனி-கீடும்-தக்கவளம்
மன்டியருதா-தினில்-வாகை-யொடும்-ஓகை-கொடு
பாகை-நிகர்-சாகை-பத்தைவெகு-பண்டரவழகாய்-நல்ல

பட்சமுற்று மானிடர் துட்டணைப்ப லாபலன்
அற்பிடச்சொல் நீதிட-மொற்பதிக்கு மாதிப
மொஞ்சுமொரு மஞ்சனுயி ரும்பெறு லம்புரியு
புந்திதெளி ரம்மிய மிகுத்தவொலியே
பூமா புலவன் * மரு தூமா அருள்பெறுக
கோமா வுதவிசெய்யு நாமா முகியித்தினே. (செஞ்சா)

பதம்-இராகம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கபிகாதரே உம்மை நம்பிச்சொல்லேனை-யிவ்வேளை
நயம்பெற வேணுஞ்-சயம்பெற வேணும்-நன்முக நாளுமே.

அநுபல்லவி.

புவியோர் தொழுந்திருப் புங்கப்பதமே-சதமே
புகழ்ந்திடு வேனே-மகிழ்ந்திடு வேனே-பொன்னிதாதரே

பொருதபு ஜகில்பது றிறைபட வியெ
போதவி கோதச மேகபு நீதமெய்-தநிதா கிதா
சரிகம பதந்த ரிசகரி தாபம
தாபரி தாபம சாரிச மாபத. (கபிகாதரே)

சரணங்கள்.

(க) கருணாகரா பொன்னின் கஞ்சப் பதமெ-சதமே
கமழ்ந்திட வாரும்-உவந்திட வாரும்-கம்பீர மோடுமே
கருமுகில் குடையிட வருமிகு காரண
காசிம நோகர தாசிம னுவரு. (தகிதாரி)

(உ) திறிகால சூழ்ச்சிய சிவகத் துரையே-விரையே
தினந்தினந் தானே-மணந்திடுக் கோனேசெஞ்சிவி போலுமே
திமிசிறை தருதசை பெணிலுரு வாபதிகு
ஷேமமோ டேபுரி நாமல ஜீசர. (தகிதாரி)

(ஈ) அறிவோர்கள் போற்றிய அம்பொற் புயரே-ஜயரே
அகந்தவிர் வோரே-சுகந்தரு வீரே-அஞ்சாத நெஞ்சரே
அதிவித ருறைஷியி லுற்றுகதி ஜாதமை
ஆசைய தாய்மண மேசெயு மாதவ. (தகிதாரி)

(ச) மதினு வினிற்கன வக்திப் புடனே-நிடனே
வலகொடு நாளும்-கலகொடு வாழும்-மன்னோர்கள் மன்னரே

---

* மருதமுகம்மதென்ற ஆக்கியோன்பெயர் பதத்தின்குளிப்பைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் மருதமென்று வந்தது காண்*.

மகுதாமுகம்மதுப்புலவரவர்கள் பாடிய பாடல். உரை

மதிஅடி பரவிய அகுமத சேபயல்,
மாமகு தாமுகம் மாதரு ளேபெற. (தனிதாழி)

பதம்-இராகம்-அபரூபம்-திங்களமெட்டு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சலஞ்சலென் றென்னையாண்டருள் வீரே-அருள்வீரே-எங்கள்
அகுமதானமு கம்மதேஜய மேரே-ஜயமேரே.

அநுபல்லவி.

வஞ்சநெஞ்சக மிஞ்சியேபடை யாடப்-படையாடப்-பல
வாத்தியத்தொனி நாற்றிசைப்புற மீடப்-புறமீடக்
குஞ்சரம்பரி யெந்திரக்கொடி கூடக்-கொடிகூட-மிகு
கோட்டியாய்வரு மோட்டபூஜகி லோட-அவனோட்டப்
பஞ்சிநேர்பது நீசடையின்வீசிய கோவே-நல்லகோவே-உங்கள்
பையல்சித்தமு முய்யவைத்தருள் பாவே-முஸ்தபாவே. (அஞ்ச)

சரணங்கள்.

(க) கொஞ்சுமிங்கித மங்கையார்மைய லாலே-மையலாலே-மிகு
கோழையாகிய ஏழையனெனின் மேலே எனின்மேலே
இன்சொல்வேதக மங்களாரிற சூலே-இறசூலே-கல
வரிருந்தவரு ளேசொரிந்திரு காலே-இருகாலே
எஞ்சலின்றியரு ளுங்குணதிமகு மூதே-மகுமூதே-ஒரு
நாயக னுனவன்றிருத் தாதே-திருத்தாதே. (அஞ்ச)

(உ) மந்தரக்குடை தங்கிடுந்தன பதியே-தனபதியே-அம
வாசிவேதிழி சாதிபன்முனின் மதியே-முனின்மதியே
வந்திடச்செய்த சீர்ப்பெரு நிதியே-பெருநிதியே-நதை
வாசமார்மிகு முஜையும்பெறு கதியே-பெறுகதியே
சொந்தமென்றெனை யாண்டுமும்மிததியே-இதுதியே-மொழி
சூழ்ச்சுழற்சம காட்சிகண்டகந் நியே-நன்னியே. (அஞ்ச)

(ங) சுத்தசத்துவ லட்சணம்பெறு தேவே பெறுதேவே-மிகு
சூரவீரிய காரணங்கொளும் பாவே-கொளும்பாவே
முத்திரத்தின சொர்க்கமுற்றுயர் காவே-புயர்காவே-மகு
மூதரோசய வேதரோசய காவே-சயகாவே
எத்தினத்திலும் நம்பினேனுமை நானே-உமை நானே-சொலும்
ஏதமொன்றனு காதிரங்குமென் கோனே-என்கோனே (அஞ்)

(ச) கஞ்சவாவிவ ளஞ்சுகந்தெழில் சூழும்-எழில்சூழும்-பல
காட்சிமக்கரல் ஆட்சிசெய்துயர் நீளும்-உயர்நீளும்

இந்தச் சொல்லுக்குத் தல்லா மைந்தராகவேண் டாமும்-எங்களும்-நல
ஏத்தமானமும் கம்மதேசுயம் வாழும்-சுயம்வாழும்
மிஞ்சிதும்புகழ் என்றுமேசொல நேரே-சொலநேரே-கவி
வின்னுமகுதமும கம்மதுக்கருள் வீரே-அருள்வீரே. (அஞ்ச)

பதம்-இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாரா திருக்க லாகுமோ ஐயா-வஞ்சித பதுக்ரகத்
தாரா திருக்க லாகுமோ ஐயா

அநுபல்லவி.

காரா னதுநற் கனிகை செய்திடக்
காசினி மீதுறும் ராஜ வஜீகர
ஆரா தனைசெய் தேயெனை யாட்கொள
அம்முதுஞ் செம்மலமும் கம்மதரே மிப்போ. (வாராதி)

சரணங்கள்.

(க) ஒதும் வறுமை அலேயின் மீதிலே-நிதியமென்றிடும்
உதவிப் புணையில் லாது பூவிலே
போதம் அறிவில் லார்கள் பாவிலே-இதமதாகவே
புக்கினும் ஒன்றும் கைக்கு மூமலே
ஈதென்ன காரணம் என்றுவ ருந்திய
எழைக்குபர்வுறும் தாளத்தந் தேர்செயக்
காதற் கமழுங்கள் துரிவிஸ் தாரமே
காட்டிலின் மான்பிணை மீட்டு முகம்மதே. (வாராதி)

(உ) மோக ரஞ்சித மாதர்பேரிலே-ஆசை வெறி
முழுகி மயங்கும் அடிமை பாரிலே
வாகு பெறதும் பாதம் நேரிலே-அருளி மனத்தின்
வருதகம் போக்கியுன் திருத்தஞ் சீரிலே
தாகம் பெருகுஞ் சுரத்தில் அறல்மிகத்
தந்திடுங் காரண மான சமேதரே
போகசை போக்கி நோதம் பூரண
புண்ணிய ரானமும கமமத குமதே. (வாராதி)

(ங) உத்தம மாரும் உன்னைத் தேடியே-எக்காலினும் பையல்
உனைக்கொண்டு நித்தத் தனைக்கன் வாடியே
மெத்த மெல்வுகொண்டு பாடிய-இருக்கின் றேனிலே
வின்னல் எவர்பால் உன்னம் நாடியே
இத்தரு ணத்தி லனுக்ரகஞ் செய்திமே

மதுரை முகம்மதுப்புலவர்கள் பாடியபாடல்கள்.

எங்கெங்கு மங்களம் பொங்குமுல் லாசரே
கந்த னிடத்தில வுற்றனை பேரிய
காமிதே கன்மரு மூதுமு கம்மதே. (வாராதி)

(ச) ஆவின் னினையப துல்லா பாலரே-கருணை யிங்கடம்
ஆமினர் பெறும் பூமி லோலரே
தேசம் புகழும் ராஜசிலரே-மதின முதலத்
திக்கு விஷயஞ் செலுத்தும் கூலரே
மாக மிருக்குமிர் இருள ஓழிந்திட
மாமதி னினை வளர்த்திமே காதரே
தாசன் மதுரை முகம்மதின் வாக்கையெஞ்
சங்கை பெறச்செய்யும் எங்கள் முகம்மதே. (வாராதி)

பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பையல் மிதிலே-பதியே-உதயே
பாரும் ராஅப்துல் காதிரே.

அநுபல்லவி.

உய்யுங் குருவை யுலகருள் நீத
உத்தம சற்குண அப்ப விஜேத
சொற்சீத-கற்போத-பொற்பாத பாத. (பையல்)

சரணங்கள்.

(க) பைந்த னில்லாத மலடிக்கு நேசம்
வைத்து மகனீந்த வுத்தம வாசம்
உய்த்தி ழுன்ற ருபய சரோசம்
ஓத்திடும் பர்தம் அளித்திடும் பாசம்
உல்லாசம்-கயிலாசம்-விசுவாசம் வாசம். (பையல்)

(உ) சிந்தையில் ஞானந் தெளிர்ந்திலன் வாது
செப்பு மூலியார்க ளொப்பனே மீது
சந்தக மாசை மிகுந்தேயுன் னது
சற்பனே யேமன மொப்பின னேது
குணமீது-இனியாது-நடவாது வாது. (பையல்)

(ங) வஞ்சனே சுதபொய் மிஞ்சிய லோக
வாழ்வது மெய்யென்ற பாழ்வினே போக
அஞ்சா றுவந்ததஞ் செஞ்சரண் யோக
ஆட்சியின் மேலான மீட்சியுன் பாக
மலவ-வுபர்வாக-மனதாக வாக. (பையல்)

(ச) மஞ்சுறஞ் சோலை பகுதாதின் காவே
வாடாத மாமணல் கோடாத பூவே
இஞ்சொல் மகுதாமு கம்மதி ஞவே
இசைந்திடச் செய்யுமு கியித்தின் கோவே
தனியாவே-இகழ்தேவே-மகிழ்பாவே பாவே. (பையல்)

பதம்-துறைமடக்கு-இராகம்-தோடி--ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதார விந்தமேதக் தாளுமாகிரு பாகாவுயர்
பாதார விந்தமே.

அநுபல்லவி.

மாதாபி தாவுசொலின்
வாக்கையோக்கியம தாக்கு மாக்கமூளை-மாதாபி தாவுசீர்
போதா புரோசனதிக
பத்திமேலிய அப்துல் காதிறே. (பாதாரவிந்த)

சரணங்கள்.

(க) வேத விநோத சாதன
விரியங்களுறு காரியங்கள் பெறு-வேத விநோத சாதன
ஆதார சீலா லெனை
யாள வேறொரு பேருளார் சொலோ. (பாதாரவிந்த)

(உ) நீதா புநீத மேவிய
நேச வாச வீக வாச ராஜகுலநீதா புநீதமேவிய
நீதாறு காணவே மிகு
தேட்ட மாகின னுட்ட மாகிய. (பாதாரவிந்த)

(ங) தாதா ஜனுப காரண
தாவிலாத பகுதாதில் வாழ்வுபுரி-தாதா-ஜனுபகாரண
சீதா சையோக பூரண
செய்யி தானமு கியித் தினிரு. (பாதாரவிந்த)

(ச) புவிராஜர் சேயமெ யுயர்
போத நாதச மேதசர தரிய-புவிராஜர் சேயமேயுயர்
கவிராஜ சிர் மகுதமு
கம்ம தக்கருள் செம்மல் மிக்குயர். (பாதாரவிந்த)

பதம்-இராகம்-கல்யாணி- திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

பாதமே கதியருளு நீதமே-பையல் தனக்குங்கள்
பாதமே கதியருளு நீதமே.

மருதூர் முகம்மதுப் புலவரவர்களியற்றிய பாடல்கள்

அநுபல்லவி.

காதல் கமழ்ந்திடும் கஸ்தூரி வாசரே
கந்தர மற்குண்ட தங்கிய நேசரே
போதம் புகழ்கொண்ட பொன்மயில் வேஷரே
பொற்பத மேயருள் புத ராஜரே. (ப-தமே)

சரணங்கள்.

(க) வேதரே மரு மூதுநாதரே-விண்ணோர்கள் புகழும்
பாதரே பண் பருளுநீதரே
தேர்ந்த மாமட மாதர் மயல்கொளுந்
தூட்டுண னின்றெனை ரட்சக ஆட்கொளும்
எத மக்கல்கின்ற இவ்கித ஆட்களும்
எத்தனக் கேதந்து சொந்தம தாய்க்கொளும் (பாதமே)

(உ) தம்பமே யாதரியு மின்பமே-தாரமுகம்மதே.
தன்பமே தீராக்குஞ் ஜம்பமே
ஆன்பனென் நேயருள் புரியு மேயிந்த
அம்புவி தன்னி லழகுட னேவந்த
முன்புறு நன்னபி மார்க்கிறை யேசந்த
முஸ்தபா வன்னல் முகம்மத ரேகத்தப். (பாதமே)

(கூ) காவுதனிற் கன்னல்வருக்கை கதலிநற்-றேனேச்-சொரியும்
பூவுதனிற் புள்ளிவண் டிராகஞ்சொல்
மேவு மதின் நகரைப் புரக்கிடும்
வேந்தர்கள் வந்தடி தாழ்ந்து வணங்கிடுங்
தேவே மருதூரு கம்மதென் ரோடுகெஞ்
சிற்றடி. யேன்வினைக் குற்றங்கள் நீக்கிடும். (பாதமே)

பதம்-இராகம்-உசேனி-யொல்மெட்டு-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

பாதமே தாரும் பையல்-செய் பிழையைத் நீரும்
பாதமே தாரும்

அநுபல்லவி.

ஆதமுதன்மை ஐம்பத்தோர்தலைமுறை அப்துல்லாதம்மகவே-நானும்
பாதகமான ருபிரோனை வென்றால்-பாட்ச முகம்மதுவே. (பாத)

சரணங்கள்.

காரணமான கபிபுமுகம்மதே-கந்த மலர்ப்பாதம்-நானும்
பூரணமாக வெனக்கருள் செய்திடும்-புண்ய சிகாமணியே. (பாதமே)

வஞ்சகரைத மருட்டினிலே கொஞ்ச-மாயாது கிழலாமல்-காஞும்
இஞ்சொல் முகம்மதே செஞ்சரணத்தந்தில்-வேலையைக் காத்திடுவீர்
சிற்றிடை யாகின்ப மெத்தவுமே கொண்டே-தேங்கித் திரியாமல்-காஞு
முத்திரை மேவிய கத்தூரிப்பாத-முகம்மதே காத்தருள்வீர். (பாத)

அண்டர் புகழ்ந்திட மண்டலம் மேவிய-ஞாண நாயகரே-காஞும்
கொண்டல் குடையிடத் தென்றல் மணங்கமழ்-கோமான்முகம்மதரே.
செப்பு முலையார்கள் மெய்ப்ப மதன்லீலை செய்து திரியாமல் - காஞு
மூப்புனி யோர்புகழ் துப்புரவான முகம்மதே காத்தருள்வீர். (பாத)

அல்கும்து லில்லாதி என்ற பெரியவ-னுலாதோ ரொவிலை-காஞும்
கலபுக்ரன் கண்டு கூத்தேதச் செய்திடும் காசிமு கம்மதரே. (பாத)

அஞ்செழுத் தான பயனையறிந்தே-அதபுட னேதமும்-காஞும்
கெஞ்சிற் நியான கீலத்திடச் செய்திடும்-கீரிமு கம்மதரே. (பாதமே)

சரா சரியும்மத் தூசாதெரிசித்த - எகன் றிருவொளியே-காஞும்
தேசாதி ராஜர் நிறையிட வாஜெய சிங்கமு கம்மதரே. (பாதமே)

காட்டிலில்வேட்டுவன்கைக்குள்ளேசிக்கிக்கலங்கிடுமபெண்மானை-கல்ல
மீட்டி பெறச்செய்த காட்சிமுகம்மதே-வேந்தர்கள் கோமானே. (பாத)

கத்த னருளினில் முத்தொளிவான-காபீமு கம்மதரே-காஞும்
பத்ம பதத்துணை நித்தமும் கும்பிய-பையற் கருள்புரிவீர். (பாதமே)

அண்ண லப்பக்க ரும்முக மும்புக ழான மருமகவே.காஞும்
புண்ய உதுமா வுலியுமகிழ்ந்திட-பொற்புன மாதலரே. (பாதமே)

மன்னைக் காசிப ராம்கதிஜாவை-மணந்திடி நாயகரே- இன்னுக்
இன்ன னேயம்மா சிலனைதத்தருள்-செம்மல்மு கம்மதரே. (பாதமே)

அல்லும் பகலு மனுதினமுங்க்-காருனை மலர்ப்பாதம்-காஞுஞ்
சொல்லும் பயனுக் கருடாவேண்டுஞ-சுகுணமு கம்மதரே. (பாதமே)

பூயிசித் தகபுடை யாமினர்பெற்ற-புதுமையர் கக்கியே - இன்னுஞ்
சாமிதலைகள் கவிழ்ந்திட வந்தருள்-சூகாமு கம்மதரே. (பாதமே)

கன்னல் வருக்கை கதளி வலக்கள்-கலிதோற்று மாமதினு-வாழ்
மன்னரே தாசன் மதுர முகம்மதின்-மாகலி தீர்த்தருள்வீர். (பாத)

விருத்தம்.

பூசலுக் தன்னில்லார்க்கும் பொருந்தவே வேதம் கல்ல
ஆதரம் பெருக வோதி யருங்குபிர் களைக்கு சோர்க்கம
போதவே தினே காட்டும் புகழ்சி முகம்ம தல்லா
பாதமே தஞ்சர் மேலாம் பரப்ப ரைம்பர் வந்தார்.

மகுதூமரம்மதுப்புலவரவர்கள் பாடிய பாடல். உசக

பதம்-இராகம்-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதந் தந்தார் பய மாம்பர் வந்தார்-பாதந் தந்தார்.

அநுபல்லவி

ஆத மரபோர் வந்தார் அப்துல்லா புத்ரர் வந்தார்.(பாதந்)

சரணங்கள்.

(க) ஆலிமா துலர் வந்தார்-அபூபக்கர் மருகர் வந்தார்
சாலிகா னவர் வந்தார்-தருமசற் குணர் வந்தார்- (பாதம்)

(உ) உதுமான் மாதுலர் வந்தார்-உமறு மருகர் வந்தார்
மூதுமான் பிணையர் வந்தார்-முஸ்தபா வள்ளல் வந்தார்.(பாதம்)

(ங) மேகக் குடைஞர் வந்தார்-வேந்தர்கள் வேந்தர் வந்தார்
வாகும்ற காதர் வந்தார்-வரிசைமு கம்மதர் வந்தார். (பாதம்)

(ச) அரவை வதைத்தோர் வந்தார்-ஆயினர் பாலர் வந்தார்
திருஇல் தனைத்தோர் வந்தார்.தின்மூகம் மதர் வந்தார்.(பாதம்)

(ஞ) காத மன்த்தோர் வந்தார்-கருதலர்ச் சிங்கம் வந்தார்
போதம் யிகுத்தோர் வந்தார்-புகழ்முகம் மதர் வந்தார். (பாதம்)

(ஈ) கதிஜா மணாளர் வந்தார்-காத்திமுல் கபி வந்தார்
அதிஜய மானோர் வந்தார்-அபஷா மணாளர் வந்தார். (பாதம்)

(ன) அதனன் இனைஞர் வந்தார்-அசனுலசன் பேரர் வந்தார்
சதுமா மறையோர் வந்தார்-தாஹாமுகம் மதர் வந்தார்.(பாதம்)

(அ) கஞ்சை பயின்றோர் வந்தார்-கபிகட் கரசர் வந்தார்
அஞ்சா னவந்தோர் வந்தார்-ஆலயி யுல்லா வந்தார், (பாதம்)

(கூ) மக்க ளகிலோர் வந்தார்-மதினகல் ஹாசர் வந்தார்
ஹக்கன் கபீபு வந்தார்-காசீமுகம் மதர் வந்தார். (பாதம்)

(கூ) ஜின்னை நைத்தோர் வந்தார்-ஜெயசிங்க சீமான் வந்தார்
ஜென்னத்தூர் வாழ்வோர் வந்தார்-தீரகெம் பீரர் வந்தார்.(பாத)-

(ஙக) புலிபேசும் காதர் வந்தார்-புண்ய சகாயர் வந்தார்
அலிமாசுகைப் பாலர் வந்தார்-ஆதிதன் தூதர் வந்தார். (பாதம்)

(சஉ) முத்தி ஹுதித்தோர் வந்தார்-மொழிமயில் வேஷர் வந்தார்
கத்தூரி வாசர் வந்தார்-கருணைத் தயாளர் வந்தார். (பாதம்)

(ஞஊ) வெள்ளாணை யுள்ளோர் வந்தார்-வேதவே தாந்தர்வந்தார்
புள்ளோ னைத்தோர் வந்தார்-புஜபல பராக்ரமர் வந்தார்.(பா)

(டச) காடினேர் சகாயர் வந்தார்-நபிமுகம் மதர் வந்தார்
தேடினேர் நிபாகர் வந்தார்-தீன்வினே விதர்தோர் வந்தார். (பா)

(கஇ) அம்முறை செம்மல் வந்தார்-அடிமை மருளறு
கம்மதின் சுகாயரான-கருணாகர ப்ரபு வந்தார். (பாதம்)

வண்ணம்-ஆசாகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

தானதத்த தத்ததத்த-தானதத்த தத்ததத்த
தானதத்த தத்ததத்த-தானதத்த தத்ததத்த
தனத்தன தந்தன-தனத்தன தந்தன
தனத்தன தந்தன-தனத்தன தந்தன
தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதன-தத்ததனதான
தனனதன தனனதன தானனா.

பூரணத்த னித்தன்மற்றெ-லாமமைத்த னித்தருட்செய்
பூர்விகத்த லெப்பினுக்கு-மேயிணக்க மற்றறெப்ப
னானத்துல கும்பெரிய-னவத்துறை யுங்கடவு
டவத்தவர் சிந்தையினி-லிருப்பவ னென்றுமழி
யாதபொரு ளாகியவ நாதிநெறி
நீதிமிரு சோதிதரு நாதனவ-னற்றனெளிவாலெ
ஆதியிற் படைப்பெனவைக்கு-மேமுதற் படைத்துழுத்த
தாதகற்க டற்குள்வைத்து-மீளவிற்ப ரப்புரத்த
மணிப்ரப தங்கிவிட-வெறித்திடு கிற்கிலதி
லிலக்கமி குந்துசெய-வமைத்தெழி றங்கியவெ
கினைகீமர மீதினிலு மாமயில
தாகியுற வேசெய்துபி னுதரபி-முத்திவழி யாலெ
பூதலத்தி லிற்பெருத்த-லாகையுற்றி ருக்குமப்தில்
னுபுபெற்ற வெச்சமிக்க-ஹாசிமற்ற வர்க்குரித்த
மகத்துல ரன்படிது-லுழுத்தலி பன்னவிரி
னுருத்துற மைந்தரு-டரித்தவ ரம்மபுது
லாதுதலி லேயொளிவ தாகிடவு
மேயவரி னுரிகுண மானவாமி-னத்துகர மீது
யுகுமதவ ரொளியையுற வாக்கினுன்.
ஆமினத்த கட்டினுற்ற-சோநிமுத்தி டத்தொக்க
மாதமப்பெ னித்தினைக்க-ணுதமுற்றெ ழிற்றரிந்த
வனப்பெடை கங்கையர்க-டொழுத்தரு மங்கையெறும்
வயிற்றுறு சத்தியி னப்பெயர் துங்கமரு
முதனவு மோதியல சோனர்ச
காயபி மாருமவர் போலவர-வற்றுமதி தோறும்

மதுரை முகம்மதப்புலவரவர்கள் பாடிய பாடல். உரை

கோதையர்க்குள் மிக்கதற்பே-ரழகிருக்கு மற்புதப்பெ
ணேதரித்த பட்டிவெற்றி-பீடுபெற்ற சுத்தர்முத்தி
பெருத்தவர் சிங்கமரு-துகத்துளா யென்றுபெய
ரிடத்தகு மென்றுசொலி-விகத்தன ரொன்பதெண
மாதமது வாகினபி னேயமர
லோகர்ந்த மேவருகை யாகிமதி-சொற்றினர் மனமில்
ஆகவிப்ப டித்துயிற்க-ணேயடுத்த வெற்றிபெற்ற
சோபனத்தை முற்றுரச்ச-பாவிடத்தி னுற்றுரைக்க
வுவப்பது பொங்கியவ-ரருட்பெரு கங்கையும்
தகட்டிறு மைத்தனவ-மிருத்தமு கம்மதென
வோதினர்ம காதவமி தேயென்னவு
மாதுமன மேறுகலி யாகினெ-முத்தி லமையாத
வரியபெரி யலனருளி னலுமே.

தாய்கெர்ப்ப மூற்றிமுஸ்த-பாபிறக்க டித்தொகுத்தி
லேகனுத்த ரத்தினற்பொ-னுடர்மித்தி லத்தையொத்த
வெயிற்றிய ரும்பர்மக-ளடர்ச்சிறை தங்குரு
னெனத்தொடி பொங்குமெழி-றரித்திடு கண்ணகயாசி
யாவுமறி யாவுமாமி லர்மனியு
ளரயகரீ னேவல்செய மாதுதரம்-விட்டுயிலுரும்
மாசனத்து யிர்த்திடக்கை-மாணிபொத்தி பொப்புதொப்பு
ளேயறுத்தி ணைப்பதத்தை-யேமுடக்கி யத்துதற்ச
னியைத்துடை யும்பரதி-னிடத்துற அஞ்சமனரும்
விழிக்கிடி னின்றபடி-தலைக்குரெ யுந்தடவி
மேலுயர வேசிரசு கோகிபு
லாவைமணம் வீசதுகு கவும-முக்குக ளிலாமல்
தாமமுற்ற டர்த்தம்பி-னுளெணிக்கை சத்தசத்த
மேகமத்தி னிற்பெருத்தமாதகற்றி றப்படித்த
வருட்பெரு கும்பிகு-லவற்பனி ரண்டுதிக
யிற்றரு திக்கடனி-னழற்கனி வஞ்சனிபு
சேகரிலை காபிர்கவ சேருவனி
னூரும்மதி னோடுகெட நீதியொடு-தித்தனர் சகாய
ரரசரா பொவுமகு முதரே.

தாமரைக்கு ளாதரித்த-மீனெடுக்க வுற்றபக்கி
பாறுகொக்கி கவிழ்ந்தேக்க-வரளாதத்தி முற்றிநிற்கும்
பழுக்குலே செனனதனி-யுதிர்த்தூ றுகமுடி
கீடத்தனர் பொக்குமடல்-கிழித்துயர் தங்கியப

லாவினிலு மாவினிலு மேயிரு
மூறுகனி கோகறை யோடிமடி-யுற்றுஜல மோடி
போய்வயற்க ணிற்பரப்ப-லேகோலுக்க நிர்க்கண்முற்றி
காலிடத்து மூத்துநிர்க்க-ஈதொடக்க விக்குமுத்து
மிகப்ரபை தங்கும்வய-லற்றுத்தரி கொண்டுகளு
செறித்தணி தங்கலை-வடித்துமி குந்திபெ
லாலமதை யேபொருவி மாவுழவ
ரோதைதரு சூதமதின் மீதினிலெ தெற்றுகோதி
தானியத்தைக் மற்றுரித்து ளோர்களுக்க ளிப்பவத்தை
மாவிடித்து ரொட்டிசுட்டு பால்பழத்தை யொக்கவைத்து
மிசிக்கினே முன்னருப சரித்தவர் தம்பசியை
யடக்கிய தின்பிறகு-இனக்தொட ருந்திகரு
பாவதனி லேதிமறை யோதிசுக
தாகித்த மேனரு டேடிடுவர்-மக்கரக சோர்கள்
வனிதையர்கண் மயலையினி போதுவாம்.
மாலினைப் பழித்துமிக்க-வேகறுத்த லிக்கரத்தி
னுலெழுந்த காப்புறத்தி-லேகொழித்தி லக்கமுற்ற
வறற்சைவ லம்பொருவு-சிகைக்குகெ யுந்தடவி
முடித்துப ரும்பினெலி-லரிட்டரி றைந்தமலர்
மாமலிகை யோடிமண மானமலர்
சூடிவிழி மீதுனமயு மேதடவி-முத்துகை மீது
காவிபிட்டு மத்தகத்தை-வாரிசத்தை மைக்குவட்டை
சூதுபொந்தி னத்தைநம்ச கோரகத்தை விற்குடத்தை
மணிப்பம்பு ரஞ்சிறுல-ரடித்திடி பந்துமல
ரடிக்கிமூ டிந்தழுடி-மிகுந்தடி யும்புரவி
காடகர்கை யாருலை தாளமணி
போலுமிரு தேமலழ கானதுவ-முற்றிடவி னேக
மானமுத்தி னேப்பதித்த-கோலையைத்த ரித்துயிக்க
வாசனேச்ச ரக்கொடத்தர்-பூசிடக்க முத்தரத்தி
னினைத்தபொ னின்சரிகை-ராசிக்கைமூ டிந்தகயி
றறுத்திரு கண்கடள-தளத்தெதி ருத்துயிள
யாடவர்க ளோடமண் டீடழிய
வாசெரு காடினும்ம வாதுசெய்து-குத்துமூலே யாட
மிருவினை கலியணியி னேதுமே.
மேனியிற்ற ரித்தவுத்த-ரீகமத்தி பிற்பதித்த
வாணிமுத்து டக்குலத்தை-யேபழிப்ப வக்கிரத்தை

மதிப்பிடி னித்தினெளி-வெறுத்திடி மத்தமுறு
பதத்திடு கிண்கிணியு-மார்த்திடு தண்டையணி
பாடகமு மேகிங்க ரானவிர
லாழியிவை மீதினெழு நோசைததி-தத்திமிதி தாதி
தாதிமித்தெ னத்தொனிக்க-வீணைதித்தி மத்தளத்தி
னெசைமிக்கெ மூப்பியிச்சை-மோகவெச்ச ரிக்கைசொற்று
மணப்பதஞ் சிந்துவணங்-கலித்துறை ஜம்பையிசை
தொகுத்தெதி ருங்குமார்-மனப்ரமை கொண்டுழல
வோளின வாடலொடு மாமயிலெ
னுடனெ சாரிவரு போதுவிழி-சுற்றுமட மாதர்
மேலினிச்சை வைத்தடுத்து-மாளிகைக்கு வப்பிணுற்று
மாபுணர்ச்சி னுக்கடுத்த-வேளைமெய்க்கு னுக்கனுக்கு
நகைத்திசை யுஞ்சாச-மிருக்தணி யும்புரள
வனப்பத ரஞ்சுவையு-மெனச்சொலி யின்பமிக
வேதருவ தாகினர்ச கோரகு
லோடுகா லீலையினி லேமனது-மெத்தவுற வாலே
தெளிவுதரு வழியில்முடி சாவிலே.
தூகொலித்த வத்தர்மூத்தி-யாளர்சொற்ற சொற்படிக்கு
மேனயப்பு றத்தொழிக்க-ளோடத்தி ருத்திவைத்து
விரற்கொடி மங்கவர்க-ளபத்துரு கின்றமணி
சுழற்றிய தின்பிறகு-சுவைத்திட வின்பரதி
மாமதனி மேல்கொளென வோதியொளி
வார்துடைக ளாலுமிடை சேரவுகெ-ருக்கியடி யூரலே
தோளிடத்த னைத்துமிக்க-வேபினிப்பு றத்தினைத்து
மானனத்தை முத்திமுத்தி-மார்புமுற்றி டப்பெருத்த
மடைக்கணி ளின்னுவரு-புனற்கினை யுக்குமுகு
மெனக்குழி தக்குமலர்-மலர்க்கடி கொண்டுவர
நீர்மிருதி யேவருக ளானமெரி
போதமிது வேபெரிய வேலையென-மெய்ச்சி நகையோடு
தூதனப்ப ழக்கமிக்கி-தாமெனத்தொ டுத்துரைத்த
நேகநட்பு கூப்பரித்தை-யேவிருப்ப முற்றினேத்து
மனத்தெளி வும்பெரிய-குணத்தைக்கல் குருமுறை
யெடுத்தில வின்பமொழி-படித்தில னம்புவியி
லாகமபு ராணகலே தாலறிவு
மோதுதலி லாதுமைழை வாதுபெரு-மைத்தனமு மேவி
மனமிருதி கவலையத னலுமே.

வணினேக்கு மைத்துலித்த-மேயெனத்தி யுற்றிருக்கு
மேழைவெற்றி பெற்றெலைக்கு-காயகத்த னத்தினுற்ற
மகத்துல குந்தமது-நெயப்பெயர் கொண்டபய
லினுக்கினி யிக்தவித-வலஸ்னதயொ ழிந்துவிட
வேகனறு ஷோரிரவி வேறிவெரு
காரணம தோவெரு சோதியுள-பத்மகிர் பாத
மேயனித்த ருட்கடைக்க-ணேவிழித்தெ னேச்சணதகி
ணுதரித்தி னத்தர்மற்ற-நேசருக்கு மிக்கபொற்பி
னுயர்த்தீவ ளங்களது-பெருத்திடு கின்றபுது
மனேக்கணி ருந்துவளர்-நலத்தினர் சங்கையினர்
வேதநெறி யோதுபறு லானதினி
லோரியல தாகியச காயமுள-ளுறச்செபு நேசர்
ஓகையுற்றி ருக்குஞ்சின்ன-வாபெனப்பு கழ்ப்பெருத்த
காஜிபெற்ற புத்சனற்கு-ளுருணத்த னெத்திசைக்கு
முவப்புறு கின்றதுனா-மண்பெயர் கல்லுகும
தயித்துறு சென்னுவள-ளினுக்குமி குங்கிருபை
யேயருளு நீதிநெறி யாதரவி
னேபுகழ் நீனேவளர்-வித்தமகு மூதே
யுயரிறைவன் மகிழுநல னுதரே.

வண்ணம்-இராகம்-புன்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

தனதத்த் தானதன-தத்தா-தனதன தனனு
தனதத்த தானதன-தத்தா-தனதன தனனு
தனதத்த தானதன-தத்தா-தனதன தனனு
தனதத்த தானதனு-தத்தா-தனதனு தனனு
தத்தன தானன-தத்தன தானன
தானன-தானன-தானன தானு
தனனு தனத்த தன்னு.

பொருவற்ற சோதிருத-நத்தோ னினைதுணை யுணவோ
டுறுபற்று மோகமுற-வற்றே னனகவபறு மூதலோ
னருளுற்ற வானமணி-பொற்பு கதிருடி மகிமா
லறைகத்தி யாசறுசு-வப்பே தருகுறு செழிலார்
பொற்பதி நீர கப்பதி மாமலி
போதிய லார்கலி யோடுள யாவு
மிகளட்பி னேடெழில-மைப்பே செயமுன மவனே
யிடலுற்ற வாமமத-னிற்று னுயர்த்த னாமதாய்

வெகுமுத்தி யுகவும-மைமத்தே தனிதரு முதுசா
கரமத்தி லேயுறவி-டுத்தே தெரிதர விளிதாய்
வெற்றியி ரேடுபி-னற்றவ மீறிய
மேமயில் ரூபவி நோதம தாக
புகழுற்ற ஓரொன்ம-ரத்தே மறைகளி யுணரவே
தினமுக்ய மரவ்பில-வைத்தே பொறையறி வதபே
ரகஸட்பு ஞானநெறி-மற்றே ருளவெவை களுமே
புணரச்செய் தேயநிவி-தத்தோ டருமதெ வவுமே
பொற்புறு போர்கொட-மைத்தன னுயகா
போதமு லாவிய-ஆதமி னுலெ
ஆதுகான் கினேக்க ணணியாய்.
வருமப்துல் னுபுபெது-புத்தா தமிகு பெரியோ
ரொழிலுற்ற ஹாசிமவர்-பெற்றோ ரதிபதி களுமே
வெருவுற்று மாபயமி-குத்தே பணிபத ஜெயமேர்
கொளுமுத்த லீபுதரு-சொற்பே றணிமிகு மகனர்
மற்றிய லேவள ரப்துல்லா சீர்மக
ராய்வரு நாயக-ராமரு மூதர்
ஜெபமுத்தி யர்மறைப டிக்கா திழிவுறு குபிரோ
ரழியப்பொ னார்புகழ்நி-றத்தோர் சருகியின் முதலா
ரபுபக்க ரேருமறு-கத்தா பழகிய வுதுமா
னஸிசுத்த வீரியர்நி-றத்தோ ணணியின ரசுகா
தித்திர லோதெ-னித்தனி யேவர
மேகமு லாவிய-கேதன மோடி
மணிமுத்தி னுலெழுதொடித்தா தபாதிகு சுதுபோ
மரமுற்று மேணிரிணாத்தர் கதலைக யுறுதேர்
வணமத்தி யார்சிஷிகை-தத்தா டியருதி ம்ரகணீ
ளசலத்தை யேமிருசி-னத்தோ டெறிதது கொடுதா
வக்கிர நாடுபு-குத்திடெ யானெக
ளாழியெ னுவர-வேயெழு தூசி
யெழுவான் மறைப்ப விறலோர்.
கொடுவுற்ற வாள்கிரிசு-மற்று யுதவொளி யதனுல்
வழிகெற்றி டாதுகடை-பெற்றே மருவலர் குடிஞர்
கெடிகெட்டி ராதுசெல-மற்கா களதொனி யதனே
டுறுதித்தி பேரிலளே-டக்கா திழிமுர சமுமே
கொற்றவி நோதமி-குக்கிடலேயொலி
கோளொடு விரிய நினவர் சீதி

கதியுற்ற வாசியைவி -டத்தா வினிலணி மணிசீர்
தருசத்த மேதெனவு-ரைப்பேன் கிணகிண கிணஞ
கதிதத்தி தாதிமிதி-சத்தா டிடவென மனவே
சமின்மிக்க வேகடின-கற்சா ரிகளோடு வரவே
தட்டிடு போரினி -டத்தறு காபிர்க
டானையெ லாமற தீனிலே வேற
குதறத்தி லாஇயென-வொட்டார் சிரமுர மறவே
நிமிடத்தி லேதுணிது ணித்தே சரிகழு கொடுபா
நிதமுற்று ளாடியுண -வைத்தே மறைதொனி யொடுமே
சுகருக்கு ளேகியவர் -கட்கார் பொருளரி வையர்சேய்
கொற்ற மினேகொடு-வற்றிடு மாமகு
மூதிற சுல்கபி-காதச நீதர்
அரசரண் டிருக்கு நக்கே.
மதகுற்ற வானைகள்கு-தித்தே கதளிக ளிலுமே
கழுகிற்ப லாவிலுபி-கத்தா விடமடல் குலைமா
மதுரித்த சீர்கனிபி-ளப்பா டிடவதி னறையே
யொழுகித்த ணீரொடுவ யற்கா டதிலுற வளமாய்
வற்பமி லாதுசெ-நெற்பயி ரேகல
வாகுட னேவினை-வாருமை கேக
தருமொய்த்த காவதனி-டத்தே யுறுதென மரமே
லரிதத்தி கூருகிர்க-ரத்தா லழுகிய விளநீ
ருருவித்தி டலெனவி-டித்தே மகிழ்வொடு வினையா
டிடுமிக்க சீர்பெருநிலு டித்தேர் கொளுகனி வளமே
தகைவஞ்சி-நற்பொரு ளேதரு
சாதன வேதம-தோதிய காரு
மதிபொப்ப வேயொளிக-தித்தே கதிர்கக னுறுசீர்
நியமத்தி லேபலகி-னைப்போற் றினைவுற நலமாய்
கதிமிக்க வார்தொழுகை-யைத்தான் தொழுதெவர் களுமே
றகுமத்தி னுடுகிரு-மத்தே பெறுகுவ ரிறைபால்
மற்றிய லோடுசெ-ழிப்புக ளார்மதி
னுகர் சீர்நன்னி-பேறுள வூரெ
மடவார் கலைப் பகுதியே.
கருமுற்று மேகமத-னைத்தா னினையிலே யெனமீ
யலையச்செய் தாலுபி-சொற்போ தனையிகழ் குபிரோ
சுகமுற்ற பேரிருவி-னைப்போ லுறுகுழ லதைமே
டைகளுப்ப ரீகையினி-டத்தா ரமதொடு மகிலேர்

மருதாரூகம்மாதுப்புலவர்கள் பாடியபாடல் உரை

கட்டைகள் ஜீவிலெடித்தணி யாய்மிகு
காதலொ டேபினலானத கேக
விதமிற்செய் தூசிமலி-கைப்பூ விணுகறை தருது
வதையிச்சை யாகவுமு-டித்தா பரணம தெரிகு
நியனெப்ப வேபளப-ளப்பா கியமணி களிறு
ளுளதிட்டி வேலயிலு-வர்ச்சா கரிகர் கணிலே
விற்பனவாடவர்-தட்டழிவாகிட
மீறிய கர்மமய-தேவிடி பேர்கொள்
கனியிக்கு ரீனிமது-ரத்தே னிலுமிகு ருசியார்
மொழிசெப்பு வாயதனி-டத்தா ரமுமயி விறதே
றடியொத்து மேவுமெயி-றிற்கா விலையிடி பழகாய்
புரிதக்க பூகமென-வுற்றூர் களமது-தனிலே
கற்பதி வாகிய-பொற்புற ஜாலர்கள்
காசினை யேயில்லை-பேசிட வான
இழையே றெக்க விடலாய்.

பதுமத்தை வாரணமி-டத்தே ருறுபெரு மீருகே
டதைதற்ச கோரகம-தைப்பூ ரியினணி ணைமா
மதைவெற்பை யேடகமி-டத்தா ரிளனியை நிகரா
யடிமிக்க வாய்நுனியெ ழுப்பா யெதிருறு நூறவோர்
பற்பல பேரைம-யக்கிடு மாமுலே
மீதினி லேபல-கோலம தான
சரிகைச்ச லாவிலுள-கச்சான் மறைதர வானவர்
சதுவிட்டு மீறிவெளி-யுற்றே ருறவிரு [illegible]லை
வனையிட்டு மேகலைக-ளிட்டீரடிகளி னுபாயம்
பணியுற்ற பாடகம்வி-ரற்கா ழிகள்கொலு சொடுமே
சத்தரு லாவிட-விட்ட [illegible]காயுறு
மாமயி லிடுசெ-யாதடை யான
பகரிஸ்திரி மார்மயல்-பெருத்தா சையினல குழைபோய்
நிதமுத்தி நகுழலி சொற்போ லழகிலு முசிசா
மறைதப்பி டாதமிர்த-முற்றே நிமிடி யிடப்ப
ஜனபொற்பெ ரூஉவிரல்தொ-டுத்தே சுடிகைவின்வனையார்
பத்துட னுன்குத-லத்தினு மேதொழி
லேதுள தோவது-போல்வினை யாடி
மடிமீ திருத்தி கலவாய்.

க.ப.

இதமிக்க வேசொலிய-னேத்தே றைமலர் பலவா
விடுமெத்தை மீதுகொடு-வைத்தே தினைவிடு பவர்மே
லுளகச்சி யாடைநகை-மற்றே துளதெலை யழவையே
கழைவித்து வாசனெ-ருத்தார் தயிலமு மலர்நீ
ரிட்டிடும் வேளோ-கைத்தடை காயிலை
யேலரி தானம-தாயவினையூறு
சருள்வைத்து வாயினித ழைத்தான் சுவையென விடையர்
னதுபற்றி னேரிலுற-வப்போ தலையனே யதிலே
சயனிக்க வேசெயித்-வர்க்கா ரனைனே தனின்மே
லுளபொற்ப தார்குறிய-தைத்தா னெருடிட விருகால்
கறறலு மேர்சக-னத்தினை மேல்தா
லாதலு மாகிய-போதித மாக
இலகிச்செல் வாசையயி ழுத்தே மதனசெ யலேயே
செயமிக்க சோப்மம்-தற்றே பிறகது தெளிவாய்
மதலைச்சொல் லோமிக-மெய்ச்சே தொழிலிது புதிதா
மெனமுத்தி யேபுகழ்வ-ரித்தா லனுதின மன்தயே
இட்டக லாமலி-னைத்தரு ளார்மறை
யேசொலு நேருனை-யோதுகர் பாலி
லணுகா தகத்தி னனியாய்.

விகடச்செல் வாதுகல-கத்தே யுளதொழி லறிவா
கர்முக்கு ருதுபொய்ய-னத்தோ ரகமழி தருகோன்
புறமித்ர ரபதகனி னைப்பா லெவர்க்கரு மிவனே
கெடிதிக்கி ராஜனை-வெக்கா லரும்நாரை செயவார்
வித்தைக ளானசெ-பரசெய்த காயின
ருகிலு மாதுகி-யானதுங் காம
மதுபெற்ற தாலடியி-னுக்கார் தபிணி களையே
சிதறச்செய் தோஜயசு-கச்சி வனமரு வினிதாய்
எனமெத்த ஆதரிசு-லத்தார் சினகிதர் மனையா
ருடன்மக்கள் யாருமெழில்-மக்கா ரகர்தனி லுபர்வ
யத்தம தாபு-பக்கரி னேர்வழி
யாயுறு போதவி-னேதவ நீதர்
விறலுற்ற ஞானநிலை-பெற்றோர் செயிதயி துறுசின்
திமயுத்ர ஞகிமை-ருக்கோர் தலைமைய னெனகோர்
தெரிசொற்று மேன்புகழ்பெ-ருத்கார் செயித முகம
தெனும்வெற்றி யாளனை-வற்கா யெவெவர் கனுமே

மகுடாரூடம்மதுப்புல்லிரசுர்கள்பாடியபாடல். உதிஷ்

மிக்கெழில் வாழ்வுபெ-றப்புரி விரைமு
வேதம லோத-மாரிற சூலை
மறைகா விதுக்கு மாசே.

வண்ணத்தின் காப்பின்னிசை.

சித்தனே பொப்புவமை சோத நாயகனே
சுத்தனே பெற்குறிறை தாயவொரு மெய்ப்பொருளே
தெத்தனே யுண்மூதா செய்யிதுற்ற சூல்பேரிற்
கத்தனே வண்ணஞ்சொலக் காவல்புரிக் தாள்வாயே.

வண்ணம்-இராகம்-புந்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

தத்ததத்தந் தனந்தானன-தனனதத்தந் தனந்தானன
தத்ததத்தந் தனந்தானன-தனனதத்தந் தனந்தானன
தனந்தனனந்தனந்தத்தன
தனந்தத்தன-தனந்தத்தன
தனனதனதன தனனதனதன-தானதன தான
தானன தானதன தனனு.

சித்தனைப்பொல் நிணக்காதவ-னவிதத்தின் சிறந்தேருள
சுத்தனுச்சம் பெறுமபூர்விக-னுயிரனைத்தும் மமைந்தாள்பவ
னெஞ்சுக்கர-நிலங்கற்கிரி
கிட்டுசெட்டிசை-யிடஞ்செற்சிர
மருண னெளிசசி சுவனமெரிசர-கேழு முயர்வாரும்.
பொறபெவைக்கும் பொலிக்கோதரு-மமுவிலக்கங் நிறம்பாகுய
சுத்தமத்தின் கலத்தேவர்க-ளனார்களபற்பல் விந்தாயுள
சிறஞ்சுற்றிய-இலக்கித்திகொ
ளனம்பொற்றிர-வியஞ்சொற்றிரு
மெவையு மமைசெய்த வரியபெரியமெய்-யாகி யருணீதி
நிச்சயத்தின் நளம்பாதத-னெளியனக்கொன் வுவக்தேமுத
லிற்படைத்தன் பொருமபோரு-னறிவினக்கங் கனவ்காரண
மிகும்பொற்புள-தெறும்பத்தியி
னிரம்பப்பல-தரும்மத்துக
ளனவி லருவின வலைக ளொருவரு-காதர் மருமூதர்
கேரே யுளாயுருபி நாயகர்.

இன்னிசை.

அத்தித மிருக்கோ ரழகுதரு நீனைநினை
யெத்திசையு மோலையுற விடரூர் குபிரீக்க

வைத்திடவு நண்ணர் மடிந்திடவும் வந்துதித்த
மூத்ததரு மெங்கண் முகம்மதுற்ற சூல்நயினர்.
அத்விதத்தின் மிகுந்தார்கல மதுபரப்புஞ் செழுந்தினெறி
யைச்செழிக்குங் கவின்சாகர மல்தருப்பின் வளைந்தார்புவி
னின்றப்பவ- நெருங்கித்தின
மகந்தைக்குண- மிகுந்தற்றிடு
கொடிய குபிர்மறை மடியநனிபல-மோடு மெதிரார்டும்
கெட்டவுட்கொண் டிடும்பாதக-தெறுநாவிற்றண் டருஞ்சாயக
மற்றடித்தன் டிரம்பாவிய்-பரிசைகுத்துந் திடந்தானுள
பொனின் சத்திமி-னிமிஞ்சக்கர
நெம்பட்டய-மடும்பத்திர
மொழியும் வளைதடி கிறிசு பலபடை-யோடு நடமாடும்
அத்திசுற்றுங் கறங்கேகிக-ரசைத்தலுற்றுக் கொளுங்கோடை
னத்தமுற்றுஞ் சிறந்தேயுறு-திகிரிகொற்றந் தருஞ்சேனா
னனம்பற்றிடு-நிறம்பொற்குடை
தரம்பட்டணி-படஞ்சுற்றிடு
கவரியொடுபல விருதுகொடுகள-மீதி லுறுபோதில்
ஆதார நாதனரு ளாலுமே.

இன்னிசை.

மெய்ச்சிறப்பே யாருநல வேதரபூ பக்கருமர்
னைச்சிறப்பா ரும்முதுமான் கருதலர்கள் சிங்கமலி
வைச்சிரப்பு யத்தினர்கள் வாள்சகுபி மார்களொடுங்
துட்டணனை வவ்வுறுவருந் தூய்கபிரு கம்மதனர்
மெய்ச்சிறப்பென் கண்டாவிய-நயபிருத்தன் கொளும்போடி
பக்கர்தப்பொன் றினங்காவும-தெழிலலைச்சிக் துதும்பானட
லடர்ந்துற்றிடு-மடங்கங்கினை
கடந்தெத்திசை -சளும்வெறறிகொ
ளலியு நெறிசகு பிகளும் வரவவ-ரோடு மிருதாளி
அட்டதிக்கும் பரந்தேகொள-களிபடைக்கண் டரும்பேரொளி
பிற்களிப்பன் கெழுந்திடை-வடலன்றன் பயத்தெளி
வெளிர்தெய்த்திட-நடந்துற்றமர்
தொடங்கிப்புவி-நடுங்கத்தொளி
கடலினிதர இரிஞர்பயமிக-வாக வவர்சாக
வெட்டிசத்தம் பரந்தோடிட-தரிகளுக்கும் விருந்தாகவ
ளித்துமற்றும் பணங்காகள்-சிறையெடுத்துஞ் ஜயங்காணுபு

மருதூரும்மதிப் புலவரவர்கள்பாடிய பாட்டு. உதிக

வளர்ந்தெப்பொழு-திலும்பற்றெறி
தளைக்குற்றிட-வரும்மெய்த்தவ
கிலேடி னெடுசெய்து மகிழ்வினெடுவரு-நேசர்-விசுவாசர
வீறேடும் வாழ்கக ரோதுவாம்.

இன்னிசை.

பற்பமத்தின் முத்தைப் பகருமன்னங் தன்கருவென்
றற்புதமா கச்சிறையா லீனத்தே ரடைகிடக்கும்
பொற்கயலா ருங்குளமும் பூஞ்சோலை யுஞ்சூழ்ந்து
சொற்கொண்மதி னுகரிற் றுலங்கவர சாள்நகினர்
பற்பமத்தின் விளைந்தார்திரி-யதையுத்தம் கினைந்தேமிகை
யுற்றளித்தக் தருங்கேம்மணி-யினையுற்பங் குரம்பாவிய
ஆனம்பெரச்சிற-மின்பற்றிடு
மதிரஞ்தொத்தை -கிடந்துற்றிடு
கயலகருவுலவிய களினிமிகவுறு-காவுகலமேவும்
கட்புழுற்றும் நிறைதோற்றலை யதைக்கத்தின் பணிந்தேதகை
யிட்டதொத்தம் பாந்தேவினை-நிறையுற்றிம் பரின்சாடிய
நெலின்பொற்கதி-ருறும்பற்கழ
னியுஞ்சுற்றுபு-சிறக்தெத்திசை
களிலுமறைநெறி பெவருமுரைசெயு-நேரு நகரீரும்
பத்திவிட்டங் தரங்காதரி-யினைவிரிக்குஞ செழுஞ்சிர்ய
மத்திடத்தின் றெழுந்தினைலே-கடலொலிக்கெண் மடங்காயனு
கினைந்திக்கிறு-களின்சத்தமு
மிருந்துற்றுயர்-வளஞ்சுற்றிய
மதினகரதி னரசுசெயுமகு-மூத நிறைதூதர்
பாலாரும் வானபதி மாதரே.

இன்னிசை.

அத்தியுறு மான்மேக மனதைப்பழிச்சிக் கார்மணலே
பொத்துவந்து சைவலத்தை யுறவுசெய்புன் கூந்தலினைச்
சித்திரமாய்ச் சீவிப்பினித் திருமலிகை தான்முடித்து
நெற்றிப்பட்டங் கட்டிக்கணிற் நீலமையு மேயெழுதி.
அத்தியுற்றவ் கினைந்தாருவ-மதுபுசித்தக் தாங்காணுக
னத்தமிச்சஞ் சினங்தேருறு-கருமணற்கண் டுவந்தேரியி
லிலங்கிப்பசு-நிறஞ்சுற்றுசை
வலஞ்சுற்றுற-வினங்கிச்செயு
நெடியதூலம் தழதுபெதனி சீவி யதைவாரி

யுச்சிதொட்டுக் கொழுங்காயெழு-பதுசகஸ்தென் விதம்பாகழு
டிக்கதிற்சக் கிரன்சூரிய-னெனவிலேக்கிங் கடங்காதொளி
மிகுந்தப்பணி-யணிந்ததிடை
விளங்கப்பல-சிதம்பற்திய
தெனவுதறைமலர் மல்லிகையொடுமெண-மேவு மலர்யாவும்
அச்சுவைத்தொல் நெழும்பாவகை-சொருகிவிற்குஞ் சமுஞ்சீர்துனி
யிற்பதித்தொண் டருங்கார்முக-நிகர்துதம்மண் ணிறங்காவிய
வருப்பட்டம-துடன்கட்டியு
மணிக்குசித-முறும்பொட்டிரு
புருவமிடையி லொளிர விடுபழ-காரும் விழிமீதில்
ஆரூப மான்மைவிட லாகிய..

இன்னிசை.

உற்பவத்தி னிற்றிறந்தா சொன்வயிர வாளிபோலும
பொற்செவியி விட்டெயிற்றீற் பூங்காவி தீட்டியுயர்
வெற்பையெதி ருந்தனத்தின் மிளிர்கச் சணிந்துபல
நறபணிபூண் டெம்பர்மின்னர் காதனினு மம்புகழ்தே.
உற்பவத்தின் றிறந்தாசறு-வயிரமுற்றும் பரிந்துடொளி
யிட்டுவெட்டும் பொனின்வாளிக ளிருசெவிக்குங் குலஞ்சேர்மணி
மினின்பொற்பது-மனுங்கொப்பொடு
மினும்பற்பல-வணிந்திப்பியின்
வினவுதரு மணியதனிகரெயி-னூடு பட்டாவி
யிட்டுமுத்தந் தரும்பூசம-நினைகழுத்தின் வியஞ்சோவ
சத்தினத்தின் கடைந்தார்கை-தொடைதொடுத்தும் புனைந்தோர்மலை
யெதிர்க்தெப்பொழு-தினுங்குத்திடு
தனங்கட்கணி-யுறுங்கச்சிடு
புடைமபலபல மிளிர்செப்பினைவட-மாருமணிகூடி
உட்டனத்துங் குளிர்ந்தேயின-னெளிவித்தந் தரும்பாரிய
பட்டுக்கும் பெருங்கோரி-யிடைபிடத்தின் திறந்தாவிட
மினும்பட்டிக னெனும்விட்டிடி
க்வின்பொற்கொலி-சனும்விட்டொரு
மதியமெனமுக நிலவணைகடை-பூரு மாமாதர்
தாரா ராமமிக வோதியே.

இன்னிசை.

விற்பிறக்குங் கால்கவரி வீசிவர வெள்ளானை
பிற்படவனி யாகமர பின்பவண்ணம் பாடியருளி

சொற்சிலம்பன் கோல்பட்டயஞ் சுழற்றிடவும் வந்தரிய
பொற்பாதி யாலவாயுகந் பூவைமறி யாலவாயுமே.

விற்பிறக்கும் பருங்கால்கவ-ரிகாபிடித்தன் கொழுங்காகவி
ரட்டிடச்சென் றூர்க்தாய்வெனே-யகனெருத்தின் றளம்பாதொளி
செயுஞ்சொற்றவி-ரினின்மெத்தவு
மணஞ்சுற்றிய-கும்புட்டிமாய்

நிலவுதொடைபல செறியுமணையது-மீதி லொயிலாக
உற்றழிற்கெஞ் சிற்றேவர்கள் வலமிடத்தும் பிரிந்தேதன
தத்தகத்தன் தனந்தாவென-வணமுரைத்தெக் கணங்கோலஞ்
செழும்பப்பல-சிலம்பத்தொழி
லொடும்பட்டய-மாஞ்சுதந்திட

வரியருடையொடு விசிதியிடமறை-தேறு மவரோத
விற்பனத்தின் முதிர்ந்தோர்கலி-விருதுகட்டியஞ் சுயம்பரிட்ட
லெப்புவமத்தும் பனுல்காகன-வுரிகைத்தம் புரும்பேரொளி
முழங்கத்தெரு-விளக்கச்சுடர்
விடும்வத்திக-டெலுங்கச்சய

வனிவருபுயர் சகலகலாவதரி-தாய மனமாது
மோலாயி யாமதிய மாலையே.

இன்னிசை.

அற்புதத்தின் மாமணஞ்செய் தகமிழற்றேர் நீலவரை
றெப்பிடத்தின் மன்றுடி நீதிசொர்க்க மீதிருத்தும்
பொற்பவெனே யுங்கொழும்பூர்ப் பெரியதம்பி மின்புதல்வன்
கற்சிலைமான் லெப்பையாயு நயத்தாரு நல்கியே.

அற்புதத்தின் மணந்தேசுக-ளனுபவத்தின் மிழிற்றேதொரு
றெப்பிடத்தன் கொழுந்தினை-சுவனவிக்கங் கிரக்காதா
லொடும்வைத்தனு-நிறைம்வெற்றியி
னாயம்பெற்றுயர்-வுறுஞ்சித்திர

அருமதெனாலி புதுமைவளரிறை-தூத ரிறருலே
சற்சனர்க்கும் கொடும்பாதக-நெடுநிமற்றும் புரிந்தாணுல
மிச்சமிச்சஞ் செயுங்காதக-னெனிலுமொப்போன் றிணங்காமுக
தழும்மைத்தொழில்-செயுஞ்சிற்றடி
யனென்றெப்பொழு-தினும்பற்றொடு

தருணமுதனி லுதவிசெயிதெனே-யாரு நலவாக
அத்தசித்தம் புரிந்தேயுப-சரணமிச்சஞ் செயும்நேசரும்
பொற்பிறருஞ் சொழுஞ்சூரினி-லறிவிரக்கத் தருஞ்சிறினன்

சொலும்நற்பெரி யதம்பித்துரை
செய்ம்பம்பல-யன்கட்கொரு
வரியகிதியென வுதவுமகன்சுலை-மாறு நிதம்வாழ்க
ஆதார மேபுரியு காதலே.

இன்னிசை.

ஆதியருள் வாழிகல மாருமிற ஞல்வாழி
மாதவனே னேர்வாழி வண்ணம்படிப் போர்வாழி
போதகமி லாக்கொழும்பூர்ப் பெரியதம்பி யின்புதல்வன்
ஈதிசுலை மான்லப்பையு நீழி வாழியவே.

வண்ணம்-இராகம்-ஈதாதாமக்கிரிகை-ஆதிதாளம்.

தனதத்த தனதத்த-தான தான
தனதத்த தனதத்த-தான தான
தந்தானன தன-தந்தானன தன
தந்தானன தன-தான தான
தனதான-தனதான-தானனு.
அருஞுற்றகுதற்தி-லாகிசோதி
அகதத்த இகதத்தி-னேடு வாகி
நியா கியபொருண்-மெய்யோ ரகமிசை
தொய்பூ திறுவப-னேச மான
அறிவைக்கு றுசைமிக்க-தேவர் பாவு
மழகுற்ற வனத்தை-வாண மீனே
யிந்தா தவனர-கங்கார் கனமலே
சிந்தார் புவியொடி-யாவு மேவ
அமைவிக்க முனமுந்த-தாக வேத
ளெளியிற்செப் நபிமுஸ்த-பாவி கை
முன்தான் மகிழவ-ருங்கா தலிக்க
சம்பூ ரணஅலி-யாரு லாச
வழிமாத வருயோக ராயோர்.
அறிவுற்ற குரவர்க்கு-மோன மான
வாசர்க்கு நெறிசெப்பு-போத ஞான
சிந்தா மணியரு-ளுந்தா னணியின்வ
ளர்ந்தே நிடமெபு-சாலிகான
ஜெயசுத்தர் வரபுத்ர-ராவ தேசி
வரர்சித்தர் குருமுத்தி-யாளர் வேண

மகுனமுகம்மதப் புலவரவர்களியற்றிய பாடல். உரை

தந்த்ரா நிபர்களு-மந்த்ரா நிபர்களும்
வந்தே ரடிபணி-வேத நாதர்
அகிலத்தை கொடியிற்ரு ளாழிபோல
சுமலச்செய் திறல்வெற்றி-கோடிகோடி-
கொண்டோர் மறலியை-வென்ரே ரிருடிய
ருண்டார் மகன்வர-வாக்கை பேசு
நவதே ரறமீறு காணியார்.

கடலுக்கு ளொருகப்ப-லோடு மேவி
யழிவுற்ற வவனுக்கன்-பான தாயு
நொந்தே யழுதசொ-லும்போ தவள்மன
துந்தான் மகிழுவ-தாய னேனே
கொடியிற்ருள் வருவித்த-னேக மேள
தவில்தப்பு குளல்கொட்டு-பேரி காள
மும்பே ரொலியெழ-வன்பார் கவிபல
தும்பா டிடநல-வூரு லாவு
கனியச்செய் தவன்மெய்ச்சு-மாம னரின்
மகளுக்கு மூவனொப்பு-நேர தாய்ம
ணந்தான் செயுமொலி-யெந்தா யெனவுத
வுங்கா ரணநிறை-பாச மீறு
நயினரி னகர்மேன்மை யோதுவாம்.

புயனித்த மடையுற்ற-சோலை மீதி
னுறவட்ட மதினெட்டை-வாளை சிறி
யங்கா ரெருமையின்-மங்கா மடியிளி
டம்பா லெழுகுவ-தாக வீசி
யுயருச்சு முறநற்ப-லாவின் மாவின்
கனிமுட்டி நறைகொட்ட-நீரி னோடி
யுந்தான் வயல்கள்வி-ளைந்தார் வளமைபி
குந்தே யுறவினர்-கூடி யாடி
புகழ்பற்றி சுகநிட்டு-நீத மான
றகுமத்து நிகுமத்து-மேவு வார்கள்
வந்தோர் பசிகளி-யும்போ யனுதின
முந்தான் மகிழ்பகு-தாதை யாளு
மகாராஜர் பணிசித தாளினர்-

கடல்சூற்று முலகத்தி-லாரு மாதர்
பருவத்தி னெழில்மிக்கு-லாவு பாவை
மஞ்சோ குழலிள-மிக்தோ நுதல்விழி
யம்போ எளினல-ரோவி னுசி
செவிரத்ந குழையிட்ட-ஆசலோ மென்
சுவையுற்ற இதழ்முற்று கோவை யோபல்

கூ.

நுந்தான் தரளவ ரும்போ மெழிகறை
மின்போ முகமொளிர்-சோம னெனுமொன்
கதிரிட்ட சரிகைச்ச-லாவி னுலு
மறையச்செய் முலைகத்த-பால ராடு
பந்தோ துலதய-சுந்தான் பரவிய
செந்த மரைமுகை-யோச லாப
இடையேழு வடமேவு நூலதோ.

மணமொய்த்த மலர்தெற்று-மாலை சூடி
யரிவெட்கு நிறமூற்ற-சேலை கோடி.
யுந்தா னெளிரவ-ணிந்தே பலகள
பஞ்சேர் புனுகுச-வாது பூசி
மயில்கற்கு கடையுற்ற-ஞானி மார்கள்
தவபத்தி யழிவிக்க-ரான லாம
லுண்டோ இனியொரு-பெண்டானெனவெணம்
கொண்டேவருமீளா யார்சை யோக
மனதிச்சை கொடுநித்த-மேவி நாகு
வொளிசொற்ற முறைமுற்று-மேவி டாது
வந்தே யணையில-ருந்தே கரிகர
முந்தான் புரிபுவி-னுந்த மான
பலலீலை விளையாடு போதிலே.

கருள்வெற்றி லகள்கொட்டா மேலம் வாயி
லருளிக்க ணிடைமுத்தி-வாச மேவு
சந்தா னமுறை-யுந்தான் மனதாகு
விர்ந்தே புயமிசை-பூசி யோது
குயில்வெட்கு குரலிட்டு-மோக மான
பதமெய்ச்சு வணமுச்ச-மீறி ராக
சிந்தே சொலியுய-ரின்போ டணிகள்க
ளுந்தே மயல்வெறி-யராய நேக
தொழில்விற்றை யொடுகிட்டி-யாடு நாக
மதையொப்ப வொருசித்த-னுவி வாசி
தந்தா யிடம்வல-முந்தா தொருநிலை
யந்தான் கொளநினை-வாக ராஜ
வனுபோக நிலைமேவ வாலுமே.

இடைபற்றி யதரத்தை-வாய்வி டாது
சுவைவித்து முலையிற்கை-யாலு மேபி
சைந்தே பிடிபிடி-யென்றே புரளவி
ணைந்தே மதனிக-லாட வூறு
சுரதத்தின் ஜலமிக்க-வாகி யோட
முகமுத்தி யிவைகெட்டி-வேலை வேலை
யென்றே புகழ்வர்கி-தந்தா னவர்மயல்
கொண்டே மறைவழி-தான டாத

மதுரை முகம்மதிப்புலவரவர்கள் பாடியபாடல்.

வெனைமிக்க திருபைக்கண்-பார்வை யாகி
யருணோக்கந் தினிஅப்துல்-காதி றேசு
கந்தான் பெறவுதவுங்கா ரணம் விளை
சம்பூ ரணஜயம்-யாவு மேவு
மிவரதர் மகிழ்வான வொளி நாதரே.

பின்முடிவு - வெண்பா.

மூத்தி னெளிவான முகம்மதுற்ற சூல்சரணைச்
சித்தமதி லேநினைந்து சேவித்தால் -உத்தமமார்
உயர்வுதங்கு பொருள்விளங்கு முறுபவங்க ளறுகலங்க
ளியல்புசங்கை மிகுதி பொங்கு மே. (க)

மூத்திதரும் வேத முகம்மதுற்ற சூல்கபியைப்
பத்தியொடு மேமனது பற்றினால் - சுத்தியுள
அறிவுபொங்கு நெறிவிளங்கு மழகுதங்கு மிகுதிபங்க
லறுமைமங்கு மதிதுலங்கு மால். (உ)

ஆதியை நினைந்தே ரகுமதுற சூல்புகழை
யோதில்வருங் கவலை யோடுமே-போதகல
மூத்திபத்தி புத்தியுத்தி மொய்த்தசுற்றி வெற்றிமற்று
மெத்தவித்த முற்றுயர்த்து மே. (ங)

மூவுலகு போற்று முகியித்தீ னுண்டகையின்
பாவுலவு பாதமலர் பற்றினற்-பூவுலகில்
வஞ்சங்கெடு நஞ்சம்படு மஞ்சும்பல முஞ்சந்தத
மிஞ்சும்புக ழுங்கொஞ்சிடு மே. (ச)

சுத்தியுறும் வள்ளல் சுல்த்தான் முகியித்தீனைப்
பத்தியொடு மேநினைந்து பாடினால்-நித்தமுமெய்
அருளிலங்கு பொருள்விளங்கு மருமைபொங்கு மூயர்வுசங்கை
யொருமைதங்கு மதிதுலங்கு மோர். (ஞ)

மூத்திதரும் வள்ளல் முகியித்தீ னுண்டகையை
யெத்தினமு நாடி யிருப்பவர்க்குத்-தத்தம்
வறிதுடைந்த திதறும்வென்றி வரிசைபொங்கு நெறிவிளங்கு
மறுமையின்க ணழகுதங்கு மால். (சு)

பெண்மலடு தீர்த்த பெட்பார் முகியித்தீனின்
தண்ணிறைந்த பூம்பாதந் தன்னையே-எண்ணுகர்க்குப்
புங்கந்துங்கஞ் சங்கந்தங்கும் பொங்குந்தங்கம் பத்தம்பண்பும்
பங்கம்பஞ்செஞ் நஞ்சுந்துஞ்சும் பார். (எ)

பதம்-இராகம்-ஒருட்டி.-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாரா திருக்க லாகுமோ ஐயா-பையல்முகந்தணிப்
பாரா திருக்க லாகுமோ ஐயா.

அநுபல்லவி,

பாரோ ரெவரும் பணியும் பாதமே
பாக்கிய மாரும் சலாக்கிய நீதமே
தீரவினைகள் தீர்க்கும் விநோதமே
தேகப்பிணி-போகச்சுக-மாகக்குரு-லேகித்தியம். (பாரா)

சரணங்கள்.

(க) தூர்மை நிலையில் உள்ளம்பாவியே-உலகமாயையை
பொதுக்கி நல்வினைக் கதிக்குள் மேவியே
கோர்மை யுரையை யெவர்க்கும் தாவியே-பஞ்சபுலாதியின்
நிலையை யுரித்து தொலையிற் முவியே
சீர்மை வினைத்தருள் செய்திடும் லோலரே
சித்தர்களுடை வைத்துயர் சிலரே
கூர்மை மிகுமொலி மார்க்கனு கூலரே
குதறத்தினில்-வரமுற்றிய-குணராத்திர-னெனிகித்தியம். (பாரா)

(உ) கடலிற் கவிழ்ந்த கப்பலோடுமே-இறந்துபோயின
காளையை வருத்திக் கழறெங் நாடுமே
அடலிற் புகழ மாலரூடுமே-என்றுவருந்திய
அரிய கிழவி மனத்தில் கூடுமே
நிடம தாகிடச் செய்திடுங் காரணச்
செம்மல் முகியித்தி னேயருள் பூரண
வடிவு லாவிய செய்கைபு தாரண
வாக்குத்தர-வாக்கத்தொடி-காக்கத்திரு-நோக்கைக்கொடு. (பாரா)

(ஊ) கொள்ளை யெடுக்குங் கள்ளர் பாலிலே-உண்மையைமொழிந்த
கௌதல் ஆகுல மேயிப் போதிலே
உள்ளமிரங்கி யேறற மீதிலே-தயவுசெய்திட
உமையல் லாலினி யெவரிப் பாரிலே
தெள்ளிய சற்குண ஜெயசு மேதரே
ஜின்கொடு போம்பெண்ணைத் திருப்புநீதரே
விள்ளருந் நீனை வினைவித்த நீதரே
வேதம்பல-நாதந்தர-னோதுங்குரு-வேசந்தம். (பாரா)

(எ) சோலை சூழ்பகு தாதில்லாசரே-மல்லபுசாலிகு
சுந்தர மகளாய் வந்த ராஜரே

மகுதாமுகம்மதுப்புலவரவர்கள்பாடியபாடல்.கௌத

நாலுமது கபுவி னேசரே-ஷறகிலணுவும்
நழுவிடாமலே கடத்தும் வாசரே
சீலமிரும்ப்சபு கண்டிமீ யாப்பிள்ளை
சித்தமி லுற்ற பதத்துனை யைத்தின
மாலினி லோது மகுது முகம்மது
வாகைத்திற-மாகக்கிரு-பாகக்கட-லாம்நற்கணின். (பாரா)

ஓரடிச்சிந்து-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உதவிசெய் வீரே ஷாகுல்கமீதே-ஒளிர்மணி மேரே-நல்ல
உத்தம மார்தீர-ஜக்கிற சூல்பேர. (உதவி)

அநுபல்லவி.

விதிமுறை செயுமொரு புதியவ ருருள்கிரு
வேதப்பொருளறிந்து நீதக்குணஞ்செறிந்து
அதிவித மாயெங்கும் கதிநல மேபொங்கும்
ஆதார மாரப்துல் காதிரெலி யென்பீரே. (உதவி)

சரணக்கள்

வெல்லும் பொருளேக்கண்டு அல்லும் பகலுட்கொண்டு
விற்பனம் சொற்பொரு ளற்புதம் பற்பல
வல்லமை பெருகிய நல்லவர் மருவிய
மன்னவர் நிதநித முன்னிற் பணியும்பத
விகசித வொளியே-யெளியவர்கள்-தஞ்சித கவியே-யணுகிடாது
சொல்லுங் கிருபைசெய்தே யுல்லாச வருள்பெய்தே
சூழ்ச்சாதி சூழ்ச்சம காட்சியி னெடுநேம
எலும்பி பிசகிடாத கல்புள பக்கீறுகள்
இறைஞ்சி நறைமலரி னுரஞ்சி பலவண்டை
இணையவேயெங்கும்-திரிந்திடும்போ-துணர்மலர்பொங்கும்-வளஞ் சிற
கல்லக மலையுறு காபிர் குருக்கள்முன்னே (ந்த
காலின் மிதியடியோ டோலமாய்ச் செலவஞ்னே
பொல்லாத வவர்நண்டு புழுங்கிக் குளவிகளைப்
போயவர் கேளக்கொட்டென் றேவிட வவைகளும்
பொங்கியே யடர-வவைகளொடு-மிங்கிதம் படர-வந்தவைகேட்டு
நில்லாது விரைந்திங்க னணுப்புமக் கவர்களே
நேடிக் கடியுமென வோடியக் குளவிகள்

கொல்லும் வினையோர்களைக் கொட்டிக் கடிக்கவவர்
கூகுவென் றழுதுமீ யேங்கிடும் பொழுதினிற்
குளிர்மலர்ப் பதத்தின் -மிகியடியைத்- தளிர்விரற் கரத்தின்-எடுத்தவர்
வல்லரக் கெடக்கொணர்க் திடுகென்ன வதுசென்று (கள்
மண்டை முகங்கனெஞ்சி மிண்டொடு மடித்துக்கொண்
டொல்லை பதத்தில்வந்து விடவந்த விருடியர்
உடல்நடு நடுங்கியீ ரடியிற் றொழுதெழுந்து
உண்மையிற் கலிமாத்-தனை மிகுதி-வண்மையிற் சொலிமா-யிலறிந்து
தில்லிற் புகுந்திருக்கக் காரணங் களைச்செய்த
செய்யிதே யமரு முய்யுமா னிடவரும்
தல்லிய னெப்புகழ் கல்வி யசன்குத்தூ ஸை
சுகதவ மகவாகச் செகதலத் தினிலுறும்
சுந்தரத் தருவே-அருள்பெருகும்-வந்தனத் திருவே-நிகமமுங்கள்
பல்லவமலரடி பாடிப் புகழுகின்ற
பாவலன் மருதூரு கம்மதுக்குமுங்கள்
செல்வம் பெருகுநாகூர்ப் பதியினி லெவர்களுஞ்
சிறந்தவ னெனச்சொல்ல அறந்தயை யிரக்கமுஞ்
செய்கின்ற தீரன்-மலர்மடந்தை-யுய்கின்ற மாரன்- சகலகுண
சல்லாப மார்காதிர் சாகிபு மாப்பிள்ளை
தன்வரப் பேற்றினற் பொன்னெனத் தோற்றிய
மல்லாரும் செய்யிதுமு கியித்தீன் சாகிபு
மணக்காயர் தனக்குமே மரைப்பத மருளிகல். (ஆதவிசெய்)

பலபாடற்றிரட்டு முற்றிற்று.

இப் பலபாடற்றிரட்டுக் கிடைத்தவரையிலும் அல்லா றசூலுதவியாலும் முகியித்தினுண்டவர்களுடைய கிருபாகடாட்சத்தினாலும் அச்சிட்டு நிறைவேறலாயின.

பக்கம்.		பாடற்றொகை.
அடு	,, காயற்பட்டணம் - பிசவு - சேக்குதாப்புலவரவர்க ளியற்றிய தருமஷபா அத்துமாலிகாப்புடனே ... ... ,,	ககூஉ
ககச	,, கண்ணகுமது மகுனமுகம்மதுப் புலவரவர்கள் தருமஷபா அத்துமாலிக்காகச்சொன்ன சாத்துகவி ... ,,	க
ககடு	,, மலையாளம்-வாலகவிப்புலவரவர்கள்பாடியவிருத்தம்,,	க
	மேற்படிபுலவரவர்கள் பாடிய பதங்கள் ... ,,	அ
	இதுவுமவர்கள்பாடிய பூபாளராகக்கண்ணிகள் ,,	உடு
ககஎ	,, கோட்டாறு-செய்யிதபூபக்கர்ப் புலவரவர்கள்விருத்தத்துட னேபாடிய சிறுகீர்த்தனைகளில் நபியவதாரக்கீர்த்த,,	க
	ஷை-விருத்தம் ... ... ,,	க
ககஙு	,, பதினெட்டின்புலவரவர்கள் முகியித்தீ னுண்டவர்கள்பேரிற் பாடிய முனாஜாத்துப்பாட்டுகள் ... ... ,,	ஙடு
ககக	,, புளியாறு-மீரான்கனி யண்ணாவியவர்கள்பாடியபதம்	க
	ஷை-புலவரவர்கள் பாடிய வண்ணம் ... ,,	க
ககசு	,, காயற்பட்டணம்-உதுமானையினர் லெப்பைப்புலவ ரவர்கள் பாடல்களாவன-விருத்தம் ... ... ,,	க
	இன்னை-ஷை புலவரவர்கள்பாடிய பதங்கள் ,,	கஉ
ககஞ	,, இன்னை-ஷை புலவரவர்கள்பாடியசலவாத்துப்பாட்டு,,	கo
ககங	,, இன்னை-ஷை புலவரவர்கள்பாடிய ராகுர்ச்சிறப்பு ,,	கo
ககச	,, இன்னை-ஷை புலவரவர்கள்பாடிய இன்னிசைவண்ணம் உ	
	ஷை-வண்ணத்தைச்சார்ந்த இன்னிசைகள் ,,	கஅ
	இவைகளைச்சேர்ந்த காப்பு வெண்பா ... ,,	க
களக	,, வேறொரு உதுமானையினர்ப்புலவர்பாடியதொழுகைபதம்-க	
களச	,, மனுசை - மீசல்-வண்ணக்களஞ்சியம் புலவரவர்கள் பாடிய பதங்கள் சிந்துகள் ... ... ,,	ங
கஅசு	,, காலங்குடியிருப்பு-அசனலிப்புலவரவர்கள்பாடிய பதங்கள் ... ... ,,	ஙடு
ககஉ	,, ஷை-புலவரவர்கள் தம்பி செய்யிது மூகம்மதிப் புலவரவர் கள்பாடிய பதங்கள் ... ... ,,	உ
	இதுவு-ஷை புலவரவர்கள்பாடிய கலித்துறை ,,	ச

பக்கம்.		பாடற்றொகை.
கசுஙி	,,	தோவிவெப்பை மீராசாகிபுப் புலவரவர்கள்பாடியபதம் - க
கசுன	,,	நாகூர் முகம்மதுப்புலவர் பாடியபூவுஞ்சற்பாட்டுக் கண்ணி கள். பல்லவியுள்பட ... ... ,, கள
உ0கே	,,	முன்னோர்கள்பாடிய பாடல்களாவன, கப்பற்சிந்துக் கண்ணிகள் பல்லவியுள்பட ... ... ,, அ
உ0ஙை	,,	இதுவும் குருகுவிடுதூது கலித்துறைகள் ,, கூ
உ0ஙஙி	,,	இதுவும் பதங்கள் ... ... ,, ஙி
உகக	,,	காயற்பட்டணம் - வித்வசிரோமணி காசீம்புலவ ரவர்கள் குமாரர்-சுல்தான்புலவரவர்கள் பாடிய வண்ணக்கலிகள் - ஈ
உக்க	,,	காயற்பட்டணம்-கண்ணகுமது மகுதூமுகம்மதுப் புலவர் கள்பாடிய பாடலாவன மக்கப்பதிகம் வெண்பாவுள்பட-கக
உகஅ	,,	பகுதாதுப்பதிகம் வெண்பாவுள்பட ... ,, கக
உஉக	,,	நாகூர்ப்பதிகம் வெண்பாவுள்பட ... ,, கக
உஉஅ	,,	பதங்கள் விருத்தமுள்பட ... ... ,, கள
உசஉ	,,	வண்ணங்கள் ... ... ,, ச
		இதனுள்ளிணைந்த இன்னிசை ... ,, கூ
		பின்மூதெ வெண்பா. ... ... ,, எ

ஆசுக் கவிகள் - சதிசு.

பலபாடற்றிரட்டி னட்டவணை

முற்றிற்று.

பின்னுலே அநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டவைகள்.

காயம்பட்டணம்.

பாளையங்கோட்டை, செய்குத்தம்பி பாவலர் லெப்பை

ஆலிம்புலவர் கீர்த்தனைகள்.

பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-துரை மடக்கு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கம்பியேன் பையல் ஏழை-காருண்ய
செம்பொன்மா மலர்த் தாளை

அநுபல்லவி.

இன்பம்சேர் மக்கம் வாழும்-எங்கும்
இசையுங்கீர்த்தியெங் காளும்-பூவில்
இம்மை மறுமையின்பம்-கம்மது கவியேவுமை. (கம்பி)

சரணங்கள்.

(அ) பாவமே காளும் காடிப்-பொல்லாப்-பாவமே காளும் காடிப்
பொல்லாப்-பகைசெய்பிழைகளே மிகவு முறவுசெய்த-பாவமே
கேதம்-பயிலுமுறைமைகளே முயலுமனதுகெடப்-பாவமே
கோபம்-பழிகொள்பரதனை விழிகளகமுங்கொண்டு-பாவமே
பூவிற் பாதகம் உறவாடி
ஆலசயத் துன்பம் தேடி-மீறும்
ஆசையால் உள்ளம் வாடி-சோரும்
அழுகை கவலைதுயர் முழுதும் அகலவுமை. (கம்பி)

(உ) புள்ளிமான் புகழ் கோவே-காட்டேப்-புள்ளிமான் புகழ் கோவே
வேடன்-பொருதும் வலையுறச் செருகு கவலையுள்ள-புள்ளிமான்
மீளப்-புகலுமலியின தகமுமகிழுடனே-புள்ளிமான்
ஈனும்-புதியமறியுமுதம் உதவ அழுதழுத-புள்ளிமான்
பார்த்துப் புதமே கொள்ளுங் தேவே
தெள்ளு மாமறை நாவே-ஆசை
தேட்டமா முஸ்த பாவே-வாசந்
திசைகள் கமழும் அருள் இசையும் துணையேவுமை. (கம்)

(ஊ) மக்கமாந் திரு ஊரார்-கல்ல-மக்கமாந்திரு ஊரார்
வாளை-வேளைகள்மணிகள்தர வளரியுகளும்வயல்-மக்கமாம்
சூழும்-வகைகொளதிடவைகளி ருகைகொள்கனிகள்சொரி-மக்

கடை

ஆதி மருவுதங் குலப் பேரர்
ஹக்கன் மாதன மோர்-தீதி
அப்தில்லா தன்கு மாரர்-ஆர்க்கும்
சன்மையுதவியமு கம்மதாபியேயுமை. (சம்பி)

அம்மாபட்டணம்.

இச்சாடி-முகம்மதலெப்பைபுலிமல்சர்கள் பாடல்.

பதம்-ஜாகம்-சாரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சபையிலேயபி தாய்தந்தை மார்களோத்-தாழ்த்திப்பேசுவ தேதடா-குபி
சீழ்த்தப்பேச வொண் ணுதடா-அவர்-சங்கைதீனவராமடா வேடா.

அநுபல்லவி.

புவிபுள்ளோர்தினம் புகழ்மக்காவளர்
புண்யராம் அப்துல் லாவுட னுமினர்
சபிகள்நாதர் பிதாவன்னே யென்றிறை
ஸய வென்றுஞ்செய் வான்றிரு வானடா. (சபை)

சரணங்கள்.

(க) ஆதம்ஹவ் வாமுத லாந்தூய அப்துல்லா
ஆமீனர் முகும்-எண்ணில்
ஐம்பத்தேஸ்ரெப்ப முண்டாண்டவர்சோதிய
மைந்தன பேருரும்-இன்ன
மீதமுலம்ந்தர் தெரிந்திதடுத்துள்ள
வியன்முகுத் தாருரும்-சலீ
லென்னுயிர்த் தாபில்டி காரிமுகுலீ
மியம்புச வாருரும்
ஆதவி னுலிறை யோன்முருக் கார்களென்
றுய்ந்தெடுத்தோரி லசதிண் டாகுமோ
பேதகமாய்முசு லீமல்ல வென்றவன்
பேய வல்லாமலு பாயனே நீயிந்த. (சபை)

(உ) மணமுள்ளோனெனத் தூயவென்ன
மகத்துவத் தோனெனவே-சபி
மாதா பிதாக்களைக் கூறியதாய்ச்ச
வாக்கும்வந் தனவே-சிந்தை
இனையுள்ளோர்நஜி ஸாகுமன்னோர் நரம்
மேவொண் ணுதெனவே-இறை

மகனுயத் திறக்கியதுண்டதி
மாரிடத் தும்வினவே
துணையில்லாதருஞ் மான்றிருச் சோதியைத
தாயபண்பதில் லாக்குபி சோர்வசம்
பணையம் வைப்பது பாங்கல்லவே யுற்றுப்
பார்த்துச் சந்தேகர் திர்த்துக்கோ நீயிதச்- (சாடை)

(ஈ) கொல்லும்கொலே யினுமிருசியபாவம்
குபிர்கொள்வ தாருமாடா-மனம்
குபிர்கொள்காபினைத் தையுபுந்தாம்வெகு
கூறவொண் ணுதேயடா-ஆபி
வல்லவனும்மை மாதவத்தோரில்
வருத்திஞே மென்றனடா-கல்லி
மாம்கள்சொற்படி மாதவத் தோரபி
மாதாபி தாக்களடா
எல்லவர்க் குஞ்சொர்க்க மீடேற்றமுண்டென்
றிமாம்க பூத்தியீ மாபிபுன்மைஜர்
கல்லுடைத்தாலுஞ் சொல்லுடையாதவர்
கள்ளச்சொல் யாவையுங் கள்ளச்சொல் ஞாடா. (சடை)

(ச) தாய்யசோதிகொண் டாதமையும்பர்
சுருதிசெய் தாரல்லவோ-அந்தச்
சூல்சுமந்தவர் யாவருமும்பர்
சுருதிக்கு நேரல்லவோ-இவை
ஐயமோஅப்துல் லாவையும்வானவ
ராசரிப் பாரல்லவோ-நபிக்
கானசோதியுட லுயிரொக்க
அவர்பிதா தாயல்லவோ
வையமீதுயர் வானவர் சங்கைசெய்
மாதவர்புத்தை வணக்கஞ்செய் வரோ
செய்யும் பாங்கிவை யாவுமென் ணுமல்லீ
செப்பிய செய்தியோ ருப்பும்பொ ருதுகீ (சடை)

(ரு) மாற்றஞ்செய்குபிர் மாதின் வயிற்றிலில்
வள்ளலுண் டாவாரோ-வரு
மாதமாதக்தொறும்நபி மூர்வந்து
மாராயஞ் சொல்வாரோ-மைந்தன்
தோற்றம்போலுல் வானவர்வந்தாமி
னர்மனை சூழ்வாரோ-மாதர்

தொண்டுசெய்தாலி யாமறி யம்சொர்க்கப்
பரனக்க மீவரோ
ஏற்றமான நபியைச் சபாமடி
யிருத்தம் போதுல கெங்கும் தெரிந்ததாய்
வார்த்தையெல்லாஞ் சொலக்கேட்டும்பேச்சென்ன
மாஞாகுமுழு மூடாபோடாஇந்தச். (சடை)

(சு) ஆண்டவனிருச் சோதி தரித்தவர்க்
காசார மெத்தவடா-நபி
ஆசைமனைவர்பொருட்டாலும
னுக்கிரக முற்றுரடா-நபி
தாழ்ந்திடாவுகை தூருபி லங்கம்
சலிமற்றுப் பெற்றதடா-எரி
தான்குளிர்ந்திபுரூகீம் நபிக்கிடர்
தங்கட மற்றதடா
மீண்டுமீண்டொளி யுற்றவர் யாவரு
மேலவன்கிரு பாகரம் பெற்றனர்
ஈன்றதாய்தந்தைக் கினஞ்சொன் னுபுனக்
சேனடாகேடுதுய் யோன்மூனி வாடா. (சடை)

(எ) நபிகள்நாயகர் தாய்தந்தை மேல்லசை
நாடோறும் பேசுறுய்-ஆரும்
நல்லாங்குசொன்னுஞ் சொல்லாங்கை யெண்ணிதீ
ஞாயஞ்சொன் னேனென்கிறுய்-மேலும்
புவியிலிவ்குள்ள ஆவிமெல் லோயையும்
புந்தியற் றேரென்கிறுய்-பரி
பூரணத்தி னிமாம்பத்து வாக்களைப்
போலிச்சொ லீதென்கிறுய்
கவியதாகிய சொற்களி னுல்நீசக்
காரியம் விண்டபின் வீரிய மென்னடா
செவிகள்கூசிய செய்திசொன் னுலினித்
திட்டிக்கி முன்னுனே வெட்டிக்கொன் றுலென்ன. (சடை)

(அ) ஆதிஅப்துல் முனுபருள் ஹாகிம்பின்
னப்துல்முத் தலிபாகும்-பின்பு
அப்துல்லாமக வாமகு மூதென்
றறிவுகு ரூபாகும்-கல்ல
போதமுள்ளவர்க் கிம்மொழி யாவுமெய்
போதும்ச வாபாகும்-கெரு

போல்லிகட் கினிதுசொன்னு லுத்தன்
பூர்திக ருபாகும்
சோதிகங்கபி மேல்சல வாத்துடன்
நய்யஆலசு காடையும் சொல்லபோல்
நீதியாயவர் தாய்தந்தை பேர்வரில்
சேமாய்நிலு வான்மொழி பேசடா. (சபை)

குலசேகரம்பட்டணம்.

பிதருசு - மீரூசாகிபுப் புலவர்பாட்டு.

பதம்-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆலகபியே சரணம்-ஜெயம்பெறத்தன்
தாளும் இதுவே தருணம்.

அநுபல்லவி.

கோலாகலப்பரதண்டகோலஆதிதரு
கோமே தகோமாத்ல காமோ தயிமதிரு. (ஆலகபி)

சரணங்கள்.

(க) மூற்றுமுதலொளிவின் முத்திலுதித்தருள்
மூற்றுமதிகரூபா-இறை
பற்றிபற்றியொளி பற்றியதிலுருகிப்
பற்றியசாரூபா
அப்துல் லாபிர காசகேச-அருள்மலிகலி ஜாவல்லாச
நித்தம்பத மனைமல னைத்தருள் செய்யும்-போச- (ஆலகபி)

(உ) காலுமதையும் கரலிருபதும் காலேந்தும்
கர்விலுற்றதுதா-ஒரு
மேலோன் ஆறுவில்கபு சொடேடுத்தஜய
மேவுமகுமா
பாலனயனலீல-மால-கோல-பயஹராம்ப ரனுகூல
ஆலம்அறு வாகீருக-ஆனமரு மூதேதி ஹவிலோக்கும். (ஆலகபி)

(ங) சுவனசுகந்த சுந்தரமந்திர
சுகிர்தமுகத்தாம்-மிரு
தவமே நிறைகுண சங்கிதஇங்கித
சந்தனபுயபூமா
சுவனலோகய ரீம-ஷேம-துங்ககாரணகாம-கோம
அவனிமுழுதும்வளர்-நேம-ஆனும்காளும் வாழுமருமுத (ஆல)

(உ) மன்னுமுத்தர் மன்னுமுயிய
மக்களுக்கரவே-இனிமை
சன்மிலங்கிய சன்னைகள்பொங்கிய
தக்கமிழலே
எங்குக்கருணையுபகார-சீர-ஏழையடியன்முகம்பாரும்- நீர
இக்கமுருகும்பொழுது துங்கிருபைசெய்யும் வேத. (ஆலாபி)

பதம் இராகம்-ஆனந்தபைரவி- இந்துஸ்தான்மெட்டு.

பல்லவி.

கருணையங்கடல் மடைதிறந்தெழுங்
கமலபாதத்தாளுமே

அநுபல்லவி.

அருணமொபெல வுயிர்களும்புகழ்
அரசரேவ ஈதரே
அவலிலைபையொடி ரகசியம்பேசும்
அகுமதேயாழு கும்மதே. (கருணை)

சரணங்கள்.

(க) வஞ்சகம்படர் புன்சொல்லுருவமாய்
வளர்ந்தபாதகன் அபுஜகில்
நெஞ்சுகீறியே காகும் பருந்துண
நேத்தியாய்லுகு காதிரே. (கருணை)

(உ) அந்தகன்விழி வேண்டியுக்களி
கடிபணிந்தவன் கேட்கவே
விந்தையாயிரு கண்ணளித்திடும்
வேதரோபி நாதரே. (கருணை)

(ங) கோளனிபுலிசும் ஏழைபென்மநி
சூலக்கிருன்வக்க கலக்கிருவன்
மாளச்செய்தினி நித்யகாலமும்
வாழிதந்தெனே யாருவீர். (கருணை)

(ச) எந்தவேளையும் ஐந்தம்பயலென
இரக்கமைவத்தயர் கடைக் கண்ணும்
சொந்தமாகவே பாத்திரட்சியும்
தாய்மையானமு கம்மதே. (கருணை)

(ஞ) ஆரம்பைஆசிய மறியாவோரும்
ஆதரத்தில் வெள்ளாண்மேற

ஆரம்பாகவே பவனிவந்திடும்
கருணாகான முகம்மதே. (கருணை)

(கூ) மக்காமதி அப்துல்லாதரு
வமந்தரேமகு முதரே
சக்களுத்திவில் அகஹதோதிடத்
தம்கருளுமு கம்மதே. (கருணை)

பதம்-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஊரிற் சிறந்தமக்க ஊரா-ஆளும்
உண்மை மகுமூதரோமு சம்மிலெனுங்காதரே

அநுபல்லவி.

நீரேஅபயமென்று நிச்சயமா யெப்போதும்
நினைக்கும் பயம்குமத நீதியருள்தாரும் பாரும்
காரென்துங்குடை கவிழ்த்துங் காரணரே ஆரணரே
காரும்எரும் ஆரும்பதஞ் சீரும்அருள்தரும் நிதம். (ஊரிற்)

சரணங்கள்.

(க) மாதவ முனிவர்களுந் தாதாதும் பதங்களும்
வந்துசந் திக்கெங்காளும் புந்தியில வின்துதொழும்
காதரே குறைவிக்குல நீதரே யாளுமகு
மூதரே யிறையறுவி லேதியபொற்பாதரோல் (ஊரிற்)

(உ) கோளனிபு லீசனெள்னைக் கோளையாய்மிரட்டாது
கொம்புமூலே மாதர்களும் வம்புசெய்தகட்டாது
ஆளவேணு மெப்பொழுதுக் தாளுத்தந் தன்புபுரிக்
தந்தர மகுஷநிலு வந்துதவி செய்யும்நீரே. (ஊரிற்)

(ங) கத்தனரு ளென்றும்வளர் முத்தீகொளு மக்காகர்
கத்தர்அப் துல்லாதரும் புத்திரமுகம்மதுவே
சித்தமார் மதியருளிச் சிற்றடியே னுக்கிரக்கும்
சேதமையில் ரூபக்கொண்ட செம்மல்முகம்மதுவே. (ஊரிற்)

பதம்-இராகம்-சுருட்டி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

பார்க்கவேண்டும் கண்கள்கோடி-கபியுல்லாதம்
பதமலர்தேடி ஓடிப். (பார்க்க)

அநுபல்லவி.

ஆர்க்கு மிவர்கடாட்சம் ஆருமெல் லோர்க்குமோட்சம்
அல்லும் பகலுந்தேடுமசல்லாபர் புகழ்நீடும். (பார்க்க)

சரணங்கள்.

(க) திரி லுலக்களேழும்-சருபந்தொளி
திலோக மெக்கும் ஆளும்
ஆசர் மகுடமணி-யணிர்தோர்கள்கண்ணின்மணி
ஆரும் புகழுமணி யழகொப்பில் லாதமணி. (பார்க்க)

(உ) வேதமாரும் திருவாயும்-பெரியோ ஞானும்
வீசியே நிதமும் பாயும்
ஆதியி லீ[illegible]தம்பாக்யம் அகதுகதாகும்வாக்யம்
மாதவத் துள்ளோர் யோக்யம் மகுமூதரின்சிலாக்யம்(பார்க்க)

(கூ) அவனிவான்போற்றுக் தூதர்-அடிமைகளே
ஆதரவாய்த் தேடும் காதர்
புவனம திலிவரின்-பொக்கொளிபோற் கிட்டிடாது
மவுனத்தில் வக்தவர்பார் முகம்மதென்ற சொல்லிலிம்பார். ()

(ச) மக்ககி ரிற்றுணிவோர்-அப்துல்லாபால
மன்னவர்கள் வந்துபணிவோர்
இக்கெல்லாங் கமழும்வாசர் செய்யிதுற்றரூலென்னேசர்
பற்கலி தெரித்தராஜர் பாக்யசு வர்க்கபோசர். (பார்க்க)

பதம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பையலின் மூக்கம்பாரும் பீரையா-என்றன்
பரிதாபந் தீரவாரும் கீரையா.

அதுபல்லவி.

ஐயம்பிலாமறை தன்னையே சொல்லுநற்
றய்யவராகிய செய்யிதுவே துந்தம். (பைய)

சரணங்கள்.

(க) ஆசைதான் மிஞ்சியாவ லாகுதே-வளர்
அருள்ஈ தமோகு மூதரே
மறைவேதரே யிறைதூதரே. (பைய)

(உ) தஞ்சமா யுமதடியை நம்பினேன்-வளர்
சந்திரனுவது வுந்தினி தாய்மொழி
யுந்தரமேவிய சுந்தரபியே. (பைய)

(கூ) தாசிமே காசிமா னேரே-வளர்
சங்கைய தாகவி லங்கிடு நாயக
சிக்கெனவரு செய்யிதுவேதந்தம். (பைய)

(ச) வாசம்பொன் னார்மக் காவினில்
வள்ளல்அப்துல் லாமகரோயுயர்
தெளிய தின்னினை வித்தமுகம்மதே. (பைய)

முன்னோர்கள் பாடியபதம்.

பதம்-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொல்கிறேன் கேளடா பாவி-ஆதி-தொழுதை மறந்தமூ தேவி

அநுபல்லவி.

வல்லவன்றனைப் போற்றிவணங்குந் தொழுதையை
மறந்தாய் மறந்தாய்-மறந்தாய்கே டாய்வம்பா. (சொல்கிறே)

சரணங்கள்.

(க) கல்லோ இரும்போவுன் மனது-இந்தக்
காயம் நிலையோ சனது
சொல்லு மறைப்படி நடந்தால்-காலும்
சொர்க்கப்பதி வாழ இடந்தான்
கல்லதொழுகையைத்தானொந்த காலும் விடாமலே
நடப்பாய்-நடப்பாய்-நடப்பாய்-நலம்பெறச். (சொல்கிறே)

(உ) புவியைச் சதமென் றிருக்கின்றாய்-மிகு
பொய்யும் புறமு முரைக்கின்றாய்
கவிவ லாசைத்தா லிணிக்கின்றாய்-எக்கச்
காலமும் பாவத்தை யெடுக்கின்றாய்
மவுத்திலெனை எண்ணியிருக்கின்றாய்
மதியோ-மதியோ-பொல்லாதவன் விதியோ. (சொல்கிறே)

(ஊ) தினைசா னேனென்று சொல்கின்றாய்-கெட்ட
செயலிலுந் தாதடித் திரிகின்றாய்
வானில் நாயனென்று சொல்கின்றாய்-உன்மேல்
வருங்கட னைபறுலைத் தள்கின்றாய்
நானென்னும் ஆண்மைதா னெடுங்கும் சொல்கிறாய்
நலமோ-நலமோ-நலமோ-அடபோயா (சொல்கிறேன்)

(எ) காசு பணம்பெரி தாமோடா-உன்றன்
கபுறிலிற் கூட வருமோடா
தாசிமே லாசையை வைத்தாயே-நீயுன்
தனையறி யாமலு முற்றாயே
பேசின தாலென்ன வணக்கித் பேறுண்டும்
பேயா-பேயா-பேயா பொய்வாயா. (சொல்கிறேன்)

(ஏ) ஆதி யொருவனென்ற நித்தாயே-தொழும்
ஐந்ததும் நெஞ்சில்ம தக்தாயே

கூடு

சோதி தூதரென்னும நிந்தாயே-அவர்
தூய்ய ஷறகைம றந்தாயே. (சொல்லிறேன்)
சூதுறெறியினைத் தொடர்ந்தாற்பலனுண்டோ
தோசி-தோசி-தோசி-கெடிதிபேசி. (சொல்லிறேன்)

பதம்-இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

திருடச்செல் லுடையபொய்ப் புரடா-அபு
ஜெகிலேல்பவிட்டெழுந் திருடா

அநுபல்லவி.

புருடரத் நிறமணித் தூதடா-மக்கா
புரத்திற் கரசர்மகு மூதடா
கெருடன்முன் னரவங் கெலிக்குமோ-நீயுங்
கெடுவாய்-கெடுவாய்-கெடுவா யுதைபடுவா. (திருடச்)

சரணங்கள்.

(க) சலியஞ் செய்பவரு வோரையும்-சத
தளமும்படைத்தலைவ மாரையும்
சலம்பிமுன் னேவருந் தேரையும்-உன்றன்
தலையுமுன் னுறவினத் தாரையும்
மெலியவெட் டியேபிளப் பாரடா-சுத்த
வீர மகுமூத ராமடா
ஞலிதம் மாம னுரென் றரியாயோ-அடா
அசடா-அசடா-அசிடா-மனக்கசடா. (திருடச்)

(உ) ஆஷிம் கினையில்லினை ஷிலைத்தாயே-கபி
பரசன் தனையும்வர வழைத்தாயே
வீசும் மதிவரக்கன் டிலைத்தசேய-பாவி
விகட நச்சுமரம்போல் மூலைத்தாயே
தோஷித் தனமுனக்கி தாமோடா-என்ன
சொன்னலு முன்புத்தி போமோடா
ரோஷமில்லையுனக்கு மீசையென்னமுகத்தில்
தூரோகி-தூரோகி-தூரோகி-படங்கிப்போடா. (திருடச்)

(ஈ) செல்லாப் பணங்கடையிற் செல்லுமோ-அபு
ஜெகிலில்லை யென்றிவ்வூர் சொல்லுமோ
அல்லாக் கொடியுநஞ்சு கொல்லுமோ-நரி
யடர்ந்து சிங்கமதனை வெல்லுமோ
நல்ல தனமுனக்தோமோடா-எங்கள்
நபியைப் பழித்தாற்சும்ம போமோடா

சொல்லும் அவர்கவிமா வில்லேயோ வினிக்கெட்ட
துமா-துமா-துமா-ஆடங்கிப்போடா. (திருடச்)

(ச) குறைஷி வங்கிஷத்ததி பதியடா-உங்கள்
குபிர்பணிந் திவேது தெரியோடா
அரசர்கள் புகழ்கின்ற நிதியடா-அப்துல்
லாமகிழ்வுற்றசந் ததியடா
ஆமுவஷில் கடந்தருள்சி பதியடா-மதி
னுவில் வாழுமதி பதியடா
முஹுசலானவர்க்கும் இறகுலென்றறியாமோ
முடா-முறடா-முறடா-குருடாபோடா. (திருடச்)

கோட்டாறு - சேர்ப்பதம் பாடிய

செய்யி தபூபக்கர்ப் புலவரவர்கள் பாடல்.

பதம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

யாறசூல்நபி தூதன்-யானடா-அபூஜகிலேகேளடா
நான்இபுன்மசு கூதென்பேரடா

அநுபல்லவி.

வீழுந் தகுக்கும் இழந்து களத்தில்
ஊறு பட்டுவீ ழுந்து கிடக்க
மேன்மையோ நீசெய்த தீமையோ உன்றன்
விதியோ-பொல்லாத-மதியோ-சொல்லடா. (யாறசூல்)

சரணங்கள்.

(க) நல்லகுடியிற் பிறந்து வளர்ந்தாயே-அபூஜகிலேகேளடா
நாவினுஞ்சொலுங் கலிமாவையிழந்தாயே
தொல்லைஊறுபட் டுடம்பு களர்ந்தாயே-அபூஜகிலேகேளடா
துன்பம்பெறவாய் வம்பை அளந்தாயே
வல்லவன்திரு நபிபொற் பாதத்தை
வந்து வணங்கில் எந்தவினையும்
மாறுமேமனந் தேறுமே புகழ்
ஏறுமே அருள் மீறுமே கேளடா. (யாறசூல்)

(உ) இனிமே லாவலும் மனதைத் திருத்தடா-அபூஜகிலேகேளடா
இருப்பது பிறப்பது முன் கருத்தோடா

கலியுங் கலிமா மனதிற் பொருந்தடா-அல்லாஹிலேகெனடா
களத்தனத்தை மெள்ளத் தூரத்தடா
தனியேயிடத்து விடைகாலெறிந்து
சாமுன்னே யுயிர் போமுன்னே வந்து
தணிந்துக்கோ பதம் பணிந்துக்கோ மனம்
துணிந்துக்கோ தீனே அணிந்துக்கோடா. (யாறருள்)

(உ) சொன்னமொழி தப்பித் தவிர்த்து கடவாதே-அல்லாஹிலேகெனடா
குறளை [illegible]ழித்து கெடவாதே
சன்மார்சொன்னவும் இனிமேல் நடவாதே-அல்லாஹிலேகெனடா
தலையை யறுப்பேன் தாயைத் தடவாதே
மன்னரிறசூல் சொன்ன கற்பனை
மறுப்பை யேற்றலே யறுப்பேன் கேளடா
மதியன் போர்வையூர்ப் பதிபோக்குமூசா
மன்செய்பிதரு கம்மதுக்கண்புசெய். (யாறருள்)

பதம்-இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கலிமாப் பொருள்தியா மாந்தரெல்லாம்-கடுகி
காபிரென் றேறகு மான்சொன் னனடி-அறிந்தால்
காமிலென் றேறகு மான் சொன் னனடி.

அநுபல்லவி.

வலியான் பொருளதனை யுணர்வதற்குளாள
வாளாந் கங்குலறுத்துப் பாருங்கடி-அவனே
மண்டலத்துள்ளோர்-ஆசை-கொண்டவர்மனம்-சுழிமூனே
கண்டவர்கவில-அதன்பொருள்-விண்டிடவரிதாம்-நினைவுறையாள
திக்குறு வாமணியே தக்குரூமாய்மொழி
மடஞ்சேரீரேழுலகுக்கு மேலடமாடிடுமந்திரம்
திடமாமடி யார்தினமோதிட நெடியோன்படி யிற்சொலும்தாலினும்
மாற்றுரையாமது சாத்திரமானது
பாத்திர மும்மறை நேத்திரமான. (கலி)

சரணங்கள்.

(உ) மூசா தவுறேத்து சபூறிஞ்சில்-கலீல
மூன்றும் புறுக்கா னிலேயொடுக்கம்
யாசீனி லேபுறுக்கான் பொருளொடுக்கம்-கல்ல
அல்கம்தென்பதில்யா சீனொடுக்கம்

யாறுகும்பிசுமிற் பொருளெனும் தெரியறுக்கத்தில் நினைவுரையாவ
அக்கண்பொருள் கிற்குமிலையே அருளானசுக் கூனெனும்மீமிலே
தாளம்மணி யூரும்வலபுரி தாளம் ஒளிவுக்கடல்பாயுது
அகதானதெலாம் உகதானதிலே
வாகிதெனும்பொரு ளாய்த்துலக்கிய
அகதினில்அருளார் முகம்மதிலங்கிய. (கலி)

(உ) இலகும்பொருளதனை யெல்லாருக்காளுக்
ளகவருள்பெற்ற பிர்கான்பாரடி
கலங்குந்தினியாத்கன்னை காடார்கா
கட்டம்வருஞ்செயலைத் தேடார்கள்-பேர்
பெற்றவர்நிதமுஞ் சுழிமுனை-யுற்றனுபவர்வார்-நபுசானதி
னுல்லுறுபாமதை-உதானதில்-ஏய்ப்பதொத்துவார்-பிரிசத்துட
னித்திராதுயிலார் கறைசுத்தது தேர்வழியாமது
சரிஅத்துட னுலுமக்காமிலே
தெரிசித்திவோ ரிறையைநிதம்
கந்தியுறைந்து வினைந்துசிறந்து
சந்திரன்றன்னொளி வின்தெளிவாகிய. (கபி)

(ஊ) வென்றிதருஞ் செய்பிதுமசூறு-கன
மேலானசெய்குது மானகுமதொலி
அண்டமனைத்தவன் றன்னேப்புகழும்ஜெய
அருமது முகியித்தின்னன்பீராகுமடி-என்னுள்
அக்கமுமகிழ-அவர்திருச்-செங்கையைப்பிடிதீ-முனவருக்
தக்குலுமகலும்-உன்னெதிர்-நிற்களும்வருமே-அழகான
செய்கையபித்தவர்-கனிதக்கவி-பாடிமுடித்தவர்
அக்கரைசேர்க்குதல் மிக்கமெஞ்ஞான
சற்குருவான வணக்கமுரீது. (கவி)

பதம்-இராகம்-தோடி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வல்லோன் அருள்கலிமா-முகம்மது
சல்லம்உரைத்த சொல்லே நீசொலவாய்

அநுபல்லவி.

அல்லாவுவர்தே யெல்லாம்படைக்குமுன்
ஆதியொளிவில் அமைத்துருவாகிய
சொல்லால்முகம்மதிய் யாவென்றுகண்டதின்
கருதிக் கலிமாப் பொருளேபதிந்தே. (வல்)

சரணங்கள்.

(க) ஏகன்ருதநதினுல்-கல்க்குடைய-மூகாப்பனைத்தனே
ஆகுவெள்றோகமக்கு-அவள்நிரு-காமன்கொடித்தனே
தாகமூடல் பேச்சு மூச்சுப் பார்வைசோவி
தத்துவமும்பெல னுற்றிடும்-ஆவியும்
சேகாரயை மாயவடலுக்குட்
சேர்த்தலையைப்பார்க்குஞ் செயகையறிந்தே. (வல்)

(உ) [illegible]ன்னும்-உலீப்பெற்ற-தாயார்பங்குகாவலும்
ஆபிபனைக்துடனே மநிகொண் டறிவோர்கட்குமுன்னே
சோதிமுகம்ம துறகுலகமிசொலவும்
தாைகான்குபங்கின் முறனமையறிந்தே
ஓதமஹரிபத் தாகும்அகமிபத்
தினளாபழுதுகள் கண்டிங்கறிந்தே. (வல்)

(கூ) நின்னயமாய்க்கலிமா-கிறைத்துயிர்-பன்னிரண் டட்சரமாம்
எண்ணந்தவிராமல்-வாஇலாக-இல்வல்லானையறிந்தே
மூன்னமோயாதி கபிதிதின்பரி.
முக்கியமான கலிமாவுருவினித்
தன்னையறிவதும் நாயகனேக்காண்பதும்
சாதகமாகிமெ பேதகமில்லையே. (வல்)

(ச) காட்சிபெற்றகபுறில்-முன்கர்நக்கீர்-கண்டுவிலவிடுவார்
மீட்சிக்கியா-ந்நிலும்-கன்மைத்தட்டு-மீளக்கனத்திடுமே
சூழ்ச்சமதாயெ தோணிகவிழுமுன்
துக்கரகமுக் தூரமிலகிடும்
மோட்சமெனுஞ்சொர்க்க முன்னேகிடைத்திடும்
மூச்சுநிலையார்மக் கமினிற்சேருவாய். (வல்)

பதம்-இராகம்-தோடி-அடதாளம்.

பல்லவி.

பதரு திருநெஞ்சமே-இப்படிநம்மைப்-படைத்தவ னேதனுசமே

அநுபல்லவி.

சிதருதே யெங்குஞ் சிறந்தவல் லவன்றனைத்
திருத்திக்கண் பொருத்திப்பின் கருத்திற்கொண் டுருத்திக்கொள். (பத

சரணங்கள்.

(க) வருத்திக்கொள்வாய் மனமே-கலிமா
மந்திர மதிகமோனமே

அருந்தவம் புரி தானமே-அகதில்
அலிபாக வரும் ஞானமே
இருந்தார்சிறந்தார் துறந்தாரிருந்தா-லருள்
இப்புறத்தில்-நடிகோலக்குரு-பொற்பதத்தில் அடைக்கலமிரு. (பத)

(உ) நடக்கும் பலதுமவன் சூத்திரம்-சீவ
ராசி யெங்கெங்குமோர் பாத்திரம்
கிடக்கும் பலதுமவன் சாத்திரம்-அவன்
கிருபை வந்தாலெம் மாத்திரம்
வடக்குண்டொடி குடக்குன்றமும் அடக்கண்டகடாகங்களும்-வய
தமைத்தம்பயன்படித்தும்-வலதெடுக்கு-மொருவனேத்துதி (பத)

(ஊ) அவன்செய்யும்பல கோலமே-அதை
அறிந்துகொண்டாலனு கூலமே
பவஞ்செய்யுந்தொழிலுந்தன் மூலமே-சொர்க்க
பதவிக்குரியிருக்கும் தூலமே
தவஞ்செய்வதுமவஞ்செய்வதும் அவன்றன்செய்லாமென்று
சற்குணத்தொடு-நித்யவிர்த்தியாய்ப்பதவிபக்தி நினைப்புவைத்திரு.(ப)

புதுச்சேரி

காதிறு முகியித்தினென்பவர் பாடல்.

பதம் இராகம்-புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அல்லாவைவத்துதிமனமே-இல்-லல்லாவைத்துதிமனமே.

அநுபல்லவி

அல்லாவையேத்தி யனுதினம்போற்றி
அவனேவணங்கிய கந்தனேகீர்த்தி (அல்லா)

சரணங்கள்.

பாவத்தைச்செய்யாதே-மனமே-பாவத்தைச்செய்யாதே
பாவத்தைச்செய்திடிற் பலிசிகுலைந்திடும்
பாவியென்றேபாழ் நரகினிற்றள்ளுவார். (அல்லா)

கோபத்தைக்கொள்ளாதே-மனமே-கோபத்தைக்கொள்ளாதே
கோபத்தைக்கொண்டிடிற் பாவங்களார்ந்திடும்
கொடியனென்றேயுன்னைக் கும்பியிற்றள்ளுவார். (அல்லா)

ஏகனேமறக்காதே மனமே-ஏகனேமறக்காதே
ஏகனேமறந் தினைவைத்திருக்காதே
எங்களுமவனே யிணங்கிவணங்கிக்கொள். (அல்லா)

மோகத்தின்மூழ்காதே பெண்களின்-மோகத்தின்மூழ்காதே
மோகத்தின்மூழ்கிநீ மோசம்போகாமலே
முழுமனதிடனேயே யழுதுதொழுதே. (அல்லா)
மாயங்கள்செய்யாதே-மனமே-மாயங்கள்செய்யாதே
மாயங்கள்செய்து மருண்டுதிரியாமல்
மார்க்கமுறைமைன்யத் தீர்க்கமாய்த்தெரிந்தே. (அல்லா)
காயத்தைக்காயாதே-மனமே-காயத்தைநம்பாதே
காயத்தைநம்பியே வீண்கைமறக்காதே
காயினியோகனைப் பேணிவையாதிருந்தே. (அல்லா)

பரமக்குடி
பரிமளக்கார பக்கீறுப்புலவரவர்கள் பாடல்.

பதம்-இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சூடிக்கவிகள்பாடிச் சொந்தமதானேன்-என்னே
ஆனஞ்சுந்தரகுறுபு முகியித்தீனே.

அநுபல்லவி.

பாடித்துதிக்குமேழை பாவிமுகத்தையுநீர்
பார்த்தக்கிருபைசெய்தஞ் செய்யுமுகியித்தீனே.

காம்காமெங்குவ் கமழும்பொற்பதம்-கஞ்சம்புஞ்சம் சரிகமபதநித
தோம்திமிதிமி நீதசரிபதநிதகந்தம் பண்புளகதங்கள்தருவீர்
தந்தந்தனதனதனதனதந்தனதந்தந்தனசுகிர்த்தடவிக்
காம்சரிகமசரிகமசங்கித-கந்தந்திகுதிகுகனதிகுதாமெனச். (சூடிக்)

சரணங்கள். (மூன்றாயர்

(க) அங்கமுற்றும்பொன்னிறத்தோய்-திவ்ய - அழகுசுந்தரவதனமுற்
பொங்குதங்கக்கிரீடமுறைரோய்-இத்தப்-புகழ்பெருமைபான்கூற
பங்கயவிங்கித சங்கிதமிகுமுயர்-மங்களவசனமுமே-சுயமிக
மங்களபாக்ய வலங்கிர்தமாய்ச்சன-வானோர்புகழெலியே-ஜய,
வல்லோர்புகழ்முகியித்தீனே ஜயிலானில்வாழ்
எல்லோர்க்கும்நிருபைசெய்யும் சல்லாபமானபிரே. (சூடிக்)

(உ) முத்தொளிவேரத்தினமே-திவ்ய-முச்சுடரேவச்சிரமே-ஜய
வெற்றிமலர்கொத்தாரும்-கனவித்தகரேகுதபே-புவி
எத்திசையோரும்புகழும்நயப்பொன்செங்கோவின்கோவே-இனி
பற்றியெதிர்திடும்போதுதும்-பலனருன்காணரோல்ல
ஆயுமறைஜயிலானிகர்வாழும்
ஆயுசாலிகருள்புத்ரபதனமுகியித்தீனே. (சூடிக்)

(கூ) செம்பொன்னின் பாதத்தோரே-கல்ல-செய்யினையே என்றன்பிரே
கம்பும்பையொளியமே-மிகு-கன்னயமேயின்னயமே-இந்த
ஆம்புவியெங்குநிறைந்தபெரும்-வாழ்வினில்முச்சுடரே-அடிமை
தன்பமகற்றியென்னின்பமதாயருளும்சொர்க்கப்பதிக்கரசே-வாசன்
னதகாதல்கமழு முகம்மதுதிருப்போரே
காரணமாயிய காதிர்முகியித்தினே. (சூடிக்)

(சு) எனக்கருள்பெற்றநாயகமே-தவக்-கினியஅமுதாலளுமகமே-உயர்
வாருறுஞ்ஜென்னத்தின்-தீபமே ஜெகம் வாழ்வியும்-மருவுபே
பாகார்செந்தமி ழோதுமக்கீறப் பாவியடியேனையாளும்-திரு
சேருசெய்யிதுவேயமுதே ஜெகம்புகழ்நாயியே-கல்ல
சோழுலகுள்ளோ ரேற்றித்துதிக்குஞின்ற
வகினருள்பெற்ற வரகார்முகியித்தினே. (சூடிக்)

பதம்-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிறிதோன்னன முன்னவனாயித் பாவியாகமத்
செய்யுத்தி வினை நினையா

அநுபல்லவி.

அறிவோதும் பேர்கள்சூழும் திருபகுவாநில்வாழும்
அம்புவியுங்கடலும்பரமைத்திடும்அந்தமிகுத்திறைவன்தையுல்லாசமே
காண்குமறைதனி லோங்கும்புகழ்ஜய மாங்கதிபெற சாங்கமேலை
ஆறுமிவேரொளி வானதிலேபிரி வானதுபாகுது பானம்காமணி
அனுதினம் மெநிர்செய்யும் அடையலர் மடிசிதறிடுதும்பதம்
அடியனன்வினில் அருளுமுகியித்தினே. (சிறி)

சரணங்கள்.

(க) சீர்பாதம் சீருள்வீர்.

சிந்தைமலங்கின னுதகுணமாயத
ஜெயபதமெற்கருள் ஞிரேயனுனினை-சீர்பாதம் சீரருள்வீர்
சிலேயெனுமங்கைகள் வலேயினுள்ளாகினன்
சோரிறையிற குலாதரவொடி சீராதரவுசெய்வீரேயனுனினம்-சீர்பாத
செயலாப் பினிவாது மையினு ளுருகினன்
நயமேபெறுவது துணையல்லால்வேறில்லேச்-சீர்பாதம்சீரருள்வீர்
தேசமுள்ளோரிழி வாயடியேன்றனைப்
பேடைவேயது கூசுவனுசெயல்-சீர்பாதம் சீரருள்வீர்

நியங்கியேமன மயங்கியேயுடல்
கயங்கியேயுளந் தயங்கிடாதிருச்-சீர்பாதம் சேருள்வீர
செம்பொற்பாதம்அருள்வீர்.
நிடனெதிர வணுயெபிணியறவே
அடியருள்தாரும் அப்துல்காதிர் முஹியித்தீனே-அம்புவி. (நிறியே)

(உ) சேர்ந்தருள்தருவீர்.

சேர்ந்தபெற்றார் கட்கரசெனவரும்
நிகர்த்தமாமறை யகத்துளேசெறி-சேர்ந்தருள்தருவீர்
கீரிருபதமல ரோதொருபொழுதினில்
கீரான்வினை நம்பினனடியேன்-சேர்ந்தருள்தருவீர்
சேமியெலாம்உலே மீதிடமெழுகென
வுருகையிலெனைநீ ராள்விசையா-சேர்ந்தருள்தருவீர்
நேசமதாயும தடிமையையாள்வீர்
ஏகமதாகிய யோகவிவேகா-சேர்ந்தருள்தருவீர்
ஈரேழுலகமும் ஆதரவாய்வரு
காரணராகிய ராஜவஜீகா-சேர்ந்தருள்தருவீர்
ஏழைமுகமிவ்வேனைபாரும்
கெடியிறை யவனருள் அறுவிடை துயில்கொளும
நிறைமதி வதன மொழுகியருளுபே-அம்புவி. (நிறியேள்ளன)

(ஊ) பார்மீதுதித்தகோவே

பக்கயநிக்ர நம்பதம்பினன்
பழமுடியரசர்தும் மடிதொழும்வடிவே-பார்மீதுதித்தகோவே
பாகெணமதுர பனிபுறமொழிபகர்
பகுமாநிதியும் பகுகாதரசரே-பார்மீதுதித்தகோவே
பாரமதாய்க்க ளேறுபூகம்மதர்
பாதமெறும்புய பேரேபெயர்-பார்மீதுதித்தகோவே
சாரூபசாயுச்ய மூகியவிங்கா
சுந்தனமுந்திய விந்தைபெறுமொலியே-பார்மீதுதித்தகோவே
பாகார்செந்தமி ழோதும்பக்கீகவி
படர்ந்துசிறந்து நிறைந்துவளர்ந்திடப்-பார்மீதுதித்தகோவே
பைம்பொன்னிக ரின்பமாகவே
பயலெனவருமெளி யனேநிதம்ஆளும்
பார்த்திபராகிய குதுபுமுகியித்தீனே-அம்புவி.(நிறியேள்ளன)

இராமநாதபுரம்

மஸ்தான் புலவரவர்கள் பாடல்.

பதம்: இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தித்து வாமனமே முயிற்றின்
நிவ்யபதந் தினமே.

அநுபல்லவி.

புந்திக்குள்ளொளிவாவை சவுந்தர பூரணகாரண மாயெங்கு
கந்தமுறைந்து வளர்ந்துதிறந்து கமழ்ந்துநிறைந்துறைகின்றபரை
சரணங்கள்.

(அ) வெம்பியலையாமல்-மையலில்- இசைந்தேயுலையாமற்
றாங்கியலையாமல்-கினவைச்-சுழற்றிமலையாமல்
வாங்கியேகம்மை யிருத்தியேபர
வஸ்துற்கருத்தைப் பொருத்தியேநில்லே
வின்டமண்டலந் தென்டிசையண்டமுங்
கண்டேயுறைந்து நிறைந்துதிறந்தவர்ச். (சிந்தித்து)

(உ) காதல்தனிந்து-கல்புக்-கண்ணுடியைத்திறந்து
போதமதேதிறைந்து-பரி-பூரணமேதிறந்து
சீதசச்சந்திர னுகவுமேகலே
தினகரன்றஞ்சொற் போகவுமேசெய்தி
தேடும்வடிவினே காடுந்தினமுமே
கூடும்மயலாகப் பாடுஞ்சொருபரைச். (சிந்தித்து)

(ஈ) இருகண்ணின்மாமணியே-மஸ்தானுறன்- னிருதயஞ்சேர்மணியே
யுரிமையொடுமென்னியே-பலவீனவாழ்ந்ததைத்தான்மன்னியே
இருமெய்ஞ்ஞானம் பெருகவளர்த்தோனே
இவ்வுமுதலி லிருந்துறந்தோனே
இன்சொல்லுறு கந்தப்பதந்தந்தென்னுயிர்
அஞ்சச்செயும்புகழ் விஞ்சும்மதிகாரனைச். (சிந்தித்து)

குலசேகரம்பட்டணம்

மிதுறுசு மீறுசாயிபுப்புலவர் பாடல்.

பதம்-இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாருமே-பிரே-முகமேரே-அல்தக்கிரே
மலர்த்தாரே-உயர்பிரே-இப்பொழுது. (வாருமே)

அம்பல்லயி.

ஏருமம்பொழிகன்மிகச் சூழும்-அணியாளும்
அறம்கீளும்-இருள்மாளும்-நித்தியமும்
மாரியேபொழியும்-ஜய
கீதிபது தாதரசே ஆகிவி னருளாருஞ்
சோதி தாகலந்த காதிமுழு மெயித்தீனே. (வாருமே)

சரணங்கள்.

(அ) ஐந்தருவனைய இரு
கைம்-புமெய்யும்-ஜகம்உய்யும்-படிசெய்யும்-குணகிரி
வித்தைசேர்குருவே-வினை
தீர்க்கும்-துயர்போக்கும்-சுயமாக்கும்-அருள்சேர்க்கும்-நாயக
கந்தாசுயமே - ஆதி
தாதாம்பியிறசூல் பாதாரதந்தம்புயத்
தேதானணிந்தஜய போதாவகிலமெங்கு
மேகமயமாகின்ற வேகனெளியேனிருடை
யெற்கருள்தந்தமிரு கண்ணைக்கொடுபோரும்
எக்காலும்தம்மடமை பொன்னர்சரணமலை
மன்னுவிரும்புவிதேன் எக்காலும்வந்துதித் (வாருமே)

(உ) தண்ணார்ஒளியே ஒளி
மார்க்கும்-புலவோர்க்கும்-வலியோர்க்கும்-நெறியோர்க்கு முதவிசெய்
பண்ணாரளியஜயன்
காட்டுத்-தேவை-மாய்ஷ்க்-கூசிற்-பூட்டி-யதைத்தாட்டி-யவ்வூரில்
விண்ணாளிர்பரவ உயர்
வேதமார் மொழிபரப்பி காளுமே பவமகற்றி
தேகன மேபொருத்தி நீலின்வழி யேயிறுத்தி
அணுகினமவர்கள் செய் பவமகலவேதீக்கி
ஆசையோடு நேசவுக வரசரூ மவித்தனரை
ஆருமுமைத்துதிக்க எருஞ்சயமும்பெற்றோய்
காரும்அணுக்கிரகந் தாருங்குதபொலியே. (வாருமே)

(ஈ) அறவின் அணியாகப் புலி
யர் அலியான அவாமான அரனுள தருவழி
குருசிவமணியாக - வருங்
கோவே-மலர்ப்பூவே-கற்ப காவே-ஆபுசாலி கூவே-எவர்கட்கும்
தருசிரோமணியாய்த் தந்த
தையாள நேசவள மெய்யாள சோபுவனம்
உய்யாநி பதியான சையாதிப க்வதே

அடிமையி லெளிய்வன் சிறிய்வ னுங்களின்
அன்பாருஞ் சரணமே யழகொடு மனுதினம்
ஆராதனை பெறுக மீறுசா கிப்புக்கருன்
சோபு தவிசெய்யும் மீராமு கியித்தினே. (வாருமே)

பதம் இராகம்-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தவேளையுங் காருமே-ஏழை முகம்பாருமே
சொந்தஅடிமையை நாளுமே-சோபனம் [illegible] ளுமே

அநுபல்லவி.

மந்தாரப் புயநாதரே வாழ்பகுதா தரசரே
விந்தைஅருமதின் பேரரே வேந்தரே அப்துல்காதிறே.(எந்த)

சரணங்கள்.

(க) காதல்கொண் டேனுனேயா-கலியினைத் தீர்த்தாளேயா
போதமதியாக்கையா புன்யரே அப்துல்காதிறே. (எந்த)

(உ) வஞ்சியுசை மீதுதே வஞ்சகமெய்க் கேதுதே
என்னசெய்வே னெனெனியே ஏந்தலப்துல காதிறே. (எந்த)

(ங) மஞ்சார் சொடைக்கையீர் மங்கள நாயிலானி யில்வாழ்
இன்சொலீத் தந்தெனே யாளும் சூழில்சோ அப்துல்காதிறே. ()

பதம்-இராகம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்திரட் சிக்க வேண்டுமே-பாதாரவிந்தம்
தந்திரட் சிக்க வேண்டுமே

அநுபல்லவி.

நந்துலா வும்மதின நகர்க்கதி பதியான
நாயகி யெனமிகு மரசர்க ளிதிசெயும்
பரபதி யவர்நிதி பதிமுகம் மதுவே
சாரி சாரிச ரீசரிசரி
சரிகரி கமபம சரிமக ரிசகரி
தருகிண கிர்தின தருதிமி திமிதக
தத்தளங்கு தரிகிடதோம். (வந்தி)

சரணங்கள்.

(க) ஆதியொளி விற்பிரிந்தீர்-முதன்மையான
ஆகம்நூதலி லமைந்தீர்
வாத வழிகள்நூரி கமழ்மு கம்மதவே

கருவினி லுருவமை பொழுதம் சர்கள்பலர்
கனவினிலுன்கனவுனையிமி மருமனுவே சா. (வந்தி)

(உ) இங்கள் தனிற்பிறக் தோரே-பொல்லாதகாபிர்
சிரசைக்கரு வறுத்தோரே
பொங்கிவரும்படையைச் செங்கைமண் ணுலழித்துப்
புவியினி லரசர்கள் அதிஜயமுறவரு
புகழுறுது முகம்மது முஸ்தபாவே-சாரி. (வந்திர)

(ஊ) மக்கத் தனிற்பிறக் தோரே-அப்துல்லாதிரு
மைந்தனாகவே வந்தோரே
றுக்க ஹவந்தவரே காசிமு கம்மதரே
அப்துல்கா திறுவெலும் பக்தம் கொருறைவு
மண்டிடா தருள்வீர் முகம்மதே. சாரி (வந்திர)

மதுரை

செய்யிது மீரப் புலவாவர்சன் பரிட்டல்.

பதம்-இராகம்-புன்காகவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருவா ரடியன்மே-நபியிறுல்
வருவா ரடியன்னமே

அநுபல்லவி.

நுமா மனமுமீம் குடைமிழ லிடவரும்
காவித் வாமகு முதிம ஜுல்கபி (வரு)

சரணங்கள்.

(அ) சந்த்ர ஜொளியதுங்க வொளிருந்திருமேனி
ஜயமார்முச் சுரெனுந் தவமிக்க வவதாளி
இந்த நிலத்திற்பாதந் தோய்ந்திடாத கிதாளி
ஏக னருள்புரிக்க ஜெமீ மாளி
கந்த மிருதிவாசன் கலந்தகம கமெனக்
காதல் கமழ்ந்திடவும் வேத மொருமொனென
வந்து மனதிரன்பிச் சொத்த அழகமைதனில்
வாட்டந் தவிர்த்துமனக் கோட்டம் தனேயகற்ற (வரு)

(ஆ) வட்ட மதினயகபி பரசன்கண்காண
வரவழைத் தமலாஸில் மனமதுகொண்ட
திட்ட னபுஜதிலும் பயந்து பிகவுநானச்
சூமன் இபுலீசவ னுந்தானும் பயம்பூன

ஒட்டை புலிகளோ டிட்ட மூட்டைபேசும்
ஒங்கு நிலைமையுற்றோர் தாங்கும் தலைமைபெற்றோர்
கட்டுமட் டாகவே யட்டதிசை முழுதுக்
கவிமா நிலைபயிற்றும் அலிமா முலையுண்டவர். (வரு)

(ஈ) வாசம் பரவுமலைச் சோலைசூழ் பதியாம்
மக்க நகரப்துல்லா பெற்றசந் ததியாம்
தேசம் புகழும்யாற சூல்முகம் மதுவாம்
தென்கூடற் சிற்யேனுக் குதவிசெய் பதியாம்
ஆசையுட னறுவில் நேச முடனேயேறி
ஆதி திருமுன்னின்று நீதி பலவும்விண்டே
போஜ ராணகபி யாருக்கு மரசாகிப்
புலிவேட மாகிய அல்மாம னுரிங்கே. (வரு)

———

இயற்கைமங்கலம்

செய்குறுமேசாகிபுப் புலவர் பாடல்.

———— 0*0 ————

பதம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செம்பொற் பதத்தைத் தேடி ஓடுதே-கண்கள் கண்டுஞ்
செய்யுதுமு தம்மதை நாடுதே

அநுபல்லவி.

எம்பிரா னிறையவன்றன் தூதரே-எங்கும்பிரசங்க
இறசூ லாகியசது வேதரே
கும்பிடு மவர்கட்குதவும் நாதரே-நபிகட்கரசே
காளை மகுஷ நிற்கர்க்கும் நீதரே. (செம்பொற்)

சரணங்கள்.

(க) ஏழை முகத்தைப்பார்த் திரங்குமே-பாவியடியேன்
ஈடேறும் படிகாத் திரங்குமே
சாளயமில் லாமற்பார்த் தருளுமே-சங்கையான
தாளைத் தந்தருள்செய் தாளுமே. (செம்பொற்)

(உ) வேத எக்கினின்மயில் வேசரே-மேலானருள்சேர்
வெற்றி நபுத்தினுல் லாசரே

காதவழி கமழும் வாசரே-கதமிரண்டும்
காசினி தோயாப்பிர காசரே. (செம்பொற்)

(கூ) மூவல ரும்மரசர்ன் போதரே-அமவாசிதனிலே
முழுமதி யழைத்துப் பேசும் காதரே
பாவலர் போற்றும்பொன்னின் பாதரே-அடியோர்செய்யும்
பவக்கடல் கடத்தவரும் நீதரே. (செம்பொற்)

(ச) மக்கம் வாழுஞ்சொர்க்க ராசரே-அப்துல்லாதரும்
மைந்த ராவிந்தை வாசரே
திக்குப் புகழியார்க் கைமங்கலம் வாழ்-பாவாகத்தர்செய்
செய்கிபு ரூபீத்தமிழுக்கு நேசரே. (செம்பொற்)

ஆறுபந்தப்பதங்கள் - முற்றிற்று.

பலபாடற்றிரட்டு

முற்றிற்று.